

Fremsat den 16. december 2015 af energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, lov om vandforsyning m.v., lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. og forskellige andre love

(Opfølgning på politisk forlig om en ny og forbedret regulering af den danske vandsektor)

§ 1

I lov nr. 469 af 12. juni 2009 om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1518 af 27. december 2009, § 1 i lov nr. 578 af 18. juni 2012 og senest ved § 3 i lov nr. 56 af 27. januar 2015 foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Loven skal medvirke til, at vand- og spildevandsforsyningen drives på en effektiv måde, der er gennemsigtig for forbrugerne, giver lavest mulige stabile priser for forbrugerne og samtidig understøtter innovativ udvikling, demonstration og eksport af vandteknologiløsninger. Loven skal endvidere medvirke til at sikre og udvikle en vand- og spildevandsforsyning af høj sundheds- og miljømæssig kvalitet, som tager hensyn til forsyningssikkerhed, klima og naturen.«

2. § 2, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) vandselskaber, der enkeltvis eller sammen med andre vandselskaber af samme forsyningsart, som helt eller delvist, direkte eller indirekte er ejet af en kommune og forsyner eller har til formål at forsyne mindst 10 ejendomme med vand eller behandler eller transporterer spildevand hidrørende fra mindst 10 ejendomme, og«.

3. I § 2, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »andre vandselskaber«: »af samme forsyningsart«.

4. § 2, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Lovens § 4, stk. 4, § 5, stk. 3, §§ 10, 12 a-12 f, og kapitel 8 finder endvidere anvendelse på andre vandselskaber, der ikke er omfattet af § 2, stk. 1.«

5. I § 2, stk. 4, udgår »vand- eller spildevandsforsyningsvirksomheder og«.

6. § 2, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om vandselskabers anmeldelse efter stk. 4 og om Forsyningssekretariatets pligt til at registrere anmeldte vandselskaber, herunder om fristen for anmeldelse.«

7. I § 2, stk. 6, ophæves nr. 1 og 2.

Nr. 3-6 bliver herefter nr. 1-4.

8. I § 3, stk. 1, 1. pkt., ændres »prisloft« til: »indtægtsrammer m.v.«.

9. § 4, stk. 1 og 2, affattes således:

»Forsyningssekretariatet skal foretage totaløkonomisk benchmarking af vandselskaber, jf. § 2, stk. 1, med en årlig debiteret vandmængde over 800.000 m³.

Stk. 2. Vandselskaber omfattet af stk. 1 skal indberette oplysninger om vandselskabets økonomiske forhold til Forsyningssekretariatet til brug for Forsyningssekretariatets beregning af vandselskabernes effektivitet i form af totaløkonomisk benchmarking.«

10. I § 4, stk. 3, 1. pkt., og stk. 4, 1. pkt., ændres »resultatorienterede« til: »totaløkonomiske«.

11. I § 4, stk. 3, 3. pkt., ændres »det efterfølgende kalenderår« til: »den først kommende benchmarking for det pågældende vandselskab«.

12. § 5 affattes således:

»§ 5. Miljø- og fødevarerministeren foretager årligt performance benchmarking af vandselskaber, jf. § 2, stk. 1.

Stk. 2. Vandselskaber, jf. § 2, stk. 1, skal indberette nødvendige oplysninger til brug for miljø- og fødevarerministerens beregning af vandselskabernes performance inden for forhold vedrørende miljø, sundhed, energi og klima samt forsyningssikkerhed.

Stk. 3. Andre vandselskaber kan frivilligt deltage i performance benchmarkingen. Meddelelse om ind- og udtræden af frivillig benchmarking gives til miljø- og fødevarerministeren. Meddelelsen er bindende for vandselskabet for det efterfølgende kalenderår.

Stk. 4. Energi-, forsynings- og klimaministerne kan fastsætte regler om indhold og udformning af performance benchmarking herunder om, hvilke oplysninger vandselskaberne skal indberette efter stk. 2 og 3 og om opgørelses- og målemetoder samt om indberetningens form, herunder at indberetning skal ske elektronisk, og om frister for indberetning. Energi-, forsynings- og klimaministerne kan ligeledes fastsætte regler om meddelelse om ind- og udtræden af frivillig performance benchmarking, herunder om frister. Energi-, forsynings- og klimaministerne kan endvidere fastsætte regler om offentliggørelse af resultater af performance benchmarking.«

13. Overskriften til *kapitel 3* affattes således:

»Kapitel 3

Indtægtsrammer m.v.«

14. § 6 ophæves og i stedet indsættes:

»§ 6. Forsyningssekretariatet fastsætter for vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, med en årlig debiteret vandmængde over 800.000 m³ én indtægtsramme for vandforsyningsaktiviteter og én indtægtsramme for spildevandsforsyningsaktiviteter, jf. dog § 3. Den enkelte indtægtsramme fastsættes for vandselskabets samlede omkostninger til drift og anlæg som en samlet beløbsmæssig grænse for vandselskabets indtægter.

Stk. 2. En indtægtsramme, jf. stk. 1, fastsættes med udgangspunkt i vandselskabets tidligere fastsatte indtægtsrammer og årsregnskaber. Er der ikke tidligere fastsat en indtægtsramme, fastsættes den første gang med udgangspunkt i vandselskabets faktiske driftsomkostninger i 2013-2015 samt investeringstillæg.

Stk. 3. Indtægtsrammen korrigeres med et generelt årligt effektiviseringskrav, der fastsættes som summen af et eventuelt individuelt effektiviseringskrav, jf. stk. 5, og

- 1) en af ministeren fastsat procentdel af de driftsomkostninger, der indgår i den økonomiske ramme for 2017, og
- 2) en procentdel af de anlægsomkostninger, som indgår i grundlaget for den økonomiske ramme for 2017, og som fastsættes af Forsyningssekretariatet på grundlag af produktivitetsudviklingen i andre sektorer, hvis denne er positiv.

Stk. 4. Fastsættes indtægtsrammen første gang for et senere år end 2017, foretages den årlige korrektion, jf. stk. 3, med udgangspunkt i denne indtægtsramme.

Stk. 5. For vandselskaber, der vurderes som ineffektive på grundlag af den totaløkonomiske benchmarking, jf. § 4, korrigeres indtægtsrammen endvidere med et individuelt effektiviseringskrav, der årligt kan udgøre op til to procent af indtægtsrammen.

Stk. 6. Et vandselskab kan få korrigeret indtægtsrammen med et tillæg, jf. §§ 7 og 8.

Stk. 7. Et vandselskab skal indberette årsregnskabet til Forsyningssekretariatet. Årsregnskabet skal indeholde de nødvendige oplysninger til brug for Forsyningssekretariatets fastsættelse af og kontrol med overholdelse af indtægtsrammen, herunder om vandselskabet overholder betingelserne for tillæg, jf. stk. 6. Oplysningerne gives som note til årsregnskabet, revisorpåtegnet erklæring eller på anden af Forsyningssekretariatet godkendt måde.

Stk. 8. Opfylder vandselskabet ikke oplysningsforpligtelsen efter stk. 7, kan Forsyningssekretariatet skønsmæssigt fastsætte vandselskabets indtægtsramme.

§ 6 a. Forsyningssekretariatet fastsætter for vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, med en årlig debiteret vandmængde på højst 800.000 m³ én regnskabsmæssig kontrolramme for vandforsyningsaktiviteter og én regnskabsmæssig kontrolramme for spildevandsforsyningsaktiviteter, jf. dog § 3. Den enkelte regnskabsmæssige kontrolramme fastsættes for vandselskabets samlede omkostninger til drift og anlæg som en samlet beløbsmæssig grænse for vandselskabets indtægter.

Stk. 2. En regnskabsmæssig kontrolramme, jf. stk. 1, fastsættes med udgangspunkt i tidligere fastsatte regnskabsmæssige kontrolrammer og årsregnskaber. Er der ikke tidligere fastsat en regnskabsmæssig kontrolramme, fastsættes den regnskabsmæssige kontrolramme første gang med udgangspunkt i vandselskabets faktiske driftsomkostninger i 2013-2015 samt investeringstillæg.

Stk. 3. Den regnskabsmæssige kontrolramme korrigeres årligt med en af ministeren fastsat procentdel af vandselskabets regnskabsmæssige kontrolramme for 2017. Fastsættes den regnskabsmæssige kontrolramme første gang for et senere år end 2017, foretages den årlige korrektion med udgangspunkt i denne kontrolramme.

Stk. 4. Bestemmelserne om tillæg, jf. § 6, stk. 6, indberetning efter § 6, stk. 7, og skønsmæssig fastsættelse, jf. § 6, stk. 8, finder tilsvarende anvendelse for den regnskabsmæssige kontrolramme.«

15. I § 7, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »prisloftet« til: »indtægtsrammen eller den regnskabsmæssige kontrolramme«, og i 2. *pkt.*, ændres »det ændrede prisloft« til: »den ændrede indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme« og »dette« til: »denne«.

16. § 8 affattes således:

»§ 8. Energi-, forsynings- og klimaministerne fastsætter regler om fastsættelse og kontrol af indtægtsrammer, jf. § 6,

og regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. § 6 a, herunder om beregningsmetode, effektiviseringskrav, reguleringsperioder, indfasningsperioder, kontrolperioder, hvilke økonomiske og andre oplysninger der skal indgå i fastsættelsen, samt om indberetningens form, herunder at indberetning skal ske elektronisk og frister for indberetningen. Ministeren fastsætter endvidere regler om tillæg til indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer.«

17. § 9, stk. 1, ophæves.

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 1-4.

18. I § 9, stk. 2, som bliver stk. 1, ændres »prisloft,« til: »indtægtsramme, jf. § 6, og regnskabsmæssig kontrolramme, jf. § 6 a, og«, og »og varetager kontrolfunktionen m.v. vedrørende vandselskabernes interne overvågningsordning efter § 19« udgår.

19. I § 9, stk. 3, som bliver stk. 2, ændres »lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger« til: »lov om kommuners afståelse af vandselskaber«.

20. § 10, stk. 1-4, ophæves, og i stedet indsættes:

»Til dækning af udgifter forbundet med Forsyningssekretariatets drift og opgavevaretagelse betaler vandselskaberne årligt en afgift. Det samlede afgiftsbeløb fastsættes årligt på finansloven og opdeles ved opkrævning hos vandselskaberne i en grundafgift og en differentieret afgift, jf. stk. 2-5.

Stk. 2. Vandselskaber, jf. § 2, stk. 1, med en årligt debiteret vandmængde over 800.000 m³ samt vandselskaber, som frivilligt deltager i den totaløkonomiske benchmarking, jf. § 4, stk. 3, opkræves grundafgift og differentieret afgift, jf. stk. 4 og 5.

Stk. 3. Vandselskaber, jf. § 2, stk. 1, med en årligt debiteret vandmængde på højst 800.000 m³ opkræves differentieret afgift, jf. stk. 5.

Stk. 4. Grundafgiften udgør samlet 30 pct. af afgiftsbeløbet, jf. stk. 1, og opkræves ligeligt mellem vandselskaber, som er omfattet af stk. 2.

Stk. 5. Den differentierede afgift udgør samlet 70 pct. af afgiftsbeløbet, jf. stk. 1, og opkræves hos de vandselskaber, som er omfattet af stk. 2 og 3, afhængigt af størrelsen på vandselskabernes årligt debiterede vandmængder i det seneste hele kalenderår.

Stk. 6. Vandselskaber omfattet af stk. 2 og 3, der er selskabsretligt omstruktureret i de seneste 12 måneder forud for tidspunktet for afgiftens opkrævning, får fastsat den årligt debiterede vandmængde på baggrund af debiterede vandmængder i det seneste hele kalenderår forud for den selskabsretlige omstrukturering i det eller de vandselskaber, som indgik i den selskabsretlige omstrukturering.

Stk. 7. Vandselskaber omfattet af stk. 2 og 3, der er oprettet i de seneste 12 måneder forud for tidspunktet for afgiftens opkrævning, og som ikke er omfattet af stk. 6, får fastsat den årligt debiterede vandmængde på baggrund af vandselskabets vandindvindingsstilladelse eller udledningstilladelse.

Stk. 8. Det beløb, som et vandselskab der er omfattet af stk. 6 og 7 opkræves, efterreguleres i overensstemmelse med vandselskabets årligt debiterede vandmængde for det år som afgiften vedrører. Efterreguleringen sker efter Forsyningssekretariatet har modtaget oplysningerne om vandselskabets årligt debiterede vandmængde for det år, som afgiften vedrører.«

Stk. 5-6 bliver herefter stk. 9-10.

21. § 11, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Forsyningssekretariatet opretter et offentligt tilgængeligt register over resultaterne af benchmarkingen efter § 4, stk. 1.«

22. § 11, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Endvidere skal Forsyningssekretariatet offentliggøre afgørelser om fastsættelse af indtægtsrammer, jf. § 6, og regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. § 6 a.«

23. I overskriften til kapitel 5 indsættes efter »Forbrugerforhold«: », kundeforhold«.

24. Efter § 12 indsættes:

»§ 12 a. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan godkende oprettelsen af og vedtægterne for et privat tvistløsningsorgan, som behandler sager om civile tvister vedrørende forsyningsforhold mellem vandselskaber og vand- og spildevandsforbrugende private og offentlige virksomheder og institutioner.

Stk. 2. Et privat tvistløsningsorgan kan alene godkendes, hvis tvistløsningsorganets vedtægter indeholder bestemmelser om organets sammensætning og sagsbehandling, som er betryggende for parterne samt bestemmelser om sagkundskab, uafhængighed, habilitet, gebyrer og omkostninger. Det er endvidere en betingelse for godkendelse, at tvistløsningsorganets formand og eventuelle næstformænd er dommere.

Stk. 3. Ministeren kan tidsbegrænse eller tilbagekalde en godkendelse, hvis betingelserne for godkendelsen ikke længere skønnes at være til stede.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for godkendelse efter stk. 1 og tvistløsningsorganets behandling af sager, herunder om frister, krav om offentliggørelse af afgørelser og om, at offentliggørelse skal ske elektronisk.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om klagegebyrer og regler om, at den ene part skal betale et gebyr til et godkendt privat tvistløsningsorgan til dækning af organets udgifter til sagens behandling, hvis den anden part i en tvist får medhold i klagen, eller sagen forliges. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at vandselskaber, der ikke bidrager til dækning af udgifter til organets drift, skal betale et højere gebyr end vandselskaber, som bidrager til dækning af udgifter til organets drift.

§ 12 b. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan fungere som sekretariat for et privat tvistløsningsorgan, jf. § 12 a, stk. 1, og kan oppebære indtægter herved.

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler for den i stk. 1 nævnte funktion.

§ 12 c. Et private tvistløsningsorgan godkendt efter § 12 a, stk. 1, skal forkynde en afgørelse for vandselskabet, hvis modparten har fået helt eller delvis medhold. Vandselskabet skal i forbindelse med forkyndelsen have oplysning om indholdet af §§ 12 d-12 f.

§ 12 d. Ønsker vandselskabet ikke at være bundet af den afgørelse, som et privat tvistløsningsorgan godkendt efter § 12 a, stk. 1, har truffet, skal vandselskabet skriftligt meddele dette til tvistløsningsorganet inden 30 dage fra forkyndelsen af afgørelsen.

§ 12 e. En anmodning fra vandselskabet om genoptagelse af klagesagen, der er indgivet skriftligt til det private tvistløsningsorgan, som er godkendt efter § 12 a, stk. 1, inden udløbet af fristen i § 12 d, har opsættende virkning. Fristen i § 12 d regnes herefter fra det tidspunkt, hvor anmodningen om genoptagelse er blevet afvist, eller hvor tvistløsningsorganet har truffet afgørelse i genoptagelsessagen.

§ 12 f. En afgørelse i klagesagen truffet af et privat tvistløsningsorgan godkendt efter § 12 a, stk. 1, kan tvangsfuldbyrdes i forhold til vandselskabet efter udløbet af fristerne i §§ 12 d og 12 e, medmindre vandselskabet forinden har givet skriftlig meddelelse til tvistløsningsorganet om, at vandselskabet ikke ønsker at være bundet af afgørelsen, jf. § 12 d.

Stk. 2. En anmodning til fogedretten om tvangsfuldbyrdelse skal være bilagt den afgørelse, der danner grundlag for anmodningen om tvangsfuldbyrdelse, og en erklæring fra tvistløsningsorganet om, at vandselskabet ikke inden for fristerne i §§ 12 d og 12 e har meddelt, at vandselskabet ikke ønsker at være bundet af afgørelsen.«

25. § 13 affattes således:

»§ 13. Optrækning af betaling i strid med den fastsatte indtægtsramme, jf. § 6, eller den regnskabsmæssige kontrolramme, jf. § 6 a, er ikke tilladt.«

26. I § 14, stk. 1, ændres »for vandselskaber, der er« til: »bortset fra bestemmelserne i §§ 11, 12 og 15-17 for vandselskaber, der er eller senere end den 1. juli 2009 har været«.

27. I § 15, stk. 2, ændres »vandforsyningsanlæg« til: »vandforsyninger« og efter *1. pkt.* indsættes:

»Energi-, forsynings- og klimaministeren kan endvidere tillade, at en kommunalbestyrelse midlertidigt driver en almen vandforsyning, jf. § 3, stk. 3, i lov om vandforsyning m.v., der ikke er kommunalt ejet, og undtage denne fra kravet om organisering i aktie- eller anpartsselskabsform.«

28. I § 15, stk. 4, ændres »vand- eller spildevandsforsyningsevner« til: »vandselskaber«.

29. I § 16, stk. 1, ændres »investeringsudgifter ved« til: »investeringsudgifter i hovedvirksomheden, herunder til: «, og efter » vandprisen« indsættes: »i det pågældende vandselskab«.

30. I § 16 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Kommunen opkræver et vederlag for meddelelse af lånegaranti, jf. stk. 1 og 2. Vederlaget skal fastsættes på markedsvilkår. Vandselskaber kan på baggrund af kommunal garantistillelse, jf. stk. 1 og 2, optage lån hos og indgå leasingaftaler med KommuneKredit.«

31. I § 18, stk. 1, 1. pkt., ændres »denne anden virksomhed« til: »denne«, og i *3. pkt.* ændres »ikke for anden virksomhed« til: »ikke for tilknyttet virksomhed«.

32. § 18, stk. 3, 1. og 2. pkt., affattes således:

»Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter regler om den i stk. 1 nævnte virksomhed herunder om, hvilke typer virksomhed der kan udøves efter stk. 1 og om, at omsætningen vedrørende visse typer af tilknyttet virksomhed ikke skal indgå i beregningen af vandselskabets samlede omsætning fra tilknyttet virksomhed i relation til kravet om udskillelse, jf. stk. 1. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om omsætningen vedrørende den tilknyttede virksomhed, herunder om omsætningen i tilknyttet virksomhed, hvor en fastsat andel af selskabet ejes af erhvervsdrivende, fonde, foreninger m.v., der ikke samtidig ejer vandselskaber, samt om anvendelse af overskud fra tilknyttet virksomhed.«

33. § 19, stk. 1 og 2, ophæves og i stedet indsættes:

»Aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning skal være regnskabsmæssigt adskilt. Endvidere skal aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsaktiviteter være regnskabsmæssigt adskilt fra aktiviteter forbundet med affaldshåndtering efter lov om miljøbeskyttelse samt fra aktiviteter omfattet af lov om elforsyning, lov om varmforsyning og lov om naturgasforsyning.«

Stk. 3-6 bliver herefter *stk. 2-5*.

34. I § 19 indsættes efter *stk. 5* som nyt stykke:

»*Stk. 6.* Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om, i hvilke tilfælde de i *stk. 1* nævnte aktiviteter ikke skal være regnskabsmæssigt adskilt.«

35. § 19, stk. 7 og 8, ophæves.

36. § 24 affattes således:

»§ 24. Energi-, forsynings- og klimaministeren nedsætter et kontaktudvalg, der skal følge udviklingen i vand- og spildevandsforsyningssektoren, og som kan rådgive ministeren vedrørende forhold omfattet af denne lov.«

37. I § 25 ændres »Miljøministeren« til: »Energi-, forsynings- og klimaministeren og miljø- og fødevarerministeren«, og »ministeren« ændres til: »den pågældende minister«.

38. I § 30, stk. 1, nr. 2, udgår: »registrere eller«.

39. § 30, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) undlader at indberette årsregnskaber til Forsyningssekretariatet, jf. § 6, stk. 6, eller § 6 a, stk. 4.«

40. I § 30, stk. 1, nr. 4, ændres »det af Forsyningssekretariatets fastsatte prisloft« til: »den af Forsyningssekretariatets fastsatte indtægtsramme, jf. § 6, eller regnskabsmæssige kontrolramme, jf. § 6 a«.

41. I § 30, stk. 1, nr. 8, ændres »§ 19, stk. 5, eller stk. 6, 1. pkt.,« til: »§ 19, stk. 4, eller stk. 5, 1. pkt.,«.

42. I § 30, stk. 1, nr. 9, ændres »§ 19, stk. 6, 2. pkt.« til: »§ 19, stk. 5, 2. pkt.«

43. § 33 ophæves.

44. § 36 ophæves.

45. § 37 ophæves.

§ 2

I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1199 af 30. september 2013, som ændret ved § 1 i lov nr. 1631 af 26. december 2013, § 11 i lov nr. 86 af 28. januar 2014, § 144 i lov nr. 1520 af 27. december 2014 og § 1 i lov nr. 538 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 a, 1. pkt., indsættes efter »tilskyndelsesvirkning«: »samt gennemsigthed for vandforbrugerne«.

2. § 3, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Ved almene vandforsyninger forstås den person eller juridiske enhed, der ejer et eller flere vandforsyningsanlæg, der forsyner eller har til formål at forsyne mindst 10 ejendomme hver.«

3. I § 6 ændres »§ 14 a« til: »§ 14«.

4. § 13 a, stk. 1, affattes således:

»En kommunalbestyrelse kan vedtage en indsatsplan for et område, hvis udpegningen efter § 11 a, stk. 1, nr. 5, er utilstrækkelig til at sikre kommunens vandforsyningsinteresser, jf. dog § 13 b, stk. 2. Bestemmelserne i § 13, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.«

5. § 13 b, stk. 1, affattes således:

»Kommunalbestyrelsen skal inddrage alle berørte parter i forbindelse med udarbejdelsen af en indsatsplan efter §§ 13 eller 13 a.«

6. § 13 b, stk. 6, ophæves.

Stk. 7 bliver herefter stk. 6.

7. I § 13 d, stk. 1, 1. pkt., ændres »ejer af et alment vandforsyningsanlæg« til: »en almen vandforsyning«.

8. I § 13 d, stk. 1, 2. pkt., ændres »ejer af et alment vandforsyningsanlæg« til: »den almene vandforsyning«.

9. I § 13 d, stk. 1, 1. og 2. pkt., i § 29, stk. 2, og i § 46, stk. 2, ændres »vandforsyningsanlægget« til: »den almene vandforsyning«.

10. I § 13 d, stk. 1, 2. pkt., tre steder i § 29, stk. 2, i § 50, stk. 1, 2. pkt., og i § 51, stk. 1, 1. pkt., ændres »anlægget« til: »den almene vandforsyning«.

11. I § 13 d, stk. 2, 1. pkt., og § 59 a, 1. pkt., ændres »Ejeren af et alment vandforsyningsanlæg« til: »En almen vandforsyning«.

12. To steder i § 14, stk. 1, 1. pkt., ændres »anlæg« til: »almene vandforsyninger«.

13. I § 14 a, stk. 2, § 45, stk. 1, 1. pkt., § 52, stk. 1, og § 52 b, stk. 1, ændres »Almene vandforsyningsanlæg« til: »Almene vandforsyninger«.

14. Efter § 14 a indsættes:

»§ 14 b. Kommunalbestyrelsen drøfter årligt forsyningsforholdene med alle almene vandforsyninger i kommunen.«

15. I § 18, stk. 2, ændres »et alment vandforsyningsanlæg« til: »en almen vandforsynings«.

16. I § 29, stk. 1, ændres »ved udførelse af et alment vandforsyningsanlæg« til: »ved oprettelse af en almen vandforsyning samt etablering af de enkelte vandforsyningsanlæg«.

17. I § 29, stk. 2, ændres »kommunalt anlæg« til: »kommunalt ejet almen vandforsyning«.

18. I § 29, stk. 3, 1. pkt., ændres »et bestående alment vandforsyningsanlæg« til: »en bestående almen vandforsyning«, og to steder i 2. pkt., ændres »vandforsyningsanlægget« til: »vandforsyningen«.

19. I § 30, stk. 1, 1. og 3. pkt., ændres »det fælles anlæg« til: »den almene vandforsyning«.

20. § 32, stk. 1, affattes således:

»Miljø- og fødevareministeren kan helt eller delvist tilbagekalde indvindingstilladelsen til en almen vandforsyningsanlæg, når det er nødvendigt, at forsyningen helt eller delvist overtages af en anden almen vandforsyning for at sikre en tilstrækkelig forsyning til forbrugerne. Ministeren træffer bestemmelse om den fremtidige vandforsyning af de pågældende forbrugere, herunder om vilkårene for forsyningen. Bestemmelsen i § 29, stk. 3, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Den almene vandforsyning, hvis indvindingstilladelse tilbagekaldes, kan forlange, at det gøres til et vilkår for tilbagekaldelsen, at den overtagende almene vandforsyning også overtager vandforsyningsanlægget med grund og ledningsnet efter § 37 i det omfang, den almene vandforsyning, der ejer dette anlæg, ikke fremtidigt kan udnytte de pågældende værdier på hensigtsmæssig måde.«

21. I § 32, stk. 2, 2. pkt., ændres »anlæggets ejer« til: »vandforsyningen«.

- 22.** I § 32, stk. 2, 1. og 2. pkt., i § 37, stk. 1, § 47, stk. 2, 1. pkt., overskriften til kapitel 9, § 49, § 51, stk. 1, 1. pkt., og 2, og § 52 a, stk. 1, 1. pkt., og 2, ændres »et alment vandforsyningsanlæg« til: »en almen vandforsyning«.
- 23.** I § 33, stk. 2, 2. pkt., ændres »et andet alment vandforsyningsanlæg« til: »en anden almen vandforsyning«.
- 24.** I § 38, 1. pkt., ændres »et ikkealment vandforsyningsanlæg« til: »en ikke-almen vandforsyning«.
- 25.** I § 39, stk. 2, ændres »private almene vandforsyningsanlæg« til: »almene vandforsyninger«.
- 26.** I § 41 ændres »anlæg« til: »vandforsyning«.
- 27.** I § 45, stk. 1, 1. pkt., ændres »anlæggets« til: »anlæggenes«, og i 2. pkt. »andre vandforsyningsanlæg« til: »ikke-almene vandforsyninger«.
- 28.** I § 45, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »forsyningspligten« : », jf. stk. 1,«.
- 29.** I § 45, stk. 3, § 47, stk. 1, § 52, stk. 2, § 52 a, stk. 3, § 53 a, stk. 1 og 2, § 55, stk. 3, og § 59 a, 4. pkt., ændres »almene vandforsyningsanlæg« til: »almene vandforsyninger«.
- 30.** I § 45 indsættes som stk. 4:
»Stk. 4. Med henblik på at sikre en tilstrækkelig forsyning i kommunen kan kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde pålægge en almen vandforsyning at forsyne et område, der ligger uden for det naturlige forsyningsområde. Bestemmelsen i § 29, stk. 3, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.«
- 31.** I § 46, stk. 1 og 2, § 46 a, stk. 1 og 2, og § 55, stk. 7, 1. pkt., ændres »et vandforsyningsanlæg« til: »en almen vandforsyning«.
- 32.** I § 46, stk. 2, ændres »det leverende vandforsyningsanlæg« til: »den leverende almene vandforsyning«.
- 33.** I § 46, stk. 3, ændres »et alment vandforsyningsanlæg til et andet alment vandforsyningsanlæg« til: »en almen vandforsyning til en anden almen vandforsyning«.
- 34.** I § 46 a, stk. 1, ændres »et andet vandforsyningsanlæg« til: »en anden almen vandforsyning« og »vandforsyningsanlæg« til: »almene vandforsyning«.
- 35.** I § 46 a, stk. 2, ændres et »andet vandforsyningsanlæg« til: »en anden almen vandforsyning«.
- 36.** I § 47, stk. 2, 1. pkt., ændres »et lokalt alment vandforsyningsanlæg« til: »en lokal almen vandforsyning«.
- 37.** I § 48, stk. 1, ændres »kan miljøministeren efter forhandling med de berørte kommuner og vandforsyningsanlæg påbyde kommunalt samarbejde om vandforsyningen og påbyde samarbejde mellem almene vandforsyningsanlæg« til: »kan kommunalbestyrelsen efter forhandling med de berørte almene vandforsyninger påbyde samarbejde mellem almene vandforsyninger i kommunen.«
- 38.** I § 48, stk. 2, ændres »miljøministeren« til: »kommunalbestyrelsen«.
- 39.** I § 48 indsættes som stk. 3 og 4:
»Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan påbyde almene vandforsyninger i forskellige kommuner at indgå i et samarbejde, jf. stk. 1. Vilklårene i forbindelse med samarbejdet fastsættes i mangel af enighed mellem parterne af ministeren efter forhandling med de berørte parter.
Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om vandsamarbejder, herunder om kommunalbestyrelsens påbud efter stk. 1 og frister herfor samt om procedure og indhold af vandsamarbejdet.«
- 40.** I § 51, stk. 1, 2. pkt., og § 65, stk. 1, 1. pkt., ændres »anlæggets« til: »vandforsyningens«.
- 41.** I § 52 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »det prisloft, som måtte være fastsat for forsyningen i medfør af § 6« til: »den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som måtte være fastsat for forsyningen i medfør af § 6 eller § 6 a«.
- 42.** I § 52 a, stk. 1, nr. 4, ændres »det forsyningssekretariat, der er oprettet i medfør af« til: »Forsyningssekretariatet, jf.«.
- 43.** I § 52 a, stk. 1, nr. 12, udgår »og«.
- 44.** I § 52 a, stk. 1, nr. 13, indsættes efter »forhold«: », og udgifter til opgaver, der falder ind under en fond omfattet af lov om fonde og visse foreninger samt regler udstedt i medfør heraf, som har til formål, at vandteknologi fremmes, udvikles og demonstreres, og«.
- 45.** I § 52 a, stk. 1, indsættes som nr. 14:
»14) bidrag til dækning af udgifter til oprettelse og drift af et godkendt privat tvistløsningsorgan efter § 6 i lov om alternativ tvistløsning i forbindelse med forbrugerklager og efter § 12 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold samt regler udstedt i medfør af de nævnte love.«
- 46.** I § 52 a, stk. 2, 2. pkt., ændres »det pågældende anlæg« til: »den pågældende almene vandforsyning«.
- 47.** I § 52 b, stk. 2, ændres »ejeren af hvert enkelt vandforsyningsanlæg« til: »hver enkelt almen vandforsyning«.
- 48.** § 53, stk. 1, ophæves og i stedet indsættes:
»En almen vandforsyning fastsætter anlægs- og driftsbidrag en gang årligt. Fastsættelsen skal ske under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat for forsyningen i medfør af §§ 6 eller 6 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. Anlægs- og driftsbidrag kan i særlige tilfælde fastsættes forskelligt for geografiske områder. De årligt fast-

satte anlægs- og driftsbidrag skal godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges. For almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender bidragene for de øvrige kommuner. De godkendte anlægs- og driftsbidrag skal være tilgængelige på den almene vandforsynings hjemmeside.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan for almene vandforsyninger, der ikke er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, træffe bestemmelse om forhøjelse af visse former for bidrag, hvis forhøjelsen er en nødvendig følge af, at kommunalbestyrelsen har nægtet at godkende forhøjelsen af andre former for bidrag.«

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.

49. I § 53, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »almene vandforsyningsanlæg« til: »almene vandforsyninger«.

50. § 53, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ved etablering af en forsyningsledning til en almen vandforsyning kan kommunalbestyrelsen pålægge grundejere at betale bidrag til ledningsanlægget og til eventuel stikledning og stophane, hvis der kan leveres vand til grundejerens ejendom til almindelig brug fra forsyningsledningen.«

51. § 53, stk. 6, der bliver stk. 7, affattes således:

»Stk. 7. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om almene vandforsynings fastsættelse af bidrag, herunder om form og indhold af almene vandforsynings takstblade, og om fastsættelse af forskellige bidrag for geografiske områder, jf. stk. 1, herunder om hvad der anses for at være særlige tilfælde.«

52. I § 53 a, stk. 3, og § 87, stk. 2, ændres »vandforsyningsanlæggets« til: »den almene vandforsynings«.

53. I § 55, stk. 1, 1. pkt., ændres »For ethvert alment vandforsyningsanlæg skal der udfærdiges« til: »Almene vandforsyninger skal udarbejdes«.

54. § 55, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Regulativet for almene vandforsyninger udarbejdes af den almene vandforsyning og godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges. Regulativet for anlæg, der ejes af et andelselskab eller interessentskab, kan indeholde bestemmelser om forbrugernes medlemskab. For almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender regulativet for de øvrige kommuner. Det godkendte regulativ skal være tilgængeligt på den almene vandforsynings hjemmeside.«

55. I § 60, stk. 3, 1. pkt., ændres »ejeren af vandforsyningsanlægget« til: »vandforsyningen«.

56. I § 62, stk. 2, 1. pkt., ændres »i et alment vandforsyningsanlæg« til: »fra en almen vandforsyning«, og i 2. pkt.,

ændres »ikke-almene vandforsyningsanlæg« til: »ikke-almene vandforsyninger«.

57. I § 65, stk. 5, 1. pkt., ændres »et vandforsyningsanlæg« til: »vandforsyninger«, og »anlæggets« ændres til: »vandforsynings«.

58. I § 66, stk. 1, ændres »ejers af et alment vandforsyningsanlæg« til: »almene vandforsyning«.

59. I § 66, stk. 2, ændres »ejeren« til: »den almene vandforsyning«, og »ham« ændres til: »den almene vandforsyning«.

60. I § 69, stk. 1 og 3, ændres »Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse« til: »De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland«.

61. I § 69 a ændres »ejeren af et vandforsyningsanlæg« til: »vandforsyningerne«.

62. I § 71 ændres »vandforsyningsanlæg« til: »vandforsyninger«.

63. I § 84, stk. 2, udgår: »og i regulativer for kommunale vandforsyningsanlæg, jf. § 55, stk. 2«.

§ 3

I lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 633 af 7. juni 2010, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1149 af 11. december 2012, § 1 i lov nr. 61 af 29. januar 2013, § 1 i lov nr. 902 af 4. juli 2013 og senest ved § 1 i lov nr. 56 af 27. januar 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »tilskyndelsesvirkning«: »samt gennemsigtighed for ejere af de tilsluttede ejendomme«.

2. § 1, stk. 4, 2. pkt., affattes således:

»I bidraget efter 1. pkt. kan indregnes spildevandsforsyningsselskabets indbetaling til dækning af udgifter til oprettelse og drift af et godkendt privat tvistløsningsorgan efter § 6 i lov om alternativ tvistløsning i forbindelse med forbrugerklager og efter § 12 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold og regler udstedt i medfør de nævnte love. Herudover kan i bidraget efter 1. pkt. indregnes udgifter til opgaver, der falder ind under Vandsektorens Teknologiudviklingsfond, jf. kapitel 7 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, og udgifter til opgaver, der falder ind under en fond omfattet af lov om fonde og visse foreninger samt regler udstedt i medfør heraf, som har til formål, at vandteknologi fremmes, udvikles og demonstreres.«

3. § 3, stk. 1 og 2, affattes således:

»§ 3. Spildevandsforsyningsselskabet fastsætter en gang årligt differentierede degressive kubikmetertakster, der varierer afhængigt af vandforbruget, idet fastsættelsen sker i

overensstemmelse med regler fastsat i medfør af stk. 4-8. Vælger spildevandsforsyningselskabet at indføre et fast bidrag efter § 2 a, stk. 7, fastsætter spildevandsforsyningselskabet en gang årligt størrelsen af bidraget. Spildevandsforsyningselskabet kan i særlige tilfælde fastsætte kubikmeter-takster og faste bidrag forskelligt for geografiske områder. De fastsatte kubikmetertakster og bidrag skal overholde den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, der er fastsat for spildevandsforsyningselskabet i medfør af §§ 6 eller 6 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. Kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningselskabet modtager spildevand, skal en gang årligt godkende de af spildevandsforsyningselskabet fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag. For spildevandsforsyningselskaber, som modtager spildevand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at den ene kommunalbestyrelse godkender bidragene for de øvrige kommuner. De godkendte kubikmetertakster og faste bidrag skal være tilgængelige på spildevandsforsyningselskabets hjemmeside.

Stk. 2. De nærmere regler om betalingsordningen fastsættes i en vedtægt, der udarbejdes af spildevandsforsyningselskabet og godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningselskabet modtager spildevand. For spildevandsforsyningselskaber, som modtager spildevand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at den ene kommunalbestyrelse godkender vedtægten for de øvrige kommuner. Betalingsvedtægten skal være tilgængelig på spildevandsforsyningselskabets hjemmeside.«

4. I § 3 indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om fastsættelse af forskellige kubikmetertakster og faste bidrag for geografiske områder, herunder om hvad der anses for at være særlige tilfælde efter stk. 1.«

§ 4

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 879 af 26. juni 2010, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1149 af 11. december 2012, § 4 i lov nr. 1631 af 26. december 2013 og senest ved § 1 i lov nr. 537 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 21 b, *stk. 1*, ændres »vandforsyningsanlæg« til: »vandforsyninger«.

2. I § 23, *stk. 1*, ændres »et alment vandforsyningsanlæg« til: »en almen vandforsyning«.

3. § 32, *stk. 1*, affattes således:

»Kommunalbestyrelsen udarbejder en plan for bortskaffelse af spildevand i kommunen, hvor kloakeringsområder for de enkelte spildevandsforsyningselskaber, som omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, fastlægges. En spildevandsplan kan helt eller delvist udarbejdes i samarbejde med andre kommuner.«

4. I § 32, *stk. 4, 1. pkt.*, indsættes efter »herunder om« : »planens indhold,«.

5. Efter § 32 a indsættes i kapitel 4:

»§ 32 b. Spildevandsforsyningselskaber, som er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, er forpligtet til at forsyne ejendomme i spildevandsforsyningselskabets kloakeringsområde, som fastlagt af kommunalbestyrelsen, jf. § 32.

Stk. 2. Spildevandsforsyningselskaber, som er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, må ikke anlægge ledningsnet i strid med spildevandsplanen, jf. § 32, stk. 1.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen aftaler i forbindelse med den årlige drøftelse om forsyningsforholdene i kommunen, jf. § 32 c, omfang og tidsfrist for opfyldelse af forsyningspligten, jf. stk. 1, med spildevandsforsyningselskabet.

Stk. 4. Kan der ikke opnås en aftale, jf. stk. 3, på rimelige vilkår, eller hvis aftalen overtrædes af spildevandsforsyningselskabet, kan kommunalbestyrelsen påbyde spildevandsforsyningselskaber, som er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, at forsyne et område inden for det kloakeringsområde, der er fastlagt i spildevandsplanen, inden for en nærmere fastsat frist.

Stk. 5. Miljø- og fødevarerministeren fastsætter regler om forsyningspligt, herunder omfang og tidsfrist, jf. stk. 1.

§ 32 c. Kommunalbestyrelsen drøfter årligt forsyningsforholdene i kommunen med alle spildevandsforsyningselskaber, som er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.«

6. I § 64 a, *1. pkt.*, ændres »det eller de vandforsyningsanlæg« til: »den eller de vandforsyninger«.

7. I § 64 c, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »Almene vandforsyningsanlæg« til: »Almene vandforsyninger«, og i *3. pkt.* ændres »et alment vandforsyningsanlæg« til: »en almen vandforsyning« og »vandforsyningsanlæggets« ændres til: »vandforsyningens«.

8. I § 64 c, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »det almene vandforsyningsanlæg« til: »den almene vandforsyning«.

§ 5

I lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 634 af 7. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

»»Lov om kommuners afståelse af vandselskaber««.

2. § 1 affattes således:

»§ 1. Loven finder anvendelse på kommunalt ejede vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

Stk. 2. Ved virksomheder og forsyningsvirksomheder forstås i denne lov vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.«

3. I § 2 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om registreringsfri selskabsmæssige omstruktureringer efter *stk. 4*.«

4. I § 4, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »1. februar« til: »1. september«.

5. I § 4, *stk. 2, 2. pkt.* ændres »indberetningsåret« til: »det år, hvor der sker meddelelse i henhold til § 6«, og i *3. pkt.*, udgår: »i indberetningsåret«.

6. I § 6, *1. pkt.*, ændres »senest den 1. maj hvert år« til: »hvert år senest den 1. marts i året efter indberetningsfristen, jf. § 4, stk. 1,«, i *3. pkt.*, ændres »den 1. november i indberetningsåret til den 1. juli i året efter indberetningsåret« til: »den 1. november i meddelelsesåret til den 1. juli året efter», og i *4. pkt.*, ændres »indberetningsåret« til: »meddelelsesåret«.

7. I § 7, *1. og 3. pkt.*, ændres »anden virksomhed« til: »tilknyttet virksomhed«.

8. § 11, *stk. 2*, ophæves.

Stk. 3-4 bliver herefter *stk. 2-3*.

9. §§ 13 og 14 ophæves.

§ 6

I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1307 af 24. november 2014, som ændret ved § 3 i lov nr. 1498 af 23. december 2014, § 154 i lov nr. 1520 af 27. december 2014 og § 1 i lov nr. 745 af 1. juni 2015, foretages følgende ændring:

1. Overalt i loven ændres »lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger« til: »lov om kommuners afståelse af vandselskaber«.

§ 7

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1329 af 25. november 2013, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 466 af 18. maj 2011 og senest ved § 1 i lov nr. 1283 af 24. november 2015, foretages følgende ændring:

1. Overalt i loven ændres »lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger« til: »lov om kommuners afståelse af vandselskaber«.

§ 8

I lov om naturgasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1331 af 25. november 2013, som ændret ved § 2 i lov nr. 466 af 18. maj 2011, § 2 i lov nr. 633 af 16. juni 2014 og § 2

i lov nr. 1498 af 23. december 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 35, *stk. 11, nr. 1*, ændres »lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger« til: »lov om kommuners afståelse af vandselskaber«.

§ 9

I lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 798 af 24. juni 2013, som ændret senest ved lov nr. 1000 af 30. august 2015, foretages følgende ændring:

1. I § 15, *stk. 1, 4. pkt.*, ændres »lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger« til: »lov om kommuners afståelse af vandselskaber«.

§ 10

I lov om landbrugsejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 26 af 14. januar 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, *stk. 1, nr. 9*, ændres »ejeren af et alment vandforsyningsanlæg« til: »en almen vandforsyning«.

2. I § 10, *stk. 4, 1. pkt.*, ændres »et vandforsyningselskab« til: »en almen vandforsyning«.

3. I § 23, *stk. 1 og 2, 1. pkt.*, ændres »Ejeren af et alment vandforsyningsanlæg« til: »En almen vandforsyning«.

4. I § 23, *stk. 3*, ændres »ejeren af vandforsyningsanlægget« til: »den almene vandforsyning«.

5. I § 29, *stk. 2, nr. 2*, ændres »ejeren af et vandforsyningselskab« til: »en almen vandforsyning«.

§ 11

I lov om forurennet jord, jf. lovbekendtgørelse nr. 895 af 3. juli 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, *stk. 3*, ændres »almene vandforsyningsanlæg« til: »almene vandforsyninger«.

2. I § 22, *stk. 4, 1. pkt.*, indsættes efter »for en«: »almen«.

§ 12

I jordfordelingsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1275 af 2. november 2010, som ændret ved § 2 i lov nr. 1240 af 18. december 2012 og § 161 i lov nr. 1520 af 27. december 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 19, *stk. 1, nr. 3*, ændres »ejeren af et alment vandforsyningsanlæg« til: »en almen vandforsyning«.

§ 13

I lov om afgift af ledningsført vand, jf. lovbekendtgørelse nr. 962 af 27. juni 2013, som ændret ved § 8 i lov nr. 924 af 18. september 2012, § 14 i lov nr. 1634 af 26. december 2013 og § 2 i lov nr. 538 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 2, ændres »et alment vandforsyningsanlæg« til: »en almen vandforsyning«.

2. I § 4, stk. 1, ændres »Almene vandforsyningsanlæg« til: »Almene vandforsyninger«.

3. I § 4, stk. 2, ændres »almene vandforsyningsanlæg« til: »almene vandforsyninger«.

§ 14

I lov om afgift af spildevand, jf. lovbekendtgørelse nr. 938 af 27. juni 2013, som ændret ved § 1 i lov nr. 522 af 12. juni 2009, foretages følgende ændring:

1. I § 7, stk. 10, ændres »Almene vandforsyningsanlæg« til: »Almene vandforsyninger«.

§ 15

I lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, jf. lovbekendtgørelse nr. 868 af 3. juli 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, stk. 1, nr. 1, ændres »ikkealmene vandforsyningsanlæg« til: »vandforsyningsanlæg, der ikke er til almen vandforsyning«.

2. I § 8, stk. 1, nr. 2, ændres »almene vandforsyningsanlæg« til: »vandforsyningsanlæg til almen vandforsyning«.

§ 16

I lov om skattemæssige afskrivninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 948 af 17. august 2015, foretages følgende ændring:

1. I § 5 C, stk. 1, nr. 4, ændres »i almene vandforsyningsanlæg« til: »til almene vandforsyninger«.

§ 17

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. marts 2016, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 12, § 1, nr. 24, og § 5, nr. 4-6. Ministeren kan herunder bestemme, at ændringerne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 3. Uanset § 10, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, som ændret ved lovforslagets § 1, nr. 20, udgør det samlede afgiftsbeløb, som vandselskaberne opkræves til dækning af Forsyningssekretariatets drift og opgavevaretagelse, 13,5 mio. kr. for år 2016.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Baggrund
- 2.1. Evalueringen af vandsektorloven
- 2.2. Vandsektorens økonomiske potentiale
- 2.3. Indholdet af vandsektorforliget
- 2.4. Kontaktudvalg og fremtidig evaluering af vandsektorreguleringen
- 2.5. Kort om indholdet af regulering for vandselskaberne
3. Lovforslagets hovedindhold
- 3.1. Vandsektorloven
- 3.1.1. Økonomisk regulering af vandsektoren
- 3.1.2. Performance benchmarking og ophævelse af kravet om procesorienteret benchmarking
- 3.1.3. Teknologiuudvikling og tilknyttet virksomhed m.v.
- 3.1.4. Forsyningssekretariatets opgaver og finansiering
- 3.1.5. Mulighed for vand- og spildevandsbranchens oprettelse af et privat tvistløsningsorgan
- 3.2. Vandforsyningsloven, miljøbeskyttelsesloven, betalingsloven og stoploven
- 3.2.1. Strukturudvikling
- 3.2.1.1. Takster for vand og spildevand
- 3.2.1.2. Stoploven
- 3.2.2. Myndighed og drift
- 3.2.2.1. Den kommunale planlægning
- 3.2.2.2. Forsyningssikkerhed
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgere
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Vurdering af konsekvenserne af lovforslaget

1. Indledning

Den 29. april 2015 indgik Socialdemokratiet, Radikale Venstre, Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti et forlig om en ny og forbedret regulering af den danske vandsektor. Forligsaftalen er vedlagt som bilag til dette lovforslag.

Loven skal medvirke til, at vand- og spildevandsforsyningen drives på en effektiv måde, der er gennemsigtig for forbrugerne, giver lavest mulige stabile priser for forbrugerne og samtidig understøtter innovativ udvikling, demonstration og eksport af vandteknologiløsninger. Loven skal endvidere medvirke til at sikre og udvikle en vand- og spildevandsfor-

syning af høj sundheds- og miljømæssig kvalitet, som tager hensyn til forsyningssikkerhed, klima og naturen.

Forslaget er baseret på principperne om mere effektivitet i vandsektoren, understøttelse og videreudvikling af et højt niveau for miljø, service og forsyningssikkerhed, mindre bureaukrati i organisering og tilsyn samt bedre rammer for teknologiuudvikling i vandsektoren.

Formålet med lovforslaget er at gennemføre ændringer i reguleringen af vandsektoren i overensstemmelse med det indgåede forlig. For så vidt angår forligsaftalens målsætning om effektivitet skal loven sikre, at der i vandsektoren realiseres effektiviseringer for min. 1,3 mia. kr. i 2020.

Lovforslaget indeholder forslag til, at der i stedet for den nuværende økonomiske benchmarking på vandselskabernes driftsomkostninger fremover skal foretages en økonomisk

benchmarking af vandselskabernes totaløkonomi, jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

Lovforslaget indeholder også forslag til, at vandselskaber med en årlig debiteret vandmængde på højst 800.000 m³ ikke er omfattet af den totaløkonomiske benchmarking med henblik på at mindske de administrative byrder for mindre vandselskaber, jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

Lovforslaget indeholder forslag til, at vandselskaberne kan overføre midler til en ny fond, der skal sikre fortsat teknologiudvikling inden for vandsektoren, jf. lovforslagets § 2, nr. 44 og § 3, nr. 2.

Lovforslaget indeholder herudover fjernelse af barrierer for vandselskabernes fusioner med henblik på at styrke muligheden for fortsat konsolidering gennem sammenlægninger i vandsektoren, jf. lovforslagets § 2, nr. 48, § 3, nr. 3 og § 5.

Lovforslaget indeholder bestemmelser, der fastsætter Forsyningssekretariatets finansiering, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Lovforslaget indeholder endvidere forslag til bestemmelser, der skal styrke kommunernes styringsmuligheder af vandselskaberne, herunder performance benchmarking, tydeliggøre adskillelsen mellem myndighed og drift på vandsektorumrådet, jf. lovforslagets §§ 1-4, samt bestemmelser om privat tvistløsningsorgan på vand- og spildevandsområdet. Endelig indeholder lovforslaget forslag til præcisering af stoploven.

2. Baggrund

2.1. Evalueringen af vandsektorloven

Miljø- og Fødevareministeriet har som forudsat i forligsaftalen fra 2007 for en mere effektiv vandsektor gennemført en evaluering af vandsektorlovgivningen. Evalueringen blev udarbejdet af Deloitte, Lett og DHI i 2013 ved rapporten Evaluering af vandsektorloven, i det følgende omtalt som evalueringen.

Evalueringen viste et potentiale for at effektivisere vandsektorens driftsomkostninger på mellem 1,1-1,4 mia. kr., som endnu ikke er realiseret. Hertil kommer et potentiale på effektivisering af anlægsomkostningerne m.v.

2.2. Vandsektorens økonomiske potentiale

I evalueringsrapporten er der anvendt beregninger på effektivisering af driften alene. Rapporten viser, at vandsektorens effektiviseringspotentiale fordeler sig med 728-930 mio. kr. i spildevandsforsyningselskaberne, 272-326 mio. kr. i de kommunalt ejede almene vandforsyninger og 94-108 mio. kr. i de forbrugerejede almene vandforsyninger.

Indhentning af effektiviseringer på min. i alt 1,3 mia. kr. i 2020 er besluttet delvist i "Vækstplan DK 2013" og delvist i "Aftale om en vækstpakke", juni 2014.

Partierne bag vandsektorforliget fra 2007 (Socialdemokratiet, Radikale Venstre, Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti) aftalte i forbindelse med Socialdemokratiets, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkepartis aftale om "Vækstplan DK 2013" bl.a. at gennemføre effektiviseringer i spildevandssektoren for 700 mio. kr. i perioden 2014 til 2018.

Herudover har Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti indgået "Aftale om en vækstpakke", juni 2014. I aftalen indgår bl.a., at der skal gennemføres effektiviseringer for minimum i alt 1,3 mia. kr. i 2020, heraf i alt 0,9 mia. kr. i spildevandselskaberne (inkl. 0,7 mia. kr. der blev besluttet i Vækstplan DK) og 0,4 mia. kr. i vandforsyningselskaberne.

2.3. Indholdet af vandsektorforliget

Den 29. april 2015 indgik Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti "Aftale om en ny og forbedret regulering af den danske vandsektor".

Ifølge forliget skal følgende principper lægges til grund for en ny regulering af vand- og spildevandssektoren:

Mere effektivitet i vandsektoren

Sektorens effektiviseringspotentiale skal indhentes for at sikre, at omkostningseffektiviteten forbedres, så borgere og virksomheder får et kvalitetsprodukt til færre penge.

Understøtte og videreudvikle et højt niveau for miljø, service og forsyningsikkerhed

Reguleringen skal understøtte og udvikle en forsyning med høj sundheds- og miljømæssig kvalitet, som tager hensyn til forsyningsikkerhed, klima og naturen.

Mindre bureaukrati i organisering og tilsyn

De administrative byrder skal mindskes gennem en mere hensigtsmæssig implementering og administration af reguleringsmodellen.

Bedre rammer for teknologiudvikling i vandsektoren

Reguleringen skal understøtte en innovativ og intelligent efterspørgsel efter nye og bedre vandteknologier. Samarbejdet med private selskaber skal styrkes bl.a. ved, at forsyningernes driftserfaring og anlæg kan danne grundlaget for værdiskabende forretningsmodeller nationalt og i eksportøjemed.

Under hensyntagen til de nævnte fire principper har forligskredsen besluttet følgende i forliget:

- Den fremtidige benchmarkingmodel skal understøtte indberetning og kontrol på et overordnet niveau samtidig med, at modellen tager højde for forskelle i vandselska-

bernes investeringsbehov og forskelle i krav til sundhed, forsyningssikkerhed, miljø, klima og energi.

- Med henblik på at øge planlægningsmuligheder og økonomisk fleksibilitet skal der efter en hensigtsmæssig overgang indføres fireårige prislofter for alle selskaber over 800.000 m³.
- Den klare adskillelse mellem myndighed og drift skal fastholdes og styrkes. Det skal sikres, at sektorlovgivningen afspejler, at kommunen har myndighedsansvaret for vand- og spildevandsforsyning og dermed også det overordnede planlægningsansvar på området. Samtidig skal det sikres, at sektorlovgivningen afspejler vandselskabernes driftsansvar, og at kommunens styringsmuligheder i sektorlovgivningen til fastholdelse af krav til miljø, klima, sundhed og forsyningssikkerhed styrkes.
- Ved at opstille miljømæssige performanceparametre i en benchmarking af vandselskaberne skabes et gennemsigtigt sammenligningsgrundlag, hvor udvalgte temaer inden for miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed tydeliggøres på tværs af vandsektoren for det enkelte vandselskab.
- Forbrugernes, herunder erhvervsdrivendes klagemuligheder skal sikres for at styrke forbrugersikkerheden og gennemsigtheden i selskabernes fastsættelse af vilkår.
- Forsyningssekretariatet skal sikre økonomisk effektivitet i vandselskaberne, så målsætningen om at realisere effektiviseringer på min. 1,3 mia. kr. i 2020 opnås på den mest omkostningseffektive måde under hensyntagen til fastholdelse og gennemførelse af krav til miljø, sundhed og forsyningssikkerhed.
- Reguleringen skal fastsættes, så den i højere grad tilskynder til og understøtter konsolidering i vandsektoren.
- Forskning og udvikling skal fortsat fremmes, og der skal skabes gode rammer for teknologiudvikling i den danske vandsektor.
- For at sikre, at også forbrugerne hos de små forsyninger får lavere priser samtidig med, at de administrative omkostninger lempes fastholdes de i dag omfattede forsyninger i loven. Alle selskaber over 200.000 m³ og højst 800.000 m³ undlades dog fra benchmarkingen.

2.4. Kontaktudvalg og fremtidig evaluering af vandsektorreguleringen

Forligsparterne har aftalt, at den reviderede regulering evalueres igen i 2021.

Det er hensigten, at det eksisterende kontaktudvalg med deltagelse af branchen, KL, de involverede ministerier, uafhængige eksperter og repræsentanter for forbruger- og miljøinteresser fortsætter, og i forbindelse med evalueringen i 2021 afgiver kontaktudvalget en redegørelse til energi-, forsynings- og klimaministeren og forligskredsen.

2.5. Kort om indholdet af regulering for vandselskaberne

Lov nr. 469 af 12. juni 2009 om vandsektorens organisering og økonomiske forhold (vandsektorloven) indeholder en

økonomisk regulering af alle de lovomfattede vandselskaber, hvorved der fastsættes prislofter for vandselskaberne. I den økonomiske regulering indgår i dag et generelt effektiviseringskrav til omkostninger til drift og vedligeholdelse. Det generelle effektiviseringskrav suppleres af et individuelt effektiviseringskrav til de vandselskaber, hvor der er et særligt stort effektiviseringspotentiale. Det individuelle effektiviseringskrav baseres på en resultatorienteret benchmarking af vandselskabers økonomiske driftsforhold. Effektiviseringskravene er således i dag alene rettet mod drifts- og vedligeholdelsesomkostninger.

Vandselskaber er de selskaber der udøver vand- eller spildevandsforsyningsvirksomhed mod betaling, som er omfattet af reglerne i vandsektorloven, og som efter vandforsyningsloven og betalingsloven er forpligtede til at sikre forsyningen til de tilsluttede ejendomme. Vandselskaber skal efter reguleringen i lovbekendtgørelse nr. 1199 af 30. september 2013 (vandforsyningsloven) og lovbekendtgørelse nr. 633 af 7. juni 2010 om betalingsregler for spildevandsforsynings-selskaber m.v. (betalingsloven) hvile i sig selv.

Vandselskaber kan udbyde opgaver, f.eks. længerevarende, omfattende driftskontrakter, til private aktører uden at dette i sig selv nødvendigvis medfører, at de private aktører bliver omfattet af vandsektorlovens økonomiske regulering, herunder af hvile-i-sig-selv-princippet. I en konkret vurdering heraf er det dog bl.a. afgørende, at et vandselskab omfattet af vandsektorloven har det overordnede ansvar for gennemførelse og opretholdelse af forsyningssikkerheden og øvrige krav fra myndighederne.

Vandselskaberne stiller deres viden om teknologianvendelse og -udvikling i vand- og spildevandssektoren til rådighed for private aktører i vandbranchen mod betaling på markedsvilkår, som en tilknyttet aktivitet.

Lovbekendtgørelse nr. 634 af 7. juni 2010 om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger (stoploven) regulerer kommuners afståelse af vandselskaber og udtagelse af midler fra vandselskaber ved, at der modregnes i kommunernes bloktilskud, hvis der foretages handlinger omfattet af stoploven.

3. Lovforslagets hovedindhold

Lovforslaget indeholder forslag til ændringer i vandsektorloven, vandforsyningsloven, betalingsloven, miljøbeskyttelsesloven og stoploven, samt konsekvensrettelser på baggrund heraf i en række andre love.

Forslaget til ændring af vandsektorloven indeholder ændring af reglerne om vandsektorens økonomiske regulering, herunder totaløkonomisk benchmarking af sektoren, krav om effektivisering og indtægtsrammer eller regnskabsmæssige kontrolrammer (tidligere prislofter), der fastsættes for flere år frem (afsnit 3.1.1.), forslag til indførelse af performance benchmarking af vandselskabernes inden for temaerne miljø, sundhed, energi og klima samt forsyningssikkerhed (af-

snit 3.1.2.), præcisering af vandselskabernes opgaver, herunder reglerne om tilknyttet virksomhed, og hvilke aktiviteter der er omfattet heraf, og teknologiudvikling (afsnit 3.1.3.) og ændringer i reglerne om Forsyningssekretariatets opgaver og finansiering (afsnit 3.1.4.). Lovforslaget indeholder også forslag om adgang til bedre klagemuligheder (afsnit 3.1.5.)

Lovforslaget indeholder præciseringer og ændringer af vandforsyningsloven og miljøbeskyttelsesloven med henblik på at sikre en klarere adskillelse af myndighed og drift inden for vandsektoren (afsnit 3.2.2), forslag til forbedrede muligheder for fusioner, herunder præcisering og indførelse af differentierede takster i vandforsyningsloven og betalingsloven (afsnit 3.2.1.1.), og nye bemyndigelser i stoploven til præcisering af reglerne om modregning i kommunernes bloktilskud (afsnit 3.2.1.2), og endeligt forslag om sikring af kommunalbestyrelsens styringsmuligheder af vandselskaberne (afsnit 3.2.2.).

Herudover indeholder lovforslaget en række mindre justeringer og præciseringer af vandsektorloven, vandforsyningsloven, betalingsloven, miljøbeskyttelsesloven og stoploven, bl.a. med henblik på at skabe bedre overensstemmelse mellem vandsektorloven og den øvrige sektorlovgivning på vandsektorområdet.

Endeligt indeholder lovforslaget konsekvensrettelser i øvrig lovgivning på baggrund af de foreslåede ændringer.

Ved kongelig resolution af 28. juni 2015 er det bestemt, at vandsektorloven og betalingsloven for spildevand og sager vedrørende takster for vandforsyning overføres fra Miljøministeriet til Klima-, Energi og Bygningsministeriet. Samtidig blev Miljøministeriet ændret til Miljø- og Fødevarerministeriet og Klima-, Energi- og Bygningsministeriet til Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet.

Det medfører, at vandforsyningslovens §§ 52 a, 52 b, 52 c, 53, 55 og 55 a overføres fra Miljø- og Fødevarerministeriet til Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet.

De sproglige ændringer af lovtjekterne, som er en umiddelbar følge af ressortomlægningen, medtages ikke i lovforslaget, da de indholdsmæssigt er gennemført ved ovennævnte kongelige resolution. De nødvendige konsekvensrettelser i lovtjekterne vil blive medtaget i førstkommande lovbekendtgørelser af vandsektorloven, betalingsloven for spildevand og vandforsyningsloven.

3.1. Vandsektorloven

Der kan ifølge evalueringen indhentes større effektiviseringsgevinster i vandselskaberne, hvis effektiviseringskravene rettes mod både drift og anlæg, og at dette vil give vandselskaberne incitament til at vælge effektive løsninger vurderet på både drift og anlægspris. Det fremgår, at bl.a. dette forventes at give incitament til udvikling af teknologiske løsninger, som er konkurrencedygtige til gavn for forbrugere, erhverv og miljøet.

Vandselskaber kan ifølge evalueringen få bedre planlægningsmuligheder ved at få udmeldt indtægtsrammer eller regnskabsmæssige kontrolrammer for flere år frem og ved, at der stilles krav om effektivisering af selskabernes totaløkonomi. Det følger endvidere, at indførelse af flerårige økonomiske rammer vil kunne bidrage til at mindske de administrative byrder for vandselskaber og Forsyningssekretariatet.

3.1.1. Økonomisk regulering af vandsektoren

3.1.1.1. Gældende ret

Ifølge vandsektorlovens § 6 fastsættes et prisloft for vandselskaber omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1. De nærmere regler om prisloftreguleringen er fastsat i bekendtgørelse nr. 122 af 8. februar 2013 om prisloftregulering m.v. af vandsektoren med hjemmel i vandsektorlovens § 6-8 (prisloftbekendtgørelsen) samt bekendtgørelse nr. 1048 af 29. oktober 2010 om driftsomkostninger til gennemførelse af miljømål og servicemål med hjemmel i lovens § 6-8.

Prisloftet er den samlede maksimale pris, som et vandselskab må opkræve til at dække de nødvendige omkostninger, herunder til etablering, drift, vedligeholdelse, administration, forrentning af lån og konsolidering. Prisloftet fastsættes som en samlet ramme for vandselskabets indtægter. Forsyningssekretariatet har fastsat udgangspunktet for vandselskabernes prislofter, som for 2011 på grundlag af oplysninger om de enkelte forsynings økonomi i perioden 2003-2005 er korrigeret med fradrag eller tillæg til afvikling af eventuel historisk over- eller underdækning af vandselskabernes omkostninger til forsyningsvirksomheden.

Forsyningssekretariatet foretager ifølge lovens § 4 resultatorienteret benchmarking af vandselskaberne. Der kan ifølge lovens § 6 fastsættes individuelle effektiviseringskrav på baggrund af benchmarkingresultatet. Den resultatorienterede benchmarking bygger på en sammenligning af vandselskabernes effektivitet, som beregnes på grundlag af vandselskabernes indberetning af oplysninger om miljø-, service- og driftsforhold samt andre økonomiske forhold. Det fremgår af bemærkningerne til den gældende § 8 i vandsektorloven, at effektiviseringskravet skal rettes mod drifts- og vedligeholdelsesomkostninger.

Vandselskaber kan i medfør af regler fastsat med hjemmel i lovens § 8, få tillæg til prisloftet til dækning af driftsomkostninger til miljø- og servicemål.

Ifølge bemærkningerne til lov om ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. (Miljømål, servicemål, vedvarende energi). 2012, jf. Folketingstidende 2011-12, A, L 149 som fremsat, side 2, er tillæg til driftsomkostninger til miljømål og servicemål ikke underlagt effektiviseringskrav. Staten og kommuner har beslutningskompetence for miljømål, mens kommuner og vandselskaber har

beslutningskompetence for servicemål. En række mål opfylder både kriterierne for at være miljømål og servicemål.

Vandselskaber kan ifølge prisloftbekendtgørelsen endvidere få tillæg til prisloftet til dækning af en række nærmere bestemte driftsomkostninger, hvor tillægget er friholdt fra effektiviseringskrav. Det er de såkaldte 1:1 omkostninger, der både omfatter omkostninger, som vandselskabet ikke har indflydelse på, og omkostninger som vandselskabet kan få indflydelse på.

Prisloftsfastsættelsen sker ifølge prisloftbekendtgørelsen hvert år. Det samme gælder kontrollen med overholdelse af prisloftet. Vandselskaber, som alene er vandforsyninger, med en debiteret årlig vandmængde under 400.000 m³ har dog mulighed for at få udmeldt prislofter for fire år af gangen som fire enkelte prislofter for de fire år i perioden. Den første fireårige periode er fastsat for 2013-2016.

Kontrollen med overholdelse af prisloftet foretages i henhold til prisloftbekendtgørelsen hvert år for hver af de fastsatte omkostningskategorier. Bekendtgørelsen giver ikke mulighed for, at vandselskaber kan dække uforudsete omkostninger i driften inden for én omkostningskategori med besparelser inden for andre omkostningskategorier, f.eks. ved salg af anlægsaktiver, eller ved besparelser i et efterfølgende år.

3.1.1.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser

Det fremgår af evalueringen, at der fortsat er et stort effektiviseringspotentiale i vandsektoren. Det indgår i det politiske forlig, at der skal indhentes effektiviseringer i vandsektoren for minimum 1,3 mia. kr. i 2020. Forligsaftalen indebærer, at de minimum 1,3 mia. kr. skal indhentes ved at stille effektiviseringskrav til vandselskaberne i perioden 2014-2020. Beregningen af de minimum 1,3 mia. kr. bygger på den resultatorienterede benchmarkingmodel for 2013 og data fra de prislofter, som Forsyningssekretariatet har udmeldt til vandselskaberne for 2014. Der er ikke taget højde for de produktivitetsstigninger, som for eksempel teknologisk udvikling vil kunne medføre. Potentialet er beregnet på vandselskabernes faktiske driftsomkostninger. Konsolideringspotentialer og potentialer i form af effektivisering af investeringer er heller ikke talt med i de minimum 1,3 mia. kr.

Det er vurderingen, at det er nødvendigt at fastholde en prisloftsregulering af de lovomfattede vandselskaber, jf. vandsektorlovens § 2, stk. 1, for at realisere de angivne effektiviseringspotentialer.

Vandsektorloven er ifølge evalueringen ufleksibel og medfører administrative byrder for vandselskaber og myndigheder.

Evalueringen har vist, at der er effektiviseringspotentialer i både de store vandselskaber, der fortrinsvist er kommunalt ejede, og i de mindre fortrinsvist forbrugerejede vandselska-

ber. De små vandselskabers omkostninger til administration af vandsektorlovens krav er høje sammenholdt med effektiviseringspotentialerne. Det er derfor politisk besluttet, at effektiviseringspotentialitet for vandselskaber omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, med en debiteret årlig vandmængde på højst 800.000 m³ vand om året, skal indhentes, men at disse vandselskaber skal friholdes fra at deltage i den totaløkonomiske benchmarking. Det indebærer, at der fremover alene kan stilles generelle effektiviseringskrav til disse vandselskaber. Effektiviseringskravene for vandselskaber med en debiteret årlig vandmængde på henholdsvis højst 800.000 m³ vand og mere end 800.000 m³ vand kan fastsættes forskelligt, idet effektiviseringen af de mindre vandselskaber alene skal indhentes ved fastsættelse af et generelt krav, mens de større vandselskaber ud over et generelt effektiviseringskrav også kan få fastsat individuelle krav.

Ifølge Forsyningssekretariatets opgørelse er der fortsat store forskelle mellem de enkelte vandselskabers råderum inden for prisloftet, dvs. spændet mellem vandselskabernes faktiske nødvendige omkostninger og det fastsatte prisloft. Det fremgår af forliget, at vandselskabernes mulighed for uhenigtsmæssigt høje opsparinger skal begrænses. Derfor skal vandselskabernes driftsomkostninger tilpasses til de faktiske driftsomkostninger ved overgangen til den nye regulering. Det er Forsyningssekretariatets vurdering, at den eksisterende prisloftsregulering samt årsregnskaberne kan give et grundlag for at vurdere de enkelte vandselskabers faktiske omkostningsniveau.

Det fremgår af evalueringen, at effektiviseringspotentialerne bedre vil kunne indhentes, hvis effektiviseringskravene omfatter vandselskabernes totaløkonomi.

Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet vurderer, at den gældende regulering af tillæg til prisloftet for driftsomkostninger til at opnå miljømål og servicemål medfører omfattende administration, da tillæggene gives uanset omkostningernes størrelse, dvs. også til små omkostninger. Endvidere kan vandselskabernes tiltag samtidigt opfylde både miljømål og servicemål, mens beslutningskompetence for de to typer mål påhviler henholdsvis stat og kommune eller kommune og vandselskab. Det kan give anledning til tvivl om, hvorvidt målet er besluttet af den rette aktør eller er relevant for opfyldelse af målet.

Det er vurderingen, at det kan modvirke effektivisering af vandselskaberne, at tillæggene er fritaget for effektiviseringskrav. Det er endvidere vurderingen, at vandselskaberne med en mere fleksibel økonomisk regulering vil kunne få mindre behov for at få tillæg. Endelig er det vurderingen, at en ensartet regulering af de forskellige typer af tillæg kan give administrative lettelser.

Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet vurderer, at fastsættelse af økonomiske rammer for flere år frem for vandselskabernes indtægter vil give vandselskaberne bedre muligheder for langsigtet planlægning og stabile forbrugerpri- ser. Det er endvidere vurderingen, at vandselskaberne kan få

større økonomisk fleksibilitet, hvis reguleringen omfatter totaløkonomien. Derved vil vandselskaberne få mulighed for at anvende en besparelse indenfor én omkostningskategori til omkostninger indenfor en anden kategori. Endvidere vil vandselskaberne kunne få større fleksibilitet, hvis de får mulighed for at anvende ekstraordinære effektiviseringsgevinster til f.eks. at dække underskud fra tidligere år, til opsparring eller til formål inden for rammerne af vandforsyningsloven og betalingsloven.

Det vurderes, at vandselskaberne vil kunne kompensere for forøgede omkostninger i én omkostningskategori ved tilsvarende besparelser i en anden kategori, hvis kontrollen ændres til en kontrol af om den økonomiske ramme samlet set er overholdt.

Det er hensigten, at forslagene til ændringerne skal medvirke til at give vandselskaberne bedre planlægningsmuligheder, mere stabile forbrugerpriser og mindske de administrative byrder.

3.1.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at den økonomiske regulering af vandselskaberne ændres således, at effektiviseringen omfatter vandselskabets totaløkonomi, dvs. omkostningerne til drift og anlæg m.v. Det er hensigten, at der i 2020 er indhentet effektiviseringer på minimum 1,3 mia. kr. Der henvises endvidere til afsnit 2.2.

Det foreslås, at de mindre vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, med en debiteret vandmængde på højst 800.000 m³ årligt ikke skal deltage i den totaløkonomiske benchmarking, som foreslås indført for de større vandselskaber, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, og derfor ikke skal have fastsat individuelle effektiviseringskrav. Det er hensigten, at disse vandselskaber skal have fastsat rammer for deres indtægter, der som udgangspunkt baseres på deres årsregnskab, og at der skal fastsættes et generelt effektiviseringskrav, jf. den foreslåede § 6 a i lovforslagets § 1, nr. 14, som sikrer at det fastsatte effektiviseringspotentiale for disse vandselskaber er indhentet i 2020. Det er endvidere hensigten, at der efter 2020 fortsat skal kunne fastsættes generelle effektiviseringskrav. Det foreslås, at effektiviseringen gennemføres ved, at der for disse vandselskaber udmeldes samlede regnskabsmæssige kontrolrammer for fire år frem. Kontrolrammerne fastsættes og kontrolleres af Forsyningssekretariatet på grundlag af oplysninger i årsregnskabet.

For vandselskaber med en debiteret årlig vandmængde på mere end 800.000 m³ foreslås, at der tilsvarende fastsættes rammer for deres indtægter, og at effektiviseringerne indhentes ved summen af et årligt generelt effektiviseringskrav på driften suppleret med et effektiviseringskrav for anlægsomkostningerne, som fastsættes på grundlag af produktivtetsudviklingen i andre sektorer, såfremt denne er positiv, jf. den foreslåede § 6 a i lovforslagets § 1, nr. 14. Det er endvidere hensigten, at der skal kunne stilles supplerende indivi-

duelle effektiviseringskrav på op til to procent. Det foreslås, at effektiviseringen gennemføres ved, at indtægtsrammerne udmeldes samlet for op til fire år frem. Indtægtsrammerne fastsættes på grundlag af årsregnskabet og den totaløkonomiske benchmarking og kontrolleres på grundlag af oplysninger i årsregnskabet.

Det generelle effektiviseringskrav og de individuelle effektiviseringskrav til disse vandselskaber opgøres således, at det fastsatte effektiviseringspotentiale for denne del af sektoren kan forventes at være indhentet i 2020. Det er endvidere hensigten, at der efter 2020 fortsat skal kunne fastsættes effektiviseringskrav.

For at sikre et ensartet grundlag for fastsættelse af de økonomiske rammer for vandselskaberne foreslås det, at vandselskabernes indtægtsrammer eller regnskabsmæssige kontrolrammer fastsættes af Forsyningssekretariatet med udgangspunkt i oplysninger om vandselskabets faktiske og budgetterede omkostninger i tidligere år fra tidligere prislofter eller indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer samt årsregnskaber, jf. lovforslagets § 1, nr. 14. F.eks. vil det for indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer, der fastsættes for 2017, være årene 2013-2015. Det er hensigten, at det investeringstillæg, som vandselskaberne fik ved overgangen til prisloftregulering i 2010, indregnes i vandselskabernes økonomiske rammer for 2017.

Efter overgang til den nye økonomiske regulering fastsættes indtægtsrammerne og de regnskabsmæssige kontrolrammer på grundlag af årsregnskaber og tidligere fastsatte indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer.

Det er hensigten, at der udarbejdes en vejledning om, hvordan vandselskaberne kan supplere årsregnskabet med nødvendige oplysninger, der kan tjene som dokumentation for, at vandselskabet har opfyldt betingelserne for at opkræve mere end den fastsatte indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme på grund af tillæg. Dokumentationen er nødvendig for Forsyningssekretariatets kontrol med overholdelsen af de økonomiske rammer på grundlag af årsregnskabet.

Det er hensigten, at der udvikles en ny totaløkonomisk benchmarkingmodel, der omfatter vandselskabets totaløkonomi, dvs. samtlige omkostninger vedrørende drift, anlæg m.v. Den totaløkonomiske benchmarking baseres i videst muligt på samlede vurderinger af produkternes pris og levetid samt nettoomkostninger. Det er hensigten, at modellen skal have til formål at understøtte indberetning til og kontrol af indtægtsrammen på et overordnet niveau samt tage højde for vandselskabernes investeringsbehov. Modellen vil blive udarbejdet af Forsyningssekretariatet i tæt samarbejde med branchen.

Det er hensigten, at der efter en overgangsfase fastsættes bindende indtægtsrammer for fire år frem for alle vandselskaber med en debiteret vandmængde på mere end 800.000 m³. I overgangsfasen kan fastsættes bindende indtægtsram-

mer for kortere perioder på f.eks. ét eller to år samt vejledende indtægtsrammer, og der vil kunne fastsættes fireårige bindende indtægtsrammer for vandselskaber, der vurderes effektive, jf. den totaløkonomiske benchmarking. Det vil medvirke til at skabe mere forudsigelighed og bedre planlægningsmuligheder i forhold til vandselskabernes økonomi.

For at give mulighed for mere enkel kontrol af vandselskaberne er det hensigten, at Forsyningssekretariatet årligt alene skal kontrollere, at vandselskaber med en årlig debiteret vandmængde på højst 800.000 m³ overholder den regnskabsmæssige kontrolramme og kontrollere, at vandselskaber med en årlig debiteret vandmængde over 800.000 m³ overholder indtægtsrammen. Det er hensigten, at vandselskaberne skal have mulighed for at indhente mindre væsentlige overskridelser af rammerne i et efterfølgende år eller inden for en fastsat reguleringsperiode på op til fire år. Det vil også bidrage til mere jævne forbrugerpriser.

Det er hensigten, at de nærmere regler for den økonomiske regulering af vandselskaber, herunder om indberetning til den totaløkonomiske benchmarking og muligheder for at få tillæg til rammerne, fastsættes i en bekendtgørelse med hjemmel i den foreslåede § 8 i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 16. Der henvises endvidere til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 16.

3.1.2. Performance benchmarking og ophævelse af kravet om procesorienteret benchmarking

3.1.2.1. Gældende ret

Vandsektorloven indeholder ikke regler om, at der skal foretages en performance benchmarking af, hvordan vandselskaberne håndterer forhold vedrørende miljø, sundhed, energi og klima samt forsyningssikkerhed, herunder hvordan vandselskaberne gennemfører nye indsatser og tiltag forbundet hermed.

Vandsektorloven indeholder derimod i § 4 et krav om, at Forsyningssekretariatet, jf. kapitel 4, skal foretage resultatorienteret benchmarking af de vandselskaber, der skal have fastsat et prisloft, jf. kapitel 3, se afsnit 3.1.1.1.

I vandsektorlovens § 5 pålægges de vandselskaber, som skal have fastsat et prisloft, at foretage procesorienteret benchmarking. Energi-, forsynings- og klimaministeren er bemyndiget til at fastsætte regler om indholdet af procesorienteret benchmarking og om krav til offentliggørelse af resultaterne. Bemyndigelsen er udnyttet i prisloftsbekendtgørelsen, hvor der er fastsat regler om, at den valgte metode til procesorienteret benchmarking skal kunne anvendes som et ledelsesredskab og give mulighed for, at vandselskaberne kan dele viden og erfaringer om en effektiv tilrettelæggelse af arbejdsprocedurer, metoder og processer. Endvidere er det fastsat, at den procesorienterede benchmarking skal offentliggøres årligt på vandselskabets hjemmeside.

Det fremgår af bemærkningerne til den gældende vandsektorlov i afsnit 2.3. jf. Folketingstidende 2008-2009, tillæg A, side 4644, og i bemærkningerne til den gældende § 5, jf. Folketingstidende 2008-2009, tillæg A, side 4655, at formålet med procesorienteret benchmarking er at forbedre arbejdsprocedurer, metoder og processer. Det enkelte vandselskab kan frit vælge metode og udbyder, dog under overholdelse af udbudsreglerne i anden lovgivning.

3.1.2.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser

Ved den resultatorienterede benchmarking, som der er krav om efter de gældende regler, opgøres og sammenlignes omkostninger, som de enkelte vandselskaber har afholdt til drift over en periode for at måle vandselskabernes effektivitet. Den resultatorienterede benchmarking viser ikke niveauet for de enkelte vandselskabers udledning, påvirkning eller håndtering indenfor temaerne miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed. Behovet for omfanget og karakteren af tiltag, som vedrører miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed er forskelligt fra vandselskab til vandselskab.

Myndighederne og vandselskabernes bestyrelser pålægger vandselskaberne at gennemføre en række indsatser med henblik på at sikre hensyn til bl.a. miljøbeskyttelse, sundhed, forsyningssikkerhed, energieffektivitet og klima. Dette medfører, at karakteren og mængden af tiltag, og dermed også omkostningerne forbundet hermed, varierer på tværs af vandselskaberne afhængigt af de pågældende fysiske forhold, og myndighedernes og vandselskabernes bestyrelses prioriteringer.

For fortsat at varetage hensyn vedrørende miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed vurderes det, at der er behov for mere gennemsigtighed for så vidt angår vandselskabernes performance inden for disse temaer. Med en opgørelse og en sammenligning af vandselskabernes performance inden for miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed, herunder ved måling af parametre som for eksempel energiforbrug og vandkvalitet, vurderes det, at vandselskaberne og myndighederne vil få et bedre vidensgrundlag for fremover at træffe beslutninger om anvendelse af effektive løsninger.

Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet vurderer, at krav om offentliggørelse af resultaterne af en sådan opgørelse og sammenligning vil skabe større gennemsigtighed for offentligheden og myndigheder. Offentligheden og myndigheder vil kunne få indblik i vandselskabernes forhold indenfor de nævnte temaer, herunder i indsatser, som finansieres af forbrugerne og virksomhederne over taksterne. Det vurderes ligeledes, at oplysningerne vil kunne anvendes konstruktivt i forbindelse med vandselskabers og kommuners løbende dialog om forsyningsforholdene, herunder om behovet for gennemførelse af nye tiltag. Kommunerne vil kunne inddrage oplysningerne som et styringsredskab, herunder i forbindel-

se med spildevandsplanlægningen og vandforsyningsplanlægningen.

Med henblik på at begrænse omfanget af vandselskabernes indberetningsforpligtelser vurderes det, at kravet om procesorienteret benchmarking bør ophæves. Det vurderes, at procesorienteret benchmarking fortsat kan være et nyttigt redskab for nogle vandselskaber, men at det fremover bør være et frivilligt redskab for vandselskaberne.

3.1.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at miljø- og fødevarerministeren forpligtes til en gang årligt at udføre en benchmarking af vandselskabernes performance inden for temaerne miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed, som er adskilt fra den totaløkonomiske benchmarking, jf. lovforslagets § 1, nr. 12. Performance benchmarking består af en sammenligning af vandselskaberne på en række parametre, som for eksempel vandtab og brudfrekvens, vandkvalitet, omfang af overløb af spildevand og energieffektivitet.

Det er ikke hensigten, at resultaterne af performance benchmarkingen skal have indflydelse på fastsættelse af vandselskabernes indtægtsrammer eller regnskabsmæssige kontrolrammer. Formålet med performance benchmarkingen er alene at skabe øget gennemsigtighed og derigennem at bidrage til vandselskabers, myndigheders og den øvrige offentligheds vidensgrundlag med henblik på varetagelse af hensyn vedrørende miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed.

Det foreslås, at vandselskaberne forpligtes til at indberette oplysninger til brug for performance benchmarkingen, jf. det foreslåede stk. 2 i lovforslagets § 1, nr. 12.

Lovforslaget bemyndiger energi-, forsynings- og klimaministerens til at fastsætte regler om indhold og udformning af performance benchmarkingen, herunder om, hvilke oplysninger vandselskaberne skal registrere og indberette og om, hvilke krav der stilles til vandselskabernes opgørelses- og målemetoder samt til indberetningsform. Endvidere bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om offentliggørelse af resultaterne af performance benchmarkingen jf. det foreslåede stk. 4 i lovforslagets § 1, nr. 12.

Det er hensigten, at ministeren fastsætter, at vandselskaberne måles og sammenlignes på en række parametre inden for miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed. Det er hensigten, at performance benchmarkingen for de nævnte parametre viser det enkelte vandselskabs performance og placering i forhold til andre vandselskaber, herunder vandselskaber med sammenlignelige forhold.

Det er hensigten, at performance benchmarkingen i videst muligt omfang tager udgangspunkt i eksisterende data, men også oplysninger, som redegjort for under bemærkningerne til den i lovforslagets § 1, nr. 12, foreslåede § 5, stk. 2.

Det foreslås, at det gældende krav i vandsektorlovens § 5 om procesorienteret benchmarking ophæves. Det fremgår af vandsektorforligsaftalens indledning, at vandselskabernes administrative opgaver forenkles mest muligt, og ophævelsen af kravet om procesorienteret benchmarking er en følge heraf. Der vil således fremover ikke være krav om, at vandselskaberne foretager en procesorienteret benchmarking, men vandselskaberne kan frivilligt vælge at fortsætte hermed.

Som en følge af ophævelsen af den gældende § 5 vil de udmøntende regler i den gældende prisloftsbekendtgørelse vedrørende procesorienteret benchmarking blive ophævet.

3.1.3. Teknologiudvikling og tilknyttet virksomhed m.v.

3.1.3.1. Gældende ret

Vandselskabers mulighed for at udnytte resultaterne af deres teknologiudvikling er omfattet af reglerne i den gældende vandsektorlovs § 18 og bekendtgørelse nr. 1195 af 14. oktober 2010 om vandselskabers deltagelse i anden virksomhed, som fastsætter de nærmere bestemmelser om vandselskabers mulighed for at deltage i anden virksomhed end hovedvirksomheden.

Det fremgår af bemærkningerne til vandsektorlovens § 18, stk. 3, at ”salg af bi- eller overskudsprodukter skabt i forbindelse med vand- eller spildevandsaktiviteter” er eksempler på en tilknyttet aktivitet, jf. Folketingstidende 2008-2009, tillæg A, side 4663. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at ”hvis der skal ske en væsentlig forarbejdning af overskuds- eller biprodukter, for at produkterne bliver anvendelige eller salgbare, vil udnyttelsen miste sin karakter af at være en tilknyttet aktivitet”. Bekendtgørelsen om vandselskabers deltagelse i anden virksomhed omfatter bl.a. salg af overskuds- eller biprodukter samt udnyttelse af overkapacitet ved udleje eller bortforpagtning af bygninger, lokaler eller fast ejendom i øvrigt, salg af varme og el fra behandling af spildevandsslam, fælles obligatoriske tømningsskemaer fra samletanke og bundfældningstanke, teknisk bistand til ejerkommunens udarbejdelse af vandforsyningsplaner og spildevandsplaner samt måleraflæsning, afregning og indberetning for spildevandsforsyninger. Det omfatter bl.a. aktiviteter, som vandselskabet er pålagt at udføre i medfør af lovgivningen, eller aktiviteter, der forhindrer ressourcspild. Desuden stiller den gældende vandsektorlovs § 19, stk. 1, krav om selskabsmæssig adskillelse mellem vandselskaber og affaldshåndtering, der er reguleret af miljøbeskyttelsesloven. Se også bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 33 om ændring af vandsektorlovens § 19, stk. 1.

Af vandsektorlovens § 18, stk. 3, fremgår endvidere, at ministeren kan fastsætte regler om, at omsætningen i den tilknyttede virksomhed maksimalt må udgøre et af ministeren fastsat beløb. Beløbsgrænserne er i bekendtgørelsen om vandselskabers deltagelse i anden virksomhed fastsat som absolutte beløb i overensstemmelse med bemærkningerne til

§ 18, stk. 3. Omsætningen i den tilknyttede virksomhed må f.eks. maksimalt udgøre 10 mio. kr., hvis vandselskabets omsætning udgør mere end 750 mio. kr.

Spildevandsforsyningsselskaber kan alene varetage udførelse, drift og vedligeholdelse af anlæg i forbindelse med kommunale og private klimatilpasningsprojekter, hvis det sker i overensstemmelse med bekendtgørelse om vandselskabers deltagelse i anden virksomhed, jf. § 10 i bekendtgørelse nr. 1431 af 16. december 2014 om spildevandsforsyningsselskabers medfinansiering af kommunale og private projekter vedrørende tag- og overfladevand.

Den gældende vandsektorlovs §§ 21 og 22 vedrører Vandsektorens Teknologiudviklingsfond, som har til formål at yde støtte til, at der udvikles teknologier, metoder, ledelsesformer, ledelsessystemer og viden, der kan forbedre vandsektorens effektivitet og kvalitet i bred forstand, således at den danske vandsektors høje kvalitet kan fastholdes og udvikles til gavn for forbrugerne i form af bedre vandkvalitet, større forsyningssikkerhed og større effektivitet.

Det er frivilligt for vandselskaberne at indbetale midler til Vandsektorens Teknologiudviklingsfond. § 52 a, stk. 1, nr. 13 i den gældende vandforsyningslov og § 1, stk. 4, 2. pkt. i den gældende betalingslov for spildevand indeholder hjemler til vandselskabernes opkrævning af midler til dækning af vandselskabernes indbetaling til Vandsektorens Teknologiudviklingsfond. Gældende ret indeholder ikke bestemmelser om, at vandselskaberne kan opkræve midler til dækning af vandselskabernes indbetaling til andre fonde end Vandsektorens Teknologiudviklingsfond.

3.1.3.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser

Evalueringsrapporten har peget på, at reguleringen af tilknyttet virksomhed kan begrænse selskabernes incitament til teknologiudvikling og til effektiv udnyttelse af ressourcer og anlæg.

Teknologiudviklingen har f.eks. medført, at vandselskaber har fået bedre teknologiske muligheder for at udnytte ressourcer fra vand og spildevand. Men omkostningerne til at udnytte ressourcerne og indtægterne fra salg af ressourcerne indgår efter den gældende regulering ikke i vandselskabets økonomi, fordi der er krav om, at aktiviteterne skal være regnskabsmæssigt adskilt eller udøves i et selvstændigt selskab. Det er i praksis ikke altid muligt at skelne mellem affaldsprodukter, som vandselskabet skal skille sig af med som led i hovedvirksomheden, og bi- eller overskudsprodukter, som efter de gældende regler skal afhændes som tilknyttet virksomhed. Tilsvarende gælder med hensyn til omkostninger og indtægter vandselskabets udnyttelse af fysisk overkapacitet, f.eks. ved udleje af bygninger, arealer eller overskydende kapacitet i fysiske anlæg.

Det er vurderingen, at bemærkningerne til den gældende vandsektorlovs § 18, stk. 3, forhindrer, at vandselskabernes aktiviteter som f.eks. salg af bi- eller overskudsprodukter,

varme og el produceret på spildevandsslam samt udnyttelse af fysisk overkapacitet, kan indgå i hovedvirksomheden.

Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet vurderer, at nogle af de aktiviteter, der med den gældende regulering er kategoriseret som tilknyttet virksomhed, samtidig er aktiviteter som vandselskabet er pålagt at udføre i medfør af lovgivningen. Det gælder f.eks. hvis vandselskabet er blevet pålagt at varetage den obligatoriske tømning af septiktanke. Det gælder også affaldshåndtering, hvor der i praksis er et betydeligt sammenfald mellem håndtering af vandselskabets affalds- eller restprodukter som led i hovedvirksomheden og salg af overskuds- og biprodukter som tilknyttet virksomhed. Fra 1. juli 2016 vil det endvidere være tilfældet efter ændringen af graveloven, jf. lov nr. 741 af 1. juni 2015 om ændring af bl.a. lov om graveadgang og ekspropriation til telekommunikationsformål m.v. (graveloven), som kan forpligte spildevandsforsyningsselskaber til at stille overskydende kapacitet i kloakrør og tomrør til rådighed for teleudbydere, der vil etablere elektronisk kommunikation, f.eks. højhastighedsbredbånd. Endvidere kan kravet om selskabsmæssig adskillelse mellem vandselskaber og affaldshåndtering efter den gældende vandsektorlovs § 19, stk. 1, forhindre optimal udnyttelse af vandselskabernes ressourcer, f.eks. spildevandsslammet.

Det er endvidere vurderingen, at bekendtgørelsen ikke sikrer, at vandselskaberne i tilstrækkeligt omfang kan varetage de opgaver, som vandselskaberne skal varetage i overensstemmelse med hensigten med betalingslovens regler om medfinansieringsordningen. Betalingslovens regler er udmøntet i bekendtgørelsen om spildevandsforsyningsselskabers medfinansiering af kommunale og private projekter vedrørende tag- og overfladevand.

Det er endvidere vurderingen, at omsætningsgrænserne fastsat som absolutte beløb ikke tager højde for, at flere vandselskaber forventes at blive større ved fusioner, og at den absolutte omsætningsgrænse for tilknyttet virksomhed dermed bliver mest begrænsende for de fusionerede selskaber. Det er Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets vurdering, at det samtidig er de største vandselskaber, der har størst potentiale for at bidrage til udvikling af teknologi inden for forsyningsvirksomhed, herunder teknologi der kan sikre en optimal udnyttelse af ressourcerne.

Det fremgår af vandsektorforligsaftalen, at vandselskaberne fremover skal have mulighed for at oprette en teknologiudviklingsfond inden for fondslovens almindelige rammer.

3.1.3.3. Den foreslåede ordning

Det er hensigten, at ministeren fastsætter regler, der gør det muligt for vandselskaberne at udnytte de ressourcer, der opstår ved eller i forbindelse med virksomhedernes hovedvirksomhed, f.eks. ved at sælge overskuds- og biprodukter eller varme og el, som er produceret på grundlag af ressourcerne, som et led i forsyningsaktiviteterne. Det forventes derfor, at bemyndigelsen udmøntes ved, at bekendtgørelsen om vand-

selskabers deltagelse i anden virksomhed ændres, så den ikke omfatter aktiviteter, som vandselskaber skal kunne udføre som et led i forsyningens hovedvirksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 32, f.eks. aktiviteter til udnyttelse af ressourcerne fra forsyningsvirksomheden eller udnyttelse af forsyningens anlæg i form af bygninger, lokaler eller fast ejendom.

Det er ikke hensigten, at bekendtgørelsens regler ændres så vandselskaberne får mulighed for at opbygge kapacitet med henblik på udleje eller lignende, eller at et vandselskab skal kunne varetage konventionel affaldsforbrænding. Tilsætning af små mængder organisk affald med henblik på at optimere behandlingen af spildevandsslam sidestilles dog ikke med konventionel affaldsforbrænding eller –behandling. Tomrør til elektronisk kommunikation kan efter konkret vurdering være nødvendige for et spildevandsforsyningsselskab, f.eks. hvis selskabet skal anvende eller forventer at skulle anvende rørene til styring eller overvågning af ledningsnettet, eller for at undgå fremmede operatørers indgreb i kloaksystemet, som kan forringe forsyningssikkerheden. Det er ikke hensigten, at bekendtgørelsen skal ændres, så vandselskaber får hjemmel til at være teleoperatører.

Der henvises endvidere til forslaget om ophævelse af kravet om selskabsmæssig adskillelse mellem vandselskaber og affaldshåndtering, jf. lovforslagets § 1, nr. 33. Kravet om regnskabsmæssig adskillelse videreføres som udgangspunkt, men ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, i hvilke tilfælde regnskabsmæssig adskillelse ikke er påkrævet. Der henvises til bemærkningerne til lovforslaget § 1, nr. 34.

Det er endvidere hensigten, at aktiviteter som vandselskaber er pålagt i medfør af lovgivningen, f.eks. obligatoriske tømningsordninger for septiktanke, skal kunne udføres inden for vandselskabet uden selskabsmæssig adskillelse. Det er ikke hensigten at ændre på betalingsreglerne for de obligatoriske tømningsordninger.

For klimatilpasningsprojekter, som er omfattet af betalingslovens regler om medfinansiering, er det hensigten at vandselskaberne fortsat skal kunne varetage driften af projekterne, men inden for hovedvirksomheden, og således at den kommunale skattefinansierede del fortsat skal betales af kommunen.

Det foreslås, at der i medfør af lovens § 18, stk. 3, fastsættes en bestemmelse om, at den øvre grænse for selskabernes akkumulerede omsætning med tilknyttet virksomhed skal følge omsætningen i hovedvirksomheden, jf. lovforslagets § 1, nr. 32. Det fremgår af den politiske aftale, at denne øvre grænse fastsættes til tre procent. Der er således ikke længere en løbsmæssig højeste grænse.

De nærmere regler om vandselskabernes tilknyttede virksomhed og afgrænsning til hovedvirksomheden, samt om omsætningsgrænsen, foreslås fastsat i bekendtgørelse om vandselskabers deltagelse i anden virksomhed med hjemmel i den foreslåede § 18, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 32.

Det foreslås endvidere, at vandselskaberne får mulighed for at opkræve midler til dækning af indbetaling til en fond oprettet i medfør af fondsloven og regler udstedt i medfør heraf, som har til formål, at vandteknologi fremmes, udvikles og demonstreres, jf. lovforslagets § 2, nr. 44 og § 3, nr. 2.

En sådan fond vil, i modsætning til den eksisterende Vandsektorens Teknologiuudviklingsfond, ikke være en del af den statslige forvaltning og vil derfor ikke være underlagt Rigsrevisionens tilsyn. Fondsloven medfører, at uddelinger fra en fond omfattet heraf skal være i overensstemmelse med fondens formål, og fonden vil være omfattet af almindelige revisionsforpligtelser. For at sikre, at der kun uddeles midler til udvikling og demonstration af vandteknologi, foreslås det, at den nye fonds formål indsættes direkte i hjemlen til vandselskabernes opkrævning af midler til indbetaling til fonden.

3.1.4. Forsyningssekretariatets opgaver og finansiering

3.1.4.1. Gældende ret

Vandsektorlovens kapitel 4 indeholder regler om Forsyningssekretariatets virksomhed.

Forsyningssekretariatet blev oprettet med henblik på at gennemføre benchmarking og fastsætte prislofter for vandselskaberne, orientere offentligheden om benchmarkingens resultater og varetage kontrolfunktionen vedrørende vandselskabernes interne overvågningsordning, jf. vandsektorlovens § 9, stk. 2. Forsyningssekretariatet er endvidere indberetningsmyndighed i henhold til § 4 i stoploven, jf. vandsektorlovens § 9, stk. 3. Forsyningssekretariatet servicerer og beskæftiger sig alene med de vandselskaber, som er omfattet af vandsektorloven samt vandselskaber, som frivilligt deltager i den resultatorienterede benchmarking.

Forsyningssekretariatets drift og opgavevaretagelse finansieres af de vandselskaber, der er omfattet af den gældende vandsektorlov samt de vandselskaber, som frivilligt deltager i den resultatorienterede benchmarking, jf. vandsektorlovens § 10, stk. 1. De vandselskaber, der benchmarkes og får fastsat prislofter betaler årligt 31.000 kr. (2009), mens de vandselskaber, der frivilligt deltager i benchmarkingen årligt betaler 11.357 kr. (2009), jf. vandsektorlovens § 10, stk. 2. Beløbene afhænger ikke af vandselskabernes størrelse. Forsyningssekretariatet er desuden blevet tilført supplerende midlertidige bevillinger finansieret af staten i 2013 og 2015, som følge af en udvidelse af Forsyningssekretariatets opgaveportefølje.

De nærmere regler for Forsyningssekretariatets arbejde er fastlagt i prisloftsbekendtgørelsen. I henhold til prisloftbekendtgørelsen er det blandt andet Forsyningssekretariatet opgave at fastsætte prislofter og effektiviseringskrav for vandselskaberne, føre kontrol med overholdelse af prislofterne, og vurdere hvornår vandselskaberne kan få tillæg til prisloftet.

Betaling og opkrævning af afgiften, som vandselskaberne skal betale til dækning af Forsyningssekretariatets drift og opgavevaretagelse er omfattet af reglerne i bekendtgørelse om Forsyningssekretariatets virksomhed. Den gældende bekendtgørelse er under revision, og forventes at træde i kraft i december 2015.

3.1.4.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser

Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet vurderer, at der fortsat er behov for, at Forsyningssekretariatet foretager benchmarking af vandselskaberne, fastlægger indtægts- og kontrolrammer og orienterer offentligheden om benchmarkingens resultater. Der vil endvidere være behov for, at Forsyningssekretariatet udvikler en ny totaløkonomisk benchmarkingmodel, som skal bruges som grundlag for fastsættelse af indtægtsrammer for vandselskaberne.

Finansieringen af Forsyningssekretariatet skal svare til de opgaver, som Forsyningssekretariatet skal varetage. Forsyningssekretariatets omkostningsniveau forventes at variere fra år til år, da opgavemængden forventes at variere. Dette var bl.a. tilfældet, da Forsyningssekretariatet fik tillagt yderligere opgaver i forbindelse med håndtering af vandselskabernes ansøgninger om tillæg til prisloft i forbindelse med spildevandsforsyningssekskabers medfinansiering af klimatilpasningsprojekter.

Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet vurderer, at afgiftsmodellen i den gældende vandsektorlov ikke er tilstrækkeligt fleksibel, til at varetage Forsyningssekretariatets forventede varierende omkostningsniveau. Der er behov for en model, som både tager højde for en varierende opgavemængde og eventuelle ændringer i antallet af lovomfattede vandselskaber. Hvis antallet af vandselskaber reduceres, f.eks. som følge af fusioner, vil den gældende model indebære, at finansieringen af Forsyningssekretariatet udhules, da Forsyningssekretariatets afgiftsindtægter derved vil blive reduceret. Endelig er der behov for en model, som i højere grad sikrer en ensartet behandling af forbrugerne. Da afgiften til Forsyningssekretariatet indregnes i vandtaksterne, er det forbrugerne, som indirekte betaler afgiften. Den gældende model tager ikke højde for, hvor mange forbrugere som er tilknyttet det enkelte vandselskab. Alle vandselskaber uanset størrelse betaler den samme årlige afgift (med undtagelse af vandselskaber, som frivilligt deltager i benchmarkingen). Den takstforøgelse, som den enkelte forbruger oplever som følge af vandselskabernes afgiftsbetaling til Forsyningssekretariatet, varierer derfor væsentligt afhængigt af, om forbrugerne er tilknyttet et vandselskab med mange eller få tilknyttede forbrugere. I et vandselskab med mange tilknyttede forbrugere er der således flere, som deles om at betale afgiften sammenlignet med et vandselskab med få tilknyttede forbrugere. Dertil er det som forbruger ikke muligt selv at vælge hvilket vandselskab man vil forsynes af. Forbrugerne har derfor ikke mulighed for at vælge et vandsel-

skab, hvor omkostningen forbundet med afgiften til Forsyningssekretariatet er mindst mulig for den enkelte forbruger.

I evalueringen af vandsektorloven er der peget på, at mange vandselskaber efterlyser en endnu tættere dialog mellem branchen og Forsyningssekretariatet. Der peges derudover på, at det er administrativt tungt og overflødigt for vandselskaberne at opstille et program for intern overvågning, som skal indberettes til Forsyningssekretariatet. Se nærmere herom i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 35.

3.1.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at Forsyningssekretariatet fortsat alene finansieres af de vandselskaber, der er omfattet af vandsektorloven.

Forsyningssekretariatets omkostningsniveau, som skal dækkes af vandselskabernes afgift, er fastsat til 13,5 mio. kr. i 2016, og forventes at være faldende i de umiddelbart efterfølgende år. Forsyningssekretariatets afgiftsindtægt for 2015 var 10 mio. kr. Det øgede afgiftsniveau skyldes bl.a. en tilpasning til det reelle antal afgiftspligtige vandselskaber, Forsyningssekretariatets udvidede opgaveportefølje, herunder håndtering af klimatilpasningsansøgninger, samt at vandsektorforliget samlet set medfører flere opgaver for Forsyningssekretariatet, herunder udvikling og drift af en ny og mere omfattende benchmarkingmodel. Eftersom Forsyningssekretariatets omkostningsniveau forventes at variere fra år til år, er det fordelagtigt at anvende en fleksibel afgiftsmodel. Det foreslås derfor, at vandselskaberne samlede afgift til dækning af udgifter forbundet med Forsyningssekretariatets drift og opgavevaretagelse fastsættes årligt på finansloven, jf. det foreslåede stk. 1 i lovforslagets § 1, nr. 20.

Derudover foreslås det, at afgiften sammensættes af en grundafgift og en differentieret afgift. Vandselskaber som deltager i den totaløkonomiske benchmarking (vandselskaber med en årligt debiteret vandmængde over 800.000 m³ samt vandselskaber, som frivilligt deltager i den totaløkonomiske benchmarking) skal opkræves både grundafgift og differentieret afgift. Vandselskaber som ikke deltager i den totaløkonomiske benchmarking (vandselskaber med en årligt debiteret vandmængde på højst 800.000 m³) skal derimod kun opkræves en differentieret afgift. Denne ordning begrundes i, at Forsyningssekretariatet bruger flere ressourcer på de større vandselskaber, som skal deltage i den totaløkonomiske benchmarking. Grundafgiften skal således omtrent svare til, hvad Forsyningssekretariatet bruger af ekstra ressourcer på vandselskaber, som deltager i den totaløkonomiske benchmarking

Det foreslås derfor, at grundafgiften samlet udgør 30 pct. af den på finansloven fastsatte afgift, og fordeles ligeligt mellem de selskaber, som skal betale grundafgift, jf. det foreslåede stk. 4 i lovforslagets § 1, nr. 20.

Den differentierede afgift, som samlet udgør 70 pct. af den på finansloven fastsatte afgift, fordeles mellem de vandsel-

skaber, som skal betale den differentierede afgift, afhængigt af størrelsen på vandselskabernes årligt debiterede vandmængde, jf. det foreslåede stk. 5 i lovforslagets § 1, nr. 20. Den differentierede afgift medfører, at vandselskaber med mange tilknyttede forbrugere (og derfor en stor årligt debiteret vandmængde) skal betale en større afgift end vandselskaber med få tilknyttede forbrugere (og derfor en begrænset årligt debiteret vandmængde). Denne afgiftsmodel indebærer således et mere ensartet udslag på vandprisen for forbrugerne, uanset om de bliver forsynet af et vandselskab med mange eller få tilknyttede forbrugere.

Energi-, forsynings- og klimaministerens bemyndigelse i vandsektorloven § 9, stk. 5, som bliver stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 17 forventes udmøntet således, at nærmere regler om Forsyningssekretariatets opgavevaretagelse, f.eks. ved regulering, udarbejdelse af nye modeller og vejledning m.v. af vandsektoren skal ske ved inddragelse af vand- og spildevandsbranchen.

3.1.5. Mulighed for vand- og spildevandsbranchens oprettelse af privat tvistløsningsorgan

3.1.5.1. Gældende ret

Vandselskabernes forbrugere kan i medfør af § 19 i lov nr. 524 af 29. april 2015 om alternativ tvistløsning i forbindelse med forbrugerklager (forbrugerklageloven) klage til Forbrugerklagenævnet over vandselskabernes leveringsbetingelser. Forbrugere kan indbringe klager, der udspringer af forsyningsaftalen mellem forbrugeren og vandselskabet, herunder vedrørende opkrævning af takster, forkert måling, forkert opgørelse af opkrævede restancer, forkert håndtering af indrivelse hos dårlige betalere m.v.

Forbrugerklageloven hjemler i § 6 mulighed for, at forbrugere kan klage over erhvervsdrivende ved private tvistløsningsorganer, som omfatter bestemte brancher eller andre afgrænsede områder. Det er en forudsætning, at det private tvistløsningsorgan er godkendt af erhvervs- og vækstministeren.

Forbrugerklagelovens § 6 indeholder en række minimumskrav til, hvilke bestemmelser tvistløsningsorganets vedtægter skal indeholde. Vedtægterne skal bl.a. indeholde bestemmelser om organets sammensætning, sagsbehandling, uafhængighed, gebyrer og omkostninger. Derudover er det et krav, at tvistløsningsorganets formand og eventuelle næstformand skal være dommere. Det følger af forbrugerklagelovens § 6, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen mod betaling kan fungere som sekretariat for godkendte tvistløsningsorganer.

Erhvervsdrivende falder som udgangspunkt uden for begrebet forbruger i forbrugerklageloven, hvorfor gældende ret som udgangspunkt ikke giver mulighed for, at virksomheder kan få behandlet civile klager over vandselskabers leveringsbetingelser ved et klagenævn.

3.1.5.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser

Med vandsektorforligsaftalens afsnit 6 har forligskredsen ønsket at sikre forbrugeres og virksomheders muligheder for at klage over vandselskabernes leveringsvilkår. Det fremgår af forligsaftalen, at dette for eksempel kan ske ved etablering af et privat tvistløsningsorgan, hvor både forbrugere og erhvervsdrivende kan klage over vandselskabernes leveringsvilkår.

Energi- Forsynings og Klimaministeriet vurderer, at hvis vand- og spildevandsbranchen selv opretter et privat tvistløsningsorgan for forbrugere og virksomheder og dermed også selv udfærdiger vedtægterne, og herunder beslutter at sammensætningen af tvistløsningsorganet, vil dette kunne medføre, at branchen i høj grad efterlever organets afgørelser. Derudover er det en fordel, at faste repræsentanter med indgående branchekendskab kan deltage ved behandling af klagesagerne. Derigennem etableres et grundlag for, at branchen er med til at tage ansvar for samspillet med deres kunder, herunder at deres kunder behandles rimeligt og ensartet. På den måde skabes der gode muligheder for, at vandselskaberne i høj grad efterlever et sådant tvistløsningsorgans konkrete afgørelser.

På energiforsyningsområdet, som på en række punkter har ligheder med vand- og spildevandsforsyningsområdet i relation til klagesager, blev der i 2004 oprettet et godkendt, privat tvistløsningsorgan (Ankenævnet på Energiområdet). Dette ankenævn har opbygget en faglig praksis for behandling af klagesager på forsyningsområdet for el, gas og varme. Vedrørende fordeling af omkostninger til driften har de stiftende brancheorganisationer aftalt, hvorledes fordelingsnøglen er mellem de tre forsyningsområder. Fordelingsnøglen fastsættes hvert år ved en budgetforhandling og beregnes på baggrund af hver forsyningsområdes ressourceforbrug. Hvert forsyningsområde finansierer således udgifterne til de klagesager, som henhører under deres forsyningsområde.

Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet vurderer, at der vil være betydelige synergieffekter forbundet med at indføre mulighed for, at behandlingen af forbrugerklager og virksomhedsklager over vand- og spildevandsforsyningssektorens leveringsvilkår m.v. kan ske i et privat tvistløsningsorgan efter principperne i forbrugerklagelovens § 6 og heraf afledt ret, herunder ved en udvidelse af de eksisterende Ankenævnet på Energiområdet.

3.1.5.3. Den foreslåede ordning

Med lovforslagets § 1, nr. 24 foreslås det, at energi- forsynings- og klimaministeren med en ændring af vandsektorloven får hjemmel til at godkende oprettelsen af og vedtægterne for et privat tvistløsningsorgan, der behandler civile tvister, som udspringer af forsyningsaftalen mellem vandselskaber og vand- og spildevandsforbrugende private og offentlige virksomheder og institutioner. Tvisterne kan for ek-

sempel omhandle leveringsvilkår, herunder om måling, opgørelse af opkrævede restancer, forhold vedrørende opkrævning af bidrag, herunder spildevandsforsyningssekskabers opgørelse vedrørende særbidrag, håndtering af inddrivelse m.v. Forhold som er bestemt ved en myndighedsafgørelse er ikke omfattet af det, som et sådant tvistløsningsorgan kan tage stilling til.

Det foreslås, at godkendelse skal ske efter ansøgning på baggrund af vedtægter, som de stiftende organisationer har udarbejdet. Videre foreslås det, at der opstilles en række minimumsbetingelser til vedtægterne i det foreslåede § 12 a, stk. 2 i lovforslagets § 1, nr. 24. De konkrete vilkår vil dog blive fastlagt endeligt i forbindelse med godkendelsen. Der vil i den forbindelse tages udgangspunkt i principperne for forbrugerklagelovens § 6, herunder ved hensyntagen til særlige forhold, der gør sig gældende for vand- og spildevandsbranchen.

Videre foreslås det at indsætte hjemmel til, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for godkendelse, herunder vedrørende klagegebyrer, og at ministeren kan tidsbegrænse eller tilbagekalde en godkendelse, hvis betingelserne for at godkendelsen blev givet ikke længere skønnes at være til stede. Det foreslås også, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om tvistløsningsorganets behandling af sager, herunder om afvisning af sager og sagsbehandlingsfrister.

Endvidere foreslås det i lovforslagets § 1, nr. 24, at indsætte § 12 b, som sikrer, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har hjemmel til at fungere som sekretariat for et godkendt privat tvistløsningsorgan, jf. den foreslåede § 12 a, stk. 1, og oppebære indtægter herved.

Desuden foreslås det i lovforslagets § 1, nr. 24, at indsætte §§ 12 c – 12 f, som blandt andet vedrører forkyndelse og tvangsfuldbyrdelse af afgørelser truffet af det private tvistløsningsorgan. Bestemmelserne bygger på tilsvarende bestemmelser om tvangsfuldbyrdelse i forbrugerklageloven.

Samtidigt foreslås en ændring af betalingsloven for spildevand og vandforsyningsloven, så vandselskaberne over vand- og spildevandstaksterne får mulighed for at opkræve midler til oprettelsen og driften af et sådant tvistløsningsorgan, jf. lovforslagets § 2, nr. 44, og § 3, nr. 2. Den foreslåede adgang til at opkræve midler omfatter vandselskabernes udgifter til finansiering af tvistløsningsorganet, herunder som følger af regler fastsat af ministeren i medfør af lovforslagets § 1, nr. 24, vedrørende for eksempel gebyrer for sager der tabes eller forliges. Det samme gælder for udgifter som pålægges vandselskaber som følge af regler fastsat af erhvervs- og vækstministeren i medfør af § 6 i forbrugerklageloven.

Ændringerne medfører en mulighed for, at vand- og spildevandsbranchen, herunder for vandselskaberne, etablerer et privat tvistløsningsorgan i overensstemmelse med de fore-

slåede regler. Forslaget indebærer ikke en pligt for vand- og spildevandsbranchen til at etablere et sådant organ.

3.2. Vandforsyningsloven, miljøbeskyttelsesloven, betalingsloven og stoploven

3.2.1. Strukturudvikling

Evalueringsrapporten har påpeget, at der er store effektiviseringsgevinster at hente ved at lægge forsyningsområder sammen med henblik på at skabe stordriftsfordele. Det gælder navnlig ved fusioner af vandselskaber, hvilket vil sige, at to eller flere vandselskaber – oftest på tværs af kommunegrænser – fusioneres til ét vandselskab. Evalueringen har også vist, at den gældende regulering på følgende punkter kan virke hæmmende for sammenlægning og fusioner, herunder afskæring af fastsættelse af differentierede takster, og stoplovens regler om modregning i bloktilskuddet ved selskabsmæssige omstruktureringer.

3.2.1.1. Takster for vand og spildevand

3.2.1.1.1 Gældende ret

Vand- og spildevandstaksterne fastsættes af de enkelte selskaber efter reglerne i vandforsyningsloven og betalingsloven, hvorefter taksterne godkendes af kommunalbestyrelsen.

3.2.1.1.1.1. Vandforsyningsloven

Vandforsyningslovens § 52 a regulerer, hvilke omkostninger en vandforsyning kan få dækket over taksterne.

Ved takster forstås de anlægs- og driftsbidrag, som vandforsyningen er berettiget til at opkræve fra ejendomsejere, som er tilsluttet vandforsyningen. Anlægsbidrag opkræves ved tilslutning til vandforsyningen og driftsbidrag opkræves for den løbende modtagelse af vand.

Anlægsbidragets størrelse og de løbende driftsbidrag skal tilsammen dække vandselskabets nødvendige omkostninger, herunder til udførelse, drift og vedligeholdelse af vandforsyningsanlægget samt administration. Den almene vandforsyning fastsætter årligt anlægs- og driftsbidragene under overholdelse af vandselskabets prisloft, i det omfang den almene vandforsyning også er underlagt den økonomiske regulering i vandsektorloven.

Anlægsbidraget er et engangsbidrag, der opkræves fra en ejendom i forbindelse med ejendommens tilslutning til vandforsyningen og er normalt opdelt i et bidrag til vandforsyningens hovedanlæg, et bidrag til forsyningsledninger og et bidrag til stikledning. Anlægsbidrag, der ikke er fastsat i takstbladet, skal aftales særskilt med vandforsyningen, og det fastsatte beløb skal godkendes af kommunalbestyrelsen. Driftsbidraget betales løbende, dvs. én eller flere gange årligt, for alt leveret vand. Driftsbidraget består af et bidrag

baseret på det målte forbrug samt eventuelt et supplerende fast driftsbidrag.

Som hovedregel skal det faste driftsbidrag samt kubikmeterprisen være ens for alle, hvilket afspejler et solidaritetsprincip. Vandforsyningsloven er dog ikke til hinder for, at der undtagelsesvist fastsættes differentierede takster i delområder i et forsyningsområde. Det er en forudsætning, at en eventuel differentiering sker på grundlag af vandforsyningslovens formål, hvilket vil sige omkostningsdækning, pris-sætning med tilskyndelsesvirkning, og at de forskellige vand- og energisektorer yder et passende bidrag.

3.2.1.1.1.2. Betalingsloven

Opkrævning af betaling for at aflede spildevand til et spildevandsanlæg er reguleret i betalingsloven. Det fremgår af betalingslovens § 1, stk. 4, at udgifter til udførelse, drift og vedligeholdelse af spildevandsforsyningsselskabers spildevandsanlæg og anlæg, der er etableret efter betalingslovens § 7 a, dækkes over taksterne af ejerne af de berørte faste ejendomme, der tilleder til spildevandsforsyningsselskabers spildevandsanlæg, eller som er kontraktligt tilknyttet spildevandsforsyningsselskabet. Betaling for spildevand er opdelt i et tilslutningsbidrag, som efter loven er fastsat som standardtilslutningsbidrag, og et vandafledningsbidrag, som kan være opdelt i et fast bidrag og et kubikmeterafhængigt bidrag.

Det kubikmeterafhængige bidrag er for ejendomme, som opereres på markedsmæssige vilkår, differentieret efter en degressiv trappe, for hvilke der betales den højeste takst for de 500 først afledte kubikmeter spildevand og mindst for de sidste. Hertil kommer ejendomme, hvor der er tilladelse til at aflede efter det justerede betalingsprincip, hvilket indebærer, at der fra ejendommen er sørget for transport af spildevandet til renseanlægget, men hvor spildevandsforsyningsselskabet betales for selve rensningen.

Desuden opkræves særbidrag fra ejendomme, hvorfra der tilledes særligt forurenede spildevand, hvis behandlingen giver anledning til udgiftskrævende foranstaltninger for spildevandsforsyningsselskabet. Spildevandsforsyningsselskabet kan endvidere i særlige tilfælde fritage konkrete ejendomme for betaling af vandafledningsbidrag for tilledning af vand fra afværgepumpninger, filterskyllevand, kølevand og opsamlet regnvand.

Reguleringen af spildevandsforsyningsselskabernes takstopkrævning afspejler således som udgangspunkt et solidaritetsprincip, hvilket indebærer, at der ikke kan fastsættes forskellige takster for de forskellige tilsluttede ejendomme uanset geografisk beliggenhed inden for selskabets forsyningsområde.

Vandselskaberne skal fastsætte taksterne på en sådan måde, at det af Forsyningssekretariatet for det enkelte vandselskab fastsatte prisloft overholdes.

Kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor vandselskabet er beliggende, påser overholdelsen af reglerne om takstfastsættelse ved en årlig godkendelse af bidrag, regulativ og vedtægter. Det er det selskabsretlige hjemsted, som er afgørende for, hvilken kommune der skal godkende taksterne. Det betyder, at ved f.eks. selskabskonstruktioner, hvor et fælles holdingselskab ejer vandselskaber, som dækker forskellige forsyningsområder, skal hjemstedskommunen for holdingselskabet oftest godkende taksterne for samtlige forsyningsområder, da vandselskaberne i et sådant tilfælde har hjemsted hos holdingselskabet.

3.2.1.1.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser

Der er i evalueringen påvist et stort effektiviseringspotentiale i sammenlægning af vandselskaber på tværs af kommunegrænser. Prisbestemmelser i sektorlovene for vand og spildevand kan være til hinder for at udnytte dette potentiale, da der ikke tages højde for, at der kan være et ønske om at differentiere taksterne i et forsyningsområde, hvis f.eks. forsyningsområdet strækker sig over mere end én kommune.

Solidaritetsprincippet kan derfor udgøre en betydelig barriere for, at beslutningen om konsolidering træffes. Det kan netop være hensigtsmæssigt at sikre, at forbrugere, som inden en fusion løbende har betalt for en forsvarlig og langsigtet investering i velfungerende anlæg, ikke kommer til at betale for manglende investering i forældede anlæg, som tidligere har været finansieret af lavere takster opkrævet hos andre forbrugere.

Uafhængigt af de omstændigheder, som kan ligge til grund forud for en fusion, kan der også fremadrettet være forskel på kommunernes ambitionsniveau med hensyn til fastsættelse af serviceniveau og krav til miljøinvesteringer, ligesom der kan være forskellige miljømæssige behov, som bør kunne udmøntes i differentierede takster.

Det er u hensigtsmæssigt, at vandselskabets hjemstedskommune skal godkende taksterne for hele selskabets forsyningsområde, da det vurderes at være en hindring for fusioner, idet mange kommuner ønsker at have parlamentarisk indflydelse på de udgifter, som pålægges kommunens borgere.

3.2.1.1.3. Den foreslåede ordning

Lovforslaget indeholder ændringer, der gør det muligt for vandselskaberne at fastsætte differentierede takster for samme type forbrugere inden for vandselskabets forsyningsområde.

Det foreslås, at det for så vidt angår vandforsyning præciseres i vandforsyningsloven, at almene vandforsyninger midlertidigt eller permanent kan fastsætte differentierede takster, jf. det foreslåede stk. 1 i lovforslagets § 2, nr. 48.

Det foreslås for så vidt angår spildevandsforsyning at ændre betalingsloven således, at spildevandsforsyningselskaberne med efterfølgende godkendelse af mulighed for at indføre differentierede takster, jf. lovforslagets § 3, nr. 3. Forslaget indebærer, at det alene er i særlige tilfælde, at der kan fastsættes differentierede takster inden for et vandselskabs forsyningsområde.

De foreslåede ændringer af betalingsloven og præciseringen af vandforsyningsloven indebærer at fastsættelsen fortsat skal ske i overensstemmelse med princippet om, at ejendomme af samme type eller kategori skal behandles ensartet, hvorfor de skal behandles ens inden for de forskellige geografiske områder.

Differentiering af taksterne kan fortsat ikke begrundes alene i, at der er forskel på, hvor store omkostninger den enkelte ejendom giver anledning til, udelukkende fordi en tilsluttet ejendom er placeret længere væk fra vandselskabet end andre. Differentiering udelukkende på grundlag af afstand til vandselskabet vil således fortsat være udelukket, og solidaritetsprincippet skal opretholdes inden for eventuelle geografisk afgrænsede områder, hvorimellem der er differentieret. Afstand til vandselskabets forsyningsanlæg kan ikke i sig selv medføre, at der skal fastsættes differentierede takster.

Endvidere foreslås en ændring af reglerne i vandforsyningsloven og betalingsloven om godkendelse af takster for vandselskaber, således at det ikke længere alene er hjemstedskommunen, der skal godkende taksterne, men derimod den eller de kommuner, hvor vandselskabet leverer vand, eller hvorfra spildevandet afledes, jf. den foreslåede § 53, stk. 1, 3. pkt., i lovforslagets § 2, nr. 48 og den foreslåede § 3, stk. 2, 1. pkt., i lovforslagets § 3, nr. 3.

Samtidig foreslås det, at en kommunalbestyrelse ved aftale med en anden kommunalbestyrelse kan delegere sin kompetence til godkendelse af takster. En sådan aftale vil indebære sideordnet delegation til en anden myndighed, jf. den foreslåede § 53, stk. 1, 4. pkt., i lovforslagets § 2, nr. 48 og den foreslåede § 3, stk. 2, 2. pkt., i lovforslagets § 3, nr. 3. Kommunalbestyrelserne forudsættes at udnytte af delegationsbeføjelsen ved at indgå en skriftlig aftale, hvori der tages udtrykkelig stilling til delegationens omfang og tilbagekaldelse samt tvistløsning. Der henvises herudover til lovforslagets bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Det foreslås endvidere, at energi-, forsynings- og klimaministeren bemyndiges til at fastsætte regler om vandselskabernes fastsættelse af differentierede takster, jf. lovforslagets § 2, nr. 51 og § 3, nr. 4.

Bemyndigelsen kan udnyttes på baggrund af en erfaringsopsamling i forhold til den administrative praksis, som anlægges af kommuner som følge af lovforslaget. Ministeren kan udnytte bemyndigelsen til at fastsætte udtømmende regler om, i hvilke særlige tilfælde der kan fastsættes differentierede takster, herunder om betingelser og kriterier herfor.

3.2.1.2. Stoploven

3.2.1.2.1. Gældende ret

Kommuner, der ejer vandselskaber direkte eller indirekte, er omfattet af stoploven. Loven finder anvendelse på kommunale vandforsyninger og kommunale spildevandsforsyninger. Denne lov stiller krav om, at kommunerne modregnes i bloktilskuddet, hvis de opnår et vederlag eller andre værdier ved uddelinger fra et af dem ejet vandselskab. Efter den gældende § 2, stk. 3, registrerer kommuner også uddelinger og afståelsessummer nede i ejerstrukturen, når der er tale om uddelinger fra eller vederlag ved afståelse af ejerandele eller aktiviteter i virksomheder omfattet af den gældende stoplovs § 1, og modtageren er en af kommunen direkte eller indirekte ejet virksomhed. Ved afståelser af forsyningsaktiviteter og registrering efter den gældende § 2, stk. 3, vil modtageren af vederlaget dog være den forsyningsvirksomhed, som afstår aktiviteten. En tilsvarende bestemmelse findes ikke i el- og varmforsyningslovenes bestemmelser om modregning i bloktilskuddet, som ellers danner grundlag for stoploven.

Kommunalt ejede vandselskaber kan efter den gældende § 2, stk. 4, foretage visse omstruktureringer uden at blive modregnet efter lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger. Det er tilfældet, hvis de ejere, der direkte eller indirekte har ejerandele i de virksomheder, der berøres af den selskabsmæssige omstrukturering, ikke opnår andet vederlag i forbindelse hermed end direkte eller indirekte ejerandel i samme indbyrdes forhold i den virksomhed eller de virksomheder, der består efter den selskabsmæssige omstrukturering. Der er i dag ikke regler om værdisætning af vandselskaber, som skal indgå i selskabsmæssige omstruktureringer, herunder fusioner.

3.2.1.2.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser

Der findes ikke længere kommunale vand- og spildevandsforsyningsvirksomheder, da den del af kommunens forvaltning, der håndterer den konkrete vand- og spildevandsforsyning med vandsektorlovens § 15 er udskilt fra kommunerne i aktie- eller anpartsselskaber. Lovens titel og anvendelsesområde bør således konsekvensrettes med henblik på at afspejle disse organisatoriske krav.

Der er i dag ikke regler, der hindrer en omstrukturering, herunder fusioner, af vandselskaber og multiforsyningskoncerner, jf. stoplovens § 2, stk. 4. En omstrukturering inden for et eller flere vandselskaber kan imidlertid medføre, at der er registreringspligt til Forsyningssekretariatet, hvilket igen kan medføre, at kommunen til trods for at denne ikke opnår økonomiske fordele, kan blive modregnet i bloktilskuddet.

Ved anvendelsen af stoplovens § 2, stk. 4, er det en afgørende forudsætning, at de enkelte vandselskaber inden en fusion værdisættes korrekt således, at kommunernes ejerandele værdimæssigt er ens før og efter omstruktureringen, da

forkert værdiansættelse og deraf følgende forkerte ejerandele vil udløse modregning for kommunerne. Det vurderes, at denne risiko for modregning i bloktilskuddet kan afholde kommuner fra fusioner af vandselskaber.

Det kan derfor være hensigtsmæssigt, at energi-, forsynings- og klimaministeren får en bemyndigelse således, at der kan ske en forudgående godkendelse af en valgt værdiansættelse, og dermed hindrer, at der sker en modregning, når kommunen ikke opnår økonomiske fordele, og der i øvrigt ikke sker en ændring af ejerandelene.

3.2.1.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at lovens titel ændres til lov om kommuners afståelse af vandselskaber, ligesom § 1 nyaffattes med henblik på at afspejle, at vandforsyning og spildevandsforsyning ikke længere kan drives som en del af kommunerne, jf. lovforslagets § 5, nr. 1.

Værdiansættelse af vandselskaber, som skal indgå i en selskabsmæssig omstrukturering, opleves som et problem for branchen, hvilket kan medføre, at effektiviseringspotentialet ved fusioner ikke udleveres. Det foreslås derfor, at energi-, forsynings- og klimaministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om betingelser for, at en selskabsmæssig omstrukturering er registreringsfritaget, herunder hvad der forstås ved direkte eller indirekte ejerandele i samme indbyrdes forhold, og om den værdiansættelse, som sker forud for den selskabsmæssige omstrukturering, jf. lovforslagets § 5, nr. 3. Ministeren kan blandt andet fastsætte særlige kriterier for værdiansættelse, som medfører – hvis de opfyldes – at værdiansættelsen ikke udløser modregning. Værdiansættelsen vil i sådanne tilfælde være lovlig. Endvidere foreslås det, at energi-, forsynings- og klimaministeren bemyndiges til at kunne fastsætte, at indberetningsmyndigheden kan og/eller skal godkende forudgående, at en valgt værdiansættelse er korrekt og dermed ikke medfører modregning.

Bemyndigelsen kan endvidere anvendes til at fastsætte regler om, hvilke selskabsmæssige omstruktureringer omhandlende overførsel af servicefunktioner til et serviceselskab fra vandselskaber omfattet af den foreslåede § 2, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 2 og 3, der ikke skal registreres, herunder kan der fastsættes krav til den selskabsmæssige omstrukturering.

På samme vis kan bemyndigelsen anvendes til at fastsætte regler om omstruktureringerne, som involverer selvstændige selskaber, som udøver tilknyttet virksomhed.

Udnyttelse er disse bemyndigelser vurderes at skabe langt større sikkerhed for vandselskaber og ejerkommuner i processen omkring fusioner og andre selskabsmæssige omstruktureringer.

3.2.2. Myndighed og drift

Reglerne i vandforsyningsloven indeholder regler for både ikke-almene vandforsyninger, almene vandforsyninger, og almene vandforsyninger, der er omfattet af reglerne i vandsektorloven.

De nedenfor foreslåede ændringer af vandforsyningsloven vil finde anvendelse på alle almene vandforsyninger, uanset om disse er omfattet af reguleringen i vandsektorloven. Der henvises nærmere herom til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.2.2.1.3.2.

3.2.2.1. Den kommunale planlægning

Kommunerne er forpligtede til at udarbejde indsatsplaner og vandforsyningsplaner efter reglerne i vandforsyningsloven, samt spildevandsplaner efter reglerne i miljøbeskyttelsesloven.

3.2.2.1.1. Indsatsplaner efter vandforsyningsloven

3.2.2.1.1.1. Gældende ret

Kommunalbestyrelserne skal udarbejde indsatsplaner med henblik på at sikre beskyttelsen af drikkevandsinteresserne, jf. vandforsyningslovens § 13. Indsatsplanerne skal udarbejdes for de af miljø- og fødevareministeren udpegede indsatsområder, jf. vandforsyningslovens § 11 a, stk. 1, nr. 5. Indsatsplanerne skal omfatte indsats, retningslinjer for kommunernes myndighedsudøvelse og foranstaltninger med henblik på at sikre drikkevandet mod forurening fra alle relevante forureningskilder, f.eks. nitrat og sprøjtemidler.

Herudover har kommunalbestyrelsen eller ejeren af et alment vandforsyningsanlæg mulighed for at vedtage en supplerende indsatsplan for andre områder end udpegede indsatsområder, hvis kommunalbestyrelsen eller ejeren af det almene vandforsyningsanlæg vurderer, at den statslige udpegning er utilstrækkelig til at sikre kommunens eller vandforsyningsanlæggets interesser, jf. vandforsyningslovens § 13 a, stk. 1. Almene vandforsyningsanlæg er defineret i vandforsyningslovens § 3, stk. 3, som anlæg, som forsyner eller har til formål at forsyne mindst ti ejendomme.

Begrebet ”almene vandforsyningsanlæg” samt ”ejere af almene vandforsyningsanlæg” ændres med dette lovforslag til ”almene vandforsyninger” overalt i vandforsyningsloven, se også bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2. Lovforslaget vil derfor herfra alene anvende begrebet ”almene vandforsyninger”.

En indsatsplan udarbejdet af en almen vandforsyning, jf. § 13 a, kan ikke vedtages endeligt før 12 uger efter, at kommunalbestyrelsen har modtaget det færdige udkast til planen, jf. vandforsyningslovens § 13 b, stk. 6. Kommunalbestyrelsen skal her påse, at forslaget til plan ikke strider mod retningslinjer udstedt af ministeren, regler fastsat i medfør af lov om vandplanlægning eller indsatsplaner vedtaget efter § 13. Kommunalbestyrelsen kan lægge vægt på disse planer i forbindelse med skønsbaseret myndighedsudøvelse.

Indsatsplaner skal udarbejdes i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 1319 af 21. december 2011 om indsatsplaner.

3.2.2.1.1.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets og Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser

Forligskredsen har i forligsaftalens afsnit 4 fastlagt, at det fremover alene skal være kommunalbestyrelsen, der er planlægningsmyndighed for indsatsplanlægning til drikkevandsbeskyttelse.

Ministerierne vurderer, at formålet med vedtagelsen af den oprindelige vandsektorlov var bl.a. at sikre en klar adskillelse af myndighed og drift, således at alene myndigheder varetager skattefinansierede myndighedsopgaver, mens alene vandforsyningsselskaberne varetager den takstfinansierede drift af selskaberne.

Udarbejdelse af indsatsplaner anses på denne baggrund for at være en myndighedsopgave, der påhviler kommunalbestyrelsen. Den adskillelse af myndighed og drift, der er sket med vandsektorloven, er ikke slået igennem for så vidt angår indsatsplaner, idet en almen vandforsyning har mulighed for at udarbejde en indsatsplan, jf. vandforsyningslovens § 13 a.

Ministerierne vurderer, at udarbejdelse af indsatsplaner er så central en opgave, at det alene bør være myndigheder, der udfører den. Almene vandforsyninger, jf. vandforsyningslovens § 3, stk. 3, bør som hidtil inddrages tæt i den kommunale proces med udarbejdelse og gennemførelse af indsatsplaner.

Miljø- og Fødevarerministeriet vurderer, at almene vandforsyninger alene i begrænset omfang har udnyttet den gældende kompetence.

3.2.2.1.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at en almen vandforsynings kompetence til at udarbejde indsatsplaner ophæves. Det vil herefter alene være kommunalbestyrelsen, der har kompetence til at udarbejde og vedtage indsatsplaner, jf. lovforslagets § 2, nr. 4.

Som en konsekvens heraf foreslås, at vandforsyningslovens § 13 b, stk. 1, ændres, så det fremgår, at kompetencen efter § 13 a alene tilfalder kommunalbestyrelser, jf. lovforslagets § 2, nr. 5, og at vandforsyningslovens § 13 b, stk. 6, ophæves, jf. lovforslagets § 2, nr. 6.

Der ændres ikke på almene vandforsyningers mulighed for at indgå aftaler med henblik på at gennemføre en af kommunalbestyrelsen vedtaget indsatsplan, jf. den gældende § 13 d, samt at indregne udgifter til kortlægning, overvågning og beskyttelse af de vandressourcer, som vandselskabet indvinde fra eller i fremtiden kan forventes at indvinde fra, i det omfang overvågning og beskyttelse, der ligger uden for den offentlige grundvandsbeskyttelse, er nødvendig eller hen-

sigtsmæssig for den almene vandforsyning, jf. den gældende § 52 a, nr. 10, i vandforsyningsloven.

Bekendtgørelse om indsatsplaner vil blive ændret bl.a. som følge af de foreslåede ændringer.

3.2.2.1.2. Spildevandsplaner efter miljøbeskyttelsesloven

3.2.2.1.2.1. Gældende ret

Kommunalbestyrelsen skal udarbejde en plan for bortskaffelse af spildevand (spildevandsplaner), jf. miljøbeskyttelseslovens § 32. I bestemmelsen fastsættes en række krav til indhold og vedtagelse af spildevandsplanen. Miljø- og fødevarerministeren har i bekendtgørelse nr. 1448 af 11. december 2007 om spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4 (spildevandsbekendtgørelsen) fastsat nærmere regler om spildevandsplaner, herunder yderligere krav til indholdet af spildevandsplaner.

Spildevandsplanerne regulerer udviklingen på spildevandsområdet i kommunen, og sætter rammerne for de konkrete afgørelser, som kommunalbestyrelsen skal træffe på området. Spildevandsplanen må ikke være i strid med kommuneplanlægningen eller vandplanerne, jf. miljøbeskyttelseslovens § 32, stk. 2.

Spildevandsplanen skal indeholde oplysninger om eksisterende og planlagte kloakeringsområder og renseforanstaltninger, områder hvor kommunalbestyrelsen er indstillet på at ophæve tilslutningsretten og -pligten helt eller delvist, områder hvor kommunalbestyrelsen er indstillet på at give en ejendom tilladelse til direkte tilslutning til spildevandsrensingsforlyningsselskabet, eksisterende områder uden for kloakeringsområder hvor der sker nedsivning, og planlagte områder uden for kloakeringsområder hvor der skal ske afledning til nedsivningsanlæg.

Endvidere skal spildevandsplanen indeholde oplysninger om eksisterende områder uden for kloakeringsområder, hvor der sker rensning svarende til et bestemt renseniveau, og planlagte områder uden for kloakeringsområder hvor der skal ske rensning svarende til et bestemt renseniveau, hvorvidt der er tale om et spildevandsforsyningsselskab omfattet af § 2, stk. 1, i vandsektorloven, og afgrænsningen mellem de enkelte vandselskabers kloakeringsområder, jf. miljøbeskyttelseslovens § 32, stk. 1, nr. 1-3 og nr. 5-8.

Herudover skal spildevandsplanen indeholde oplysninger om den eksisterende tilstand af kloakanlæg samt planlagte fornyelser af disse, jf. § 32, stk. 1, nr. 4, og efter hvilken tidsfølge projekterne forudsættes at være udarbejdet og anlæggene udført, jf. § 32, stk. 1, nr. 9.

Disse krav suppleres af spildevandsbekendtgørelsens § 5, stk. 1, hvor det fremgår, at udover kravene i miljøbeskyttelsesloven, skal spildevandsplanen indeholde oplysninger om, hvordan spildevandsplanen forholder sig til kommune- og vandplan, den økonomiske planlægning og vandløbenes fysiske tilstand, angivelse af de eksisterende og planlagte fæl-

les spildevandsanlæg i kommunen, angivelse af de eksisterende og planlagte projekter til håndtering af tag- og overfladevand som spildevandsforsyningsselskaber vil betale for, angivelse af hvordan spildevandet i øvrigt bortskaffes i kommunen, angivelse af hvilket vandområde spildevandet udledes eller ønskes udledt til.

Herudover skal spildevandsplanen indeholde oplysninger om angivelse af hvilke udgifter, der forventes at måtte afholdes ved etablering og drift af anlæg, der ejes af et spildevandsforsyningsselskab samt anlæg etableret af et spildevandsforsyningsselskab efter § 7 a i betalingsloven, angivelse af hvilke ejendomme, der forventes at skulle afgive areal eller få pålagt servitutter ved gennemførelse af spildevandsplanen, angivelse af hvilke ejendomme, der er tilsluttet et spildevandsforsyningsselskab og i hvilket omfang, ejendommene er tilsluttet.

Herudover fremgår det bl.a. af spildevandsbekendtgørelsens § 5, nr. 6, at spildevandsplanen skal indeholde en renoveringsplan for de kommunale kloakker med målsætning og prioritering af renoveringen. Renoveringsplanen skal endvidere indeholde en tids- og økonomiplan for arbejdet.

Kommunalbestyrelser kan samarbejde om udarbejdelsen af en spildevandsplan, f.eks. hvis der er spørgsmål, der berører mere end en kommune.

3.2.2.1.2.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets og Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser

Forligskredsen har i forligsaftalens afsnit 4 ønsket at gennemsigtigheden og den klare adskillelse mellem myndighed og drift fastholdes og styrkes.

Den gældende vandsektorlov har bl.a. til formål at adskille myndighed og drift. Kommunalbestyrelsen skal derfor ikke tage stilling til rene driftsmæssige spørgsmål. Dette gælder også i forbindelse med udarbejdelse af spildevandsplaner. Spildevandsplanen bør derfor efter ministeriernes vurdering alene omfatte planer for forsyning af områder i kommunen, herunder kommunale retningslinjer for myndighedsudøvelse, og ikke detaljerede driftsplaner eller investeringsplaner. I forbindelse med myndighedsudøvelsen skal kommunalbestyrelsen administrere i overensstemmelse med spildevandsplanen.

Spildevandsforsyningsselskabet har herefter ansvaret for at tilrettelægge driften, så den kan sikre en effektiv forsyning, jf. formålet med adskillelsen af myndighed og drift i vandsektorlovens § 1. Spildevandsforsyningsselskabet er ikke bundet af spildevandsplanen i dag.

De nuværende krav til indhold af spildevandsplanerne medfører risiko for, at den kommunale myndighedsudøvelse indeholder beslutninger om driftsmæssige spørgsmål, der ikke er ophængt i myndighedsudøvelsen.

Oplysninger om den eksisterende tilstand af kloakanlæg og planlagte fornyelser ligesom oplysninger om tidsfølge for udførelse af nye anlæg, § 32, stk. 1, nr. 4 og 9, vurderes at være af driftsmæssig karakter, og bør derfor ikke fremgå af spildevandsplanen. Med henblik på at forenkle reguleringen bør planen i stedet anvendes til, at kommunalbestyrelsen fastlægger forsyningsområder, herunder kloakeringsområder, m.v. i overensstemmelse med den gældende § 32, stk. 1, nr. 1-3 og 5-8 samt til fastlæggelse af en forventet tidsplan for udbygning af forsyningsnettet.

Indholdet af spildevandsplaner er i dag reguleret af både miljøbeskyttelsesloven og spildevandsbekendtgørelsen. Kravene i henholdsvis loven og bekendtgørelsen synes i et vist omfang at være overlappende. Med henblik på at forenkle og ensrette lovgivningen bør de indholdsmæssige krav til spildevandsplanen primært fremgå af spildevandsbekendtgørelsen.

3.2.2.1.2.3. Den foreslåede ordning

Med henblik på at ensrette reguleringen og forenkle reglerne om spildevandsplaner foreslås det, at miljøbeskyttelsesloven præciseres således, at det fremgår af loven, at kommunalbestyrelsen skal udarbejde en spildevandsplan og fastsætte kloakeringsområder i denne. Samtidig foreslås det, at øvrige indholdsmæssige krav til spildevandsplanen fremover skal fremgå af spildevandsbekendtgørelsen, jf. lovforslagets § 4, nr. 3 og 4.

For at sikre den allerede gældende adskillelse af myndighed og drift forventes miljø- og fødevarerministerens gældende bemyndigelse udnyttet således, at de kommunale spildevandsplaner fremover ikke omfatter spørgsmål af driftsmæssig karakter eller investeringsplaner.

Ministerens bemyndigelse til fastsættelse af krav til spildevandsplanerne, herunder indhold, forventes fortsat udmøntet således, at ministeren kan fastsætte regler om hvilke områder, der skal afgrænses i spildevandsplanen, herunder hvilke vandområder der udledes eller forventes udledt til og placeringen af udløb med angivelse af kapacitet, ligesom det forventes, at der vil blive fastsat regler om angivelse af eksisterende og planlagte fælles spildevandsanlæg og renseforanstaltninger i kommunen. Der forventes også fortsat fastsat regler om angivelse af eksisterende og planlagte projekter til håndtering af tag- og overfladevand, og hvordan spildevandsplanen forholder sig til anden planlægning. Endvidere forventes der fortsat fastsat regler om at spildevandsplanen skal indeholde en angivelse af kommunalbestyrelsens administration inden for spildevandsplanens rammer, f.eks. ved angivelse af, hvorvidt der forventes, at skulle afgive areal eller få pålagt servitut ved gennemførelse af spildevandsplanen.

Der forventes således ikke fremover fastsat regler om, at spildevandsplanen skal have udførlige oplysninger om den eksisterende tilstand af kloakanlæg samt planlagte fornyelser af anlæggene samt efter hvilken tidsfølge projekterne

forudsættes at være udarbejdet og anlæggene udført. Der forventes dog stadig fastsat regler om, at spildevandsplanen skal indeholde en overordnet forventet tidsplan for gennemførelse af forsyningen i de fastsatte forsyningsområder, herunder kloakeringsområder.

Spildevandsforsyningsselskaberne vil fortsat efter anmodning fra kommunalbestyrelsen være forpligtet til at give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for kommunalbestyrelsens udarbejdelse af en spildevandsplan, jf. miljøbeskyttelseslovens § 32 a, stk. 1.

Det kan være hensigtsmæssigt, at spildevandsplanen er udarbejdet i samarbejde mellem flere kommuner, f.eks. i tilfælde af fusioner af spildevandsforsyningsselskaber på tværs af kommunegrænser. Dette er allerede muligt efter den gældende regulering, og der er derfor alene tale om en præcisering af loven, jf. sidste punktum i lovforslagets § 4, nr. 3.

Spildevandsbekendtgørelsen vil blive ændret som følge af de foreslåede ændringer.

3.2.2.1.3. Vand- og spildevandsforsyningsforholdene i kommunen

3.2.2.1.3.1. Gældende ret

Kommunalbestyrelserne er forpligtet til at forhandle vandforsyningsplanerne og spildevandsplanerne med henholdsvis almene vandforsyninger i kommunen og spildevandsforsyningsselskaber, som omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, jf. henholdsvis § 2 i bekendtgørelse om vandforsyningsplanlægning og § 6, stk. 1, i spildevandsbekendtgørelsen. Der er ikke i lovgivningen fastsat særlige tidsmæssige krav til, hvornår kommunalbestyrelserne skal udarbejde, og dermed forhandle, nye planer.

Herudover er der ikke i dag fastsat særskilte krav til, at kommunalbestyrelsen skal drøfte vand- og spildevandsforsyningsforholdene, herunder den fremadrettede forsyningsstruktur, med alle kommunens almene vandforsyninger og alle spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af § 2, stk. 1, i vandsektorloven. Kommunalbestyrelserne vælger dog i vidt omfang allerede at gøre dette.

3.2.2.1.3.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets og Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser

Forligskredsen har i forligsaftalens afsnit 4 angivet, at en hensigtsmæssig vand- og spildevandsforsyning skal sikres ved, at kommunen som myndighed og vandselskaberne i kommunen mindst én gang om året drøfter forsyningsforholdene og behov for udbygning med henblik på at sikre overensstemmelse mellem kommunens planlægningsindsats og vandselskabernes strategier.

Ministerierne vurderer, at kommunalbestyrelsen har det overordnede ansvar for at planlægge udbygningen af forsyningen i takt med den øvrige udvikling i kommunen. Mini-

sterierne vurderer derfor, at det er afgørende, at kommunerne sikrer løbende inddragelse af vandselskaberne.

Det er derfor ministeriernes vurdering, at kommunerne i kraft af deres myndighedsrolle mindst én gang årligt bør drøfte forsyningsforholdene i kommunen med kommunens almene vandforsyninger og spildevandsforsyningsselskaber, som omfattet af § 2, stk. 1, i vandsektorloven. Drøftelsen skal omfatte behovet for udbygning af forsyningsnettet, herunder ledningsnet, faste anlæg m.v. Drøftelsen skal sikre overensstemmelse mellem kommunens planlægningsindsats i øvrigt, herunder kommuneplaner og lokalplaner, og vandselskabernes strategier.

Udover almene vandforsyninger og spildevandsforsyningsselskaber findes et meget stort antal ikke-almene vandforsyninger og spildevandsanlæg, der ikke er en del af et spildevandsforsyningsselskab, som omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, f.eks. spildevandslaug. Miljø- og Fødevarerministeriet har oplyst, at ministeriet anslår, at der findes op til 50.000 ikke almene vandforsyninger, der kan forsyne op til ni ejendomme pr. anlæg. Miljø- og Fødevarerministeriet anslår, at 360.000 ejendomme ikke er tilsluttet et spildevandsforsyningsselskab.

Det er ikke hensigtsmæssigt, hvis kommunen skal drøfte forsyningsforholdene med ikke almene vandforsyninger samt enkelt- og mindre udledere, f.eks. spildevandslaug, idet disse indvindere og udledere som alt overvejende hovedregel ikke efter hverken den gældende eller foreslåede regulering vil få krav om udbygning af f.eks. ledningsnettet, ligesom det meget store antal af de respektive grupper gør, at det vil være umuligt for kommunen meningsfyldt at drøfte forsyningsforholdene med alle indvindere eller udledere.

Dog vil det være hensigtsmæssigt for kommunen at inddrage alle almene vandforsyninger, uanset om disse er omfattet af vandsektorlovens regulering eller ej, idet alle almene vandforsyninger har forsyningspligt efter den gældende § 45, stk. 1, i vandforsyningsloven.

3.2.2.1.3.3. Den foreslåede ordning

Med henblik på at sikre en øget dialog mellem kommunalbestyrelserne og almene vandforsyninger og spildevandsforsyningsselskaber foreslås det, at kommunalbestyrelsen årligt skal drøfte forsyningsforholdene i kommunen med alle almene vandforsyninger og spildevandsforsyningsselskaber, der er omfattet af den foreslåede § 2, stk. 1, i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 14 og § 4, nr. 5.

3.2.2.2. Forsyningssikkerhed

3.2.2.2.1. Forsyningspligt for almene vandforsyninger

3.2.2.2.1.1. Gældende ret

I henhold til vandforsyningslovens § 45, stk. 1, 1. pkt., er en almen vandforsyning forpligtet til på rimelige vilkår at overtage forsyningen af samtlige ejendomme inden for vandfor-

syningens naturlige forsyningsområde. Det naturlige forsyningsområde skal forstås som det område, som en almen vandforsyning efter sin kapacitet og beliggenhed – herunder sin beliggenhed i forhold til andre anlæg – naturligt kan forsyne, samt at afstanden fra de konkrete anlæg til de ejendomme, der skal forsynes, er så kort, eller at der er så mange ejendomme om at dele udgifterne, at udlægningen af ledningen vil være en fornuftig disposition. De naturlige forsyningsområder adskiller sig fra de forsyningsområder, som fastlægges for de enkelte almene vandforsyninger i vandforsyningsplanen, idet disse forsyningsområder også omfatter områder, som først i fremtiden efter yderligere udbygning af områderne naturligt kan forsynes fra vandforsyningen. Almene vandforsyninger er således ikke i dag forpligtet til at forsyne ejendomme, der ligger uden for det naturlige forsyningsområde.

Miljø- og fødevareministeren kan pålægge en almen vandforsyning, der er omfattet af vandsektorloven, at levere vand til bestemte områder, jf. vandforsyningslovens § 46, stk. 1. Leveringen kan være til områder, der kan ligge uden for vandforsyningens forsyningsområde eller uden for kommunen. Leveringspligten indeholder ikke en forpligtelse til direkte forsyning til forbrugerne, men alene en pligt til levering af vand til en anden almen vandforsyning, der herefter forsyner borgere og virksomheder.

Reglerne om almene vandforsyningers forsyningspligt suppleres bl.a. af kommunalbestyrelsens mulighed for at påbyde ejere af ejendomme tilslutning til et alment anlæg, jf. lovens § 29, stk. 3, 1. pkt.

Herudover har miljø- og fødevareministeren mulighed for at pålægge en almen vandforsyning at foretage udbygninger af de fysiske anlæg, der hører til den almene vandforsyning, med henblik på at foretage udbygninger, der skønnes nødvendige af hensyn til vandforsyningsstrukturen, jf. lovens § 47, stk. 1.

Kommunalbestyrelsen kan yde støtte til etablering, udbygning, hoveddistsættelse og sammenlægning af almene vandforsyninger, der ikke er omfattet af vandsektorlovens regler, jf. vandforsyningslovens § 53 a.

3.2.2.2.1.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets og Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

Det fremgår af forligsaftalens afsnit 4, at kommunernes styringsmuligheder til fastholdelse af krav til miljø, klima, sundhed og forsynings sikkerhed skal sikres, mens vandselskabet fortsat har ansvaret for at træffe driftsmæssige beslutninger.

Ministerierne vurderer, at der i et vist omfang sker en konsolidering i vandbranchen gennem sammenlægninger af primært mindre, forbrugerejede almene vandforsyninger. Der kan derfor i enkelte tilfælde opstå en situation, hvor almene vandforsyninger vælger at nedlægge sig selv. Det kan medføre, at enkelte områder ikke længere vil have en almen

vandforsyning, hvis der ikke er nok frivillige forbrugere til at oprette en ny almen vandforsyning eller videreføre den tidligere almene vandforsyning.

I disse situationer vil et påbud om levering af vand til den pågældende almene vandforsyning efter den gældende § 46, stk. 1, ikke være en tilstrækkelig løsning, da bestemmelsen forudsætter, at der ikke foretages direkte forsyning af ejendomme, men levering til en anden almen vandforsyning.

De pågældende borgere vil i et vist omfang have mulighed for at etablere en boring på deres ejendom, jf. vandforsyningslovens § 18, stk. 2. Det er dog ministeriernes vurdering, at denne løsning ikke er miljømæssig hensigtsmæssig, ligesom den kan have væsentlige samfundsøkonomiske konsekvenser.

Det er ministeriernes vurdering, at der i flere tilfælde kan være etableret almene vandforsyninger i f.eks. naboområder, der forholdsvis let kan overtage forsyningen af et område, uanset om disse er omfattet af vandsektorloven. Det er ligeledes ministeriernes vurdering, at disse sager typisk vil kunne løses gennem den almindelige vandforsyningsplanlægning, jf. vandforsyningslovens § 14, og som hovedregel ikke vil kræve et påbud om forsyning. Eventuel overtagelse af de konkrete fysiske anlæg sker på privatretlige vilkår.

Kommunalbestyrelsens mulighed for at påbyde ejere af ejendomme tilslutning til en almen vandforsyning, jf. vandforsyningslovens § 29, stk. 3, 1. pkt. er ikke tilstrækkelig i denne situation, idet bestemmelsen ikke tager højde for, at en almen vandforsyning ikke ønsker at forsyne de pågældende ejendomme.

Det er ligeledes ministeriernes vurdering, at den gældende vandforsyningslovs § 47 ikke omfatter situationen, hvor en almen vandforsyning skal overtage forsyning af et andet område, idet bestemmelsen omfatter den fysiske udbygning af eksisterende anlæg og ikke forsyning af nye områder.

Såfremt der blandt de almene vandforsyninger er et ønske om f.eks. sammenlægning, har kommunalbestyrelsen mulighed for at støtte dette økonomisk efter reglerne i vandforsyningslovens § 53 a.

3.2.2.2.1.3. Den foreslåede ordning

På den baggrund foreslås, at kommunalbestyrelsen får mulighed for at pålægge en almen vandforsyning at overtage forsyningen af et område, der ligger uden for det naturlige forsyningsområde eller det i vandforsyningsplanen tillagte forsyningsområde, jf. lovforslagets § 2, nr. 30, med henblik på at sikre en tilstrækkelig vandforsyning i kommunen. Bestemmelsen vil kunne anvendes i helt særlige tilfælde, f.eks. hvis en eksisterende almen vandforsyning vælger at nedlægge sig selv, således at et område ikke længere er forsynet.

Påbuddet vil kunne rettes til alle almene vandforsyninger, uanset om de er omfattet af vandsektorlovens regler. Der til-

sigtes ikke at ændre på den gældende praksis, hvorefter kommunalbestyrelser og almene vandforsyninger som udgangspunkt løser de pågældende situationer på frivillig basis gennem forhandlingen af vandforsyningsplanen, men alene at give kommunalbestyrelsen en yderligere mulighed for at sikre en tilfredsstillende forsyning i kommunen. Forinden meddelelse af et påbud skal kommunalbestyrelsen vurdere konsekvenser for både almene vandforsyninger og berørte borgere, herunder de økonomiske konsekvenser.

3.2.2.2.2. Forsyningspligt for spildevandsforsyningsselskaber

3.2.2.2.2.1. Gældende ret

Spildevandsforsyningsselskaber, som omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, har i dag en pligt til at kloakere de områder, som kommunalbestyrelsen afgrænser i spildevandsplanen. Forsyningspligten fremgår dog ikke i dag udtrykkeligt af miljøbeskyttelseslovens bestemmelser om tilslutning til spildevandsanlægget.

Forsyningspligten indebærer, at spildevandsforsyningsselskabet skal føre stikledning frem til grundgrænsen, så selskabet kan modtage spildevandet fra den pågældende ejendom. Når dette er sket, har ejendomsjerne pligt til at tilslutte sig spildevandsforsyningsselskabet, jf. miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 4, 1. pkt. Kommunalbestyrelsen afgør, hvornår ejendomsjer senest skal have tilsluttet sig spildevandsforsyningsselskabet, jf. miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 4, 2. pkt.

Ved spildevand forstås alt vand, der afledes fra beboelse, virksomheder, øvrig bebyggelse samt befæstede arealer, jf. spildevandsbekendtgørelsens § 4, stk. 1. Dvs. både almindeligt husspildevand samt regnvand, der afledes fra befæstede arealer.

Ejendommens ejer skal betale et tilslutningsbidrag til spildevandsforsyningsselskabet. Betaling til spildevandsforsyningsselskabet er reguleret af betalingsloven, hvor der bl.a. er fastsat et standardtilslutningsbidrag for en boligenhed, jf. betalingslovens § 2, stk. 2. Tilslutningsbidraget reguleres årligt og er i 2015 på ca. 37.000 kr. eksklusiv moms.

Funktionskrav og spildevandsforsyningsnettets kapacitet fremgår i dag af spildevandsplanen samt fastlægges gennem aftaler mellem kommunalbestyrelsen og spildevandsforsyningsselskabet.

3.2.2.2.2.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets og Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser

Det fremgår af forligsaftalens afsnit 4, at kommunerens styringsmuligheder til fastholdelse af krav til miljø, klima, sundhed og forsyningsikkerhed sikres, mens vandselskabet fortsat har ansvaret for at træffe driftsmæssige beslutninger.

Spildevandsforsyningsselskaber var frem til selskabsudskillelsen overvejende en del af den kommunale forvaltning. Ef-

ter selskabsudskillelsen varetages spildevandsforsyningsopgaven af selskaber. Det er vurderingen, at spildevandsforsyningsselskaberne efter selskabsudskillelsen overvejende er kommunalt ejede. Kommunalbestyrelsens spildevandsplan, jf. miljøbeskyttelseslovens § 32, satte rammerne for den konkrete forsyning af borgerne.

Kommunernes administration på spildevandsområdet, både i forhold til forvaltningsmæssige afgørelser samt den konkrete udbygning af forsyningsnettet, skulle inden selskabsudskillelsen ske i overensstemmelse med den vedtagne spildevandsplan.

Der var derfor ikke på tidspunktet for selskabsudskillelsen behov for at fastsætte en regel om, at den kommunale forvaltning, der udøvede spildevandsforsyningsvirksomheder skulle følge spildevandsplanen.

I modsætning hertil står vandforsyningsområdet, hvor der historisk har været både den kommunale vandforsyningsvirksomhed og forbrugerejede almene vandforsyninger. For at sikre en tilfredsstillende udbygning af forsyningsnettet indeholder vandforsyningsloven en forsyningspligt for almene vandforsyninger inden for det naturlige forsyningsområde, jf. vandforsyningslovens § 45, stk. 1, da forbrugerejede almene vandforsyninger ikke var bundet af vandforsyningsplanen, på samme måde, som den kommunale vandforsyningsvirksomhed var.

Spildevandsplanen som instrument er dog ikke egnet til som helhed at blive gjort bindende for et spildevandsselskab, da offentligtretlige planer fastsætter rammerne for de konkrete afgørelser, der skal træffes inden for området, ligesom planerne er udtryk for den politiske beslutning om udbygningen af forsyningsstrukturen i kommunen.

Vandsektorloven har ikke medført materielle ændringer i spildevandsforsyningsselskabernes forpligtelser efter miljøbeskyttelsesloven m.v. Spildevandsforsyningsselskabet er derfor i dag omfattet af den samme forsyningspligt, som den kommunale spildevandsforsyningsvirksomhed var.

Da spørgsmålet om forsyningspligt har givet anledning til drøftelser bl.a. i kommuner og spildevandsforsyningsselskaber, vurderer ministerierne, at forsyningspligten for spildevandsforsyningsselskaber, som omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, bør fastsættes udtrykkeligt i miljøbeskyttelsesloven.

Forsyningspligten indeholder en pligt til at lægge stikledning frem til grundgrænse samt at modtage spildevandet fra den pågældende ejendom. Forsyningspligten gælder både fortsat at forsyne det område, der allerede i dag forsynes samt at udbygge forsyningen, således at nye områder også vil kunne tilsluttes spildevandsforsyningen. Den konkrete udmøntning af forsyningspligten er siden spildevandsforsyningsvirksomhedernes udskillelse fra kommunen blevet fastlagt løbende gennem drøftelser mellem kommunalbestyrelsen og spildevandsforsyningsselskab. Valg af metode i forbindelse med spildevandsforsyningen anses for at være

en driftsopgave, der håndteres af spildevandsforsynings-selskabet. Der kan dog være tilfælde, hvor metoden kræver en kommunal godkendelse, f.eks. hvis der skal ske indgreb på tredjemands ejendom, som alene kommunalbestyrelsen kan gøre.

Funktionskrav og kapacitet af spildevandsforsyningsnettet fastlægges i dag gennem aftaler mellem kommunalbestyrelsen og spildevandsforsynings-selskabet og som vejledende standarder fra Spildevandskomiteen, der er en komite nedsat under Ingeniørforeningen, IDA. I modsætning hertil står vandforsyningsområdet, hvor det fremgår af vandforsyningslovens § 14, stk. 2, at almene vandforsyninger ikke må anlægge vandledninger i strid med vandforsyningsplanen. Med denne bestemmelse er vandforsyningsplanens indhold om udbygning, kapacitet, dimensionering m.v. den bindende ramme for kommunens almene vandforsyninger. Med henblik på at kommunalbestyrelserne skal kunne fastlægge et niveau for spildevandsforsyningen i kommunen, bør den samme bestemmelse indføres for spildevandsforsynings-selskaber i miljøbeskyttelsesloven.

Kommunalbestyrelsen har ikke i dag mulighed for at give et særskilt påbud om forsyning af et område. Det er ministerierenes vurdering, at der kun i meget få tilfælde vil være et behov for at påbyde forsyning, idet kommuner og spildevandsforsynings-selskaber i dag løbende sikrer opfyldelse af forsyningspligten gennem konkrete aftaler.

3.2.2.2.3. Den foreslåede ordning

På den baggrund foreslås det, at spildevandsforsynings-selskabernes forsyningspligt præciseres i miljøbeskyttelsesloven, jf. lovforslagets § 4, nr. 5. Den foreslåede bestemmelse medfører en forpligtelse for spildevandsforsynings-selskabet til at føre stikledning frem til en ejendoms grundgrænse og modtage spildevandet fra den pågældende ejendom, når ejendommen er beliggende i spildevandsforsynings-selskabets kloakeringsområde, der fremgår af spildevandsplanen.

Forsyningspligten gælder i de eksisterende og planlagte forsyningsområder, som hører til spildevandsforsynings-selskabet. Den nærmere gennemførelse af forsyningen af et område skal drøftes en gang årligt, jf. den foreslåede § 32 c i lovforslagets § 4, nr. 5.

På baggrund af drøftelsen aftaler spildevandsforsynings-selskabet og kommunalbestyrelsen omfang og tidsplan for udførelse af kloakering af de udlagte områder. Dette svarer til den gældende praksis i dag.

Såfremt det ikke er muligt at opnå en aftale på rimelige vilkår, eller hvis spildevandsforsynings-selskabet bryder aftalen, foreslås det, at kommunalbestyrelsen kan påbyde forsyning af et område, jf. den foreslåede § 32 b, stk. 4, i lovforslagets § 4, nr. 5. Det er således intentionen, at ordningen også fremover skal være bygget på aftaler mellem kommune og spildevandsforsynings-selskab, og kun undtagelsesvist vil det være nødvendigt at påbyde forsyning.

Samtidig foreslås det, at det præciseres i miljøbeskyttelsesloven, at spildevandsforsynings-selskaber skal følge spildevandsplanen, når selskabet anlægger ledningsnet, jf. den foreslåede § 32 b, stk. 2, i lovforslagets § 4, nr. 5.

3.2.2.2.3. Påbud om vandsamarbejder

3.2.2.2.3.1. Gældende ret

Almene vandforsyninger har i dag mulighed for på frivillig basis at etablere vandsamarbejder og afholde omkostninger hertil efter reglerne i vandforsyningslovens §§ 52 a, stk. 1 og 52 b. Vandsamarbejder kan være relevante f.eks. i spørgsmål om gennemførelse af grundvandsbeskyttende tiltag eller etablering af nødforsyninger imellem de forskellige almene vandforsyninger. Miljø- og fødevareministeren har ikke i dag hjemmel til at fastsætte generelle regler om indholdet af et vandsamarbejde. Det kan være tiltag, der enten gavner den almene vandforsyning direkte, f.eks. beskyttelse af vandforsyningens eget indvindingsopland eller indirekte, f.eks. beskyttelse af nabovandforsyningens indvindingsopland, hvor der kan etableres nødforsyninger til.

Som supplement til et frivilligt vandsamarbejde har miljø- og fødevareministeren med hjemmel i vandforsyningslovens § 48, stk. 1, mulighed for at påbyde almene vandforsyninger at indgå i et vandsamarbejde samt påbyde etablering af et kommunalt samarbejde om vandforsyningen på tværs af kommunegrænser. Miljø- og fødevareministeren har ligeledes hjemmel til at fastsætte vilkår for samarbejdet i tilfælde af uenighed, jf. § 48, stk. 2.

Den gældende § 48 blev indført med vandforsyningsloven af 1980 (lov nr. 299 af 8. juni 1978), hvor amtsrådet havde kompetence til at påbyde vandsamarbejder til kommuner og til samarbejde mellem både kommunale og private almene vandforsyninger. Med kommunalreformen blev amtsrådets kompetence overført til miljøministeren (nu miljø- og fødevareministeren). Ved vedtagelsen af vandsektorloven blev bestemmelsens sontring mellem kommunale og private almene vandforsyninger ophævet.

3.2.2.2.3.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets og Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

Det fremgår af forligsaftalens afsnit 4, at kommunernes styringsmuligheder til fastholdelse af krav til miljø, klima, sundhed og forsynings-sikkerhed sikres.

Påbud om etablering af et vandsamarbejde mellem almene vandforsyninger kræver et stort lokalkendskab særligt til den nuværende og fremtidige forsyningsstruktur i området. I de sager som Miljø- og Fødevareministeriet har behandlet vedrørende vandsamarbejder mellem almene vandforsyninger, har det været nødvendigt at inddrage de pågældende kommuner tæt i sagsbehandlingen. Det er ministeriets erfaring, at bestemmelsen i dag alene anvendes undtagelsesvist, hvor det ikke er muligt at gennemføre et vandsamarbejde mellem almene vandforsyninger som en frivillig løsning.

Flere kommuner har efter Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets oplysninger fastsat særlige krav til f.eks. serviceniveau, miljømæssige foranstaltninger m.v., i henhold til bekendtgørelse nr. 1048 af 29. oktober 2012 om driftsomkostninger til gennemførelse af miljømål og servicemål, i f.eks. kommunens vandforsyningsplan om kommunens almene vandforsynings etablering af et vandsamarbejde. Kommunerne har dog ikke med den gældende regulering mulighed for selv at gennemtvinge de almene vandforsynings deltagelse i vandsamarbejdet, uanset at det er fastsat som miljømål.

På tidspunktet for vandforsyningslovens ikrafttræden i 1980 udøvede kommunerne vandforsyningsvirksomhed som en del af den kommunale forvaltning. Et vandsamarbejde ville på dette tidspunkt sandsynligvis indeholde den kommunale forvaltning som deltager. Det var derfor nødvendigt med en overordnet myndighed, tidligere amtsrådet i dag miljø- og fødevareministeren, med tilstrækkelig armslængde, der kunne forholde sig til et eventuelt behov for vandsamarbejdet.

Ministerierne vurderer, at kommunens eventuelle ejerskab af almene vandforsyninger ikke er til hinder for kommunalbestyrelsens udøvelse af myndighedsopgaven, og kommunalbestyrelsen vil derfor kunne påbyde almene vandforsyninger, herunder en almen vandforsyning ejet af kommunen, et eventuelt samarbejde inden for kommunegrænsen, med øvrige påbudsbestemmelser i vandforsyningsloven. Samtidig vil en overførsel af miljø- og fødevareministerens kompetence i lovens § 48 til kommunerne underbygge kommunernes status som den primære vandforsyningsmyndighed. Et påbud om vandsamarbejde efter lovens § 48, stk. 1, vil derfor få samme myndighedsstruktur som de øvrige påbud i loven.

Påbud om vandsamarbejder er en skønsmæssig afgørelse, baseret på miljø- og fødevareministerens vurdering af behovet for at udbygge vandforsyningen m.v. Der er ikke i dag fastsat supplerende regler om disse afgørelser. Miljø- og Fødevareministeriet vurderer, at der ikke indtil videre har været et behov for at udarbejde regler om vandsamarbejder. Ved overflytning af kompetencen til kommunalbestyrelserne kan der dog fremover opstå et behov for fælles regler om påbud om vandsamarbejde.

3.2.2.2.3.3. Den foreslåede ordning

På den baggrund foreslås det, at miljø- og fødevareministerens kompetence til at påbyde vandsamarbejde mellem almene vandforsyninger i en kommune overføres til kommunalbestyrelserne, jf. forslaget § 2, nr. 37.

Da der kan være behov for at sikre et kommunalt samarbejde om vandforsyningen på tværs af kommunegrænser fastholdes miljø- og fødevareministerens kompetence til at meddele påbud om et sådan samarbejde i et nyt stykke 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 39.

Det foreslås ligeledes, at miljø- og fødevareministeren bemyndiges til at fastsætte regler om påbud efter vandforsyningslovens § 48, stk. 1 og 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 39.

3.2.2.2.4. Opkrævning af passagebidrag

3.2.2.2.4.1. Gældende ret

I henhold til vandforsyningslovens § 53, stk. 3, kan en almen vandforsyning pålægge ejendomme at betale et passagebidrag. Miljø- og fødevareministeren er i den gældende § 53, stk. 4, bemyndiget til at fastsætte regler om fastsættelse af passagebidrag, herunder regler om midlertidig fritagelse for betaling af bidrag. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1282 af 15. december 2011 om pålæg af bidrag efter vandforsyningslovens § 53, stk. 3.

Er den almene vandforsyning omfattet af vandsektorlovens regler, kan den pålægge passagebidraget uden kommunal godkendelse, jf. § 53, stk. 3, 1. pkt. Er den almene vandforsyning ikke omfattet af vandsektorlovens regler, kræver det, at kommunalbestyrelsen godkender, at der opkræves passagebidrag, jf. § 53, stk. 3, 2. pkt. Som følge af ressortændringerne mellem Miljø- og Fødevareministeriet og Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet varetages miljø- og fødevareministerens kompetence til at fastsætte regler om passagebidrag fremadrettet af energi-, forsynings- og klimaministeren.

3.2.2.2.4.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser

Det fremgår af forligsaftalens pkt. 4, at forligskredsen ønsker, at gennemsigtigheden og den klare adskillelse mellem myndighed og drift fastholdes og styrkes.

Beslutning om at pålægge ejendomme et særligt bidrag er en forvaltningsretlig afgørelse. Det er derfor alene kommunalbestyrelsen, der kan pålægge dette.

Ved hovedlovens udarbejdelse blev den gældende § 53, stk. 3, daværende § 53, stk. 2, videreført fra den tidligere vandforsyningslov. Henvisningen til et selskab omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, blev indsat som en konsekvens af vedtagelsen af vandsektorloven. Før dette henviste bestemmelsen til etableringen af en forsyningsledning til kommunal vandforsyning.

Ifølge bemærkningerne til denne bestemmelse, jf. Folketingsstidende 1977-1978, tillæg A, spalte 2976, skal det altid være kommunalbestyrelsen, der træffer beslutning om passagebidrag. Ifølge bemærkningerne til konsekvensændringen som følge af vandsektorloven, jf. Folketingsstidende 2008-2009, tillæg A, side 4697, fremgår det, at der alene er tale om sproglige konsekvensændringer som følge af udskillelsen af forsyninger fra kommunerne.

En afgørelse om passagebidrag vil kunne påklages af de berørte parter til Natur- og Miljøklagenævnet, jf. vandforsyningslovens § 75.

3.2.2.2.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at bestemmelsen ændres således, at det udtrykkeligt fremgår, at kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om pålæg af passagebidrag for alle typer almene vandforsyninger. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 50.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

4.1 Staten

Finansieringen af Forsyningssekretariatets virksomhed tilpasses til de opgaver, der følger af den politiske aftale, hvor der bl.a. sker ændringer i forhold til den økonomiske benchmarking og den efterfølgende fastsættelse af indtægtsrammer. Ophævelse af programmet til intern overvågning medfører til gengæld en mindre administrativ lettelse.

Der er ikke statsfinansielle omkostninger forbundet med en ændring af Forsyningssekretariatets finansiering, idet Forsyningssekretariatet alene finansieres af de vandselskaber, der er omfattet af vandsektorloven. I 2013 og 2015 blev Forsyningssekretariatet tilført supplerende midlertidige bevillinger finansieret af staten, som følge af en udvidelse af Forsyningssekretariatets opgaveportefølje. Med lovforslaget ændres afgiftsmodellen, så de vandselskaber, som er omfattet af vandsektorloven og vandselskaber, som frivilligt deltager i den totaløkonomiske benchmarking dækker alle udgifter forbundet med Forsyningssekretariatets drift og opgavevaretagelse, uanset om disse varierer fra år til år.

Den samlede afgift til Forsyningssekretariatet er fastsat til 13,5 mio. kr. i 2016, og forventes at være faldende i de umiddelbart efterfølgende år. Forsyningssekretariatets afgiftsindtægt i 2015 var 10 mio. kr. Det øgede omkostningsniveau skyldes bl.a. en tilpasning til det reelle antal afgiftspligtige vandselskaber, Forsyningssekretariatets udvidede opgaveportefølje, herunder håndtering af klimatilpasningsansøgninger, samt at vandsektorforliget samlet set medfører flere opgaver for Forsyningssekretariatet, herunder udvikling og drift af en ny og mere omfattende benchmarkingmodel.

Eftersom Forsyningssekretariatets omkostningsniveau forventes at variere fra år til år, blandt andet på grund af Forsyningssekretariatets faldende udgiftsprofil og variationer i antal vandselskaber og debiterede vandmængder, er det nødvendigt at anvende en fleksibel afgiftsmodel. Det foreslås derfor, at niveauet for vandselskabernes samlede årlige afgift til dækning af Forsyningssekretariatets drift og opgavevaretagelse fastsættes årligt på finansloven med mulighed for regulering på tillægsbevillingsloven.

Dertil foreslås det, at afgiften opdeles i dels en grundafgift for vandselskaber som deltager i den totaløkonomiske benchmarking (vandselskaber med en debiteret vandmængde over 800.000 m³ og vandselskaber, som frivilligt deltager i den totaløkonomiske benchmarking) dels en differentieret

afgift for alle vandselskaber. Den differentierede afgift udregnes på baggrund af vandselskabernes årligt debiterede vandmængde, se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 20. Denne model vil give et mere ensartet udslag på vandprisen for forbrugerne, uanset om de bliver forsynet af et vandselskab med mange eller få tilknyttede forbrugere.

Forsyningssekretariatet har sendt opgaven med videreudvikling af de økonomiske benchmarkingmodeller i udbud og indgået kontrakt inden for rammerne af den nuværende bevilling.

Der indføres en ny benchmarking af vandselskabernes performance inden for miljø, sundhed, energi, klima og forsyningsikkerhed. Udviklingen af en model for performance benchmarking forventes at beløbe sig til ca. 2 mio. kr., som afholdes inden for rammerne af den nuværende bevilling i 2014-16. Heri indgår konsulentbistand på ca. 1,5 mio. kr. samt et ressourcestræk på ca. 0,2 årsværk til udarbejdelse af kravspecifikation, deltagelse i workshops, kvalitetssikring af materiale, udarbejdelse af vejledning m.m. Videreudviklingen af systemet foreslås placeret på miljø- og fødevareministerens ressortområde og forventes at indebære senere udgifter i begrænset omfang til opdateringer af parametre m.v. Den løbende drift af performance benchmarkingen forventes at indebære et årligt ressourcestræk på ca. 86 timer årligt.

Hvis vand- og spildevandsbranchen vælger at benytte muligheden for oprettelse af et privat tvistløsningsorgan, vil der skulle afsættes ressourcer til en statslig godkendelse af vedtægter for et sådant organ.

Det skønnes, at der til administrative opgaver i forbindelse med lovforslaget og opfølgning herpå vil blive anvendt ca. 5-6 årsværk i 2015-16 i Miljø- og Fødevareministeriet/Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet, herunder til konsulentbistand. Finansiering heraf sker ved omlægning af ressourceanvendelsen inden for rammebevillingerne.

4.2. Kommunerne

Kommunerne får bedre styringsmuligheder overfor vandselskaberne, f.eks. som en mulighed for at udstede påbud til et spildevandsselskab om at kloakere et område i overensstemmelse med spildevandsplanen for et område.

Der stilles i øvrigt færre krav til indholdet af oplysninger i kommunernes spildevandsplaner.

Kommunernes eventuelle deltagelse i udviklingsarbejde omkring benchmarkingmodeller vil være på frivillig basis og vil derfor ikke indebære økonomisk kompensation.

Der stilles krav om, at kommunalbestyrelsen og vandselskaber mindst en gang årligt sammen drøfter forsyningsforholdene. Dette er dog i al væsentlighed en videreførelse af den eksisterende praksis i forbindelse med kommunalbestyrelsens godkendelse af vandselskabernes takster.

Der foretages ingen ændringer i kommunernes mulighed for at give forsyningerne lånegaranti, men kommunerne vil fremover kunne opkræve garantiprovision svarende til markedsvilkår.

Samlet skønnes ressourceanvendelsen i kommunerne at være på samme niveau som hidtil.

I forbindelse med den økonomiske høring over lovforslaget har KL tilsluttet sig Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets vurdering af, at selve lovforslaget er udgiftsneutralt for kommunernes vedkommende. KL forudsætter dog, at der foretages økonomisk høring af alle bekendtgørelser, vejledninger m.v., der udstedes som en følge af lovforslagets ændringer af vandsektorloven.

4.3. Regionerne

Lovforslaget indebærer ikke økonomisk/administrative konsekvenser for regionerne.

Forslaget om ændringer af andre regler inden for Miljø- og Fødevarerministeriets lovgivning skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Det private erhvervsliv påvirkes generelt ikke af lovforslaget på anden måde end gennem de besparelser på vandprisen, som vil være resultatet af forsyningernes effektiviseringer. Lovforslaget muliggør dog, at branchen kan oprette et privat tvistløsningsorgan, hvorved de vandforbrugende erhverv kan få forbedret adgang til at klage over vandselskabet.

Forslaget forventes at have afledte positive erhvervsøkonomiske konsekvenser for de vandforbrugende erhverv, idet det er hensigten, at effektiviseringen af vandselskaberne skal føre til lavere priser end der kan forventes uden effektivisering. Der kan herudover også være positive konsekvenser for erhvervslivet i form af muligheder for teknologiudvikling, arbejdspladser, eksport m.v.

Forslaget vedrører den økonomiske regulering af vandsektoren og har umiddelbare konsekvenser for vandselskaberne, idet der ifølge aftalen mellem forligspartierne skal opnås en effektiviseringsgevinst på min. 1,3 mia. kr. i 2020, fordelt med hhv. 400 mio. kr. i effektivisering af vandforsynings-selskaberne og 900 mio. kr. i effektivisering af spildevandsforsynings-selskaberne heri indgår effektiviseringer, som følge af reduktioner i spildevandsbetalingen for store vandforbrugere på 700 mio. kr. i perioden 2014 til 2018, jf. Vækstplan DK (2013).

5.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har været sendt til Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) med henblik på en vurdering af de administrative konsekvenser af lovforslaget.

TER vurderer, at forslaget samlet vil medføre administrative lettelser på over 4 mio. kr. på samfundsniveau årligt. Derfor er der foretaget en Aktivitetsbaseret Måling af Virksomhedernes Administrative Byrder (AMVAB) for at kvantificere lettelserne nærmere.

Lovforslaget vurderes både at medføre administrative lettelser og byrder samt administrative omstillingsomkostninger.

5.2.1. Administrative omstillingsomkostninger

De administrative omstillingsomkostninger dækker over omkostningerne til de aktiviteter, der er forbundet med indberetning af oplysninger om anlægsomkostninger til brug for udarbejdelsen af den nye totaløkonomiske benchmarking. Vandselskaberne har foretaget indberetning til Forsyningssekretariatet i løbet af 2015.

Det forventes, at der for anlægsomkostningernes vedkommende kommer til at fremgå "sidste års tal" på indberetningssiden, så det kun er nødvendigt for selskaberne at foretage anlægsindberetninger, når der har været til- eller afgang siden sidste indberetning. I så fald har selskaberne foretaget det væsentligste arbejde i forbindelse med anlægsindberetningen i forbindelse med omstillingen, og det forventes at den løbende byrde vil være mindre end den indberetning de har foretaget i 2015.

Omstillingsbyrden forbundet med indberetning til den totaløkonomiske benchmarking udgør 3,5 mio. kr.

5.2.2. Løbende administrative byrder og lettelser årligt

5.2.2.1. Resultatorienteret benchmarking

Alle vandselskaber skal ifølge den nuværende lovgivning indberette til resultatorienteret benchmarking. Den resultatorienterede benchmarking har for selskaberne krævet indberetning af deres driftsomkostninger.

De samlede lettelser forbundet med at den resultatorienterede benchmarking udgår beløber sig til 1,2 mio. kr.

5.2.2.2. Totaløkonomisk benchmarking

Indberetning til den resultatorienterede benchmarking erstattes af indberetning til totaløkonomisk benchmarking. Indberetningen bliver som udgangspunkt mere omfangsrig end den resultatorienterede benchmarking har været det hidtil, til gengæld forventes det, at der kun skal foretages indberetninger hvert andet år, i modsætning til den nuværende benchmarking, som skal foretages hvert år. Det er endvidere fastsat, at det udelukkende er vandforsynings-selskaber og spildevandsselskaber med en debiteret vandmængde på over 800.000 m³, der er påkrævet at deltage i benchmarkingord-

ningen. Selskaber med en debiteret vandmængde under 800.000 m³ kan vælge om de vil indgå i ordningen. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet forventer, at 5 % af disse selskaber vil deltage frivilligt i den totaløkonomiske benchmarking.

Den årlige byrde forbundet med indberetning til den totaløkonomiske benchmarking udgør 1,8 mio. kr. årligt.

5.2.2.3. Økonomiske rammer

Selskaberne skal i forbindelse med prisloftindberetningen i dag indsende det omtalte reguleringsregnskab samt investeringsregnskab, som skal være underskrevet af revisor, ligesom de skal indberette deres driftsomkostninger og deres investeringsplan.

Prislofter erstattes med indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer.

De samlede lettelser forbundet med at prislofterne udfases beløber sig til 6,0 mio. kr. årligt.

For selskaber med en debiteret vandmængde der overstiger 800.000 m³ bliver alternativet til prisloftet, at selskaberne fremover i stedet får fastsat en indtægtsramme. For selskaber med en debiteret vandmængde under 800.000 m³, bliver der i stedet sat en kontrolramme.

Der forventes ikke at være forskel på indberetningskravet for henholdsvis indtægtsramme og kontrolramme, men oplysningskravet forventes at være væsentligt lavere end kravet til den nuværende indberetning til prisloft.

Det er ikke forventningen, at der skal indsendes erklæringer fra selskabernes revisorer, ligesom kontrolokumentationen på at selskaberne overholder indtægtsrammerne, er årsrapporten. Den udarbejdes for at overholde Årsregnskabsloven, og er derfor allerede tilgængelig information for vandselskaberne. En ny informationsforpligtelse i forbindelse med indtægtsrammen, er kravet om indberetning af redegørelse i forbindelse med regnskabsaflæggelse. Der forventes en redegørelse for selskabets indtægter og overskud, henlæggelser, eventuelt ændrede forhold samt oplysning om eventuelle ændringer i regnskabspraksis.

Den årlige byrde forbundet med indtægtsrammen og kontrolrammen udgør 1,9 mio. kr.

5.2.2.4. Intern overvågning

Indberetningen til den interne overvågning udfases. Hidtil har selskaberne opstillet et program for intern overvågning, hvoraf det har fremgået, hvordan selskabet har sikret, at aftaler er indgået på markedsvilkår, at vandselskaberne har indhentet flere tilbud på en aftale, samt en beskrivelse af hvordan selskabet har kontrolleret, at programmet er blevet overholdt. Det har været et krav, at selskabernes revisor har udfærdiget og indsendt en erklæring som specifikt vedrørte

den interne overvågning. Da der ikke træder noget i stedet for dette krav, er det både den tid vandselskaberne har brugt på at tilvejebringe og indtaste informationerne, samt revisoromkostningerne til den specifikke erklæring, der letter den administrative byrde.

Den administrative lettelse udgør 6,2 mio. kr. årligt.

5.2.2.5. Procesorienteret benchmarking

Kravet om at alle vandselskaber har skullet foretage procesorienteret benchmarking ophører.

Den administrative lettelse forbundet med kravet om procesorienteret benchmarking udgør 2,5 mio. kr. årligt.

5.2.2.6. Performance benchmarking

Vandselskaberne skal fremover indberette til en ensartet performance benchmarking. Benchmarkingen er opdelt i 5 områder, som er hæftet op på et relevant parameter. Områderne og parametrene divergerer afhængig af om der er tale om vandforsyningsselskaber eller spildevandsselskaber.

De løbende årlige byrder forbundet med performance benchmarking udgør 1,9 mio. kr.

5.2.2.7. Tilknyttet virksomhed

Der er flere af vandselskabernes tilknyttede aktiviteter, der fremover vil være en del af hovedvirksomheden. Dette medfører en administrativ lettelse, idet der ikke længere skal udarbejdes særskilte regnskaber for disse aktiviteter. Det drejer sig om salg af overskuds- eller biprodukter samt udnyttelse af overkapacitet i form af udleje eller bortforpagtning af bygninger, lokaler eller fast ejendom i øvrigt.

Den løbende årlige lettelse forbundet hermed udgør 0,3 mio. kr.

5.3. Direkte konsekvenser

5.3.1. Skatter, afgifter tilskud m.v.

Da modellen til finansiering af Forsyningssekretariatet ændres fra ens afgift for alle vandselskaber uanset størrelse (undtagen vandselskaber som frivilligt deltager i benchmarkingen) til en model med en variabel afgift, som afhænger af vandselskabernes størrelse (årligt debiterede vandmængde), og af om vandselskaberne deltager i den totaløkonomiske benchmarking, vil vandselskaberne enten opleve en stigning eller en reduktion i afgiftsniveauet. Små vandselskaber skal betale en mindre afgift end hidtil og store vandselskaber skal betale en større afgift. Hvor meget afhænger af den årlige beregning af afgiften for det enkelte vandselskab. Da afgiften indregnes i vandtaksterne, vil den foreslåede model medføre et mere ensartet udslag på vandprisen for forbru-

gerne, uanset om de bliver forsynet af et større eller et mindre vandselskab.

5.3.2. Adfærdsvirkninger

Vandsektorens Teknologiudviklingsfond (VTU-fonden) er i sin nuværende form under afvikling, men de nuværende bestemmelser erstattes af en mulighed for at oprette en ny privatejet fond i medfør af fondsloven. Der opretholdes mulighed for, at vandselskabernes deltagelse heri kan finansieres over vandprisen. Det er dog uvist, om vandselskaberne vil gøre brug af denne mulighed.

Der muliggøres oprettelse af et privat tvistløsningsorgan, som kan varetage behandling af klager over leveringsvilkår fra såvel virksomheder som andre forbrugere. Et sådant privat tvistløsningsorgan vil i givet fald skulle finansieres over vand- og spildevandstaksterne, hvorfor der indføres en hjemmel for vandselskaberne til at opkræve midler hertil. Det er dog uvist, i hvilket omfang vandselskaberne vil gøre brug af denne mulighed.

5.3.3. Øvrige efterlevelseseomkostninger

Kommunalbestyrelsen skal årligt have en drøftelse med vandselskaberne i kommunen om forsyningsforholdene i kommunen. Denne drøftelse kan ske f.eks. i forbindelse med den årlige takstgodkendelse, og forventes derfor ikke at have administrative konsekvenser for vandselskaberne.

Med henblik på at sikre en tilstrækkelig forsyning i kommunen, foreslås det, at kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde

kan pålægge en forsyning at forsyne et område, der ligger uden for det naturlige forsyningsområde, jf. lovforslagets § 2, nr. 30. Ændringen retter sig mod det tilfælde, hvor et vandselskab nedlægger sig selv, og der ikke opnås aftale om overtagelse af et andet selskab. Det forventes kun at være aktuelt i særlige få tilfælde. Derfor vurderes omkostningerne, population og hyppighed til nul og dermed forventes ingen efterlevelseseomkostninger.

Lovforslagets § 4, nr. 5, præciserer, at spildevandsforsyningsselskaber skal forsyne ejendomme i spildevandsforsyningsselskabets kloakeringsområde, som fastlagt af kommunalbestyrelsen i spildevandsplanen. Spildevandsforsyningsselskabet må ikke anlægge ledningsnet i strid med spildevandsplanen, og kommunalbestyrelsen aftaler i forbindelse med den årlige drøftelse med spildevandsforsyningsselskabet om kommunens forsyningspligts omfang og tidsfristen for opfyldelse af forsyningspligten med spildevandsforsyningsselskabet. Kan der ikke opnås en aftale på rimelige vilkår, eller hvis aftalen overtrædes, kan kommunalbestyrelsen påbyde spildevandsforsyningsselskaber at forsyne et område inden for det kloakeringsområde, der er fastlagt i spildevandsplanen, inden for en nærmere fastsat frist. Dette er i tilfælde af, at et spildevandsselskab er stoppet med at forsyne et område, der ifølge spildevandsplanen skal forsynes. Det forventes kun at ske undtagelsesvis, og vil derfor kun være aktuelt i særlige få tilfælde. Derfor vurderes omkostningerne, population og hyppighed til nul og dermed forventes ingen efterlevelseseomkostninger.

5.4. Samlet overblik

De samlede administrative lettelser og byrder baseret på ovennævnte ændringer ses i nedenstående tabel.

Løbende administrative byrder og lettelser for virksomhederne	Samfundsniveau, mio. kr. årligt
Resultatorienteret benchmarking	-1,2
Totaløkonomisk benchmarking	1,8
Prisloft	-6,0
Indtægtsramme og kontrolramme	1,9
Intern overvågning	-6,2
Procesorienteret benchmarking	-2,5
Performance benchmarking	1,9
Tilknyttet virksomhed	-0,3
Oplysning om anlægs- og driftsbidrag	Ingen administrative konsekvenser
Oplysning om regulativ	Ingen administrative konsekvenser
Oplysninger for spildevandsselskaber	Ingen administrative konsekvenser
I alt	-10,6

De løbende administrative byrder og lettelser kan også opgøres på segment. Dette er gjort i nedenstående tabel.

Segment	Antal vandselskaber	Totale omkostninger på samfundsniveau, mio. kr. årligt
Kommunalt ejede spildevandsselskaber med en debiteret vandmængde under 800.000 m ³ årligt	8	-0,2
Kommunalt ejede vandforsyningsselskaber med en debiteret vandmængde under 800.000 m ³ årligt	21	-0,5
Forbrugerejede vandforsyningsselskaber med en debiteret vandmængde under 800.000 m ³ årligt	124	-2,8
Spildevandsselskaber med en debiteret vandmængde over 800.000 m ³ årligt	103	-4,5
Vandforsyningsselskaber med en debiteret vandmængde over 800.000 m ³ årligt	75	-2,7
I alt	331	-10,6

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget medfører ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Indførelse af performance benchmarking, der sætter mere fokus på vandselskabernes præstationer inden for miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed, forventes at kunne bidrage til at medføre positive miljømæssige konsekvenser. Herudover får vandselskaberne med den nye regulering bedre muligheder for at finansiere teknologiske løsninger med midler, der tilvejebringes ved effektiviseringer, herunder teknologiske løsninger, der har positiv effekt på miljøet.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har været i en generel høring i perioden fra den 4. september 2015 til den 2. oktober 2015. Udkastet er den 24. september 2015 suppleret med oplysninger om afgiftsmodel og omkostningsniveau for Forsyningssekretariatet med en høringsfrist til den 2. oktober 2015. Høringen har omfattet følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F Fagligt Fælles Forbund, Advokatrådet/Advokatsamfundet, Affald Danmark, Affald Plus, Alle kommuner, alle regioner, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Ankenævnet på Energiområdet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARI (Affalds- og Ressourceindustrien), Biologiforbundet, BL – Danmarks almene Boliger, Brancheforeningen for Biogas, Bryggeriforeningen, By & Havn, By & Havn, Bæredygtigt Landbrug, Center for Politiske Studier – CEPOS, CEVEA, DAKOFA (Dansk Kompetencecenter for Affald), Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Tekniske Universitet, Dansk Affaldsforening, Dansk Akvakultur, Dansk Brøndejerforening, Dansk Byggeri, Dansk Byplanlaboratorium, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Energi Brancheforening, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Industri, Dansk Miljøteknologi, Dansk Ornitologisk Forening, Danske Advokater, Danske Boligadvokater, Danske Havne, Danske Kloakmestre, Danske Regioner, Danske Vandløb, DANVA, Datatilsynet, DCA – Nationalt center for fødevarer og jordbrug, Det Økologiske Råd, Det Økonomiske Råd, DHI, Ejendomsforeningen Danmark, Energinet.dk, Energitilsynet, EnviNa, Forbrugerrådet, Forening Danske Revisor, Foreningen af Bioteknologiske Industrier i Danmark, Foreningen af Danske Biologer, Foreningen af Danske Kraftvarmeværker, Foreningen af Danske Privathavne, Foreningen af Lystbådehavne i Danmark, Foreningen af miljømedarbejdere i kommunerne, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Vandværker i Danmark, Fritidshusejernes Landsforening, Greenpeace Danmark, Haveselskabet, HK-Kommunal Miljøudvalg, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen, Kolonihaveforbundet, Kommunalteknisk Chefforening, Kommunekre-

dit, KL, Kraka, Landbrug og Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsforeningen af Landsbysamfund, Landsforeningen Praktisk Økologi, Landsskatteretten, Lejernes Landsorganisation i Danmark, Miljøteknisk Brancheforening, Nationalt Center for Miljø og Energi, Parcelhusejer-

nes Landsforening, Rigsrevisionen, Samvirkende Energi- og Miljøkontorer, Skatteankestyrelsen, Spildevandsteknisk Forening, SRF Skattefaglig Forening, Teknologirådet, Teknologisk Institut, Vattenfall og Økologisk Landsforening.

10. Vurdering af konsekvenserne af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Evt. mindreudgifter til dækning af Forbrugerklagenævnets behandling af vand- og spildevandssager.	For staten vil merudgifterne udgøre ca. 7,0 mio. kr. til udvikling af nye benchmarking-modeller.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Statslig godkendelse af vedtægter for et eventuelt privat tvistløsningsorgan for vand- og spildevandsforbrugende erhvervsdrivende.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Der forventes på længere sigt en forbedret konkurrenceevne i følgeindustri samt effektivisering af vandsektoren.	Udgifter til finansiering af et eventuelt privat tvistløsningsorgan, finansiering af Forsyningssekretariatet, og eventuelle omkostninger til ny privatejet fond, som konsekvens af afvikling af Vandsektorens Teknologiuudviklingsfond.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Der forventes administrative lettelser for ca. 16,2 mio. kr. på samfundsniveau årligt.	Der forventes administrative byrder for ca. 5,6 mio. kr. på samfundsniveau årligt. De samlede administrative omstillingsomkostninger vil beløbe sig til ca. 3,5 mio. kr.
Miljømæssige konsekvenser	Performance benchmarking forventes at bidrage til at medføre positive miljømæssige konsekvenser	Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 1)

Efter den gældende § 1, skal vandsektorloven medvirke til at sikre vand- og spildevandsforsyning af høj sundhedsmæssig og miljømæssig kvalitet, som tager hensyn til forsyningssikkerhed og naturen og drives på en effektiv måde, der er gennemsigtig for forbrugerne.

Det foreslås at nyaffatte bestemmelsen således, at formålet med vandsektorloven fremover også vil omfatte hensyn til klimaet ,samt at loven skal medvirke til at forbrugerne får lavest mulige, stabile priser. Samtidig foreslås, at loven skal understøtte innovativ udvikling, demonstration og eksport af vandteknologiløsninger.

Det er formålet med bestemmelsen at sikre, at loven administreres på en sådan måde, at der lægges vægt på både økonomisk effektivitet og stabilitet samt hensyn til klimaet og understøttelse af teknologiuudvikling, herunder eksport af vandteknologiløsninger, en vand- og spildevandsforsyning af høj sundhedsmæssig og miljømæssig kvalitet, som tager hensyn til forsyningssikkerhed og naturen og drives på en effektiv måde, der er gennemsigtig for forbrugerne.

Til nr. 2 (§ 2, stk. 1, nr. 1)

Den gældende bestemmelse beskriver dele af lovens anvendelsesområde, hvorefter vand- eller spildevandsforsyningsvirksomheder, der enkeltvis eller sammen med andre forsyningsvirksomheder eller vandselskaber af samme art, som helt eller delvis, direkte eller indirekte er ejet af en kommune på tidspunktet for lovens ikrafttræden og forsyner eller har til formål at forsyne mindst ti ejendomme med vand eller behandler eller transporterer spildevand hidrørende fra mindst ti ejendomme, er omfattet af loven.

Bestemmelsen nyaffattes, da der, som følge af selskabsudskillelsen af vand- og spildevandsforsyningsvirksomheder, ikke længere findes kommunale vand- og spildevandsforsyningsvirksomheder. Bestemmelsen henviser fremover således alene til de kommunalt ejede vandselskaber.

Fremover gælder loven således for alle vandselskaber, der enkeltvis eller sammen med andre vandselskaber af samme art, som helt eller delvis, direkte eller indirekte er ejet af en kommune og forsyner eller har til formål at forsyne mindst ti ejendomme med vand eller behandler eller transporterer spildevand hidrørende fra mindst ti ejendomme.

Enkelte kommunalt ejede vandforsyningsvirksomheder ligger under bagatelgrænsen på 200.000 m³ pr. år, der gælder for forbrugerejede vandselskaber, jf. den gældende § 2, stk. 1, nr. 2. Det vil imidlertid ikke være hensigtsmæssigt at lade andre regler gælde for disse få vandforsyningsvirksomheder end hvad der gælder for de øvrige kommunalt ejede vandselskaber. Renseanlæg og lignende, der er organiseret som kommunale fællesskaber, jf. § 60, i den kommunale styrelseslov, er ikke omfattet af kravet om selskabsgørelse, jf. den gældende § 32.

Til nr. 3 (§ 2, stk. 1, nr. 2)

Den gældende bestemmelse angiver, at vandselskaber, der enkeltvis eller sammen med andre vandselskaber, som helt eller delvis, direkte eller indirekte har samme ejerkræds og leverer mindst 200.000 m³ vand årligt og forsyner eller har til formål at forsyne mindst ti ejendomme eller behandler eller transporterer mindst 200.000 m³ spildevand årligt hidrørende fra mindst ti ejendomme. Det fremgår ikke af den gældende bestemmelse, at vurderingen af, hvorvidt loven finder anvendelse for de enkelte vandselskaber, skal ske for hver forsyningsart.

Den foreslåede ændring i § 2, stk. 1, nr. 2, sikrer, at lovens anvendelsesområde, som det gælder efter nr. 1, skal vurderes for hver forsyningsart, dvs. vand eller spildevandsforsyning.

Til nr. 4 (§ 2, stk. 3)

Bestemmelsen, der nyaffattes, angiver, hvilke af lovens bestemmelser der tillige finder anvendelse for andre vandselskaber, som ikke er omfattet af den foreslåede § 2, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 2 og 3, f.eks. almene vandforsyninger, jf. den foreslåede § 3, stk. 3, i lovforslagets § 2, nr. 2, der leverer under 200.000 m³ vand årligt. Efter den gældende bestemmelse blev lovens anvendelsesområde udvidet til også at gælde vandselskaber, der ikke opfyldte kravene i lovens § 2, stk. 1. Efter den gældende bestemmelse var der tale om lovens § 4, stk. 4, § 10, stk. 1, 2 og 4-6 og kapitel 8.

Med den nyaffattede bestemmelse vil lovens § 4, stk. 4, § 5, stk. 3, § 10, §§ 12 a-12 f og kapitel 8 finde anvendelse på andre vandselskaber end de, der følger af lovens § 2, stk. 1.

Det kan f.eks. være forbrugerejede almene vandforsyninger, der leverer under 200.000 m³ vand årligt. Det betyder, at disse vandselskaber frivilligt kan tilmelde sig den totaløkonomiske benchmarking og betale hertil, frivilligt kan tilmelde sig performance benchmarking ligesom ministerens vejledningsindsats efter kapitel 8 også vil rette sig mod dem. De foreslåede regler om mulighed for oprettelse af et privat tvistløsningsorgan vil ligeledes finde anvendelse for andre vandselskaber end selskaber, der er omfattet af den foreslåede § 2, stk. 1, i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 2 og 3.

Dog følger det af henvisningen til § 2, stk. 1, i § 23, stk. 2, at bestemmelsen ikke omfatter de mindre vandselskaber. Det indebærer, at ministeren ikke med hjemmel i § 23, stk. 2, kan pålægge de mindre vandselskaber at etablere og gennemføre et miljø- og energiledelsesprogram.

Til nr. 5 (§ 2, stk. 4)

Efter den gældende § 2, stk. 4, skal kommunale vand- og spildevandsforsyningsvirksomheder og vandselskaber, der opfylder betingelserne for at være omfattet af § 2, stk. 1, skriftligt anmelde dette til Forsyningssekretariatet.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af den foreslåede præcisering i § 2, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter begrebet kommunale vand- og spildevandsforsyningsvirksomheder udgår. Bestemmelsen vil derfor fremover alene finde anvendelse for vandselskaber.

Til nr. 6 (§ 2, stk. 5)

Bestemmelsen, der nyaffattes, bemyndiger energi-, forsynings- og klimaministeren til at fastsætte regler om vandselskabers anmeldelse efter § 2, stk. 4, og om Forsyningssekretariatets pligt til at registrere anmeldte vandselskaber, herunder om fristen for anmeldelse.

Energi-, forsynings- og klimaministeren kan i medfør af bestemmelsen fastsætte regler om Forsyningssekretariatets registrering af anmeldte vandselskaber. Ministeren kan i medfør af lovens § 30, fastsætte regler om, at tilsidesættelse af anmeldelsespligten er strafbart.

Vandselskabet kan klage til Konkurrenceankenævnet over Forsyningssekretariatets afgørelser efter regler udstedt i medfør af stk. 5, jf. lovens § 26.

Til nr. 7 (§ 2, stk. 6, nr. 1 og 2)

Den gældende § 2, stk. 6, nr. 1 og 2, definerer henholdsvis vandforsyningsvirksomhed og spildevandsforsyningsvirksomhed som den del af den kommunale forvaltning, der indtil selskabsudskillelsen udøver henholdsvis vandforsyningsaktiviteter og spildevandsforsyningsaktiviteter.

Med de foreslåede ændringer ophæves bestemmelserne, da alle kommunale vandforsyningsvirksomheder og spildevandsvirksomheder er selskabsudskilt fra kommunen. Bestemmelserne er derfor ikke længere relevante.

Til nr. 8 (§ 3, stk. 1)

Den gældende § 3, stk. 1, henviser til regler fastsat i kapitel 3 om *prisloft*. Som følge af at begrebet prisloft i de foreslåede §§ 6 og 6 a ændres til henholdsvis indtægtsramme og regnskabsmæssig kontrolramme, ændres også henvisningen i § 3, stk. 1.

Til nr. 9 (§ 4, stk. 1 og 2)

Efter den gældende regulering er alle vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, omfattet af et krav om at deltage i den resultatorienterede benchmarking, der er en vurdering af selskabernes effektivitet i forhold til driften af selskaberne.

§ 6, stk. 1 og 2, nyaffattes. Det foreslås i *stk. 1*, at vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, med en årlig debiteret vandmængde over 800.000 m³, skal deltage i en totaløkonomisk benchmarking, der omfatter alle omkostninger til drift og anlæg. Forslaget indebærer, at vandselskaber under denne grænse ikke har pligt til at deltage i den totaløkonomiske benchmarking.

Det foreslås i *stk. 2*, at vandselskaber, jf. stk. 1, alene skal indberette økonomiske forhold til Forsyningssekretariatet. De oplysninger, som vandselskaberne skal indberette vedrørende deres økonomiske forhold, omfatter vandselskabernes hovedaktiviteter, samt de aktiviteter i forbindelse med hovedaktiviteterne, der tager hensyn til sundhed, forsyningsikkerhed, miljø, klima og energi, og som har økonomisk betydning for vandselskaberne.

Det forventes, at der i benchmarkingmodellen til brug for indtægtsrammerne, der fastsættes for 2018 og fremefter, vil være indarbejdet eksplicite hensyn til disse forhold. Indtil da foretages Forsyningssekretariatet konkrete individuelle vurderinger af vandselskabernes indberetninger med hensyn til, om benchmarkingmodellen tager højde for aktiviteter og omkostninger, som følger af vandselskabernes aktiviteter vedrørende sundhed, forsyningsikkerhed, miljø, klima og energi. Aktiviteter vedrørende miljøhensyn kan f.eks. være afværgeboringer for at sikre en høj kvalitet i grundvandet, hvor boringerne indberettes, eller skærpede udlederkrav af hensyn til en sårbar recipient, hvor udlederkravet og afledte rensemetoder indberettes. Aktiviteter vedrørende klimahensyn kan f.eks. være forsinkelses- eller regnvandsbassiner, som indberettes, eller ekstra kapacitet på pumpestationer, som indberettes.

Aktiviteter, som er særegne for enkelte eller få vandselskaber, indgår ikke i benchmarkingen.

Til nr. 10 (§ 4, stk. 3 og 4)

Ændringen i *stk. 3 og 4*, er en konsekvens af ændringen fra resultatorienteret benchmarking til totaløkonomisk benchmarking, jf. lovforslagets § 1, nr. 9. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Til nr. 11 (§ 4, stk. 3)

Ændringen vedrørende tilmelding til frivillig benchmarking er en konsekvens af, at det er hensigten, at bemyndigelsen i lovens § 8 forventes udmøntet ved, at den totaløkonomiske benchmarking fremover gennemføres hvert andet år, ét år forskudt for henholdsvis vandforsyningsselskaber og spildevandsforsyningsselskaber.

Til nr. 12 (§ 5)

§ 5, nyaffattes med henblik på at erstatte det gældende krav om en procesorienteret benchmarking med et krav om performance benchmarking.

Efter den gældende bestemmelse, skal de vandselskaber, der skal have fastsat et prisloft, foretage procesorienteret benchmarking, og miljøministeren er bemyndiget til at fastsætte bestemmelser om indholdet af den procesorienterede benchmarking samt om offentliggørelse af resultaterne. For mere om gældende ret, se afsnit 3.1.2.1.

Det foreslås, at bestemmelsen ophæves med henblik på at begrænse omfanget af vandselskabernes indberetningsforpligtelser.

Vandselskaberne kan fortsat frivilligt foretage procesorienteret benchmarking, uanset at kravet herom erstattes med en performance benchmarking. Det vil som hidtil være muligt at indregne omkostninger hertil i de bidrag, som opkræves for forsyning med vand og spildevand efter vandforsyningsloven og betalingsloven.

Det foreslås endvidere at indføre en ny performance benchmarking, som består af en sammenligning af vandselskaberne på en række parametre, som for eksempel vandtab og brudfrekvens, vandkvalitet, omfang af overløb af spildevand og energieffektivitet.

Performance benchmarking har til formål at belyse vandselskabernes performance vedrørende miljø, sundhed, energi, klima og forsyningsikkerhed. Performance benchmarking skal supplere, men ikke påvirke, resultaterne af den totaløkonomiske benchmarking.

Resultaterne af performance benchmarking kan bl.a. anvendes til at vurdere, hvordan vandselskaberne placerer sig i forhold til andre vandselskaber, herunder i forhold til sammenlignelige vandselskaber.

Det er hensigten, at performance benchmarking skal bidrage til vandselskabers, myndigheders og den øvrige offentligheds viden om omfanget af de enkelte vandselskabers virkning på omgivelserne med henblik på fortsat at varetage

hensyn vedrørende miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed. Det er således hensigten, at resultaterne af performance benchmarking bl.a. kan tjene som beslutningsgrundlag for vandselskabernes bestyrelser, såvel som for kommunerne, i forbindelse med planlægningen af vandforsyningsaktiviteter og spildevandsaktiviteter, herunder i forbindelse med vurderingen af behovet for vandselskabets gennemførelse af nye tiltag.

Det foreslås i stk. 1 at miljø- og fødevareministeren årligt foretager en performance benchmarking for de vandselskaber, som er omfattet af den foreslåede § 2, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 2 og 3. Ministeren kan delegerer beføjelsen, jf. lovforslagets § 1, nr. 37.

Performance benchmarking er en sammenligning af vandselskabernes påvirkning af omgivelserne målt på en række parametre indenfor temaerne miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed, som for eksempel vandkvalitet og energieffektivitet.

Performance benchmarking skal supplere, men ikke påvirke resultaterne af den totaløkonomiske benchmarking og fastsættelsen af effektiviseringskrav. Performance benchmarking og den totaløkonomiske benchmarking skal fungere som to forskellige ordninger med hvert sit formål. Det er hensigten, at performance benchmarking skal skabe øget gennemsigtighed og derved bidrage til vandselskabers, myndigheders og den øvrige offentligheds vidensgrundlag med henblik på fortsat at varetage hensyn vedrørende miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed. Der er ikke knyttet retlige konsekvenser for vandselskaber og kommuner, og det vil derfor bero på selskabernes og kommunernes konkrete vurdering, hvorvidt resultaterne af performance benchmarkingen skal anvendes som et supplement til grundlaget for deres styring. Kommunerne kan for eksempel bruge resultaterne i deres dialog med vandselskaberne om overholdelse af krav og ønsket udvikling, herunder ved den årlige drøftelse med vandselskaberne, som foreslås i lovforslagets § 2, nr. 14, og § 4, nr. 5.

Det foreslås i stk. 2, at vandselskaber omfattet af den foreslåede § 2, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 2 og 3, skal indberette nødvendige oplysninger til brug for miljø- og fødevareministerens beregning af vandselskabernes performance inden for forhold vedrørende miljø, sundhed, energi og klima samt forsyningssikkerhed. Der kan f.eks. være tale om oplysninger vedrørende vandtab og brudfrekvens, vandkvalitet, omfang af overløb af spildevand og energieffektivitet.

Det foreslås i stk. 3, at andre vandselskaber frivilligt kan deltage i performance benchmarkingen. Med *andre vandselskaber* menes vandselskaber, som ikke er omfattet af den foreslåede § 2, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 2 og 3. Mindre vandselskaber kan, på samme måde som større vandselskaber, have driftsmæssige interesser i at sammenligne sig med andre vandselskaber for så vidt angår parametre inden for temaerne miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed. De vandselskaber, som ønsker den frivillige performan-

ce benchmarking, skal give meddelelse om ind- og udtræden af frivillig benchmarking til miljø- og fødevareministeren. Meddelelsen er bindende for vandselskabet for det efterfølgende kalenderår.

Det foreslås i stk. 4, at energi-, forsynings- og klimaministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om performance benchmarking, herunder regler om indhold og udformning af performance benchmarking. Det er herunder hensigten, at ministeren fastsætter regler om, hvilke specifikke parametre inden for temaerne miljø, sundhed, klima, energi samt forsyningssikkerhed, som benchmarking skal foretages på grundlag af, og om, hvilke oplysninger vandselskaberne skal indberette efter stk. 2 og 3. Ministeren bemyndiges også til at fastsætte regler om opgørelses- og målemetoder samt om indberetningens form, herunder at indberetning skal ske elektronisk, og om frister for indberetning. Det er dog hensigten, at performance benchmarkingen i vidt omfang skal foretages på grundlag af eksisterende data.

Ministeren kan ligeledes efter bestemmelsen fastsætte regler om meddelelse om ind- eller udtræden af frivillig performance benchmarking, herunder om frister.

Endelig foreslås det med bestemmelsen, at ministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om offentliggørelse af resultater af performance benchmarkingen, herunder om frister. Det er hensigten, at ministeren kan fastsætte regler, som for eksempel forpligter vandselskaberne til at offentliggøre resultaterne på deres hjemmeside. Offentliggørelse vil også kunne ske fra centralt hold. Formålet er at skabe øget gennemsigtighed for så vidt angår vandselskabernes påvirkning af omgivelserne.

Til nr. 13 (kapitel 3)

Overskriften nyaffattes. Den foreslåede overskrift afspejler, at kapitlet omhandler regulering af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. de foreslåede §§ 6 og 6 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 14.

Til nr. 14 (§§ 6 og 6 a)

Bestemmelsen nyaffattes. Det foreslås i stk. 1, at der for vandselskaber omfattet af den foreslåede § 2, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 2 og 3, som har en årlig debiteret vandmængde på over 800.000 m³ fastsættes én indtægtsramme for vandforsyningsaktiviteter og én indtægtsramme for spildevandsforsyningsaktiviteter. Med formuleringen tages der højde for, at det er tilladt for vandselskaber at varetage både vandforsyningsaktiviteter og spildevandsforsyningsaktiviteter, men at disse skal holdes regnskabsmæssigt adskilt. Den enkelte indtægtsramme er den samlede beløbsmæssige grænse for vandselskabets indtægter til dækning af vandselskabets totaløkonomi, som er vandselskabets samlede omkostninger til drift og anlæg vedrørende den pågældende forsyningsart.

Forslaget indebærer, at den økonomiske regulering fastsættes samlet for driftsomkostninger og omkostninger til anlæg således, at vandselskaberne får mulighed for at ændre på både driftsomkostninger og anlægssomkostninger inden for den fastsatte indtægtsramme. Forsyningssekretariatet skal derfor ikke påse, om vandselskaberne har overholdt prisloftet for driftsomkostningerne, men om vandselskabet har overholdt den fastsatte indtægtsramme. Kontrollen skal fremover foretages på et aggregeret niveau, således at vandselskaberne skal overholde deres samlede indtægtsramme, og dermed får mulighed for at opveje forøgede omkostninger i én kategori med besparelser i en anden kategori.

Det foreslås i *stk. 2*, at vandselskabernes indtægtsrammer fremover fastsættes på grundlag af vandselskabernes indberettede oplysninger fra årsregnskabet og vandselskabernes tidligere fastsatte indtægtsrammer. Kontrollen skal fremover foretages på et aggregeret niveau, således at vandselskaberne skal overholde deres samlede indtægtsramme, og dermed får mulighed for at opveje forøgede omkostninger i én kategori med besparelser i en anden kategori.

Det foreslås, at indtægtsrammerne ved overgang til den nye regulering i 2017 skal fastsættes på grundlag af vandselskabets faktiske driftsomkostninger, som er afspejlet i vandselskabernes seneste årsregnskaber og prislofter. Derudover indgår vandselskabernes investeringstillæg i beregningen af indtægtsrammen, herunder det historiske investeringstillæg og tillægget for gennemførte investeringer.

Indberetningskravene vil med den foreslåede regulering blive forenklet. Samtidig vil fastsættelsen af indtægtsrammerne for 2017 baseret på faktiske omkostninger medvirke til, at effektiviseringen sker på vandselskabernes faktiske omkostninger, og ikke i differencen mellem en indtægtsramme og de faktiske omkostninger, som det har været tilfældet for nogle vandselskaber efter den gældende regulering, som har udgangspunkt i historiske priser i 2003-2005.

Det foreslås i *stk. 3*, at vandselskabernes indtægtsrammer fremover årligt skal korrigeres med et generelt effektiviseringskrav på to pct. af de driftsomkostninger, der indgår i grundlaget for vandselskabets indtægtsramme for 2017. Det foreslås endvidere, at indtægtsrammerne årligt skal korrigeres med en procentdel af de anlægssomkostninger, som indgår i grundlaget for vandselskabets indtægtsramme for 2017, så denne korrektion afspejler produktivitetsudviklingen i andre sektorer, hvis denne er positiv.

Det er endvidere hensigten, at indtægtsrammerne fortsat skal effektiviseres med et generelt effektiviseringskrav efter 2020.

Med forslaget til *stk. 4*, tages der højde for, at vandselskaber også efter 2017 kan blive omfattet af den økonomiske regulering i vandsektorloven, således at der kan fastsættes et udgangspunkt for det årlige generelle effektiviseringskrav og et eventuelt individuelt krav. De nærmere regler om fastsæt-

telse af en indtægtsramme efter 2017 fastsættes i en bekendtgørelse med hjemmel i § 8.

Det foreslås i *stk. 5*, at der for vandselskaber, der vurderes ineffektive på grundlag af den totaløkonomiske benchmarking. jf. lovforslagets § 1, nr. 9, skal fastsættes et individuelt effektiviseringskrav. Det foreslås, at det individuelle effektiviseringskrav højst skal kunne fastsættes til to pct. årligt af indtægtsrammen. Det individuelle effektiviseringskrav fastsættes for vandselskabets totaløkonomi. Forslaget medfører, at vandselskabernes samlede økonomi indgår i vurderingen af, om de er effektive.

Det er endvidere hensigten, at indtægtsrammerne fortsat kan effektiviseres med individuelle effektiviseringskrav efter 2020.

Det foreslås i *stk. 6*, at vandselskaber kan få korrigeret indtægtsrammen med et tillæg. Det er hensigten, at de nærmere regler om tillæg fastsættes med hjemmel i den foreslåede § 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 16. Bekendtgørelsen om driftsomkostninger til gennemførelse af miljømål og servicemål vil i konsekvens heraf blive ophævet.

Det foreslås i *stk. 7*, at et vandselskab skal indberette årsregnskabet til Forsyningssekretariatet. Årsregnskabet skal indeholde de nødvendige oplysninger til brug for fastsættelse af og kontrol med overholdelse af indtægtsrammen, herunder om vandselskabet overholder betingelserne for tillæg. Det foreslås, at oplysningerne gives som note til årsregnskabet, revisorpåtegnet erklæring eller på anden måde, som Forsyningssekretariatet godkender. Med forslaget præciseres det, hvilke oplysninger vandselskaberne skal indberette til brug for myndighedsbehandlingen.

Det foreslås i *stk. 8*, at Forsyningssekretariatet skønsmæssigt kan fastsætte indtægtsrammen, hvis vandselskabet ikke giver de nødvendige oplysninger.

Forslaget har til formål at sikre, at de omfattede vandselskaber får fastsat en indtægtsramme, selv om de undlader at indberette de pligtige oplysninger. Forsyningssekretariatet kan ved den skønsmæssige fastsættelse inddrage vandselskabets tidligere indberetninger til indtægtsrammer, prisloft samt årsregnskaberne. Forsyningssekretariatet kan endvidere inddrage erfaring, forholdene og udviklingen i sammenlignelige vandselskaber m.v. samt inddrage ekstern ekspertise på vandselskabets regning.

Til § 6 a

Bestemmelsen i § 6 a, er ny. Det foreslås i *stk. 1*, at der for vandselskaber omfattet af den foreslåede § 2, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 2 og 3, som har en debiteret årlig vandmængde på højst 800.000 m³ fastsættes én regnskabsmæssig kontrolramme for vandforsyningsaktiviteter og én regnskabsmæssig kontrolramme for spildevandforsyningsaktiviteter. Med formuleringen tages der højde for, at det er tilfaldt for vandselskaber at varetage både vandforsyningsakti-

viteter og spildevandsforsyningsaktiviteter, men at disse skal holdes regnskabsmæssigt adskilt. Den enkelte regnskabsmæssige kontrolramme fastsættes som en samlet beløbsmæssig grænse for vandselskabets indtægter for vandselskabets totaløkonomi, dvs. for alle vandselskabets omkostninger til drift og anlæg vedrørende den pågældende forsyningsart.

Forslaget indebærer, at den økonomiske regulering fastsættes samlet for driftsomkostninger og omkostninger til anlæg, således at vandselskaberne får mulighed for at ændre på både driftsomkostninger og anlægssomkostninger inden for den fastsatte kontrolramme. Forsyningssekretariatet skal derfor ikke påse, om vandselskaberne har overholdt prisloftet for driftsomkostningerne, men om vandselskabet har overholdt den regnskabsmæssige kontrolramme. Kontrollen skal fremover foretages på et aggregeret niveau, således at vandselskaberne skal overholde deres samlede kontrolramme, og dermed får mulighed for at opveje forøgede omkostninger i én kategori med besparelser i en anden kategori.

Det foreslås i *stk. 2*, at vandselskabernes regnskabsmæssige kontrolrammer fremover fastsættes på grundlag af vandselskabernes tidligere fastsatte kontrolrammer og indberettede oplysninger fra årsregnskabet.

Det foreslås, at kontrolrammerne ved overgang til den nye regulering i 2017 skal fastsættes på grundlag af vandselskabets faktiske driftsomkostninger, som er afspejlet i vandselskabernes årsregnskaber for 2013-2015, og at der i en senere reguleringsperiode skal ske en efterregulering på grundlag af det prisloft, der er fastsat for 2016. Kontrolrammerne skal endvidere fastsættes under hensyn til vandselskabernes anlægssomkostninger, idet vandselskabernes investeringstillæg, herunder det historiske investeringstillæg og tillægget for gennemførte investeringer skal indgå i beregningen af indtægtsrammen.

Forslaget indebærer, at indberetningskravene bliver forenklet, idet vandselskaberne ikke længere skal indberette forventede omkostninger til bl.a. drift, tillæg, finansielle poster og planlagte investeringer, tillæg for gennemførte investeringer, historiske investeringer, supplerende investeringstillæg m.v. De afholdte omkostninger til bl.a. drift, tillæg, finansielle poster og planlagte investeringer, tillæg for gennemførte investeringer, historiske investeringer, supplerende investeringstillæg m.v. bliver indberettet via årsregnskabet. Det indebærer endvidere, at kontrollen fremover skal foretages på et aggregeret niveau, således at vandselskaberne skal overholde deres samlede kontrolramme, og dermed får mulighed for at opveje forøgede omkostninger i én kategori med besparelser i en anden kategori.

Med forslaget tages der endvidere højde for, at vandselskaber også efter 2017 kan blive omfattet af den økonomiske regulering i vandsektorloven, således at der kan fastsættes et udgangspunkt for det årlige generelle effektiviseringskrav. De nærmere regler om fastsættelse af en kontrolramme efter 2017 fastsættes i en bekendtgørelse med hjemmel i § 8.

Samtidig vil fastsættelsen af kontrolrammerne for 2017, som baseres på faktiske omkostninger, medvirke til, at effektiviseringen sker på vandselskabernes faktiske omkostninger, og ikke i differencen mellem en kontrolramme og de faktiske omkostninger, som det har været tilfældet for nogle vandselskaber efter den gældende regulering, som har udgangspunkt i historiske priser i 2003-2005.

Det foreslås i *stk. 3*, at den regnskabsmæssige kontrolramme årligt skal korrigeres med et generelt effektiviseringskrav, der fastsættes som en procentdel af vandselskabets regnskabsmæssige kontrolramme for 2017. Procentdelen fastsættes for vandselskabernes totale omkostninger sådan, at der for disse vandselskaber indhentes en samlet effektivisering i 2020, som svarer til disse selskabers andel af de samlede politisk aftalte effektiviseringer i vandsektoren på 1,3 mia. kr. Disse vandselskabers andel af effektiviseringerne er beregnet til 69,7 mio. kr. af deres driftsomkostninger svarende til et årligt krav på ca. 3,4 pct. af driftsomkostningerne. Det generelle effektiviseringskrav udgør ca. 1,7 pct., når det beregnes for disse vandselskabers totaløkonomi. Procentdelen fastsættes i en bekendtgørelse med hjemmel i § 8.

Det er endvidere hensigten, at den regnskabsmæssige kontrolramme fortsat skal korrigeres med et generelt effektiviseringskrav efter 2020.

Forslaget indebærer, at der ikke fremover vil blive fastsat individuelle effektiviseringskrav til disse vandselskaber, idet det som følge af, at disse vandselskaber friholdes for at indberette til og deltage i den totaløkonomiske benchmarking, ikke vil være et grundlag for at fastsætte individuelle krav.

Det foreslås i *stk. 4*, at bestemmelserne om tillæg, jf. den foreslåede § 6, stk. 6, indberetning efter den foreslåede § 6, stk. 7, og skønmæssig fastsættelse, jf. den foreslåede § 6, stk. 8, finder tilsvarende anvendelse for fastsættelse af de regnskabsmæssige kontrolrammer. Der henvises til bemærkningerne til disse bestemmelser.

Til nr. 15 (§ 7, stk. 1)

Efter den gældende § 7, stk. 1, kan Forsyningssekretariatet meddele dispensation fra prisloftet.

Forslaget til *stk. 1*, er en konsekvensændring af de foreslåede §§ 6 og 6 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, hvor prislofterne erstattes af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer.

Til nr. 16 (§ 8)

Bestemmelsen nyaffattes i konsekvens af de foreslåede §§ 6 og 6 a, herunder af muligheden for at få korrigeret indtægtsrammen eller den regnskabsmæssige kontrolramme med et tillæg, jf. lovforslagets § 1, nr. 14.

Det foreslås i *1. pkt.*, at ministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om fastsættelse og kontrol af indtægts-

rammer, jf. den foreslåede § 6, og regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. den foreslåede § 6 a, herunder om beregningsmetode, effektiviseringskrav, reguleringsperioder, indfasningsperioder, kontrolperioder, økonomiske oplysninger, elektronisk indberetning og frister.

Bemyndigelsen forudsættes udmøntet i en bekendtgørelse om økonomiske rammer for vandselskaber, hvori der fastsættes nærmere regler om fastsættelse og kontrol af indtægtsrammer, jf. den foreslåede § 6, i lovforslagets § 1, nr. 14, og regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. den foreslåede § 6 a, i lovforslagets § 1, nr. 14, herunder om beregningsmetode, effektiviseringskrav, reguleringsperioder, indfasningsperioder, kontrolperioder, hvilke økonomiske og andre oplysninger der skal indgå i fastsættelsen, digital indberetning og om frister for indberetningen. Der kan herunder fastsættes regler om, hvordan et vandselskab første gang får fastsat en indtægtsramme eller regnskabsmæssig kontrolramme, hvis et vandselskab, som bliver omfattet af lovens § 2, stk. 1, ikke tidligere har fået fastsat en økonomisk ramme efter vandsektorlovens §§ 6 eller 6 a, eller hvis et vandselskab overgår fra reguleringen efter § 6 til § 6 a, eller omvendt. Det er endvidere hensigten, at der skal fastsættes nærmere regler om tillæg til indtægtsrammen eller den regnskabsmæssige kontrolramme til formål i forbindelse med vandselskabets hovedaktiviteter eller i forbindelse med dispensation efter den foreslåede § 7, i lovforslagets § 1, nr. 15.

Det forudsættes herudover, at bemyndigelsen udnyttes til at fastsætte regler om, at indtægtsrammerne og de regnskabsmæssige kontrolrammer for hvert vandselskab skal fastsættes for hvert enkelt år, men udmeldes samtidigt for op til fire år. Det er endvidere hensigten, at kontrollen skal gennemføres for hvert enkelt år, og overholdes samlet inden for en fastsat kontrolperiode for op til fire år.

For vandselskaber omfattet af den foreslåede § 6 a i lovforslagets § 1, nr. 14, udmeldes kontrolrammerne samlet for fire år frem fra 2017. For vandselskaber omfattet af den foreslåede § 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, udmeldes indtægtsrammerne for op til fire år frem efter gennemførelse af en indfasningsperiode, hvor indtægtsrammerne udmeldes for kortere perioder end fire år. For vandforsyningsselskaber er det hensigten, at udmeldingen af indtægtsrammer for fire år frem første gang skal ske for en reguleringsperiode omfattende 2023-2026. Tilsvarende skal der første gang for spildevandsselskaber udmeldes indtægtsrammer for fire år frem for en reguleringsperiode omfattende 2022-2025. Det er dog hensigten, at de mest effektive vandforsyningsselskaber, jf. den totaløkonomiske benchmarking, kan få udmeldt indtægtsrammer for fire år frem allerede for en reguleringsperiode omfattende 2019-2022, og de mest effektive spildevandsselskaber for en reguleringsperiode omfattende 2018-2021.

Det foreslås, at der i bekendtgørelsen kan fastsættes nærmere regler om, hvordan kontrollen med overholdelse af indtægtsrammen, jf. den foreslåede ændring af § 6, og den

regnskabsmæssige kontrolramme, jf. den foreslåede § 6 a, kan tilrettelægges og overtrædelser kan sanktioneres.

Bemyndigelsen i § 8, suppleres af den gældende § 20, i vandsektorloven, hvorefter der kan fastsættes nærmere regler om, hvilke oplysninger der skal fremgå af årsregnskabet, således at årsregnskabet kan være grundlag for kontrol med overholdelse af indtægtsrammen og den regnskabsmæssige kontrolramme.

Det er hensigten, at vandselskaber skal kunne henlægge ekstraordinære effektiviseringsgevinster som egenkapital. Der tilsigtes ikke hermed ændringer af hvile-i-sig-selv princippet efter vandforsyningsloven og betalingsloven, og ændringen giver f.eks. ikke hjemmel til at udlodde ekstraordinære effektiviseringsgevinster til ejerne.

Der er hensigten, at bemyndigelsen anvendes til at fastsætte størrelsen af de generelle og individuelle effektiviseringskrav til vandselskaber omfattet af den foreslåede § 6. Det fremgår af forligsaftalen, at det generelle effektiviseringskrav til disse vandselskabers driftsomkostninger fastsættes til to pct. og at det individuelle krav højst kan udgøre to pct. af indtægtsrammen. Det er endvidere hensigten, at bemyndigelsen kan anvendes til at fastsætte det generelle effektiviseringskrav til vandselskaber omfattet af den foreslåede § 6 a. Der henvises til bemærkningerne til § 6 og § 6 a.

Det er hensigten, at der ved anvendelse af bemyndigelsen fortsat skal kunne tages hensyn til omkostninger, som vandselskabet ikke kan påvirke eller kun kan påvirke marginalt, herunder skat og akkumuleret restskat, afgift på ledningsført vand, køb af tjenesteydelser fra andre vandselskaber reguleret af vandsektorloven, tjenestemandspensioner, betaling til Forsyningssekretariatet, erstatninger og force majeure.

Forslaget ændrer ikke ved omkostningsfordelingen mellem det takstfinansierede område og det skattefinansierede område. For foranstaltninger, der tjener flere formål, skal der således som hidtil foretages en forholdsmæssig fordeling af omkostningerne. Det kan f.eks. være tilfældet med foranstaltninger til klimatilpasning eller med henblik på at opfylde miljømål fastsat i vandplaner eller kommunale handleplaner.

Det foreslås i 2. pkt., at ministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om tillæg til indtægtsrammen, jf. den foreslåede § 6, eller den regnskabsmæssige kontrolramme, jf. den foreslåede § 6 a, jf. bemærkningerne til § 6, stk. 5, ovenfor. Bemyndigelsen kan endvidere udnyttes til at fastsætte regler om, at tillæg, som er udløst af en dispensation efter den foreslåede § 7, kan indgå i den økonomiske ramme på samme måde som andre tillæg.

Det er hensigten, at bemyndigelsen kan udnyttes til at fastsætte nærmere regler om, at vandselskaber kan hæve indtægtsrammen eller den regnskabsmæssige kontrolramme med tillæg til nødvendige omkostninger i forbindelse med statsligt eller kommunalt fastsatte, pålagte forpligtelser eller godkendte formål. Det er således hensigten, at det fortsat

skal være muligt at få tillæg til formål, som er besluttet af vandselskabet, dog med den ændring, at tillægget forudsætter at vandselskabet har indhentet kommunalbestyrelsens godkendelse. Reglerne om tillæg til formål inden for vandselskabets hovedvirksomhed, herunder miljø, sundhed, energieffektivitet, klimaindsatser, forsyningssikkerhed eller service, afløser således de hidtidige regler om tillæg til miljømål og servicemål.

Bemyndigelsen forudsættes udmøntet ved, at der udstedes regler om, at der skal kunne gives tillæg til dækning af udgifter til konkrete aktiviteter, som er egnet til og direkte forbundet med opfyldelse af de fastsatte, pålagte eller godkendte formål. Det er således ikke hensigten, at bemyndigelsen skal kunne udnyttes til at udstede regler om, at der skal kunne gives tillæg til f.eks. udgifter forbundet med benchmarking, indbetaling til en fond eller indbetaling til en brancheorganisation i form af kontingent m.v.

Det er hensigten, at tillæg skal kunne gives til dækning af nye omkostninger og øgede omkostninger for den periode, hvori omkostningerne afholdes.

Det er hensigten, at der ved udmøntningen fastlægges en minimumsgrænse for, hvornår et vandselskab er berettiget til et tillæg. Minimumsafgrænsningen kan fastsættes som en procentdel i forhold til vandselskabets indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme eller som et fast beløb, eller som en kombination af disse. Det er endvidere hensigten, at der fastsættes nærmere regler om, at omkostningsberettigede tillæg kan akkumuleres inden for et kalenderår. Det er ikke hensigten, at minimumsafgrænsningen skal have betydning for væsentlighedsvurderinger i forbindelse med andre forhold i loven.

Det er hensigten, at tillæg forøger indtægtsrammen eller den økonomiske ramme for vandselskabet og omfattes af effektiviseringskrav på samme måde som disse rammer.

Det er ikke hensigten, at bemyndigelsen skal anvendes til, at Forsyningssekretariatet skal godkende formålet med de omkostninger, som tillægget gives til. Det forudsættes, at Forsyningssekretariatet ved kontrollen med overholdelse af indtægtsrammen eller den regnskabsmæssige kontrolramme påser, at vandselskabets eventuelle overskridelse af den udmeldte ramme beror på berettigede tillæg. Det er endvidere ikke hensigten, at Forsyningssekretariatet skal forhåndsgodkende et vandselskabs forhøjelse af rammen med et tillæg, men der skal være mulighed for det på anmodning fra vandselskabet.

Det kan endvidere fastsættes regler om tillæg til visse omkostninger i forbindelse med fusioner, og om friholdelse af disse tillæg fra effektiviseringskrav.

Som konsekvens af forslaget ophæves bekendtgørelse nr. 1048 af 29. oktober 2012 om driftsomkostninger til gennemførelse af miljømål og servicemål.

Til nr. 17 (§ 9, stk. 1)

§ 9, stk. 1, ophæves, da bestemmelsen ikke længere er relevant, idet Forsyningssekretariatet er oprettet. Der tilsigtes ingen ændringer i det materielle indhold i kapitel 4.

Til nr. 18 (§ 9, stk. 2)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 14, hvorefter *prisloft* i § 6 ændres til *indtægtsramme*, og der tilføjes en ny § 6 a, hvorved der fastsættes en *regnskabsmæssig kontrolramme*. Den foreslåede ændring er også en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 35, hvorefter pligten for vandselskaber til at opstille et program for intern overvågning ophæves.

Til nr. 19 (§ 9, stk. 3)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 5, nr. 1, hvorefter lovens titel i lovbekendtgørelse nr. 634 af 7. juni 2010 om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger nyaffattes som *Lov om kommuners afståelse af vandselskaber*. Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsens materielle indhold.

Til nr. 20 (§ 10)

Efter den gældende § 10 finansieres Forsyningssekretariatets drift og opgavevaretagelse af de vandselskaber, som Forsyningssekretariatet behandler benchmarking, eller fastsætter prisloft for, samt de vandselskaber, som frivilligt deltager i den resultatorienterede benchmarking, jf. vandsektorlovens § 10, stk. 1. De vandselskaber, der er omfattet af krav om benchmarking og får fastsat prislofter, betaler årligt 31.000 kr. (2009), mens de vandselskaber, der frivilligt deltager i benchmarkingen, årligt betaler 11.357 kr. (2009), jf. vandsektorlovens § 10, stk. 2. Beløbene reguleres årligt med den fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks med niveaokorrektion i de successivt offentliggjorte forslag til finanslov. Afgiften opkræves i 4. kvartal året før, jf. § 8 i bekendtgørelse om Forsyningssekretariatets virksomhed. Den gældende afgiftsmodel tager ikke højde for, hvor mange vandforbrugere som er tilknyttet det enkelte vandselskab eller for størrelsen af vandselskabets årlige debiterede vandmængde.

Forsyningssekretariatet er desuden blevet tilført supplerende midlertidige bevillinger finansieret af staten i 2013 og 2015, som følge af en udvidelse af Forsyningssekretariatets opgaveportefølje.

Det foreslås, at vandselskaberne årligt betaler afgift til dækning af udgifter forbundet med Forsyningssekretariatets drift og opgavevaretagelse, at det samlede afgiftsbeløb fastsættes årligt på finansloven, og at afgiften opdeles i en grundafgift, som fordeles ligeligt, og en differentieret afgift, hvor fordelingen afhænger af antal kubikmeter vand i det enkelte vandselskabs årligt debiterede vandmængde. Alle

vandselskaber skal betale differentieret afgift, hvorimod alene vandselskaber, som deltager i den totaløkonomiske benchmarking, skal betale grundafgift. Den foreslåede afgiftsmodel vil kunne rumme, at Forsyningssekretariatets omkostningsniveau forventes at variere fra år til år, og medfører dertil mere ensartede priser for vandforsyning og spildevandbehandling for vandforbrugerne. Det er fortsat alene de vandselskaber, der er omfattet af vandsektorloven, som finansierer Forsyningssekretariatets drift og opgavevaretagelse.

Det er ikke hensigten, at der med af ændringen af denne bestemmelse sker ændringer i forhold til de bestemmelser, som er fastsat i bekendtgørelsen om Forsyningssekretariatets virksomhed, herunder bestemmelser om opkrævning og opkrævningsmyndighed.

Det foreslås i *stk. 1*, at vandselskaberne årligt betaler en afgift til dækning af udgifter forbundet med Forsyningssekretariatets drift og opgavevaretagelse. Det samlede afgiftsbeløb fastsættes årligt på finansloven og opdeles ved opkrævning hos vandselskaberne i en grundafgift og en differentieret afgift. Afgiftsbeløbet som fastsættes på finansloven svarer til Forsyningssekretariatets årlige omkostningsniveau. Forsyningssekretariatets drift og opgavevaretagelse finansieres således af de vandselskaber, som er omfattet af de pågældende opgaver.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at afgiftsmodellen er tilstrækkelig fleksibel. Eftersom Forsyningssekretariatets omkostningsniveau forventes at variere fra år til år, er det nødvendigt, at afgiftsniveauet årligt kan fastsættes så det passer til omkostningsniveauet. Herved sikres, at Forsyningssekretariatet ikke underfinansieres, hvis Forsyningssekretariatets omkostningsniveau øges f.eks. som følge af at Forsyningssekretariatets opgaveportefølje udvides med nye opgaver.

De udgifter, som vandselskabernes afgift skal dække er bl.a. udgifter til

- 1) Forsyningssekretariatets drift,
- 2) administration i forbindelse med dataindsamling og -behandling angående benchmarking,
- 3) offentliggørelse af benchmarkingresultater,
- 4) administration i forbindelse med fastsættelse af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer, og
- 5) varetagelse af indberetninger i medfør af lov om kommuners afståelse af vandselskaber.

Det foreslås desuden, at afgiften opdeles i en grundafgift og en differentieret afgift. Denne opdeling beskrives yderligere nedenfor.

Det foreslås i *stk. 2*, at vandselskaber med en årligt debiteret vandmængde over 800.000 m³ samt vandselskaber, som fri-

villigt deltager i den totaløkonomiske benchmarking opkræves grundafgift og differentieret afgift.

Bestemmelsen indebærer bl.a., at det alene er vandselskaber, som er omfattet af *stk. 2*, som skal betale grundafgift. Begrundelsen er, at Forsyningssekretariatet bruger flere ressourcer på de vandselskaber, som skal deltage i den totaløkonomiske benchmarking. Grundafgiften svarer således omtrent til, hvad Forsyningssekretariatet bruger af ekstra ressourcer på vandselskaber, som deltager i den totaløkonomiske benchmarking. Se bemærkningerne til *stk. 4* og *5* nedenfor.

Det foreslås i *stk. 3*, at vandselskaber med en årligt debiteret vandmængde på højst 800.000 m³, det vil sige, vandselskaber som ikke deltager i den totaløkonomiske benchmarking, kun skal betale differentieret afgift. Se bemærkningerne til *stk. 5* nedenfor.

Det foreslås i *stk. 4*, at grundafgiften udgør samlet 30 pct. af det på finansloven fastsatte afgiftsbeløb. Dette beløb opkræves ligeligt mellem alle de vandselskaber, som i henhold til den foreslåede *stk. 2* skal betale grundafgift. Bestemmelsen omfatter alle vandselskaber, der deltager i den totaløkonomiske benchmarking (vandselskaber med en årligt debiteret vandmængde over 800.000 m³ samt vandselskaber, som frivilligt deltager i den totaløkonomiske benchmarking, jf. den foreslåede § 4, *stk. 3*, i lovforslagets § 1, nr. 10 og 11).

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at den andel af Forsyningssekretariatets omkostninger, som anvendes til den totaløkonomiske benchmarking, betales af de selskaber, som indgår i denne ordning. Det forventes, at Forsyningssekretariatet vil anvende ca. 30 pct. af sekretariatets ressourcer på den totaløkonomiske benchmarking og opgaver, som relaterer sig hertil. De 30 pct. af det samlede afgiftsbeløb skal derfor fordeles ligeligt i blandt de vandselskaber, som deltager i den totaløkonomiske benchmarking. Det vil sige, at disse vandselskaber årligt skal betale det samme beløb i grundafgift. Opgørelsen af den årlige grundafgift for de enkelte vandselskaber foretages af den myndighed, som i henhold til bekendtgørelse om Forsyningssekretariatets virksomhed er bemyndiget til at opkræve afgiften.

Det foreslås i *stk. 5*, at den differentierede afgift udgør samlet 70 pct. af det på finansloven fastsatte afgiftsbeløb. Den differentierede afgift skal opkræves hos de vandselskaber, som i henhold til de foreslåede *stk. 2* og *3*, skal betale den differentierede afgift, hvilket vil sige alle vandselskaber, der er omfattet af den foreslåede § 2, *stk. 1*, i lovforslagets § 1, nr. 2 og 3, samt vandselskaber som frivilligt deltager i den totaløkonomiske benchmarking, jf. den foreslåede § 4, *stk. 3*, i lovforslagets § 1, nr. 10 og 11. Fordelingen af afgiftsbeløbet mellem vandselskaberne afhænger af størrelsen på vandselskabernes årligt debiterede vandmængder i det seneste hele kalenderår. Med årligt debiteret vandmængde forstås det antal kubikmeter, som vandselskabet leverer, afleder, indvinder, transporterer, behandler m.v. mod betaling pr. år. Det er således det faktiske antal kubikmeter i de en-

kelte vandselskabers årligt debiterede vandmængder, som lægges til grund ved beregningen af den differentierede afgift for de enkelte vandselskaber. Det er ikke hensigten, at modellen skal fungere som en trappemodell med faste satser. Ved opgørelsen af den årligt debiterede vandmængde, skal data fra det seneste hele kalenderår anvendes. Opgørelsen af den differentierede afgift for de enkelte vandselskaber foretages af den myndighed, som i henhold til bekendtgørelse om Forsyningssekretariatets virksomhed er bemyndiget til at opkræve afgiften.

Det foreslås i *stk. 6*, at vandselskaber som er omfattet af *stk. 2 og 3*, der er selskabsretligt omstruktureret i de seneste 12 måneder forud for tidspunktet for afgiftens opkrævning, får fastsat den årligt debiterede vandmængde på baggrund af debiterede vandmængder i det seneste hele kalenderår forud for den selskabsretlige omstrukturering i det eller de vandselskaber, som indgik i den selskabsretlige omstrukturering. Vandselskaber, som er et resultat af en selskabsretlig omstrukturering, har formentligt ikke oplysninger om debiterede vandmængder fra tidligere år, som kan lægges til grund for opgørelsen af den differentierede afgift. Det er derfor nødvendigt at lægge oplysninger fra de selskaber, som er indgået i den selskabsretlige omstrukturering til grund for opgørelsen af afgiften.

Bestemmelsen indebærer således, at hvis f.eks. to vandselskaber fusionerer, og derved fortsætter i et nyoprettet vandselskab, skal den årligt debiterede vandmængde for det nyoprettede vandselskab fastsættes ved at sammenlægge de årligt debiterede vandmængder i det seneste hele kalenderår forud for den selskabsretlige omstrukturering for de to fusionerede vandselskaber. Den differentierede afgift, som det nyoprettede vandselskab skal betale på baggrund af denne udregning efterreguleres. Se hertil bemærkningerne til *stk. 8* nedenfor.

Det foreslås i *stk. 7*, at vandselskaber der er omfattet af *stk. 2 og 3*, og som er oprettet i de seneste 12 måneder forud for tidspunktet for afgiftens opkrævning, og som ikke er omfattet af *stk. 6*, får fastsat den årligt debiterede vandmængde på baggrund af vandselskabets vandindvindingstilladelse eller udledningstilladelse. Denne bestemmelse omfatter situationer, hvor et nyoprettet vandselskab ikke er et resultat af en fusion, spaltning eller anden selskabsretlig omstrukturering. Sådanne nyoprettede vandselskaber har ikke oplysninger om debiterede vandmængder fra tidligere år, som kan lægges til grund for opgørelsen af den differentierede afgift. Bestemmelsen indebærer i disse tilfælde, at den årligt debiterede vandmængde skal i stedet for fastsættes på baggrund af vandselskabets vandindvindingstilladelse eller udledningstilladelse. Har et vandselskab både vandforsynings- og spildevandsaktiviteter, skal både vandindvindingstilladelsen og udledningstilladelsen til sammen lægges til grund ved fastsættelsen af vandselskabets årligt debiterede vandmængde. Den differentierede afgift, som det nyoprettede vandselskab skal betale på baggrund af denne udregning efterreguleres. Se hertil bemærkningerne til *stk. 8* nedenfor.

Det foreslås i *stk. 8*, at det beløb, der opkræves for et vandselskab omfattet af *stk. 6 og 7*, skal efterreguleres i overensstemmelse med vandselskabets årligt debiterede vandmængde for det år, som afgiften vedrører. Det foreslås, at efterreguleringen sker efter Forsyningssekretariatet har modtaget oplysningerne om vandselskabets årligt debiterede vandmængde for det år, som afgiften vedrører.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at den differentierede afgift som et nyoprettet eller selskabsretligt omstruktureret vandselskab betaler det første år, faktisk svarer til vandselskabets debiterede vandmængde i det pågældende år. Eftersom det ikke er muligt at lægge den årligt debiterede vandmængde for det seneste hele kalenderår til grund for det nyoprettede eller omstrukturerede vandselskabs differentierede afgift, sikrer efterreguleringen, at den differentierede afgift, som endeligt betales, fastsættes korrekt på grundlag af vandselskabets faktisk årligt debiterede vandmængde, når disse oplysninger er tilgængelige. Se også bemærkningerne til *stk. 6 og 7* ovenfor.

Til nr. 21 (§ 11, stk. 2)

Den foreslåede nyaffattelse har til formål at sikre, at resultaterne af den totaløkonomiske benchmarking efter § 4, er offentligt tilgængelige. Det vil ske ved, at oplysninger om vandselskabernes effektivitet, som måles i den totaløkonomiske benchmarking, vil blive offentliggjort af Forsyningssekretariatet. Den anvendte model for den foretagne benchmarking vil endvidere blive offentliggjort af Forsyningssekretariatet.

Til nr. 22 (§ 11, stk. 3)

Den foreslåede nyaffattelse har til formål at sikre, at offentligheden får adgang til Forsyningssekretariatets afgørelser om de enkelte vandselskabers indtægtsrammer eller regnskabsmæssige kontrolrammer. De tillæg, herunder som følge af meddelte dispensationer, indgår i de offentliggjorte rammer. Herved får forbrugere og organisationer nævnt i § 27, adgang til oplysningerne om vandselskabernes økonomiske rammer.

Til nr. 23 (kapitel 5)

Det foreslås med indsættelse af ordet *kundeforhold* i overskriften til lovens kapitel 5 at præcisere, at kapitlet også vedrører forholdet mellem vandselskaber og vand- og spildevandsforbrugende private og offentlige virksomheder og institutioner og ikke kun forholdet imellem vandselskaber og forbrugere.

Til nr. 24 (§§ 12 a – 12 f)

Bestemmelserne i forslaget §§ 12 a – 12 f er nye. Bestemmelserne svarer i vid udstrækning til de gældende bestemmelser om private tvistløsningsorganer i lov om alternativ

tvistløsning i forbindelse med forbrugerklager (forbrugerklageloven).

Den foreslåede ordning og den gældende forbrugerklagelovs § 6 indebærer, at der gives mulighed for oprettelse af et samlet privat tvistløsningsorgan for forbrugere og vand- og spildevandsforbrugende private og offentlige virksomheder og institutioner, hvortil klager over vandselskaber kan behandles, herunder ved en udvidelse af det eksisterende private tvistløsningsorgan Ankenævnet på Energiområdet, hvis sekretariat betjenes af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Til § 12 a

Med det foreslåede *stk. 1*, indføres en mulighed for, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan godkende oprettelsen af og vedtægterne for et privat tvistløsningsorgan, hvor vand- og spildevandsforbrugende private og offentlige virksomheder og institutioner kan indbringe klager, der udspringer af forsyningsaftalen mellem virksomheden eller institutionen og vandselskabet. En klage vil kunne omfatte tvister mellem parterne, herunder tvister om leveringsvilkår, måling, opgørelse af opkrævede restancer, forhold vedrørende opkrævning af bidrag, herunder spildevandsforsyningselskabers opgørelse og fastsættelse vedrørende særbidrag og håndtering af inddrivelse m.v. Det forudsættes, at organet behandler klager i sager, der har karakter af en konkret og aktuel konflikt mellem parterne, som med rimelighed kan danne grundlag for et civilretligt søgsmål. Forhold som er bestemt ved en myndighedsafgørelse er ikke omfattet af det, som et sådant tvistløsningsorgan kan tage stilling til.

Med det foreslåede *stk. 2*, fastsættes en række betingelser for, at der kan meddeles godkendelse af oprettelsen af og vedtægterne for et privat tvistløsningsorgan. Det vil således være en betingelse for godkendelse, at vedtægterne indeholder bestemmelser om organets sammensætning og sagsbehandling, som er betryggende for parterne, og om sagskundskab. Det kan for eksempel være i form af bestemmelser om åbenhed vedrørende sagsbehandlingsprocedurer, at parterne har mulighed for at fremkomme med deres synspunkter og eventuelle ekspertudtalelser, og at afgørelserne begrundes.

Endvidere skal vedtægterne indeholde bestemmelser om uafhængighed, habilitet, gebyrer og omkostninger. Dette indebærer blandt andet, at tvistløsningsorganets handlinger skal være upartiske, at tvistløsningsorganet fremtræder neutralt, og at der er taget stilling til forhold vedrørende gebyrer og omkostninger.

Det foreslås endvidere, at det er en betingelse for godkendelse, at tvistløsningsorganets formand og eventuelle næstformænd er dommere.

Efter det foreslåede *stk. 3*, kan ministeren tidsbegrænse eller tilbagekalde en godkendelse, som er givet efter *stk. 1*, hvis betingelserne for godkendelsen ikke længere skønnes at være til stede. Bestemmelsen indebærer, at ministeren kan god-

kende tvistløsningsorganet for en afgrænset periode, f.eks. for 3 år. –Hvis betingelserne for godkendelse ikke længere er opfyldt, har ministeren endvidere mulighed for at tilbagekalde godkendelsen af organet.

Med det foreslåede *stk. 4*, skabes der hjemmel til, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om de betingelser, som private tvistløsningsorganer skal opfylde for at blive godkendt i henhold til *stk. 1*.

Bestemmelsen forudsættes udmøntet ved, at ministeren fastsætter nærmere regler om betingelser for godkendelse i et omfang, der på relevante, sammenlignelige områder svarer til forbrugerklageloven og regler udstedt i medfør heraf vedrørende private tvistløsningsorganer.

Det er blandt andet hensigten, at der fastsættes regler om, at et privat tvistløsningsorgan som udgangspunkt skal behandle klager over alle vandselskaber, dvs. også vandselskaber, der eventuelt ikke er tilsluttet en brancheorganisation, som står bag nævnet. Et privat tvistløsningsorgan skal derfor som udgangspunkt være branchedækkende for at blive godkendt, medmindre særlige grunde taler for at fravige dette krav.

Ministerens kan i medfør af forslaget endvidere fastsætte krav om, at tvistløsningsorganet skal udarbejde årsrapport m.v. samt om pligt til fremlæggelse af relevante oplysninger på en hjemmeside. Dette vil i givet fald skulle være i overensstemmelse med persondatalovens regler.

Bemyndigelsen omfatter også mulighed for, at ministeren kan fastsætte, at det er en betingelse for godkendelse af oprettelsen af nævnet, at vandselskaberne giver nødvendig information til de vand- og spildevandsforbrugende private og offentlige virksomheder og institutioner på vandselskabets hjemmeside, og hvis det er relevant, i de generelle aftalevilkår. Det kan ligeledes fastlægges, som betingelse for godkendelse, at vandselskabet skal informere om klageadgangen, såfremt der mellem vandselskabet og en vand- og spildevandsforbrugende privat eller offentlig virksomhed eller institution opstår en tvist.

Det er hensigten, at ministeren kan fastsætte regler om det private tvistløsningsorgans behandling af sager. Det kan for eksempel være regler om afvisning af sager, sagsbehandlingsfrister, sekretariatets opgaver, tvistløsningsorganets afgørelser, nævnets pligt til at oplyse sagen af egen drift og til at vejlede parterne, genoptagelse, offentliggørelse af afgørelser, herunder krav om digital offentliggørelse m.v. –Med det foreslåede *stk. 5*, kan ministeren fastsætte regler om klagegebyrer og regler om, at den ene part, dvs. vandselskabet eller den private henholdsvis offentlige virksomhed eller institution, skal betale et gebyr til et godkendt privat tvistløsningsorgan til dækning af organets udgifter til sagens behandling, hvis den anden part får medhold i klagen eller sagen forliges.

Ministerens har efter bestemmelsen også mulighed for at fastsætte beløbenes størrelse, herunder som differentierede gebyr, således at vandselskaber, som ikke bidrager til næv-

nets løbende drift, skal betale et højere gebyr, end vandselskaber, som løbende indbetaler til finansiering af det private tvistløsningsorgan. Gebyret vil også omfatte de mere generelle omkostninger, der er forbundet med den konkrete sag, men bemyndigelsen kan ikke anvendes til at fastsætte regler om gebyr, som har pønalt karakter. Gebyrernes størrelse vil således ikke skulle fastsættes efter et konkret skøn i den enkelte sag.

Til § 12 b

Med det foreslåede *stk. 1*, kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fungere som sekretariat for et privat tvistløsningsorgan godkendt efter den foreslåede § 12 a, stk.1, og kan oppebære indtægter herved. Med det foreslåede *stk. 2* bemyndiges energi-, forsynings- og klimaministeren til at fastsætte nærmere regler for denne funktion.

Bestemmelsen svarer til § 7, i den gældende forbrugerklage-lov og foreslås indført med henblik på at give mulighed for at samle sekretariatsbetjeningen af private tvistløsningsorganer på forsyningsområdet ét sted, se lovforslagets afsnit 3.1.5.1. og 3.1.5.2.

Med det foreslåede *stk. 2*, gives energi-, forsynings- og klimaministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens funktion som sekretariat for et godkendt privat tvistløsningsorgan. Der er hensigten, at der fastsættes regler om, at den indtægtsdækkede virksomhed sker i overensstemmelse med Finansministeriets retningslinjer for indtægtsdækket virksomhed.

Til § 12 c

Bestemmelsen er ny og pålægger et tvistløsningsorgan, som er godkendt efter § 12 a, i lovforslagets § 1, nr. 24, at forkynde en afgørelse for vandselskabet, hvis modparten har fået helt eller delvist medhold i en klage. Energi-, forsynings- og klimaministeren bemyndiges til at fastsætte bestemmelser vedrørende funktionen.

Bestemmelsen svarer i vid udstrækning til forbrugerklage-lovens § 31 om forkyndelse af afgørelser.

Det er hensigten, at det med forkyndelsen skal sikres, at vandselskabet modtager afgørelsen og dermed får den fornødne tid til at tage stilling til, om vandselskabet vil acceptere at være bundet af afgørelsen, eller om vandselskabet vil give meddelelse om ikke at ville være bundet af afgørelsen, jf. den foreslåede § 12 d.

Pligten og udgiften til at forkynde en afgørelse påhviler efter bestemmelsen det godkendte private tvistløsningsorgan.

Det er hensigten, at forkyndelsen skal ske i overensstemmelse med reglerne herom i retsplejelovens kapitel 17, som bl.a. indeholder krav til indhold og fremgangsmåde ved forkyndelse af afgørelser.

Det foreslås endvidere i bestemmelsen, at vandselskabet i forbindelse med forkyndelsen skal have oplysning om indholdet af §§ 12 d - 12 f. Om indholdet af disse bestemmelser henvises til bemærkningerne nedenfor.

Til § 12 d

Bestemmelsen er ny og pålægger vandselskabet en pligt til at reagere inden en vis frist, hvis vandselskabet ikke ønsker at være bundet af organets afgørelse.

Bestemmelsen svarer i vid udstrækning til forbrugerklage-lovens § 32 om erhvervsdrivende mulighed for at gøre indsigelse mod afgørelser.

Vandselskabet skal, hvis vandselskabet ikke ønsker at være bundet af en afgørelse, hvor modparten har fået helt eller delvist medhold, skriftligt meddele dette til det godkendte private tvistløsningsorgan inden 30 dage, fra afgørelsen er forkyndt. Meddelelsen skal være skriftlig, men behøver ikke at være ledsaget af en begrundelse. Meddelelsen kan afgives både med ordinær post og elektronisk, f.eks. pr. e-mail eller telefax. Meddelelsen skal være modtaget i nævnet inden udløbet af fristen. En rettidigt modtaget meddelelse indebærer, at vandselskabet ikke er bundet af afgørelsen, som således ikke kan tvangsfuldbyrdes. Ønsker klageren at gå videre med sagen, må denne derfor anlægge en civil sag mod vandselskabet.

Til § 12 e

Bestemmelsen er ny, og vedrører vandselskabets mulighed for at begære en sag genoptaget i det tilfælde, hvor modparten har fået helt eller delvist medhold i en afgørelse truffet af tvistløsningsorganet.

Bestemmelsen svarer i vid udstrækning til forbrugerklage-lovens § 33 om erhvervsdrivendes mulighed for at anmode om genoptagelse af klagesager.

Fristen er sammenfaldende med fristen efter § 12 d og forudsætter således ligeledes, at afgørelsen er forkyndt og dermed modtaget. Er begæringen fremsat rettidigt, det vil sige skriftligt indgivet til det godkendte private tvistløsningsorgan inden udløbet af fristen på 30 dage, får begæringen opsættende virkning. Fristen efter § 12 d regnes herefter fra det tidspunkt, hvor anmodningen om genoptagelse enten er blevet afvist, eller det godkendte private tvistløsningsorgan har truffet afgørelse i genoptagelsessagen. Efter udløbet af fristen på 30 dage kan sagen ikke længere genoptages.

Klagerens adgang til at begære en sag genoptaget er ikke omfattet af reglen og er derfor ikke begrænset af en 30 dages frist.

Til § 12 f

Bestemmelsen er ny og vedrører adgangen til tvangsfuldbyrdelse af afgørelser truffet af det private tvistløsningsorgan. Bestemmelserne svarer i vid udstrækning til forbrugerklagelovens § 34 om tvangsfuldbyrdelse.

Bestemmelsen indebærer, at en afgørelse, hvor klageren har fået helt eller delvist medhold, kan tvangsfuldbyrdes efter udløbet af fristerne i §§ 12 d og 12 e. Det gælder dog ikke, hvis vandselskabet forinden har givet skriftlig meddelelse til nævnet om, at den pågældende ikke ønsker at være bundet af afgørelsen, jf. forslaget til § 12 d.

Som det fremgår af forslaget til § 12 c, skal det godkendte private tvistløsningsorgan i forbindelse med afgørelsens forkyndelse gøre udtrykkeligt opmærksom på indholdet af §§ 12 d - 12 f, således at vandselskabet kender sin retsstilling.

Har det godkendte private tvistløsningsorgan inden fristens udløb modtaget en skriftlig meddelelse fra vandselskabet om, at denne ikke ønsker at være bundet af afgørelsen, må klageren indbringe sagen for domstolene og opnå dom over vandselskabet for på denne måde af få et tvangsfuldbyrdesgrundlag. Et vandselskab, der er uenig i organets afgørelse, vil selvsagt også kunne indbringe sagen for domstolene, hvis vandselskabet har gjort indsigelse imod afgørelsen, jf. § 12 d.

Hvis klageren ikke er tilfreds med det godkendte private tvistløsningsorgans afgørelse, fordi klageren kun har fået delvist medhold og efterfølgende selv indbringer sagen for domstolene, er vandselskabet ikke bundet af afgørelsen, selv om fristen på de 30 dage er udløbet.

Stk. 2, fastlægger de nærmere krav til klagerens anmodning til fogedretten om tvangsfuldbyrdelse af en afgørelse truffet af tvistløsningsorganet. Anmodningen skal være bilagt den afgørelse, der danner grundlag for anmodningen om tvangsfuldbyrdelse, og en erklæring fra det godkendte private tvistløsningsorgan om, at vandselskabet ikke inden for fristerne i forslaget til § 12 d og § 12 e har meddelt, at vandselskabet ikke ønsker at være bundet af afgørelsen. Hvis vandselskabet ikke har afgivet rettidig meddelelse til det godkendte private tvistløsningsorgan om, at den pågældende ikke ønsker at være bundet af afgørelsen, udfærdiger det godkendte private tvistløsningsorgan således på anmodning fra klageren en erklæring (f.eks. i form af et brev) herom, som klageren skal anvende i forbindelse med anmodning til fogedretten om tvangsfuldbyrdelse af afgørelsen.

Adgangen til tvangsfuldbyrdelse efter forslaget til § 12 f, omfatter ikke de sagsomkostninger, der er forbundet med en sags behandling i et godkendt privat tvistløsningsorgan, og som det godkendte private tvistløsningsorganer pålægger vandselskabet.

Forbrugerklagelovens §§ 36-39, vedrører Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens bistand og omkostningsdækning af rets-sagsomkostninger til private forbrugere for at få fuldbyrdet afgørelser, som den erhvervsdrivende ikke efterlever. Der foreslås ikke tilsvarende bestemmelser i medfør af dette lov-

forslag, da det vurderes, at der ikke er samme beskyttelsesbehov, herunder behov for omkostningsdækning, for så vidt angår vand- og spildevandsforbrugende private og offentlige virksomheder og institutioner, som for private forbrugere, da private og offentlige virksomheder og institutioner er professionelle forhandlingsparter.

Til nr. 25 (§ 13)

Den foreslåede bestemmelse, der nyaffattes, er en konsekvens af ændringen af § 6, og tilføjelsen af § 6 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, hvor prisloftet afløses af henholdsvis en indtægtsramme eller en regnskabsmæssig kontrolramme.

Forslaget indebærer, at vandselskabet ikke må overskride den økonomiske ramme, der er fastsat for vandselskabet. Hvis der er fastsat økonomiske rammer, der omfatter flere år, må vandselskabet ikke samlet set overskride de økonomiske rammer, der er fastsat indenfor en fastsat kontrolperiode. De økonomiske rammer omfatter også tillæg, der gives til dispensationer.

Til nr. 26 (§ 14, stk. 1)

Vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, er efter den gældende § 14, stk. 1, omfattet offentlighedsloven.

Med forslaget til *stk. 1*, præciseres, at vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, er omfattet af lov nr. 606 af 12. juni 2013 om offentlighed i forvaltningen, som bortset fra bestemmelserne i offentlighedslovens §§ 11, 12 og 15-17 gælder for alle vandselskaber omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 2. De nævnte bestemmelser i offentlighedsloven er de undtagelser, der gælder for offentlig ejede selskaber, som generelt er omfattet af offentlighedsloven, jf. lovens §§ 3 og 4.

Til nr. 27 (15, stk. 2)

Den foreslåede ændring i *1. pkt.*, er en konsekvensændring af de samtidige ændringer af vandforsyningsloven, hvor vandforsyningsanlæg ændres til vandforsyninger.

Det foreslås i *2. pkt.*, at udvide energi-, forsynings- og klimaministerens beføjelser til midlertidigt at undtage et vandselskab fra kravet om organisering i aktie- eller anpartsselskabsform. Formålet med bestemmelsen er, at kommunalbestyrelsen kan sikre, at ejendommene i et område fortsat forsynes, mens kommunalbestyrelsen træffer de nødvendige afgørelser til sikring af den fremtidige forsyning af området. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en kommune kan få tilladelse til midlertidigt at sikre forsyningen i et område fra en almen vandforsyning, der ikke er kommunalt ejet og i den forbindelse blive undtaget fra kravet om organisationsform. Det er ikke hensigten, at bemyndigelsen skal kunne udnyttes til at meddele permanent tilladelse til, at en kommune kan drive eller overtage ejerskabet af vandforsyningen

uden at blive omfattet af krav til organiseringsform. Bestemmelsen suppleres af lovforslagets § 2, nr. 30.

Til nr. 28 (§ 15, stk. 4)

Ændringen er en konsekvens af ændringen af § 2, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 2 og 3.

Den gældende bemyndigelse er udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 319 af 25. marts 2010 om afvikling af mellemværender mellem kommuner og vandselskaber. Det er ikke hensigten, at ændringen skal medføre materielle ændringer i denne bekendtgørelse, men at den konsekvensrettes som en følge af lovforslagets ændringer i vandsektorloven og stoploven.

Ændringen medfører ligeledes ingen materielle ændringer i reguleringen af kommunale fællesskaber efter § 60, i den kommunale styrelseslov. De kommunale fællesskaber er således fortsat omfattet af lovforslaget på samme måde som de øvrige vandselskaber, der er omfattet af den foreslåede § 2, stk. 1.

Til nr. 29 (§ 16, stk. 1)

Efter den gældende § 16, stk. 1, kan en kommune meddele garanti for lån, der optages af et vandselskab til finansiering af selskabets investeringsudgifter ved indvinding og distribution af brugsvand samt investeringsudgifter ved kloakering og rensningsanlæg i det omfang, lånet kan indregnes i vandprisen.

Med forslaget til ændring af *stk. 1*, præciseres det, at investeringerne i indvinding og distribution samt kloakering og rensningsanlæg omfatter de anlæg, der indgår i vandselskabets hovedvirksomhed, som er indvinding og distribution af brugsvand samt kloakering og rensningsanlæg, herunder de nødvendige anlæg i forbindelse med udnyttelse af ressourcer i vand og spildevand. Det præciseres endvidere, at kommunens garanti for lån til investeringsudgiften ved indvinding og distribution af brugsvand og investeringsudgiften ved kloakering og rensningsanlæg, gælder for det vandselskab, der varetager vandforsyningsaktiviteter eller spildevandsforsyningsaktiviteter i den pågældende kommune, og som derfor kan indregne låneomkostningerne i vandprisen.

Det følger af forslaget, at hovedvirksomheden omfatter de anlæg, der er nødvendige i forbindelse med indvinding og distribution af vand samt kloakering og rensningsanlæg. Det gælder både anlæg i tilknytning her til, som er begrundet af miljøkrav, og de anlæg der er nødvendige i hovedvirksomheden for at udnytte de betydelige ressourcer.

Der tilsigtes i øvrigt ingen ændringer.

Til nr. 30 (§ 16, stk. 3)

Det fremgår ikke af den gældende § 16, stk. 1 og 2, at kommunen skal opkræve et vederlag for at meddele lånegaranti.

Det præciseres med forslaget til et nyt *stk. 3*, at kommunen skal opkræve et vederlag for at meddele lånegaranti til vandselskaber, og at den kommunale garantistillelse giver adgang til at optage lån hos og indgå leasingaftaler med KommuneKredit.

Forslaget er en præcisering af gældende ret. Det præciseres med forslaget, at kommunen undgår at yde indirekte økonomisk støtte til vandselskabet ved at udstede en gratis garanti. Størrelsen af vederlaget skal fastsættes på markedsvilkår, eventuelt med bistand fra en finansiel rådgiver eller med inspiration fra Europa-Kommissionens meddelelse om statsstøtte i form af garantier, selv om sigtet med bestemmelsen i vandsektorloven er et andet. Med forslaget præciseres endvidere, hvad vandselskabet kan anvende garantistillelsen til.

Til nr. 31 (§ 18, stk. 1)

Det foreslås til *stk. 1*, at betegnelsen ”tilknyttet virksomhed” anvendes konsekvent. Der tilsigtes i øvrigt ingen ændringer af bestemmelsen.

Til nr. 32 (§ 18, stk. 3, 1. og 2. pkt.)

§ 18, stk. 3, 1. og 2. pkt., nyaffattes. Ministeren har med hjemmel i *stk. 3* fastsat nærmere regler om tilknyttet virksomhed i bekendtgørelse nr. 1195 af 14. oktober 2010 om vandselskabers deltagelse i anden virksomhed. Bekendtgørelsen indeholder blandt andet en udtømmende liste over aktiviteter, der lovligt kan udøves af vandselskaber som tilknyttet virksomhed, herunder udleje af overskydende kapacitet samt salg af bi- eller overskudsprodukter. Bekendtgørelsen indeholder endvidere bestemmelser om, at indtægter fra visse aktiviteter i relation til kravet om udskillelse ikke skal indgå i beregningen af vandselskabets samlede omsætning fra tilknyttet virksomhed.

Ministerens kan med hjemmel i den foreslåede *stk. 3, 1. og 2. pkt.*, fastsætte regler om anden virksomhed efter *stk. 1*. Ministeren vil med hjemmel i denne bestemmelse præcisere betingelserne for, at vandselskaber kan investere i tilknyttet virksomhed. For det første skal vandselskabets investering ud fra et almindeligt kendskab til forholdene på det gældende marked på investeringstidspunktet forventes at give en normal forrentning efter sædvanlige forretningsmæssige principper. Det er således ikke hensigten, at bemyndigelsen skal kunne anvendes til at fastsætte regler om, at vandselskaber kan yde støtte til tilknyttet virksomhed. Særligt om kommunalt ejede vandselskaber skal det i denne forbindelse bemærkes, at disse ifølge stoploven må deltage i anden virksomhed, som er reguleret af § 18 i denne lov, og at det betragtes som uddelinger efter § 2, stk. 3, i stoploven, hvis et kommunalt ejet vandselskab anvender midler i strid med § 18.

For det andet må vandselskaberne ikke ved fakturering af ydelser mellem hovedvirksomheden og den tilknyttede virksomhed påføre andre virksomheder urimelig konkurrence eller påføre hovedvirksomheden en urimelig økonomisk risiko. Fordelingen af fællesomkostninger mellem hovedvirksomheden og tilknyttet virksomhed skal ske efter anerkendte, driftsøkonomiske principper.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at ministeren kan fastsætte regler om tilknyttet virksomhed, herunder om hvilke typer tilknyttet virksomhed vandselskabet kan udøve, og om at indtægter fra visse aktiviteter i relation til kravet om udskillelse ikke skal indgå i beregningen af vandselskabets samlede omsætning fra tilknyttet virksomhed. Det er hensigten, at bemyndigelsen skal udnyttes til i bekendtgørelsesform udtømmende at opregne de aktiviteter, der opfylder kravene for lovligt at kunne udøves af vandselskaber som tilknyttet virksomhed.

Der vil i forbindelse med udarbejdelsen af bekendtgørelsen blive foretaget en konkret vurdering af mulig tilknyttet virksomhed aktivitet og sammenhængen med vand- eller spildevandsforsyningsaktiviteten. I denne vurdering vil primært indgå en række parametre som karakteren af den mulige tilknyttede virksomhed, hensynet til at undgå værdispild, hensyn til udnyttelse af særlig ekspertise, lovgivningskrav m.v. og om aktiviteterne i højere grad henhører til hovedvirksomheden. Udnyttelse af vandselskabernes særlige viden eller uundgåelig fysisk, driftsmæssig eller administrativ overkapacitet, kan f.eks. være tilknyttet virksomhed.

Det er ikke hensigten, at vandselskabets udnyttelse af ressourcer eller fysisk kapacitet som led i vandselskabets drift, skal være tilknyttet virksomhed, da det anses som en del af vandselskabets hovedvirksomhed. Det gælder f.eks. udleje af overskydende fysisk kapacitet eller salg af bi- eller overkudsprodukter.

Det er endvidere ikke hensigten, at bemyndigelsen skal anvendes til at fastsætte regler om, at aktiviteter som er lovpåkrævede for et vandselskab, skal være tilknyttet virksomhed. Det fremgår f.eks. af vandforsyningslovens § 52 a, at der i vandpriserne kan indregnes udgifter til rådgivning af vandforsyningens kunder om vandbesparelser, finansiering af vandbesparende foranstaltninger samt deltagelse i vandværksamarbejder og lignende. Denne type aktiviteter er en del af hovedvirksomheden. Det er endvidere en del af hovedvirksomheden, at levere de oplysninger, som kommunen med hjemmel i vandforsyningslovens § 67 henholdsvis miljøbeskyttelseslovens § 32, kan indhente fra vandselskaberne bl.a. til brug for kommunens planlægning. En fælles, obligatorisk tømningsskema for samletanke eller bundfældningstanke, jf. betalingsloven, er ligeledes en aktivitet, som vandselskabet har pligt til at udføre, hvis kommunalbestyrelsen har indført den pågældende ordning. Ordningen finansieres via bidrag fra de tilsluttede brugere, og indgår i hovedvirksomheden med eget regnskab.

Forslaget indebærer, at bemyndigelsen kan anvendes til at fastsætte regler om, at indtægter fra visse aktiviteter i relation til kravet om udskillelse ikke skal indgå i beregningen af vandselskabets samlede indtægter fra anden virksomhed. Som en konsekvens heraf vil vandselskabets indtægter fra sådanne aktiviteter ikke skulle indgå i beregningen af, om vandselskabets samlede indtægter fra anden virksomhed, der udføres inden for vandselskabet, udgør mere end 2 mio. kr. årligt og dermed omfattes af kravet om selskabsudskillelse. Med andre ord vil aktiviteten således kunne udføres inden for vandselskabet uden at influere på vandselskabets muligheder for i øvrigt at udføre tilknyttet virksomhed inden for vandselskabet.

Hvis der gennemføres foranstaltninger, der tjener flere formål, og hvor betalingen skal deles mellem flere aktører, skal der som hidtil foretages en forholdsmæssig fordeling af såvel investerings- som driftsomkostningerne.

I *stk. 3, 2. pkt.* foreslås, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at vandselskabernes omsætning med tilknyttet virksomhed, der udøves i et særskilt selskab, højst må udgøre en fastsat procentdel af omsætningen med vandselskabernes hovedvirksomhed. Det er hensigten, at bemyndigelsen kan anvendes til at fastsætte procentdelen til tre pct., jf. forligsaftalens afsnit 9. Ministeren bemyndiges endvidere til at fastsætte regler om, at procentdelen, jf. ovenfor, kan være større for tilknyttede virksomheder, hvor en af ministeren fastsat andel af selskabet ejes af private ejere, der ikke samtidig ejer vandselskaber, eller at vandselskabers deltagelse ikke skal begrænses af en procentdel. Det forudsættes, at bemyndigelsen udmøntes således, at vandselskabets hovedvirksomhed er den primære virksomhed, og at den tilknyttede virksomhed skal have et væsentlig mindre arbejdsmæssigt og økonomisk omfang end den hovedvirksomhed, som den knytter sig til, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 18, stk. 1.

Bemyndigelsen kan eksempelvis udnyttes til at udstede regler, hvorefter den maksimalt tilladte omsætning i de tilknyttede virksomheder differentieres afhængig af, hvor stor en del af selskabet der ejes af private ejere, der ikke samtidig ejer vandselskaber. Omsætningsgrænserne kan fastsættes både som en absolut grænse for omsætningens størrelse i de tilknyttede virksomheder, eller de kan fastsættes relativt i forhold til størrelsen af omsætningen i det vandselskab, som er hovedvirksomhed i forhold til den tilknyttede virksomhed. Det er hensigten med bemyndigelsen, at ministeren har mulighed for at udstede regler, der tilskynder vandselskaberne til at arbejde sammen med private investorer.

Herudover kan ministeren eksempelvis udstede regler om, at den tilknyttede virksomhed ikke nødvendigvis skal holdes under omsætningsgrænsen hvert enkelt år, men at aktiviteterne over en periode af f.eks. 3 års varighed samlet set skal holde sig under omsætningsgrænsen.

Bemyndigelsen kan ikke bruges til at udstede regler, der fraviger bestemmelsen i *stk. 1* om, at en tilknyttet virksomhed

skal udskilles fra vandselskabet i et selvstændigt selskab med begrænset ansvar, hvis de samlede indtægter fra den tilknyttede virksomhed, der udøves indenfor vandselskabet, udgør mere end 2 mio. kr. årligt.

Særligt vedrørende kommunalt ejede selskaber bemærkes, at det er almindeligt antaget, at kommuner uden særlig hjemmel er afskåret fra alene eller i samarbejde med andre at drive handel, håndværk, industri eller finansiell virksomhed. Vandsektorloven giver kommunerne hjemmel til at deltage i selskaber, der udøver anden virksomhed med nær tilknytning til vandselskabet, der er hovedvirksomheden. Hjemlen for kommunen til at udøve aktiviteter med nær tilknytning til vand- eller spildevandsforsyning er således betinget af, at kommunen deltager i et vandselskab, og at vandselskabet er hovedvirksomhed i forhold til den tilknyttede aktivitet. Kravet om hovedvirksomhed indebærer, at vand- eller spildevandsforsyningen skal være reel og ikke en aktivitet, som blot udøves for at kunne udøve den tilknyttede aktivitet.

Det antages efter kommunalfuldmagtsreglerne, at én kommune som udgangspunkt ikke kan have bestemmende indflydelse i et selskab. Dette udgangspunkt fraviges for så vidt angår selskaber med tilknyttede aktiviteter omfattet af § 18. Disse selskaber er heller ikke omfattet af lov om kommunernes udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber.

Til nr. 33 (§ 19, stk. 1)

Bestemmelsen nyaffattes. Efter den gældende § 19, stk. 1, er der krav om selskabsmæssig adskillelse mellem aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning og aktiviteter forbundet med affaldshåndtering. Efter den gældende § 19, stk. 2, er der krav om regnskabsmæssig adskillelse mellem aktiviteter forbundet med vandforsyning og aktiviteter forbundet med spildevandsforsyning. Der er endvidere krav om regnskabsmæssig adskillelse mellem aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning og aktiviteter omfattet af lov om elforsyning, lov om varmforsyning og lov om naturgasforsyning.

Det foreslås, at § 19, stk. 1 og 2, samles i ét stykke.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at der skal være regnskabsmæssig adskillelse mellem aktiviteter forbundet med vand- og spildevandsforsyning. Det svarer til den gældende stk. 2, 1. pkt.

Bestemmelse fastsætter et krav om, at et vandselskab med flere vand- eller spildevandsforsyninger skal holde de enkelte forsyningsarter regnskabsmæssigt adskilt. Der er ikke altid sammenfald mellem vandforsyningens og spildevandsforsyningens forsyningsområder eller kundegrundlag, idet vandforsyningen i nogle områder af landet både varetages af forbrugerejede og kommunalt ejede forsyningsarter, mens spildevandsforsyningen i disse områder varetages af et kommunalt ejet selskab. Desuden har nogle vandforbrugere nedsivningsanlæg eller lignende og benytter derfor ikke spildevandsforsyningens ydelser. Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at forbrugerne ikke indirekte kommer til at betale for en ydelse, de ikke modtager. Dette svarer til gældende ret.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsaktiviteter som udgangspunkt fortsat skal være regnskabsmæssigt adskilt fra aktiviteter forbundet med affaldshåndtering. Bestemmelsen fastsætter et generelt krav om regnskabsmæssig adskillelse mellem på den ene side aktiviteter forbundet med vand- og spildevandsforsyning efter denne lov, lov om vandforsyning og lov om miljøbeskyttelse og på den anden side aktiviteter forbundet med affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse samt aktiviteter omfattet af lov om elforsyning, lov om varmforsyning og lov om naturgasforsyning. Der er ikke sammenfald mellem forsyningsområderne og kundegrundlaget for disse forskellige forsyningsarter. Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at forbrugerne ikke indirekte kommer til at betale for en ydelse, de ikke modtager. Dette svarer til gældende ret.

Bestemmelsen er ny. Da de administrative krav om regnskabsmæssig adskillelse mellem forsyningsarterne imidlertid kan forhindre effektiv ressourceudnyttelse af vandselskabets energi og øvrige restprodukter, foreslås det i *stk. 6*, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, i hvilke tilfælde det ikke efter vandsektorloven er påkrævet, at de forskellige forsyningsarter skal holdes regnskabsmæssigt adskilt.

Til nr. 34 (§ 19, stk. 6)

Forslaget indebærer, at bemyndigelsen kan anvendes til at fastsætte regler om, at vandselskaber i et nærmere fastsat omfang kan udøve aktiviteter omfattet af affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse samt aktiviteter omfattet af lov om elforsyning, lov om varmforsyning og lov om naturgasforsyning, uden at vandselskabet dermed forpligtes til at opretholde regnskabsmæssig adskillelse. Det er hensigten at bemyndigelsen kan udnyttes til at fastsætte regler, som gør det muligt og administrativt enkelt for vandselskaber at håndtere og udnytte de ressourcer, der indgår i deres vand- og spildevandsaktiviteter, selv om de nødvendige aktiviteter samtidig falder ind under en eller flere af de øvrige forsyningsarter. Det kan f.eks. være regler om, at vandselskaber kan producere elektricitet eller varme på basis af biogas fra spildevandsbehandlingen uden krav om regnskabsmæssig adskillelse. Da elforsyningsloven, varmforsyningsloven og lov om naturgasforsyning hver for sig stiller varierende krav om selskabsmæssig eller regnskabsmæssig adskillelse, forudsættes det, at der ved udnyttelsen af bemyndigelsen tages hensyn til anden lovgivning, der fastsætter krav om selskabsmæssig eller regnskabsmæssig adskillelse mellem vand- eller spildevandsforsyning på den ene side og en eller flere af de øvrige nævnte forsyningsarter på den anden.

Til nr. 35 (§ 19, stk. 7 og 8)

Efter de gældende regler skal vandselskaber udarbejde og indberette et program til intern overvågning, som skal sikre, at vandselskaberne indgår aftaler på effektive vilkår og ikke betaler for meget for ydelserne eller sælger for billigt og derved indirekte overfører midler til interesseforbundne virksomheder. Ifølge evalueringsrapporten har Forsyningssekretariatet givet udtryk for, at vandselskabernes indberetninger af programmerne for intern overvågning ikke er egnet til en mere dybtgående analyse af vandselskabernes effektivitet. Desuden har vandselskaberne som følge af prisloftreguleringen nu i en årrække haft fokus på økonomisk effektiv drift af vandselskaberne. De administrative byrder forbundet med indberetningen og kontrollen vurderes ikke at stå mål med udbyttet af ordningen.

Det foreslås derfor at ophæve kravet til vandselskaber om at opstille et program for intern overvågning.

Til nr. 36 (§ 24)

Efter den gældende bestemmelse nedsætter energi-, forsynings- og klimaministeren et kontaktudvalg med deltagelse af vand- og spildevandsbranchen, KL, de involverede ministerier, uafhængige eksperter samt repræsentanter for forbruger- og miljøinteresser.

Bestemmelsen nyaffattes som følge af, at de specielle bemærkninger, jf. Folketingstidende 2008-2009, tillæg A, side 4671, til bestemmelsen ikke længere er retvisende. Det fremgår af bemærkningerne til den gældende bestemmelse, at kontaktudvalget i forbindelse med regelfastsættelsen skulle rådgive ministeren om administrationsgrundlaget vedrørende dispensationer fra prisloftet samt om retningslinjerne for benchmarking. Udvalget skulle ligeledes følge udviklingen i vandsektorens effektivitet og på baggrund af offentliggjorte benchmarkingresultater udtale sig og rådgive om udviklingen i effektivitet, teknologi, natur- og miljøforhold og kvalitetsmål. Fremover vil kontaktudvalget blive inddraget i de situationer, hvor ministeren vurderer, at det er nødvendigt.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at energi-, forsynings- og klimaministeren fortsat har pligt til at nedsætte et kontaktudvalg med deltagelse af branchen, KL, de involverede ministerier, uafhængige eksperter og repræsentanter for forbruger- og miljøinteresser. Ministeren forventes at inddrage kontaktudvalget, hvor ministeren vurderer, at det er nødvendigt.

Af forligsaftalens afsnit 12 fremgår det, at det nedsatte kontaktudvalg i forbindelse med evalueringen af lovgivningen i 2021 afgiver en redegørelse til ministeren og forligskredsen.

Det gældende *stk. 2*, foreslås ikke videreført, da der ikke forventes behov for at fastsætte regler om kontaktudvalget som følge af kontaktudvalgets fremtidige rolle. Den gældende bemyndigelse er ikke udnyttet.

Til nr. 37 (§ 25)

Det foreslås at udvide bemyndigelsesbestemmelsen til både at omfatte energi- forsynings- og klimaministeren og miljø- og fødevareministeren som en konsekvens af nyaffattelse af vandsektorlovens § 5, jf. § 1, nr. 12. Nyaffattelsen af vandsektorlovens § 5 indebærer, at det gældende krav om en procesorienteret benchmarking erstattes med et krav om performance benchmarking. Miljø- og fødevareministeren får kompetence til årligt at foretage performance benchmarking, mens energi-, forsynings- og klimaministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om performance benchmarking, herunder regler om indhold og udformning af performance benchmarkingen.

Med den foreslåede konsekvensændring af vandsektorlovens § 25 kan begge ministre delegerede de beføjelser, som de har bl.a. i medfør af den foreslåede § 5 i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 12, til en under ministeriet oprettet statslig myndighed eller efter forhandling med vedkommende minister andre statslige myndigheder.

Til nr. 38 (§ 30, stk. 1, nr. 2)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 9, hvorefter pligten til at registrere oplysninger om vandselskabets miljø-, service- og driftsforhold og økonomiske forhold udgår.

Til nr. 39 (§ 30, stk. 1, nr. 3)

Bestemmelsen nyaffattes som konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 14, hvorefter prisloftet erstattes årligt af henholdsvis en indtægtsramme for vandselskaber med debiteret vandmængde over 800.000 m³ og en regnskabsmæssig kontrolramme for vandselskaber med en årlig debiteret vandmængde på højst 800.000 m³. Med bestemmelsen sanktioneres undladelse af at indberette årsregnskaber til Forsyningssekretariatet i henhold til de foreslåede § 6, stk. 7, eller § 6 a, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, med bødestraf.

Til nr. 40 (§ 30, stk. 1, nr. 4)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 14, hvorefter prisloftet erstattes af henholdsvis en indtægtsramme for vandselskaber med en årlig debiteret vandmængde over 800.000 m³ og en regnskabsmæssig kontrolramme for vandselskaber med en årlig debiteret vandmængde på højst 800.000 m³.

Til nr. 41 (§ 30, stk. 1, nr. 8)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 33, hvorefter § 19, stk. 1 og 2, ophæves og erstattes af et nyt stykke. Dette medfører, at § 19, stk. 3-6, bliver til § 19, stk. 2-5. Som konsekvens heraf ændres henvisning i § 30, stk. 1, nr. 8.

Til nr. 42 (§ 30, stk. 1, nr. 9)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 33, hvorefter § 19, stk. 1 og 2 ophæves og erstattes af et nyt stykke. Dette medfører, at § 19, stk. 3-6 bliver til § 19, stk. 2-5. Som konsekvens heraf ændres henvisning i § 30, stk. 1, nr. 9.

Til nr. 43 (§ 33)

Det følger af den gældende § 33, at salg af fast ejendom i forbindelse med salg af en kommunal vand- eller spildevandsforsyningsvirksomhed med henblik på videreførelse af den kommunale virksomhed i selskabsform, jf. § 15, stk. 1, kan ske uden forudgående offentligt udbud, såfremt salget sker senest den 30. juni 2010. Det er en forudsætning, at den faste ejendom anvendes til aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning.

Eftersom bestemmelsen ikke er relevant efter den selskabsmæssige adskillelse af vandselskaberne fra kommunerne er gennemført, foreslås bestemmelsen ophævet.

Til nr. 44 (§ 36)

Det følger af den gældende § 36, at bestemmelserne om prisloftreguleringen i kapitel 3 finder anvendelse for prisfastsættelsen fra 2011. Eftersom bestemmelsen er en overgangsbestemmelse, som ikke længere er relevant for lovens anvendelse, foreslås bestemmelsen ophævet.

Til nr. 45 (§ 37)

Den gældende § 37, giver miljøministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om kommunens varetagelse af visse administrative opgaver for visse vandselskaber i en overgangsperiode.

Bemyndigelsen er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 1468 af 16. december 2009 om kommuners varetagelse af administrative opgaver for visse vandselskaber og ændret ved bekendtgørelse nr. 1102 af 17. september 2010. Bekendtgørelsen bortfaldt den 1. januar 2013. De omfattede opgaver var drift af IT-systemer, bogholderi, forbrugsafregning, fakturering, administrativ bistand i forbindelse med oplysningsforpligtelser samt administrativ og juridisk personalebistand. Kun selskaber, der afledte/leverede højst 1 mio. m³ vand i 2008 kunne få leveret disse ydelser af en kommune, og kun hvis værdien ikke oversteg 1 mio. kr. om året. Prisen skulle fastsættes, så den svarede til de direkte og indirekte omkostninger ved at udføre opgaven.

Eftersom bestemmelsen ikke længere er relevant foreslås den ophævet.

Til § 2

Til nr. 1 (§ 1 a, 1. pkt.)

Efter den gældende formålsbestemmelse i vandforsyningslovens § 1 a, har loven til formål at sikre hensynet til princippet om omkostningsdækning, herunder miljømæssige og ressourcerelaterede omkostninger, og prissætning med tilskyndelsesvirkning. Derudover tages der hensyn til, at de forskellige vandanvendelsessektorer yder et passende bidrag, og til princippet om, at forurenere betaler.

Det foreslås at ændre formålsbestemmelsen, så den udover de nævnte formål angiver, at loven skal sikre hensynet til gennemsigthed for vandforbrugere.

Den foreslåede ændring indebærer, at hensynet til gennemsigthed for vandforbrugere skal sikres ved lovens administration, herunder hvordan almene vandforsyninger fastsætter takster og regulativer.

Den foreslåede ændring skal bl. a. sikre, at ejere af tilsluttede ejendomme kan gøre sig bekendt med vilkår, prissætning mm. En almen vandforsyning er et naturligt monopol, og ejere af de tilsluttede ejendomme kan således ikke selv umiddelbart beslutte at blive forsynet af en anden almen vandforsyning. Den foreslåede ændring har således til hensigt at tilgodese vandforbrugernes behov for at gøre bekendt med vilkår, prissætning m.v.

Forslaget skal ses i sammenhæng med de under § 2, nr. 48 og 53, foreslåede bestemmelser om, at almene vandforsyninger skal offentliggøre takster og regulativ på deres hjemmeside.

For at sikre overensstemmelse i administrationen af vandforsyningsloven og betalingsloven, foreslås enslydende ændring i formålsbestemmelsen i betalingslovens § 1, jf. lovforslagets § 3, nr. 1.

Til nr. 2 (§ 3, stk. 3)

Den gældende bestemmelse fastlægger, hvad der skal forstås ved en almen vandforsyning. Definitionen blev indført i vandforsyningsloven af 1978, som definerede et "alment vandforsyningsanlæg".

Da et "anlæg" efter en naturlig sproglig forståelse angiver et fysisk anlæg, og ikke den juridiske enhed, foreslås begrebet ændret til "en almen vandforsyning". Med begrebet forstås den person, eller juridiske enhed, der ejer de konkrete vandforsyningsanlæg, der er forpligtet efter loven som en almen vandforsyning. De ti ejendomme knytter sig til de enkelte vandforsyningsanlæg. En almen vandforsyning kan drives i (enhver) selskabsform, og kan således både drives som et aktie- eller anpartsselskab, en forening, eller selvejende institution m.v. Almene vandforsyninger, der er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, vil blive betegnet som vandselskaber i vandsektorloven og dennes bekendtgørelser. I modsætning til almene vandforsyninger står ikke-almene vandforsyninger, hvor der er tale om en fysisk eller juridisk per-

son, der ejer et vandforsyningsanlæg, der forsyner eller har til formål at forsyne færre end ti ejendomme. Dette er en videreførelse af den gældende bestemmelse, idet man ikke i almindelighed har fundet det rimeligt, at ejere af sådanne mindre anlæg skulle kunne pålægges de forpligtelser, der er indeholdt i lovens kapitel 8. Der er ikke tilsigtet ændringer i de forpligtelser almene vandforsyninger har i den gældende regulering.

Til nr. 3 (§ 6)

Efter den gældende § 6, kan miljøministeren efter forhandling med KL (Kommunernes Landsforening) fastsætte regler om, i hvilket omfang de beføjelser, der efter kapitel 6 og 8 er henlagt til ministeren, kan udøves af kommunalbestyrelsen, når der foreligger vandforsyningsplaner vedtaget efter § 14 a. Den gældende § 14 a, beskriver, at vandforsyningsplaner, der udarbejdes efter lovens § 14, ikke må stride mod regler udstedt i medfør af lov om vandplanlægning, kommuneplanlægningen, forudsætninger fastsat efter lovens § 16, stk. 2, eller en indsatsplan efter § 13. Før kommunalreformen indeholdt § 14 a, en forpligtelse for amtsrådet eller hovedstadsrådet til at påse, at vandforsyningsplanen ikke stred mod bl.a. regionplanen.

Som følge af kommunalreformens ophævelse af amtsrådets og hovedstadsrådets kompetence i den gældende § 14 a, stk. 2, foreslås det, at henvisningen i § 6, ændres til § 14, da der alene kan vedtages vandforsyningsplaner efter § 14 og ikke efter § 14 a.

Til nr. 4 (§ 13 a)

Bestemmelsen, der nyaffattes, medfører, at alene kommunalbestyrelsen har kompetence til at vedtage indsatsplaner til grundvandsbeskyttelse, jf. den gældende § 13 a. Udarbejdelse af planer er så central en myndighedsopgave, at opgaven alene skal udføres af kommunalbestyrelsen. En indsatsplan efter § 13 a, kan danne baggrund for et pålæg om sprøjttemiddel- eller nitratrestriktioner, jf. miljøbeskyttelseslovens § 26 a. Bestemmelsen kan anvendes, hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at den statslige udpegning af indsatsområder, jf. vandforsyningslovens § 11, stk. 1, nr. 5, er utilstrækkelige til at sikre kommunens eller vandforsyningens interesser.

Almene vandforsyninger har stadig mulighed for at indgå aftaler med henblik på at gennemføre en af kommunen vedtaget indsatsplan, jf. den gældende § 13 d, samt at indregne udgifter til kortlægning, overvågning og beskyttelse af de vandressourcer, som den almene vandforsyning indvinder fra eller i fremtiden kan forventes at indvinde fra, i det omfang overvågning og beskyttelse, der ligger uden for den offentlige grundvandsbeskyttelse, er nødvendig eller hensigtsmæssig for den almene vandforsyningens virksomhed, jf. den gældende § 52 a, nr. 10. Den offentlige grundvandsbeskyttelse består bl.a. af den statslige grundvandskortlægning, regionernes oprydning af jordforureninger samt kommunernes

indsatsplaner. Almene vandforsyninger kan have en interesse i at supplere den offentlige indsats, idet de herved på længere sigt kan opretholde en produktion uden for lange transporttider for vandet og uden avanceret rensning, f.eks. for nitrat eller sprøjttemidler og således spare penge til behandling og overvågning af behandlingsprocessen og/eller omlægning af ledninger, borer og andre anlæg.

Som hidtil vil indsatsplanlægningen skulle baseres på en detaljeret kortlægning, som ved udpegede indsatsområder. Såfremt staten har udført en detaljeret kortlægning, fordi området der ønskes indsatsplanlagt er placeret i et område med særlige drikkevandsinteresser eller et indvindingsopland til almene vandforsyninger uden for disse, kan denne grundvandskortlægning lægges til grund. Kommunen bør i sin indsatsplan redegøre for, hvilke omstændigheder, der gør, at kommunen har vurderet anderledes end staten. Har kommunen udført supplerende undersøgelser og kortlægning eller en ny kortlægning, skal indsatsplanen baseres på disse oplysninger.

Bekendtgørelse om indsatsplaner vil blive ændret, så det afspejles, at almene vandforsyninger ikke kan vedtage indsatsplaner.

Til nr. 5 (§ 13 b, stk. 1)

Bestemmelsen, der nyaffattes, er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 4, til § 13 a. Gennemførelsen af en indsatsplan vil kræve et samarbejde mellem kommunalbestyrelsen og almene vandforsyningens virksomheder, og da indsatsplanen i visse tilfælde vil kunne få omfattende konsekvenser for de berørte grundejere m.v., har kommunalbestyrelsen i den foreslåede bestemmelse pligt til at inddrage alle de berørte parter i processen. Det er de konkrete parter i det berørte område, der skal inddrages, således alle berørte lodsejere eller virksomheder, alle vandforsyningens virksomheder (og/eller vandforsyningssamarbejder) og berørte kommuner. Det nedsatte koordinationsforum skal informeres om, hvordan arbejdet med indsatsplanerne skrider frem. Reglen supplerer den almindelige partshøringsregel i forvaltningslovens § 19.

Til nr. 6 (§ 13 b, stk. 6)

Den gældende bestemmelse indeholder processuelle regler for almene vandforsyningers indsatsplaner efter den gældende § 13 a. Som konsekvens af ophævelsen af almene vandforsyningers kompetence i lovforslagets § 2, nr. 4, foreslås § 13, stk. 6, ophævet.

Til nr. 7-13 (§§ 13 d, stk. 1, 1. pkt., 13 d, stk. 1, 2. pkt., 13 d, stk. 1, 1. og 2. pkt., 13 d, stk. 1, 2. pkt., 13 d, stk. 2, 1. pkt., 14, stk. 1, 1. pkt., 14 a, stk. 2, 29, stk. 2, 45, stk. 1, 1. pkt., 46, stk. 2, 50, stk. 1, 2. pkt., 51, stk. 1, 1. pkt., 52, stk. 1, 52 b, stk. 1, 59 a, 1. pkt.)

De foreslåede ændringer er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter ”et alment vandforsyningsanlæg” ændres til ”en almen vandforsyning”. Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsernes materielle indhold.

Til nr. 14 (§ 14 b)

Med forslaget indføres en pligt for kommunalbestyrelsen til mindst én gang årligt at drøfte vand- og spildevandsforsyningsforholdene med kommunens almene vandforsyninger samt spildevandsforsyningselskaber, der er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1. Reglen, der er ny, svarer i vidt omfang til den praksis, der allerede er gældende i dag. Drøftelsen af forsyningsforholdene skal omfatte den fremadrettede forsyningsstruktur, herunder udbygning af forsyningsnettet, herunder ledningsnet, anlæg m.v., og de almene vandforsyningsanlægs og spildevandsforsyningselskabernes strategier. Udbygningen af ledningsnettet vil kunne omfatte etablering af ledninger i nye områder i overensstemmelse med kommunens planlægning, herunder udbygning af anlæg, f.eks. indvindingsanlæg m.v. Drøftelsen vil i vidt omfang kunne sammenkobles med udarbejdelse af vandforsyningsplaner, jf. vandforsyningslovens § 14. Der er ikke fastsat særlige formkrav til drøftelsen, som kommunalbestyrelsen kan gennemføre på den måde, som kommunalbestyrelsen vurderer er bedst egnet. I forbindelse med tilrettelæggelsen af den årlige drøftelse, har kommunalbestyrelsen mulighed for at udvide kredsen, f.eks. ved at invitere det nedsatte koordinationsforum, jf. vandforsyningslovens § 12.

Tilsvarende bestemmelse foreslås indført for spildevandsforsyningselskaber, jf. lovforslagets § 4, nr. 5.

Der henvises herudover til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.2.2.1.3.

Til nr. 15-19 (§§ 18, stk. 2, 29, stk. 1, 29, stk. 2, 29, stk. 3, 1. pkt. og 30, stk. 1, 1. og 3. pkt.)

De foreslåede ændringer er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter ”et alment vandforsyningsanlæg” ændres til ”en almen vandforsyning”. Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsernes materielle indhold.

Til nr. 20 (§ 32, stk. 1)

Efter den gældende bestemmelse kan miljø- og fødevareministeren helt eller delvis tilbagekalde indvindingstilladelsen til en almen vandforsyning, når vægtige grunde taler for, at anlægget helt eller delvist videreføres af en anden almen vandforsyning, eller at forsyningen helt eller delvist overtages af en anden almen vandforsyning. Miljø- og fødevareministeren træffer bestemmelser om den fremtidige vandforsyning af de pågældende forbrugere, herunder om vilkårene for forsyningen. Den almene vandforsyning kan forlange, at det gøres til et vilkår for tilbagekaldelsen, at den overtagende almene vandforsyning overtager anlægget med grund og ledningsnet efter lovens § 37, i det omfang, ejeren ikke

fremtidig kan udnytte de pågældende værdier på hensigtsmæssig måde.

Bestemmelsen foreslås nyaffattet som følge af ændringen af ”et alment vandforsyningsanlæg” til ”en almen vandforsyning” i lovforslagets § 2, nr. 2. Det foreslås endvidere, at det i bestemmelsens ordlyd gøres klart, at den alene tænkes anvendt i situationer, hvor det er nødvendigt for at sikre en tilstrækkelig forsyning til forbrugere.

Bestemmelsen viderefører den gældende § 32, som viderefører dele af vandforsyningsloven af 1969. Bestemmelsen dækker bl.a. § 10.2 i indstillingen fra udvalget vedrørende vandforsyningen i hovedstadsområdet, jf. Folketingstidende 1977-1978, tillæg A, spalte 3004, der lå til grund for udarbejdelsen af hovedloven i 1978.

Bestemmelsen omfatter inddragelse af vandindvindingstilladelser fra en almen vandforsyning, således at forsyningen overtages af en anden almen vandforsyning.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovens §§ 45-48, om almene vandforsynings forsyningspligt. Efter disse bestemmelser kan det pålægges en almen vandforsyning at foretage udvidelser og ændre sit forsyningsområde. Der vil derfor normalt ikke være behov for at gennemføre en omstrukturering ved at tilbagekalde en indvindingstilladelse til en almen vandforsyning. Bestemmelsen kan navnlig tænkes anvendt, hvor der ikke længere kan indvindes de nødvendige mængder vand fra det pågældende anlæg til at sikre den fortsatte forsyning af borgere og vandforbrugende virksomheder i området. Sådanne problemstillinger forudsættes primært løst gennem kommunens vandforsyningsplanlægning og bestemmelsen forudsættes således alene anvendt rent undtagelsesvist.

Det er muligt at kommunen i forbindelse med miljø- og fødevareministerens tilbagekaldelse eksproprierer f.eks. ledningsnettet fra den almene vandforsyning til fordel for den overtagende almene vandforsyning efter lovens § 37. I så fald følger det af lovens § 42, stk. 2, jf. § 104 i lov om offentlige veje, at den almene vandforsyning kan kræve, at den overtagende almene vandforsyning også skal overtage resten af vandforsyningsanlægget, hvis den afgivende almene vandforsyning ikke fremtidig kan udnytte anlægget på rimelig måde.

Hvis den overtagende almene vandforsyning ikke ønsker at overtage nogen del af den afgivende vandforsynings anlæg, fremgår det endvidere af bestemmelsens sidste pkt., at det også i denne situation kan pålægges den overtagende vandforsyning at overtage anlægget i det omfang, dets ejer ikke kan udnytte det på hensigtsmæssig måde.

Til nr. 21-27 (§§ 32, stk. 2, 1. og 2. pkt., 32, stk. 2, 2. pkt., 33, stk. 2, 37, stk. 1, 38, 1. pkt., 39, stk. 2, 41, 45, stk. 1, 1. pkt., 47, stk. 2, 1. pkt., overskriften til kapitel 9, 51, stk. 1 og 2, 1. pkt., og 52 a, stk. 1, 1. pkt., og 2)

De foreslåede ændringer er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter "et alment vandforsyningsanlæg" ændres til "en almen vandforsyning". Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelseernes materielle indhold.

Til nr. 28 (§ 45, stk. 2)

Efter den gældende bestemmelse afgøres uoverensstemmelser om omfanget af og vilkårene for forsyningspligten af miljø- og fødevareministeren.

Med den foreslåede ændring præciseres det, at bestemmelsen finder anvendelse for forsyningspligten efter det gældende stk. 1. Præciseringen er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 30, om forsyningspligt for andre områder end den almene vandforsynings naturlige forsyningsområde. Der henvises til lovforslagets bemærkninger til denne bestemmelse.

Til nr. 29 (§§ 45, stk. 3, 47, stk. 1, 52, stk. 2, 52 a, stk. 3, 53 a, stk. 1 og 2, 55, stk. 3 og 59 a)

De foreslåede ændringer er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter "et alment vandforsyningsanlæg" ændres til "en almen vandforsyning". Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelseernes materielle indhold.

Til nr. 30 (§ 45, stk. 4)

Bestemmelsen, der er ny, giver kommunalbestyrelsen mulighed for i særlige tilfælde at pålægge en almen vandforsyning forsyningspligt i andre områder, end den almene vandforsynings naturlige forsyningsområde med henblik på at sikre en tilstrækkelig vandforsyning i kommunen. Den foreslåede regel supplerer reglen i § 45, stk. 1, 1. pkt., der indeholder forsyningspligt for almene vandforsyninger i det naturlige forsyningsområde.

Reglen supplerer ligeledes miljø- og fødevareministerens kompetence i lovens § 45, stk. 1, 2. pkt., samt miljø- og fødevareministerens kompetence i § 46, til at pålægge almene vandforsyninger, der er omfattet af § 2, stk. 1, i vandsektorloven leveringspligt til andre almene vandforsyninger. Ministerens kompetence til at træffe afgørelse efter § 45, stk. 1, 2. pkt., er delegeret til kommunalbestyrelserne efter § 25, i bekendtgørelse nr. 1451 af 11. december 2007 om vandindvinding og vandforsyning.

Ved forsyningspligt forstås en forpligtelse for den almene vandforsyning til at sikre forsyning med vand frem til vandforbrugerens ejendomsgrænse. Ved leveringspligt forstås en forpligtelse til levering af vand til en anden almen vandforsyning, der herefter sikrer forsyningen af vandforbrugerne.

Ved særlige tilfælde forstås f.eks. tilfælde, hvor en eksisterende almen vandforsyning nedlægger sig selv. Vandforbrugerne vil derfor kunne skulle betale tilslutningsbidrag til den nye forsyning. Dette gælder uanset, om vandforbrugerne tidligere har været tilsluttet en anden almen vandforsyning.

Kommunalbestyrelsen vil derfor skulle vurdere de økonomiske konsekvenser for både den almene vandforsyning og vandforbrugerne forinden meddelelse af pålæg. Anvendelsen af den foreslåede regel bør, for at sikre den decentrale indvindingsstruktur, alene anvendes, hvis der ikke er alternative muligheder. Det konkrete påbud efter den foreslåede § 45, stk. 2, vil kunne påklages til Natur- og Miljøklagenævnet.

Som konsekvens af et påbud om forsyning uden for både det naturlige forsyningsområde og det i vandforsyningsplanen tillagte forsyningsområde, bør vandforsyningsplanen tilrettet snarest.

De konkrete fysiske anlæg vil kunne overtages i det omfang, der er enighed herom mellem den nedlagte vandforsyning og den nye forsyner.

Den overtagende vandforsyning vil hensigtsmæssigt kunne fastsætte differentierede takster i de to forsyningsområder med henblik på at på sigt kunne udligne de prismæssige forskelle. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 46.

Kommunalbestyrelsen kan fastsætte omfanget af forsyning, og de nærmere vilkår som forsyningen vil skulle ske på. Som udgangspunkt vil den overtagende almene vandforsynings regulativ og takster finde anvendelse på det nye område også. Kommunalbestyrelsens afgørelse vil kunne påklages til Natur- og Miljøklagenævnet efter den gældende § 75, stk. 1.

Til nr. 31-36 (§§ 46, stk. 1 og 2, 46, stk. 3, 46 a, stk. 1 og 2, 47, stk. 2, 1. pkt. og 55, stk. 7)

De foreslåede ændringer er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter "et alment vandforsyningsanlæg" ændres til "en almen vandforsyning". Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelseernes materielle indhold.

Til nr. 37 (§ 48, stk. 1)

Efter den gældende bestemmelse har miljø- og fødevareministeren kompetence til at påbyde kommunalt samarbejde og samarbejde mellem almene vandforsyninger, hvis det skønnes nødvendigt for at sikre en planmæssig udbygning af vandforsyningen og for at sikre en hensigtsmæssig anvendelse, kortlægning, overvågning og beskyttelse af de eksisterende vandforekomster til drikkevandsforsyning.

Den foreslåede bestemmelse overfører dele af miljø- og fødevareministerens gældende kompetence til at meddele påbud om vandsamarbejder mellem almene vandforsyninger til kommunalbestyrelsen. Bestemmelsen kan anvendes, hvor de almene vandforsyninger ikke ønsker frivilligt at etablere et vandsamarbejde, men hvor kommunalbestyrelsen vurderer, at det er nødvendigt af hensyn til at sikre en planmæssig udbygning af vandforsyningen og sikre en hensigtsmæssig

anvendelse, kortlægning, overvågning og beskyttelse af de eksisterende vandforekomster til drikkevandsforsyning.

Vandsamarbejder kan være relevante f.eks. i spørgsmål om gennemførelse af grundvandsbeskyttende tiltag, hvor et vandsamarbejde f.eks. kan håndtere udarbejdelse af aftaler om dyrkningsrestriktioner på en ejendom eller lignende. Vandsamarbejdet vil kunne varetage opgaver, der enten gælder den almene vandforsyning direkte, f.eks. beskyttelse af vandforsyningens eget indvindingsopland eller indirekte, f.eks. beskyttelse af nabovandforsyningens indvindingsopland, hvor der kan etableres nødforsyninger til. Som en del af vandsamarbejdet vil de almene vandforsyninger kunne afholde omkostninger til de relevante tiltag solidarisk.

Amtsrådet havde i den tidligere § 48, kompetence til at påbyde vandsamarbejder til kommuner og til samarbejde mellem både kommunale og private almene vandforsyninger. Med kommunalreformen blev amtsrådets kompetence overført til miljøministeren (nu miljø- og fødevareministeren). Ved vedtagelsen af vandsektorloven og de tilhørende ændringer i vandforsyningsloven ved lov nr. 460 af 12. juni 2009 blev bestemmelsens sondring mellem kommunale og private almene vandforsyninger ophævet, da alle kommunale forvaltningsvirksomheder med vandforsyning blev udskilt fra kommunerne, og organiseret som et selvstændigt aktie- eller anpartsselskab ejet af kommunen.

Kommunalbestyrelsen kan ikke deltage i vandsamarbejdet, men kommunalbestyrelsen kan dog vælge at inddrage vandsamarbejdet i kommunens arbejde, f.eks. i forbindelse med udarbejdelse af vandforsyningsplaner og indsatsplaner eller kommunens arbejde i øvrigt, ligesom vandsamarbejdet kan vælge at inddrage kommunalbestyrelsen i vandsamarbejdets arbejde.

Den foreslåede bestemmelse suppleres af almene vandforsyningers mulighed for at dække omkostninger til et frivilligt etableret vandsamarbejde over vandtaksten, jf. vandforsyningslovens § 52 b, jf. § 52 a, stk. 1, nr. 10, der blev indført med lov nr. 479 af 1. juli 1998 om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om miljøbeskyttelse og lov om planlægning.

Almene vandforsyninger, der er omfattet af den foreslåede § 2, stk. 1, i vandsektorloven, har mulighed for at få tillæg til indtægtsrammen eller den regnskabsmæssige kontrolramme, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 16.

Til nr. 38 (§ 48, stk. 2)

Efter den gældende bestemmelse kan miljø- og fødevareministeren i mangel af enighed mellem vandsamarbejdets parter fastsætte vilkår for et vandsamarbejde, jf. lovens § 48, stk. 1, efter forhandling med de berørte parter.

Det foreslås, at miljø- og fødevareministerens hjemmel til at fastsætte vilkår om samarbejdet ligeledes overføres delvist til kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen vil med den

foreslåede ændring efter forhandling med berørte almene vandforsyninger kunne fastsætte vilkår for vandsamarbejdet, hvis der ikke kan opnås enighed om vilkårene internt i vandsamarbejdet.

Til nr. 39 (§ 48, stk. 3 og 4)

Efter den gældende § 48, stk. 1, kan miljø- og fødevareministeren påbyde almene vandforsyninger at indgå i et vandsamarbejde, som også beskrevet i bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 37. Dette gælder både vandsamarbejder inden for en kommunegrænse og vandsamarbejder på tværs af kommunegrænser. Denne kompetence overføres delvist til kommunalbestyrelsen med lovforslagets § 2, nr. 37. Miljø- og fødevareministeren har ikke i den gældende regulering hjemmel til at fastsætte regler om vandsamarbejder.

Med det foreslåede *stk. 3*, der er nyt, bibeholdes miljø- og fødevareministerens kompetence til at påbyde almene vandforsyninger at indgå i et vandsamarbejde, som beskrevet i stk. 1, delvist. Det medfører, at miljø- og fødevareministeren fortsat kan påbyde vandsamarbejder på tværs af kommunegrænser. Den foreslåede regel supplerer kommunalbestyrelsens kompetence efter stk. 1 og 2.

Vandsamarbejder på tværs af kommunegrænser kan være relevante, idet grundvandsmagasinerne kan ligge på tværs af kommunegrænser. Den foreslåede regel forhindrer ikke, at de almene vandforsyninger i hver sin kommune frivilligt vælger at etablere et vandsamarbejde på tværs af kommunegrænser. I tilfælde af at parterne, dvs. de almene vandforsyninger, der modtager påbuddet, ikke kan nå til enighed om vilkårene for vandsamarbejdet, kan miljø- og fødevareministeren fastsætte disse efter forhandling med de almene vandforsyninger. Indholdsmæssigt er der ikke forskel på miljø- og fødevareministerens kompetence og kommunalbestyrelsens. Der er alene tale om en geografisk fordeling af kompetencerne.

Vandsamarbejder på tværs af kommunegrænser vil ofte skulle følges op med en ændring af kommunernes vandforsyningsplan. Miljø- og fødevareministeren har hjemmel til at påbyde kommunalbestyrelsen at udarbejde delplaner samt ændringer og tillæg til vandforsyningsplanen, jf. vandforsyningslovens § 14, stk. 3.

Det foreslåede *stk. 4*, der er nyt, bemyndiger miljø- og fødevareministeren til at fastsætte regler om påbud om vandsamarbejder. Bemyndigelsen forventes ikke udnyttet straks, men vil afvente en erfaringsopsamling på baggrund af den kommende kommunale praksis. Ministeren vil kunne fastsætte regler om indhold, dokumentationsgrundlag, frister samt inddragelse af almene vandforsyninger og andre relevante parter.

Til nr. 40 (§§ 51, stk. 1, 2. pkt., og 65, stk. 1, 1. pkt.)

De foreslåede ændringer er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter ”et alment vandforsyningsanlæg” ændres til ”en almen vandforsyning”. Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsernes materielle indhold.

Til nr. 41 (§ 52 a, stk. 1)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 14, hvorefter vandselskaber får en regnskabsmæssig kontrolramme for vandselskaber med en årlig debiteret vandmængde på højst 800.000 m³ og en indtægtsramme for vandselskaber med en årlig debiteret vandmængde over 800.000 m³.

Til nr. 42 (§ 52 a, stk. 1, nr. 4)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 17, hvorefter bestemmelsen om Forsyningssekretariatets oprettelse ophæves, da bestemmelsen ikke længere er relevant.

Til nr. 43 (§ 52 a, stk. 1, nr. 12)

Den foreslåede ændring er en sproglig konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 2, nr. 44 og 45, hvorefter almene vandforsyninger kan opkræve midler til en fond samt til et tvistløsningsorgan.

Til nr. 44 (§ 52 a, stk. 1, nr. 13)

Efter den gældende § 52 a, stk. 1, kan der ved levering af vand fra en almen vandforsyning under overholdelse af det prisloft, som måtte være fastsat for forsyningen i medfør af § 6 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, i prisen indregnes de i bestemmelsen anførte udgifter, jf. dog stk. 3 og 4. Disse udgifter omfatter efter § 52 a, stk. 1, nr. 13, bidrag til dækning af udgifter til opgaver, der falder ind under Vandsektorens Teknologiuudviklingsfond, jf. kapitel 7 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

Det foreslås, at der i bestemmelsen indsættes en ny hjemmel til, at vandforsyningsselskaber kan opkræve midler til en fond, som er oprettet efter fondsloven og regler udstedt i medfør heraf. Det er frivilligt for det enkelte vandforsyningsselskab om, og i hvilket omfang, vandforsyningsselskabet opkræver midler til indbetaling til en sådan fond. Dog er det en betingelse, at fonden har til formål, at vandteknologi fremmes, udvikles og demonstreres.

Det forventes, at vand- og spildevandsbranchen vil afvikle den eksisterende Vandsektorens Teknologiuudviklingsfond, som er oprettet i medfør af den gældende vandsektorlovs kapitel 7. Vandforsyningsselskaberne vil dog fortsat have mulighed for at opkræve midler til den eksisterende Vandsektorens Teknologiuudviklingsfond, jf. 1. led i den gældende vandforsyningslov § 52 a, stk. 1, nr. 13, som ikke ændres i

medfør af dette lovforslag. Denne hjemmel foreslås opretholdt med henblik på at sikre en forsvarlig administration af fonden frem mod fondens opløsning, se også lovforslagets afsnit 3.1.3.

Til nr. 45 (§ 52 a, stk. 1, nr. 14)

Bestemmelsen er ny. Efter de gældende regler, er der ikke hjemmel til, at vandforsyningsselskaber kan opkræve midler over taksterne til bidrag til finansiering af et godkendt privat tvistløsningsorgan.

Med ændringen indføres mulighed for, at vandforsyningsselskaber kan opkræve de udgifter, der er forbundet med oprettelse og drift af et privat tvistløsningsorgan, godkendt efter henholdsvis vandsektorlovens § 12 a, som foreslås indført i medfør af dette lovforslags § 1, nr. 24, og forbrugerklagelovens § 6, og udgifter, der følger af regler udstedt i medfør heraf, som vedrører tvistløsningsorganets behandling af sager.

Det er hensigten, at tvistløsningsorganet både kan behandle forbrugeres og vand- og spildevandsforbrugende private og offentlige virksomheder og institutioners klager over vandselskaber. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.5. og de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 24.

Forbrugere og vandforbrugende private og offentlige virksomheder og institutioner kan således opkræves udgifter over vandtaksten, som en modydelse for den klagemulighed, som oprettelsen og driften af et godkendt privat tvistløsningsorgan medfører.

Til nr. 46 og 47 (§§ 52 a, stk. 2, og 52 b, stk. 2)

De foreslåede ændringer er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter ”et alment vandforsyningsanlæg” ændres til ”en almen vandforsyning”. Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsernes materielle indhold.

Til nr. 48 (§ 53, stk. 1)

Det foreslås, at det gældende stk. 1, nyaffattes og erstattes af et stk. 1 og 2. De foreslåede bestemmelser viderefører dele af den gældende lovs § 53, stk. 1.

Efter den gældende § 53, stk. 1, 1. pkt., fastsætter almene vandforsyningsanlæg under overholdelse af det prisloft, der måtte være fastsat for forsyningen i medfør af § 6, i den gældende vandsektorlov, anlægs- og driftsbidrag en gang årligt ved levering af vand fra forsyningen. Kommunalbestyrelsen skal en gang årligt godkende anlægs- og driftsbidrag for alle almene vandforsyninger, herunder både kommunalt ejede og forbrugerejede. Kommunalbestyrelsens afgørelse efter denne bestemmelse kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed, jf. den gældende § 76, nr. 4.

Det foreslåede *stk. 1, 1. pkt.*, er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter "et alment vandforsyningsanlæg" ændres til "en almen vandforsyning", samt lovforslagets § 1, nr. 14, som indebærer en ændring af den økonomiske regulering af vandselskaberne, hvor det bl.a. er hensigten, at der i stedet for prislofter skal udmeldes indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer for flere år frem. Kommunalbestyrelsen skal derfor tage hensyn til dette ved godkendelse af anlægs- og driftsbidrag (takster). Anlægs- og driftsbidrag omfatter både engangsbidrag (herunder bidrag til vandforsynings hovedanlæg, bidrag til forsyningsledninger og bidrag til stikledning) og løbende bidrag. Herudover tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsernes materielle indhold. Almene vandforsyninger skal derfor fastsætte anlægs- og driftsbidrag én gang årligt. Efter det foreslåede *stk. 1, 2. pkt.*, skal fastsættelsen ske under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som bliver fastsat for den almene vandforsyning i medfør af vandsektorlovens §§ 6 eller 6 a.

I det foreslåede *stk. 1, 3. pkt.*, som er nyt, præciseres den gældende retstilstand med henblik på at afklare tvivl om, i hvilket omfang en almen vandforsyningsvirksomhed kan fastsætte differentierede takster mellem ensartede kategorier af forbrugere. Udgangspunktet for fastsættelse af takster er primært et solidaritetsprincip, hvorefter alle betaler den samme kubikmetertakst for levering af vand, samme administrationsbidrag og samme anlægsbidrag for tilslutning af sammenlignelige ejendomme til anlægget. De fleste almene vandforsynings takster fastsættes som én takst for én type forbrugere i én kommune.

Det foreslås at præcisere bestemmelsen således, at almene vandforsyninger i særlige tilfælde kan differentiere taksterne inden for selskabets forsyningsområder. Med særlige tilfælde sigtes f.eks. til tilfælde, hvor den almene vandforsyning kan begrunde differentieringen i historiske eller fremtidige faktiske forhold vedrørende forsyningsmuligheder eller forsyningsydelse. Således foreslås det, at der kan differentieres på grundlag af, at omkostninger til at forsyne ejendomme navnlig varierer efter områdets karakter, herunder om et område er tæt eller mindre tæt bebygget.

Et særligt tilfælde kan også være, at en stor vandforbrugende virksomhed får nedsat, og dermed differentieret, det faste kubikmeterbidrag, hvis det konkret kan begrundes i, at omkostningerne forbundet med forsyningen af denne virksomhed er væsentligt mindre pr. kubikmeter end forsyningen af mindre ejendomme. Videre kan særlige tilfælde omfatte tilfælde, hvor fusionerede almene vandforsyninger differentierer taksterne inden for de tidligere forskellige forsyningsområder, da de tidligere forsyningsområder med overvejende sandsynlighed har haft forskellige takster. Forskellene kan være begrundet i historisk forskellig prioritering af drift og investering, men kan også være begrundet i forskellige miljømæssige eller geografiske forhold, som giver anledning til forskelle i den almene vandforsynings omkostninger til at drive forsyningen.

Bestemmelsen vil også kunne anvendes, hvis en almen vandforsyning dækker flere kommuner (f.eks. efter en fusion), men hvor de enkelte kommunalbestyrelser stiller forskellige krav til den almene vandforsynings opnåelse af krav til miljø og service inden for den enkelte kommunes geografiske område. Den almene vandforsyning kan som en følge heraf differentiere taksterne, så forbrugerne i den kommune, som ønsker et højt miljø- og serviceniveau, eller hvor nye tiltag er miljømæssigt eller forsyningsmæssigt nødvendige, betaler mere, hvorimod forbrugerne i en kommune, som f.eks. ønsker et lavere miljø- eller serviceniveau eller, hvor tilsvarende tiltag ikke er miljømæssigt eller forsyningsmæssigt nødvendige, betaler mindre.

De særlige tilfælde skal kunne varetages efter vandforsyningslovens formålsbestemmelse, f.eks. kan fastsættelsen af differentierede takster fortsat ikke begrundes i hensyn til bestemte forbrugerkategorier, f.eks. af sociale hensyn eller som indirekte støtte til erhverv.

Differentierede takster kan fastsættes i en overgangsperiode, f.eks. efter en fusion, eller som en blivende forskel i taksten. Dette vil gælde uagtet om almene vandforsyninger fusionerer på tværs af kommunegrænser, men dog kun så længe differentieringens formål kan begrundes sagligt.

Vandselskaberne skal ved fastsættelsen af taksterne sikre, at indtægterne holder sig inden for den udmeldte ramme, også hvis et vandselskab udnytter muligheden for at fastsætte differentierede takster.

Efter gældende ret skal taksterne godkendes i den kommune, hvor vandforsyningen er beliggende, hvilket vil sige hvor selskabet har hjemsted. Det foreslås i *stk. 1, 4. pkt.*, at taksterne skal godkendes i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges. Dette indebærer, at et vandselskab, som leverer vand til forbrugere i flere kommuner skal have godkendt taksterne af flere kommunalbestyrelser. Dog foreslås det i *stk. 1, 5. pkt.*, at kommunalbestyrelserne har mulighed for at aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender taksterne for alle kommuner (sideordnet delegation). F.eks. kan det aftales, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender takster for alle kommuner, eller at alle kommunalbestyrelser skal være enige om godkendelse af taksterne for alle kommuner, også selvom der er indført differentierede takster. Kommunernes delegationskompetence forudsættes udnyttet ved, at de respektive kommunalbestyrelser indgår en aftale, hvori rækkevidden af kompetencefordelingen og om eventuelt ophør af aftalen om delegation udtrykkeligt er fastsat.

Der er ikke i dag krav om, at det godkendte takstblad skal findes på den almene vandforsynings hjemmeside. Det foreslåede *6. pkt.*, sikrer, at almene vandforsynings takstblade skal være tilgængeligt på den almene vandforsynings hjemmeside. Bestemmelsen svarer i vidt omfang til, hvad der allerede er praksis i dag. Bestemmelsen sikrer, at den almene vandforsynings kunder til enhver tid kan finde oplysninger

om den almene vandforsynings priser. Se også bemærkninger til lovforslagets § 3, nr. 1, om gennemsigthed.

Det nye *stk. 2*, er en videreførelse af det tidligere *stk. 1, 3. pkt.* Hvis kommunalbestyrelsen f.eks. nægter at godkende en forhøjelse af en almen vandforsynings takster for tilslutningsbidrag, kan det være nødvendigt, at kommunalbestyrelsen i stedet træffer bestemmelse om, forhøjelse af vandforsyningens løbende bidrag, selvom vandforsyningen ikke ønsker denne form for forhøjelse af bidrag. Kommunalbestyrelsens adgang til at forhøje visse bidrag mod at sænke andre gælder alene for almene vandforsyninger, der ikke er omfattet af § 2, *stk. 1*, i vandsektorloven. Det vil sige almene vandforsyninger, som ikke er underlagt en indtægtsramme eller en regnskabsmæssig kontrolramme. Dette skyldes bl.a., at der i modsat fald – afhængig af rammens udformning – kan opstå risiko for, at det af kommunalbestyrelsen ændrede bidrag overskrider rammen.

Til nr. 49 (§ 53, *stk. 2*)

De foreslåede ændringer er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter ”et alment vandforsyningsanlæg” ændres til ”en almen vandforsyning”. Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsens materielle indhold.

Til nr. 50 (§ 53, *stk. 3*)

Efter den gældende § 53, *stk. 3*, kan almene vandforsyninger, der er omfattet af vandsektorlovens § 2, *stk. 1*, vælge at opkræve passagebidrag uden godkendelse fra kommunalbestyrelsen, hvorimod almene vandforsyninger, der ikke er omfattet af vandsektorlovens § 2, *stk. 1*, skal have kommunalbestyrelsens godkendelse af opkrævningen.

Bestemmelsen nyaffattes med henblik på at præcisere, at kommunalbestyrelsens træffer afgørelse om pålæg om, at de enkelte ejere af ejendommen skal betale passagebidrag, og at almene vandforsyningers opkrævning af passagebidrag sker som en følge heraf. Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 53, *stk. 3*, hvorefter kommunalbestyrelsen kan pålægge de grundejere, til hvis ejendomme der kan leveres vand til almindelig brug fra en forsyningsledning til en almen vandforsyning, selv om de ikke aktuelt måtte ønske at slutte deres ejendom til forsyningsnettet. Bidragspligten omfatter ikke alene andelen i ledningsudgift, men også bidrag til stikledning til og med stophane på de enkelte grunde. Opkrævninger som følge af kommunalbestyrelsens afgørelse foretages af den almene vandforsyning i det forsyningsområde, hvori ledningen er beliggende.

Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om at pålægge og opkræve passagebidrag efter reglerne i bekendtgørelse nr. 1282 af 15. december 2011 om pålæg af bidrag efter vandforsyningslovens § 53, *stk. 3*. Bekendtgørelsen forventes nyudstedt med ændring af bekendtgørelsens titel til bekendtgørelse om passagebidrag.

Bestemmelsen finder hovedsagligt anvendelse dels ved aktuelle udstykninger, hvor udstykningsforetagendet bør betale vandledningerne i forbindelse med vejanlægget og ikke bør kunne udskyde betalingen, til der senere kommer købere og ønsker tilslutning, dels i samlede bebyggelser, hvor det findes naturligt, at der er vandledninger i vejene, dels i spredte bebyggelser, hvor der er et almindeligt behov for vandforsyning fra en almen vandforsyning. I øvrigt bør den faktiske udnyttelse af de bidragspligtige ejendomme ligge til grund for beregning af passagebidrag.

Til nr. 51 (§ 53, *stk. 6*)

Forslaget nyaffatter energi-, forsynings- og klimaministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om takstblade. Med den foreslåede nyaffatning præciseres ministerens bemyndigelse til – ud over den allerede gældende mulighed for at fastsætte regler om form og indhold af takstbladet – at kunne fastsætte regler om almene vandforsyningers takstfastsættelse og om fastsættelse af forskellige takster for kategorier af vandforbrugere for geografiske områder. Ministeren har fortsat ikke hjemmel til at fastsætte regler om taksternes størrelse. Der ændres ikke på den gældende bemyndigelse.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den under § 2, nr. 46, foreslåede præcisering af, at der kan fastsættes differentierede takster. Den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om almene vandforsyningers differentierede takstfastsættelse forventes først udnyttet efter en erfaringsopsamling i forhold til den administrative praksis, som anlægges af kommuner. Bemyndigelsen kan anvendes til, at ministeren fastsætter udtømmende regler om den almene vandforsynings fastsættelse af differentierede takster, herunder om betingelser og kriterier herfor.

I det omfang bemyndigelsen udnyttes, er det hensigten, at der tages udgangspunkt i, hvad der kan anses for at være særlige tilfælde efter det foreslåede *stk. 1*, herunder at differentierede takster, f.eks. kan begrundes i historiske eller fremtidige faktiske forhold, som medfører en forskel i forsyningsmuligheder eller forsyningsydelse.

Til nr. 52 og 53 (§§ 53 a, *stk. 3*, 55, *stk. 1*, og 87, *stk. 2*)

De foreslåede ændringer er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter ”et alment vandforsyningsanlæg” ændres til ”en almen vandforsyning”. Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsens materielle indhold.

Til nr. 54 (§ 55, *stk. 2*)

Det foreslås at nyaffatte § 55, *stk. 2*, med henblik på at sikre, at kommunalbestyrelserne i alle kommuner, hvor vandet forbruges, skal godkende regulativet. Reglen foreslås at være deklaratorisk, idet kommunerne kan beslutte, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender regulativet (sideordnet delegation). Det forudsættes, at kommunalbestyrelsens godkendelse af regulativet sker efter forudgående forhandling med

den almene vandforsyning. Der er ikke i dag krav om, at det godkendte regulativ skal gøres tilgængelig på almene vandforsyningers hjemmeside. Det fremgår imidlertid af miljø- og fødevarerministerens normalregulativ for almene vandforsyning. Den foreslåede bestemmelse sikrer, at almene vandforsyningers regulativer skal gøres tilgængeligt på den almene vandforsyningens hjemmeside. Bestemmelsen svarer i vidt omfang til, hvad der allerede er praksis i dag. Bestemmelsen sikrer, at den almene vandforsyningens kunder til enhver tid kan finde oplysninger om den almene vandforsyningens leveringsbetingelser. Se også bemærkninger til lovforslagets § 3, nr. 3, om fastsættelse og godkendelse af differentierede spildevandstakster.

Til nr. 55-59 (§§ 60, stk. 3, 1. pkt., 62, stk. 2, 1. pkt., 65, stk. 5, 1. pkt., 66, stk. 1 og 66, stk. 2)

De foreslåede ændringer er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter "et alment vandforsyningsanlæg" ændres til "en almen vandforsyning". Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsernes materielle indhold.

Til nr. 60 (§ 69, stk. 1 og 3)

Det foreslås at ændre angivelsen af Danmarks og Grønland Geologiske Undersøgelser (GEUS) til "De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland", der er det officielle navn på GEUS.

Til nr. 61-62 (§§ 69 a og 71)

De foreslåede ændringer er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter "et alment vandforsyningsanlæg" ændres til "en almen vandforsyning". Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsernes materielle indhold.

Til nr. 63 (§ 84)

Vandforsyningslovens gældende § 84, stk. 1, indeholder regler om, hvilke overtrædelser af loven der kan medføre et strafferetligt ansvar. Den gældende stk. 2, indeholder mulighed for, at miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte bødestraf for overtrædelse af regler udfærdiget af ministeren, ligesom det i bestemmelsen angives, at kommunale vandforsyninger efter kommunalbestyrelsens godkendelse af regulativet har mulighed for at fastsætte bødestraf ved overtrædelse af vandforsyningens regulativ. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at spørgsmålet om fastsættelse af bødestraf alene sker ved lov eller i henhold til en af ministeren udstedt bekendtgørelse.

Til § 3

Til nr. 1 (§ 1, stk. 1, 1. pkt.)

Efter den gældende § 1, stk. 1, har loven til formål at sikre hensynet til princippet om omkostningsdækning, herunder dækning af miljømæssige og ressourcerelaterede omkostninger, og prissætning med tilskyndelsesvirkning. Derudover skal der tages hensyn til, at de forskellige vandanvendelses-sektorer yder et passende bidrag, og til princippet om, at forurenere betaler.

Det foreslås at ændre formålsbestemmelsen, så den udover de nævnte formål angiver, at loven skal sikre hensynet til gennemsigtighed for vandforbrugere.

Den foreslåede ændring indebærer, at hensynet til gennemsigtighed for vandforbrugere skal sikres ved lovens administration, herunder hvordan spildevandsforsyningsselskaber fastsætter takster og regulativer.

Den foreslåede ændring skal bl.a. sikre, at ejere af tilsluttede ejendomme kan gøre sig bekendt med vilkår, prissætning mm. En almen vandforsyning er et naturligt monopol, og ejere af de tilsluttede ejendomme kan således ikke selv umiddelbart beslutte at blive forsynet af en anden almen vandforsyning. Den foreslåede ændring har således til hensigt at tilgodese vandforbrugernes behov for at gøre bekendt med vilkår, prissætning m.v.

Forslaget skal ses i sammenhæng med de under § 2, nr. 48 og 54, foreslåede ændringer om, at almene vandforsyninger skal offentliggøre regulativ og takster på deres hjemmeside.

For at sikre overensstemmelse i administrationen af vandforsyningsloven § 1 a, og betalingsloven, foreslås enslydende ændring i formålsbestemmelsen i betalingsloven, som jf. lovforslaget § 2, nr. 1.

Forslaget skal i øvrigt ses i sammenhæng med den under § 3, nr. 3, foreslåede bestemmelse om, at spildevandsforsyningsselskaber skal sikre, at takster og vedtægter gøres tilgængelige på deres hjemmeside.

Til nr. 2 (§ 1, stk. 4, 2. pkt.)

Bestemmelsens 2. punktum nyaffattes. Efter de gældende regler er der ikke hjemmel til, at vandselskaber kan opkræve midler over taksterne til bidrag til finansiering af et godkendt privat tvistløsningsorgan. Med ændringen indføres mulighed for, at spildevandsselskaber kan opkræve de udgifter, der er forbundet med oprettelse og drift af et privat tvistløsningsorgan, godkendt efter henholdsvis vandsektorlovens § 12 a, som foreslås indført i medfør af dette lovforslags § 1, nr. 24, og forbrugerklagelovens § 6 og regler, der er udstedt i medfør de nævnte love, som både kan regulere forbrugeres og vand- og spildevandsforbrugende private og offentlige virksomheder og institutioners klager over vandselskaber, herunder fastsætte regler om gebyrer. Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.5.

Forbrugere og spildevandsforbrugende private og offentlige virksomheder og institutioner kan således opkræves udgif-

terne over spildevandstaksten, som en modydelse for den klagemulighed, som oprettelsen og driften af et godkendt privat tvistløsningsorgan medfører.

Efter den gældende bestemmelse kan der i betalingen for afledning af spildevand fra et spildevandsforsyningsselskab ske indregning af bidrag til Vandsektorens Teknologiuudviklingsfond, som er oprettet efter den gældende vandsektorlovs kapitel 7. Fondens formål er at yde støtte til, at der udvikles teknologier, metoder, ledelsesformer, ledelsessystemer og viden, der kan forbedre vandsektorens effektivitet og kvalitet i bred forstand, således at den danske vandsektors høje kvalitet kan fastholdes og udvikles til gavn for forbrugerne i form af bedre vandkvalitet, større forsyningsikkerhed og større effektivitet. Det forventes, at vand- og spildevandsbranchen vil afvikle den eksisterende Vandsektorens Teknologiuudviklingsfond. Bestemmelsen videreføres med henblik på at sikre en forsvarlig administration af fonden frem mod fondens opløsning, se også lovforslagets afsnit 3.1.3.

Med nyaffattelsen foreslås det, at indsætte en ny hjemmel for spildevandsforsyningsselskaberne til at opkræve midler til en fond, som er oprettet efter fondsloven og regler udstedt i medfør heraf. Det er frivilligt for det enkelte spildevandsforsyningsselskab om, og i hvilket omfang, spildevandsforsyningsselskabet opkræver midler til indbetaling til en sådan fond. Det er dog en betingelse for opkrævningen, at den pågældende fond har til formål, at vandteknologi fremmes, udvikles og demonstreres.

Til nr. 3 (§ 3, stk. 1 og 2)

Betalingslovens § 3, stk. 1, indeholder regler om spildevandsforsyningsselskabernes fastsættelse af takster.

Med det foreslåede *1. pkt.*, pålægges spildevandsforsyningsselskaberne en pligt til en gang årligt at fastsætte variable differentierede degressive kubikmetertakster, der varierer afhængigt af vandforbruget (vandafledningsbidrag). Fastsættelsen skal ske i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af stk. 4-8. De fastsatte kubikmetertakster og bidrag skal overholde den indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme, der er fastsat for spildevandsforsyningsselskabet i medfør af §§ 6 eller 6 a, jf. lovforslaget § 1, nr. 14.

Med det foreslåede *2. pkt.*, pålægges spildevandsforsyningsselskaber endvidere at fastsætte størrelsen af det faste bidrag, hvis et sådant er indført i medfør af betalingslovens § 2 a, stk. 7.

Vandafledningsbidraget skal fastsættes under hensyntagen til solidaritetsprincippet, der indebærer, at grundejere betaler efter ens takster i hele spildevandsforsyningsselskabets område. Hovedreglen er således, at alle grundejere således betaler samme kubikmetertakster og fast bidrag, hvis der er indført et sådant. For ejendomme, hvorfra der drives erhverv på markedsmæssige vilkår, er kubikmetertaksten dog differentieret, idet sådanne ejendomme betaler højest takst for de

første 500 m³ afledt spildevand og lavest takst for spildevand over 20.000 m³. Inden for det enkelte spildevandsforsyningsselskab betaler alle ejendomme, hvorfra der drives erhverv på markedsmæssige vilkår, således efter de samme takster.

Med det nye *3. pkt.* foreslås en undtagelse til hovedreglen om solidaritetsprincip, da bestemmelsen giver spildevandsforsyningsselskaberne en mulighed for i særlige tilfælde at differentiere taksterne inden for selskabets forsyningsområde.

Det drejer sig f.eks. om tilfælde, hvor spildevandsforsyningsselskabet kan begrunde differentieringen i historiske eller fremtidige faktiske forhold vedrørende forsyningsmuligheder eller forsyningsydelse.

Fusionerede spildevandsforsyningsselskaber vil endvidere have mulighed for at differentiere taksterne inden for de tidligere forskellige forsyningsområder, da de tidligere forsyningsområder med overvejende sandsynlighed har haft forskellige takster. Forskellene kan være begrundet i historisk forskellig prioritering af drift og investering, men kan også være begrundet i forskellige miljømæssige eller geografiske forhold, som giver anledning til forskelle i spildevandsforsyningsselskabets omkostninger til at drive forsyningen.

Bestemmelsen vil også kunne anvendes, når et spildevandsforsyningsselskab dækker flere kommuner (f.eks. efter en fusion), men hvor de enkelte kommunalbestyrelser stiller forskellige krav til spildevandsforsyningsselskabets opnåelse af krav til miljø og service inden for den enkelte kommunes geografiske område. Spildevandsforsyningsselskabet kan som en følge heraf differentiere taksterne, så forbrugerne i den kommune, som ønsker et højt miljø- og serviceniveau, eller hvor nye tiltag er miljømæssigt eller forsyningsmæssigt nødvendige, betaler mere, hvorimod forbrugerne i en kommune, som ønsker et lavere miljø- og/eller serviceniveau eller, hvor tilsvarende tiltag ikke er miljømæssigt eller forsyningsmæssigt nødvendige, betaler mindre.

De særlige tilfælde skal kunne varetages efter betalingslovens § 1, stk. 1, f.eks. kan fastsættelsen af differentierede takster fortsat ikke begrundes i hensyn til bestemte forbrugerkategorier, f.eks. af sociale hensyn eller som indirekte støtte til erhverv.

Det vil, efter den foreslåede nyaffattelse, alene være muligt at fastsætte differentierede takster for vandafledningsbidraget, dvs. det kubikmeterafhængige bidrag, jf. § 2 a, og fast bidrag, hvis et sådant er indført, jf. betalingslovens § 2 a, stk. 7. Bestemmelsen kan ikke udgøre hjemmel til at differentiere andre bidrag, herunder særbidrag, tilslutningsbidrag, vejbidrag, justeret betalingsprincip m.fl.

Differentierede takster kan fastsættes i en overgangsperiode, f.eks. efter en fusion, eller som en blivende forskel i taksten. Dette vil gælde uagtet om spildevandsforsyningsselskaber fusionerer på tværs af kommunegrænser, men dog kun så

længe at formålet, der ligger til grund for differentieringen består.

Adgangen til at differentiere takster indebærer ingen ændring i vandselskabernes forpligtelser efter de foreslåede §§ 6 og 6 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 14. Selskaberne skal ved fastsættelsen af differentierede takster for drifts- og anlægsbidrag sikre, at indtægterne herfra holder sig inden for den udmeldte indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme.

Med det foreslåede 4. pkt., konsekvensrettes § 3, stk. 1, i overensstemmelse lovforslaget § 1, nr. 14, som bl.a. indebærer en ændring af den økonomiske regulering af vandselskaberne, herunder, at der i stedet for prislofter skal udmeldes indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer for flere år frem. Bestemmelsen indebærer, at indtægterne fra de differentierede og udifferentierede takster og øvrige bidrag, herunder eventuelle faste bidrag og øvrige bidrag fastsat i medfør af betalingslovens §§ 2 og 2 a, samlet set skal overholde spildevandsforsyningsselskabets indtægtsramme.

Efter gældende ret skal taksterne godkendes i den kommune, hvor spildevandsforsyningsselskabet er beliggende, hvilket vil sige hvor selskabet har hjemsted. Det foreslås i 5. pkt. (tidligere 4. pkt.), at taksterne skal godkendes i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevand. Nyaffattelsen har til formål at sikre, at den enkelte kommunalbestyrelse godkender differentierede takster i kommunens eget område.

Dog foreslås i 6. pkt., at kommunalbestyrelserne har mulighed for at aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender taksterne for alle kommuner (sideordnet delegation). F.eks. kan det aftales, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender takster for alle kommuner, eller at alle kommunalbestyrelser skal være enige om godkendelse af taksterne for alle kommuner, også selvom der er indført differentierede takster. Delegationskompetencen udnyttet ved, at de respektive kommunalbestyrelser indgår en aftale, hvori rækkevidden af kompetencefordelingen og om eventuelt ophør af aftalen om delegation udtrykkeligt er fastsat.

Kommunalbestyrelsens godkendelse af taksterne er en forvaltningsretlig afgørelse og indebærer en retlig kontrol af grundlaget for selskabernes takstfastsættelse. Kommunalbestyrelsen skal derfor bl.a. påse, at differentiering af taksterne sker i overensstemmelse med formål, som lovligt kan varetages efter loven og på grundlag af objektive forhold, ligesom godkendelsen i øvrigt er omfattet af de forvaltningsretlige regler, herunder grundsætningen om saglig forvaltning og de forvaltningsretlige sagsbehandlingsregler. Kommunalbestyrelsen vil ikke kunne nægte at godkende taksterne alene, fordi den er uenig i fastsættelsen af de differentierede takster.

Der er ikke i dag krav om, at de godkendte takster skal findes på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside. Det foreslåede 7. pkt., sikrer, at spildevandsforsyningsselskabets

takster skal være tilgængelige på hjemmesiden. Bestemmelsen svarer i vidt omfang til, hvad der allerede er praksis i dag. Bestemmelsen sikrer, at spildevandsforsyningsselskabets kunder til enhver tid kan finde oplysninger om den almene vandforsynings priser.

Der tilsigtes herudover ikke ændringer af bestemmelsens indhold.

Den gældende bestemmelse indebærer, at de nærmere regler om betalingsordningen fastsættes i en vedtægt, der udarbejdes af spildevandsforsyningsselskabet og godkendes af kommunalbestyrelsen. Den godkendte vedtægt skal offentliggøres i lokale medier. Kommunalbestyrelsen vil herigenom også godkende selskabets overordnede beslutninger om f.eks. opdeling af vandafledningsbidraget i en fast og en variabel del, størrelsen af et eventuelt tilbagebetalingsbeløb ved udtræden for tag- og overfladevand m.v.

Med nyaffattelsen af § 3, stk. 2, foreslås, at spildevandsforsyningsselskabet fortsat skal udarbejde og fastsætte de nærmere regler for betalingsordningen i en vedtægt, som skal godkendes af kommunalbestyrelsen.

Det præciseres, at det er den eller de kommunalbestyrelser i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevand, der skal godkende betalingsvedtægten. Det foreslås herudover, at kommunalbestyrelserne kan beslutte, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender betalingsvedtægten (sideordnet delegation). Der henvises til bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 54, om udfærdigelse og godkendelse af almene vandforsyningsregulativer.

Endelig foreslås det, at betalingsvedtægten ikke længere skal offentliggøres i lokale medier, men derimod skal gøres tilgængelig på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside.

Der tilsigtes herudover ikke ændringer af bestemmelsens indhold.

Til nr. 4 (§ 3, stk. 8)

Den foreslåede bestemmelse, der er ny, indebærer, at energi-, forsynings- og klimaministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om spildevandsforsyningsselskabernes fastsættelse af differentierede takster.

Forslaget skal ses i sammenhæng med det under lovforslagets § 3, nr. 3, foreslåede om, at der kan fastsættes differentierede takster i et spildevandsforsyningsselskabs forsyningsområde. Den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om almene vandforsynings differentierede takstfastsættelse forventes først udnyttet efter en erfaringsopsamling i forhold til den administrative praksis, som anlægges af kommuner. Bemyndigelsen kan anvendes til at fastsætte udtømmende regler om, i hvilke særlige tilfælde der kan fastsættes differentierede takster, herunder om hvornår der kan

undtages fra princippet om solidariske vandafledningsbidrag.

I det omfang bemyndigelsen udnyttes, er det hensigten, at der tages udgangspunkt i, hvad der kan anses for at være særlige tilfælde efter det foreslåede stk. 1, herunder at differentierede takster, f.eks. kan begrundes i historiske eller fremtidige faktiske forhold, som medfører en forskel i forsyningsmuligheder eller forsyningsydelser.

Til § 4

Til nr. 1-2 (§§ 21 b, stk. 1, og 23, stk. 1, 1. pkt.)

De foreslåede ændringer er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter "et alment vandforsyningsanlæg" ændres til "en almen vandforsyning". Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelseernes materielle indhold.

Til nr. 3 (§ 32, stk. 1)

Efter den gældende bestemmelse udarbejder kommunalbestyrelsen en plan for bortskaffelse af spildevand.

Spildevandsplanen skal efter den gældende bestemmelse indeholde oplysninger om eksisterende og planlagte kloakeringsområder og renseforanstaltninger, områder hvor kommunalbestyrelsen er indstillet på at ophæve tilslutningsretten og -pligten helt eller delvist, områder hvor kommunalbestyrelsen er indstillet på at give en ejendom tilladelse til direkte tilslutning til spildevandsrenseforsyningsselskabet, eksisterende områder uden for kloakeringsområder hvor der sker nedsivning, og planlagte områder uden for kloakeringsområder hvor der skal ske afledning til nedsivningsanlæg

Herudover skal spildevandsplanen indeholde oplysninger om eksisterende områder uden for kloakeringsområder, hvor der sker rensning svarende til et bestemt rensniveau, og planlagte områder uden for kloakeringsområder hvor der skal ske rensning svarende til et bestemt rensniveau, hvorvidt der er tale om et spildevandsforsyningsselskab omfattet af § 2, stk. 1, i vandsektorloven, og afgrænsningen mellem de enkelte vandselskabers kloakeringsområder, jf. miljøbeskyttelseslovens § 32, stk. 1, nr. 1-3 og nr. 5-8.

Herudover skal spildevandsplanen indeholde oplysninger om den eksisterende tilstand af kloakanlæg samt planlagte fornyelser af disse, jf. § 32, stk. 1, nr. 4, og efter hvilken tidsfølge projekterne forudsættes at være udarbejdet og anlæggene udført, jf. § 32, stk. 1, nr. 9.

Bestemmelsen nyaffattes med henblik på at sikre, at de indholdsmæssige krav primært skal fremgå af spildevandsbekendtgørelsen. Undtagelse hertil er kommunalbestyrelsens fastsættelse af kloakeringsområder, som fortsat vil fremgå af bestemmelsen.

Der henvises herudover til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.2.2.1.2.

Til nr. 4 (§ 32, stk. 4, 1. pkt.)

Ministeren har med den gældende bestemmelse bemyndigelse til at fastsætte regler om spildevandsplanlægningen, herunder om inddragelse af offentligheden, tidsfrister og procedure herfor. Inddragelse af offentligheden kan ske udelukkende ved digital annoncering. Ministeren kan endvidere bestemme og fastsætte regler om, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for planlægningen og administrationen af loven.

Med de foreslåede ændringer præciseres miljø- og fødevareministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om spildevandsplanlægningen, således at ministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om indholdet af spildevandsplanerne klart fremgår af bestemmelsen. Reglerne om spildevandsplaner og miljø- og fødevareministerens hjemmel til at fastsætte regler om spildevandsplanen blev først indført med miljøbeskyttelsesloven i 1973 (§ 21). Siden da er reglerne i vidt omfang blevet ophævet, nyaffattet og flyttet til andre steder i loven for nu at fremgå af § 32. Der har i hele perioden været hjemmel til at fastsætte regler om indholdet af spildevandsplanen, men det fremgår ikke længere udtrykkeligt af bestemmelsen. De forskellige affattelser har givet anledning til drøftelser om, hvorvidt ministeren har hjemmel til at fastsætte indholdsmæssige krav til spildevandsplaner. Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at ministeren allerede i dag har den fornødne hjemmel til fastsættelse af regler om indhold af spildevandsplaner. Da det dog har givet anledning til tvivl, bør bestemmelsen præciseres så det udtrykkeligt fremgår, at miljø- og fødevareministeren fastsætter regler om indholdet af spildevandsplaner.

Ministerens bemyndigelse forventes udmøntet således, at der fastsættes regler om, at spildevandsplaner skal indeholde oplysninger om eksisterende og planlagte kloakeringsområder og renseforanstaltninger, områder hvor kommunalbestyrelsen er indstillet på at ophæve tilslutningsretten og -pligten helt eller delvist, områder hvor kommunalbestyrelsen er indstillet på at give en ejendom tilladelse til direkte tilslutning til spildevandsrenseforsyningsselskabet, eksisterende områder uden for kloakeringsområder hvor der sker nedsivning, og planlagte områder uden for kloakeringsområder hvor der skal ske afledning til nedsivningsanlæg

Herudover skal spildevandsplanen indeholde oplysninger om eksisterende områder uden for kloakeringsområder, hvor der sker rensning svarende til et bestemt rensniveau, og planlagte områder uden for kloakeringsområder hvor der skal ske rensning svarende til et bestemt rensniveau, hvorvidt der er tale om et spildevandsforsyningsselskab omfattet af § 2, stk. 1, i vandsektorloven, og afgrænsningen mellem de enkelte vandselskabers kloakeringsområder, jf. miljøbeskyttelseslovens § 32, stk. 1, nr. 1-3 og nr. 5-8.

Der forventes ikke fastsat regler om, at oplysninger om den eksisterende tilstand af kloakanlæg og planlagte fornyelser ligesom oplysninger om tidsfølge for udførelse af nye anlæg, § 32, stk. 1, nr. 4 og 9, skal fremgå af spildevandsplanen.

Til nr. 5 (§§ 32 b og 32 c)

Til § 32 b

Bestemmelsen, der er ny, præciserer i *stk. 1*, den gældende retstilstand og praksis i kommuner og spildevandsforsyningsselskaber, som omfattet af den foreslåede § 2, stk. 1, i vandsektorloven. Som følge af selskabsudskillelsen af de kommunale spildevandsforsyningsselskaber har spildevandsforsyningsselskaberne overtaget kommunernes pligter, herunder forsyningspligten. Spildevandsforsyningsselskaberne er efter den foreslåede bestemmelse forpligtede til at forsyne en ejendom, der ligger inden for spildevandsforsyningsselskabets eksisterende og planlagte kloakeringsområde. Forsyningspligten forstås således, at spildevandsforsyningsselskabet forpligtes til at føre stikledning frem til grundgrænsen, modtage spildevandet fra ejendommen og transportere dette videre til behandling. Når stikledning er ført frem til grundgrænsen, har ejerne af ejendommen en tilslutningspligt, jf. miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 4.

I overensstemmelse med administrativ praksis forstås forsyningspligten som hidtil således, at ejendomsejer har ret til at aflede spildevandet ved gravitation fra stueplan. I tilfælde hvor det ikke kan lade sig gøre, skal spildevandsforsyningsselskabet sikre afledning på anden vis, f.eks. ved at pumpe spildevandet frem til stik. Som en del af spildevandsforsyningsselskabers driftsopgave sikrer selskaberne også den nødvendige vedligeholdelse af ledningsnettet.

Den i *stk. 2*, foreslåede bestemmelse, der er ny, præciserer den gældende praksis i kommuner og spildevandsforsyningsselskaber. Den foreslåede regel medfører, at spildevandsforsyningsselskabet ikke må anlægge ledningsnet i strid med spildevandsplanen, og at ledningerne skal dimensioneres således, at spildevandsselskaberne sikrer en god og effektiv afledning af alt spildevand, herunder regnvand fra tag- og overfladearealer i overensstemmelse med den politisk vedtagne spildevandsplan. Reglen svarer til den gældende vandforsyningslovs § 14 a, stk. 2.

Spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af den foreslåede § 2, stk. 1, i vandsektorloven, må ikke udlede spildevand uden forudgående tilladelse fra kommunalbestyrelsen, jf. miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 1.

Derimod gælder der ikke et tilsvarende tilladelsessystem for ledningsnettet. Med ledningsnettet forstås alle spildevandsforsyningsselskabets ledninger, pumpestationer m.v. Ledningsnettet kan normalt uden videre etableres af spildevandsforsyningsselskaberne, efterhånden som der bliver brug for ledningerne på grund af ny tilslutning. Hvis man fra

kommunalbestyrelsens side ønsker at stille særlige krav til kloakledningsanlæggene – f.eks. hvis ledningerne siden skal forlænges til yderligere områder eller forbindes med andre ledningsnet – må kravet normalt stilles i den spildevandsplan, der skal udarbejdes for kommunen efter den foreslåede § 32, stk. 1. Spildevandsplanen binder imidlertid ikke spildevandsforsyningsselskaberne. Den foreslåede regel sikrer derfor, at i det tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen i spildevandsplanen har fastsat særlige funktionskrav til ledningsnet m.v., skal spildevandsforsyningsselskabet følge disse. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med fastsættelse af særlige funktionskrav sikre, at der er tale om proportionale krav. Fastsætter kommunalbestyrelsen ingen krav, fastsætter spildevandsforsyningsselskabet selv, hvilke funktionskrav ledningsnettet skal leve op til, f.eks. Spildevandskomiteens standarder.

Forsyningspligten skal konkret udmøntes gennem aftaler mellem kommunalbestyrelsen og spildevandsforsyningsselskabet, jf. det foreslåede *stk. 3*. Aftalerne skal være en del af den årlige drøftelse om forsyningsforholdene i kommunen, jf. den foreslåede § 32 c, og forventes at udmønte kommunalbestyrelsens spildevandsplan. Aftalerne forventes ikke fornyet årligt, men i det tilfælde, der er behov for yderligere udbygning af ledningsnettet m.v., eller hvor tidligere indgående aftaler viser sig at blive overflødige eller u hensigtsmæssigt formulerede i forhold til ændrede behov. Det forventes ikke, at spildevandsplanen skal revideres hver gang, der indgås en aftale om forsyning af et område, idet spildevandsplanen skal fungere som rammen for aftalerne. Kommunalbestyrelsen kan ikke med den foreslåede bestemmelse påbyde spildevandsforsyningsselskaberne opgaver eller forsyning i andre områder, end det der fremgår af spildevandsplanen.

I det foreslåede *stk. 4*, får kommunalbestyrelsen mulighed for at påbyde et spildevandsforsyningsselskab, at forsyne et givent område, hvis der ikke kan opnås en aftale på rimelige vilkår, eller hvis spildevandsforsyningsselskabet overtræder aftalen. Påbuddet vil kunne indeholde afgørelse om omfang af forsyningspligten. Med dette forstås, at påbuddet skal forholde sig til det geografiske område, der ønskes forsynet og den forventede mængde spildevand. Herefter skal spildevandsforsyningsselskabet selv foretage en vurdering af, hvordan påbuddet bedst opfyldes. Bestemmelsen kan ikke anvendes til at påbyde ændringer i kloakeringsprincipper for allerede kloakerede områder. Med rimelige vilkår forstås at påbuddet ikke pålægger spildevandsforsyningsselskabet uforholdsmæssigt store byrder, som selskabet ikke vil kunne opfylde enten økonomisk eller praktisk. Påbuddet kan ikke meddeles, før kommunalbestyrelsen har vurderet, hvorvidt de anser det pågældende aftaleudkast som værende på rimelige vilkår. Påbuddet vil kunne påklages til Natur- og Miljøklagenævnet. Som en del af klagen vil nævnet kunne tage stilling til, om der har været foretaget de fornødne bestræbelser på at indgå en aftale på rimelige vilkår. Hvis spildevandsforsyningsselskabet ikke opfylder påbuddet, vil selska-

bet kunne pålægges straf efter de gældende regler i miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 1, nr. 2.

Miljø- og fødevarerministeren bemyndiges i det foreslåede *stk. 5*, til at kunne fastsætte regler om forsyningspligten, jf. det foreslåede *stk. 1*. Bemyndigelsen forventes udmøntet ved en bekendtgørelse, der f.eks. kan fastlægge tidsfrister for opfyldelse af forsyningspligt samt omfanget af forsyningspligten. Bemyndigelsen forventes ikke udmøntet straks, men først efter en erfaringsopsamling.

Forslaget ændrer ikke på kommunalbestyrelsens forpligtelser til at sikre det kommunale beredskab, jf. lovbekendtgørelse nr. 660 af 10. juni 2009 om beredskabsloven i tilfælde af f.eks. oversvømmelse.

Til § 32 c

Med forslaget indføres en pligt for kommunalbestyrelsen til at drøfte forsyningsforholdene med kommunens spildevandsforsyningsselskaber, der er omfattet af den foreslåede § 2, stk. 1, i vandsektorloven.

Drøftelsen vil skulle omfatte udbygningen og vedligeholdelsen af forsyningsnettet, herunder f.eks. også renseanlæg. Udbygningen vil kunne omfatte etablering af ledninger i nye områder i overensstemmelse med kommunens planlægning, herunder udbygning af spildevandsforsyningsselskabernes rensningsanlæg m.v. Vedligeholdelsen er afgørende for at sikre den fortsatte forsyning af et område. Drøftelsen vil i vidt omfang kunne sammenkøbes med udarbejdelse af spildevandsplaner, jf. miljøbeskyttelseslovens § 32, jf. lovforslagets § 4, nr. 3 og 4. Såfremt kommunalbestyrelsen eller spildevandsforsyningsselskabet har ønsker om ændring af kloakeringsprincip i allerede forsynede områder, vil dette spørgsmål kunne omfattes af den årlige drøftelse.

Der henvises herudover til bemærkninger til § 2, nr. 14. Der fastsættes ikke særlige formkrav til drøftelsen, og kommunalbestyrelsen vil kunne beslutte, hvorvidt den årlige drøftelse vil ske samlet for alle kommunens almene vandforsyninger og spildevandsforsyningsselskaber eller f.eks. enkeltvist.

Til nr. 6-8 (§§ 64 a, stk. 1, 1. pkt., § 64 c, stk. 1, 1. og 3. pkt., og 64 c, stk. 3, 1. pkt.)

De foreslåede ændringer er en konsekvens af ændringerne af "et alment vandforsyningsanlæg" til en almen vandforsyning", jf. lovforslagets § 2, nr. 2. Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsens materielle indhold.

Til § 5

Til nr. 1 (Titlen)

Lovens nuværende titel er lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger.

Det foreslås, at lovens titel ændres til lov om kommuners afståelse af vandselskaber med henblik på at afspejle, at vandforsyning og spildevandsforsyning ikke længere kan drives som en del af kommunerne. Efter lovforslagets § 1, nr. 27, om ændring af vandsektorlovens § 15, stk. 2, kan ministeren dog tillade, at en kommune midlertidigt driver en almen vandforsyning, og fritage forsyningsvirksomheden fra kravet til organiseringsform.

Efter den gældende ordlyd af lovens titel og § 1 finder loven anvendelse på kommunale vandforsyninger og kommunale spildevandsforsyninger. Ændringen i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold (vandsektorloven) medfører, at der ikke skelnes mellem vandforsyninger og spildevandsforsyninger, og selskaberne betegnes nu som et vandselskab, uanset hvilken type forsyning selskabet har, hvilket titelændringen afspejler.

Der er ikke med forslaget tilsigtet en ændring af anvendelsesområdet for lov om kommuners afståelse af vandselskaber.

Til nr. 2 (§ 1)

Efter den gældende § 1 finder loven anvendelse på kommunale vandforsyninger og kommunale spildevandsforsyninger (forsyningsvirksomheder).

§ 1, *stk. 1*, nyaffattes, således at formuleringen er i overensstemmelse med tilsvarende begreber i vandsektorloven, betalingsloven og vandforsyningsloven, og da vandforsyning og spildevandsforsyning ikke længere kan drives som en del af kommunerne. Ændringen er ligeledes en konsekvens af titlens nyaffattelse.

Der er ikke med forslaget tilsigtet en ændring af anvendelsesområdet for lov om kommuners afståelse af vandselskaber.

§ 1, *stk. 2*, nyaffattes. Det foreslås, at begreberne "virksomheder" og "forsyningsvirksomheder" i stoploven skal forstås som vandselskaber omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 2 og 3. Forslaget er endvidere en konsekvens af forslaget til ændring af vandsektorlovens § 2, stk. 4 og stk. 5, hvor begrebet "forsyningsvirksomhed" udgår, jf. lovforslagets § 1, nr. 5 og 6.

Med forslaget til ændring af § 1, stk. 2, præciseres sammenhængen med vandsektorloven samtidig med, at der i stoploven er overensstemmelse mellem terminologien for virksomheder og forsyningsvirksomheder i el- og varmforsyningslovene, der indeholder lignende bestemmelser om modregning som stoploven.

Til nr. 3 (§ 2, stk. 5)

Efter den gældende § 2, stk. 4, er kommuner undtaget fra kravet om registrering af vederlag i forbindelse med selska-

bsmæssige omstruktureringer af vandselskaber, når ejerne ikke opnår andet vederlag i den forbindelse, end direkte eller indirekte ejerandele i samme indbyrdes forhold i den eller de virksomheder, der består efter den selskabsmæssige omstrukturering. Denne bestemmelse muliggør derfor omstruktureringer, som ikke medfører modregning for de involverede kommuner, forudsat at der ikke ved omstruktureringen sker en ændring i forholdet mellem ejerkommunernes ejerandele.

Der foreslås et nyt *stk. 5*, hvorefter energi-, forsynings- og klimaministeren bemyndiges til at fastsætte regler om registreringsfri selskabsmæssig omstrukturering. Bemyndigelsen kan anvendes til at fastsætte regler om betingelser for, hvornår en selskabsmæssig omstrukturering er registreringsfritaget, herunder hvad der forstås ved direkte eller indirekte ejerandele i samme indbyrdes forhold, og om den værdiansættelse, som sker forud for den selskabsmæssige omstrukturering. Ministeren kan blandt andet fastsætte særlige kriterier for værdiansættelse, som medfører – hvis de opfyldes – at værdiansættelsen ikke udløser modregning. Værdiansættelsen vil i sådanne tilfælde per se være lovlig. Bemyndigelsen kan anvendes til at fastsætte, at indberetningsmyndigheden forudgående kan godkende, at en valgt værdiansættelse er korrekt og dermed ikke medfører modregning. Det er hensigten, at energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter regler, som skal gøre værdiansættelse af selskaber lettere med henblik på at lette processen for selskabsmæssige omstruktureringer, herunder fusioner.

Stoploven kan være til hinder for omstruktureringer, idet kommuner risikerer modregning i bloktilskuddet, selv om de ikke modtager andet vederlag end ejerandele. Det kan f.eks. dreje sig om tilfælde, hvor to eller flere kommuner indskyder deres vandselskaber i et fælles holdingselskab, som ejer vandselskaberne. Selve bestemmelsen i den gældende stoplovs § 2, stk. 4, sikrer, at der er mulighed for fusionen uden modregning, men det kræver, at vandselskaberne værdisættes korrekt, således at der ikke overføres værdi fra den ene ejerkommune til den anden, da dette vil medføre modregning. Ministerens bemyndigelse i *stk. 5*, kan udnyttes til at fastsætte regler, om der skal ske modregning ved den type omstruktureringer.

Bemyndigelsen kan herudover anvendes til at fastsætte regler om selskabsmæssige omstruktureringer, som involverer serviceselskaber og selvstændige selskaber, som udøver tilknyttet virksomhed. Det er hensigten, at ministeren kan fastsætte betingelser for, hvornår der er tale om registreringsfrie selskabsmæssige omstruktureringer, herunder f.eks. krav om, at ejerandelene til nyoprettede selskaber fordeles efter værdien af de overførte funktioner for at sikre, at ejerandele forbliver i samme indbyrdes forhold efter omstruktureringen.

Lovforslagets § 1, nr. 27, om ændring af vandsektorlovens § 15, stk. 2, giver ministeren hjemmel til at tillade, at en kommune midlertidigt driver en almen vandforsyning, og fritage forsyningsevirsomheden fra kravet til organiseringsformen.

Kommuners midlertidige drift efter forslaget til ændring af vandsektorlovens § 15, stk. 2, anses ikke som en selskabsmæssig omstrukturering, og det er således ikke hensigten, at det skal medføre registreringspligt efter stoploven.

Lovforslagets § 1, nr. 32, om ændring af vandsektorlovens § 18, stk. 3, der giver ministeren hjemmel til at fastsætte regler om, at lovbestemte opgaver og nærmere bestemte andre aktiviteter, fremadrettet skal udøves inden for hovedvirksomheden, medfører ikke, at der udløses registreringspligt i henhold til stoploven.

Til nr. 4 (§ 4, stk. 1, 1. pkt.)

Efter den gældende § 4, stk. 1, indberetter kommuner senest den 1. februar hvert år de registreringer, som kommunen i det foregående kalenderår har foretaget efter §§ 2 og 3. Er der ikke foretaget uddelinger, afståelser eller omstruktureringer, afgiver kommunen erklæring herom. Miljø- og fødevareministeren udpeger den myndighed, der skal modtage og behandle indberetningerne (indberetningsmyndigheden).

Fristen for kommunernes indberetning af modtagne uddelinger fra og vederlag ved afståelse af ejerandele i forsyningsvirksomheder, den 1. februar, ligger før kommunernes tidsfrist for afsluttede og revisionspåregnede kommunale regnskaber, jf. den kommunale styrelseslov. De indberetninger, som kommunerne indsender 1. februar, jf. den gældende stoplovs § 4, er derfor ikke endelige, og har som følge heraf revisionsforbehold for afslutning af årsregnskabet. Hvis f.eks. modregning sker på et ufærdigt grundlag, skal modregningen efterreguleres, hvilket indebærer at sagen skal behandles igen.

Det foreslås derfor med ændringen af stoplovens § 4, at fristen for, hvornår kommunerne skal have registreret uddelinger og vederlag i medfør af stoplovens § 2, ændres til den 1. september, således at der indberettes endelige, afsluttede og revisionspåregnede registreringer.

Til nr. 5 (§ 4, stk. 2, 2. pkt.)

Efter den gældende bestemmelse skal kommunen med indberetningen angive en beregnet forrentning af rådighedsbeløbet fra de enkelte rådighedsdatoer og frem til den 1. november i indberetningsåret.

Forsyningssekretariatet skal dernæst meddele ministeriet om de godkendte rådighedsbeløb efter reglerne i stoplovens § 6. Kommunen vil herefter få foretaget modregning i bloktilskuddet i indberetningsåret.

Med ændringen i stoplovens § 6, jf. lovforslagets § 5, nr. 6, udskydes Forsyningssekretariatets meddelelse tidsmæssigt, således at Forsyningssekretariatets meddelelse først sker i marts året efter kommunernes indberetning til Forsyningssekretariatet, hvorved modregning først sker i året efter indberetningen.

Den foreslåede ændring af § 4, stk. 2, 2. pkt., er en følge af de ændrede indberetningstidspunkter efter forslaget § 5, nr. 4 og nr. 6, således at der med forslaget skal foretages en renteberegning fra rådighedsdatoen og frem til den 1. november i året efter indberetningen. Med ændringen forlænges den beregnede forrentning tidsmæssigt, således at der er sammenfald med tidspunktet for modregningen i bloktilskuddet og for renteberegningen.

Den foreslåede ændring af § 4, stk. 2, 3. pkt., er en konsekvens af, at der sker en tidsmæssig forrykning af modregningen. Forslaget medfører, at det godkendte rådighedsbeløb forrentes med diskontoen svarende til Nationalbankens diskonto pr. 1. januar, hvilket svarer til den nuværende retstilstand.

Til nr. 6 (§ 6, 1. pkt.)

Efter den gældende § 6, stk. 1, giver indberetningsmyndigheden senest den 1. maj hvert år Indenrigs- og Sundhedsministeriet meddelelse om de godkendte rådighedsbeløb.

Hvis det godkendte rådighedsbeløb overstiger kommunens bloktilskud i det første modregningsår, beregner Indenrigs- og Sundhedsministeriet en forrentning af restbeløbet fra den 1. november i indberetningsåret til den 1. juli i året efter indberetningsåret.

Efter de gældende regler har Forsyningssekretariatet en frist på fire måneder fra kommunernes indberetning til Forsyningssekretariatets meddelelse til Social- og Indenrigsministeriet til at træffe afgørelse om, at de indberettede rådighedsbeløb, rådighedsdatoer, forrentning og eventuelle fradrag kan godkendes.

Forsyningssekretariatet har vurderet, at denne tidsfrist er for kort.

Den foreslåede ændring af § 6 er dels en konsekvens af det ændrede indberetningstidspunkt efter lovforslagets § 5, nr. 4, og dels et ønske fra Forsyningssekretariatet om bedre tid til at sagsbehandle de indberettede registreringer.

Det foreslås derfor, at fristen for, hvornår Forsyningssekretariatet skal give Social- og Indenrigsministeriet meddelelse om de godkendte rådighedsbeløb ændres fra 1. maj til 1. marts det følgende år.

Ændringen indebærer, at der vil ske modregning i bloktilskuddet et år senere. Da de hidtidige sager om modregning for uddelinger har vedrørt små beløb, og der som følge af det gældende hvile-i-sig-selv princip for vandselskaber ikke forventes afståelser af vandselskaber i samme omfang som på elforsyningsområdet, forventes det ikke, at godkendte rådighedsbeløb vil overstige kommunens bloktilskud.

Som følge af ændringen i lovforslagets § 5, nr. 4, hvori det foreslås, at en kommune foretager indberetning i september måned, og med henblik på at sikre Forsyningssekretariatet tilstrækkelig tid til at behandle indberetningerne, foreslås

det, at Forsyningssekretariatets indberetning til ministeriet fastsættes til marts i det efterfølgende år. Ændringen medfører, at Forsyningssekretariatet i stedet for fire måneder får syv måneder til at behandle indberetningerne.

Den foreslåede ændring indebærer endvidere, at en kommune ikke vil kunne få modregnet uddeling eller vederlag i kommunens bloktilskud i det år, hvor kommunen foretager indberetning, men først i det efterfølgende år.

Ændringsforslaget medfører tillige, at forrentningen af et eventuelt rådighedsbeløb, der overstiger kommunens bloktilskud, forlænges med et år. Social- og Indenrigsministeriet foretager en beregning af forrentningen af restbeløbet. Det foreslås, at restbeløbet forrentes med diskontoen den 1. januar i det første modregningsår (meddelelsesåret), og at forrentningen af restbeløbet sker fra den 1. november i modregningsåret og frem til den 1. juli i året efter.

Til nr. 7 (§ 7, 1. og 3. pkt.)

De foreslåede ændringer er en konsekvens af lovforslaget i § 1, nr. 33, hvorefter "anden virksomhed" ændres til "tilknyttet virksomhed". Ændringen sker med henblik på at sikre en konsekvent terminologi for vandselskabernes tilknyttede virksomhed. Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsernes materielle indhold.

Til nr. 8 (§ 11, stk. 2)

I den gældende bestemmelse § 11, stk. 2, fastsætter miljøministeren tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 13 og § 14.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 5, nr. 9, hvorefter §§ 13 og 14 ophæves. Med ophævelsen er der ikke længere behov for, at der gives ministeren beføjelse til at fastsætte en ikrafttrædelse.

Til nr. 9 (§§ 13 og 14)

Den nuværende bestemmelse i § 13, fastsætter, at der skal indsættes et nyt andet punktum i elforsyningslovens § 37, stk. 8, og tilsvarende for § 14, hvor der i varmforsyningslovens § 231, stk. 8, skal indsættes et andet punktum.

Med ændringen af § 1, nr. 11, og § 3, nr. 3, i lov nr. 466 af 18. maj 2011 om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om Energinet.dk og lov om fremme af vedvarende energi, er elforsyningslovens § 37, stk. 8, og varmforsyningslovens § 231, nr. 8, blevet nyaffattede, hvilket har bevirket, at bestemmelserne i § 13 og § 14 ikke længere er relevante.

Det foreslås derfor at ophæve §§ 13 og 14.

Til § 6

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 5, nr. 1, hvorefter lovens titel i lovbekendtgørelse nr. 634 af 7. juni 2010 om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger nyaffattes som "Lov om kommuners afståelse af vandselskaber". Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsernes materielle indhold.

Til § 7

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 5, nr. 1, hvorefter lovens titel i lovbekendtgørelse nr. 634 af 7. juni 2010 om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger nyaffattes som "Lov om kommuners afståelse af vandselskaber". Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsernes materielle indhold.

Til § 8

Til nr. 1 (§ 35, stk. 11, nr. 1.)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 5, nr. 1, hvorefter lovens titel i lovbekendtgørelse nr. 634 af 7. juni 2010 om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger nyaffattes som "Lov om kommuners afståelse af vandselskaber". Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsernes materielle indhold.

Til § 9

Til nr. 1 (§ 15, stk. 1.)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 5, nr. 1, hvorefter lovens titel i lovbekendtgørelse nr. 634 af 7. juni 2010 om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger nyaffattes som "Lov om kommuners afståelse af vandselskaber". Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsernes materielle indhold.

Til § 10

Til nr. 1-5 (§§ 6, stk. 1, nr. 9, 10, stk. 4, 1. pkt., 23, stk. 1 og 2. pkt., 23, stk. 3 og 29, stk. 2, nr. 2)

De foreslåede ændringer er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter "et alment vandforsyningsanlæg" ændres til "en almen vandforsyning". Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsernes materielle indhold.

Til § 11

Til nr. 1-2 (§§ 6, stk. 3, og 22, stk. 4, 1. pkt.)

De foreslåede ændringer er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter "et alment vandforsyningsanlæg" ændres til "en almen vandforsyning". Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsernes materielle indhold.

Til § 12

Til nr. 1 (§ 19, stk. 1, nr. 3)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter "et alment vandforsyningsanlæg" ændres til "en almen vandforsyning". Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsens materielle indhold.

Til § 13

Til nr. 1-3 (§§ 2, stk. 2, 4, stk. 1, og 4, stk. 2)

De foreslåede ændringer er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter "et alment vandforsyningsanlæg" ændres til "en almen vandforsyning". Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsernes materielle indhold.

Til § 14

Til nr. 1 (§ 7, stk. 10)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter "et alment vandforsyningsanlæg" ændres til "en almen vandforsyning". Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsens materielle indhold.

Til § 15

Til nr. 1 og 2 (§§ 8, stk. 1, nr. 1 og 8, stk. 1, nr. 2)

De foreslåede ændringer er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter "et alment vandforsyningsanlæg" ændres til "en almen vandforsyning". Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsernes materielle indhold.

Til § 16

Til nr. 1 (§ 5 C, stk. 1, nr. 4)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter "et alment vandforsyningsanlæg" ændres til "en almen vandforsyning". Der tilsigtes ingen ændringer i bestemmelsens materielle indhold.

Til § 17

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. marts 2016. Der henvises dog til *stk. 2-3*

Det foreslåede tidspunkt for ikrafttrædelse, den 1. marts 2016, vil sikre, at den administrative behandling af indberetninger til og fastsættelse af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer kan ske for 2017 efter de ændrede regler. –Det foreslås i *stk. 2*, at energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet for lovforslagets § 1, nr. 12, om performance benchmarking, § 1, nr. 24, om mulighed for oprettelse af et privat tvistløsningsorgan for vand- og spildevandsforbrugende private og offentlige virksomheder og institutioner samt § 5, nr. 4-6, vedrørende kommunernes registreringsfrist m.v.

For så vidt angår lovforslagets § 1, nr. 12, sker udviklingen af modellen for performance benchmarking i samarbejde med vand- og spildevandsbranchen og vil ikke være færdig til den 1. marts 2016. En bekendtgørelse, som udmønter reglerne om performance benchmarking kan derfor heller ikke ske i forbindelse med ikrafttræden den 1. marts 2016 efter *stk. 1*. Pligter, som pålægges i medfør af § 1, nr. 12, og af regler udstedt i medfør heraf bør derfor træde i kraft på et senere tidspunkt, når den endelige model foreligger og når reglerne kan udstedes.

For så vidt angår lovforslagets § 1, nr. 24, vurderes det at være mest hensigtsmæssigt, at ministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af reglerne om godkendelse m.v. af et privat tvistløsningsorgan for vand- og spildevandsforbrugende virksomheder inden eventuel godkendelse af oprettelse og vedtægter i medfør af det under forslaget § 1, nr. 24, nævnte forslag til § 12 a, *stk. 1*. Ikrafttrædelsestidspunktet

forudsættes fastlagt som en følge af om - og i givet fald - hvornår de relevante brancheorganisationer måtte ønske at oprette et privat tvistløsningsorgan.

For så vidt angår lovforslagets § 5, nr. 4-6, vedrørende kommunernes registreringsfrist m.v. bør der ikke ændres i reglerne for den enkelte forsyningssektor, uden samtidigt at ændre reglerne for de øvrige forsyningssektorer. Dette er en følge af, at kommunernes registreringsfrister og medmodregningspligt for deres forsyningsvirksomheder er knyttet meget tæt sammen. Tidsfristerne i forsyningslovene og lov om kommunal udligning følger hinanden nøje, og derfor foreslås det, at ministeren sætter denne del af lovforslaget i kraft senere end de andre dele med henblik på at koordinere reguleringen af sektorerne.

Det foreslås i *stk. 3*, at det samlede afgiftsbeløb, som vandselskaberne opkræves til dækning af Forsyningssekretariatets drift og opgavevaretagelse, udgør 13,5 mio. kr. for år 2016. Overgangsbestemmelsen fraviger princippet i § 10, *stk. 1*, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, som ændret ved lovforslagets § 1, nr. 20, idet det samlede afgiftsbeløb i henhold til denne bestemmelse årligt fastsættes på finansloven.

Da forhandlingerne om finansloven for 2016 er afsluttede, er det ikke muligt at fastsætte afgiftsbeløbet for 2016 på finansloven. Fra og med finanslovsåret 2017 fastsættes det samlede afgiftsbeløb på finansloven i overensstemmelse med den foreslåede § 10, *stk. 1*, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

§ 1. Loven skal medvirke til at sikre en vand- og spildevandsforsyning af høj sundheds- og miljømæssig kvalitet, som tager hensyn til forsynings-sikkerhed og naturen og drives på en effektiv måde, der er gennemsigtig for forbrugerne.

§ 2. Loven omfatter i sin helhed

1) vand- eller spildevandsforsyningsvirksomheder og vandselskaber, der enkeltvis eller sammen med andre forsyningsvirksomheder eller vandselskaber af samme art, som helt eller delvis, direkte eller indirekte er ejet af en kommune på tidspunktet for lovens ikrafttræden og forsyner eller har til formål at forsyne mindst ti ejendomme med vand eller behandler eller transporterer spildevand hidrørende fra mindst ti ejendomme, og

2) vandselskaber, der enkeltvis eller sammen med andre vandselskaber, som helt eller delvis, direkte eller indirekte har samme ejerkræds og leverer mindst 200.000 kubikmeter vand årligt og forsyner eller har til formål at forsyne mindst ti ejendomme eller behandler eller transporterer mindst 200.000 kubikmeter spildevand årligt hidrørende fra mindst ti ejendomme.

I lov nr. 469 af 12. juni 2009 om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1518 af 27. december 2009, § 1 i lov nr. 578 af 18. juni 2012 og senest ved § 3 i lov nr. 56 af 27. januar 2015 foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Loven skal medvirke til, at vand- og spildevandsforsyningen drives på en effektiv måde, der er gennemsigtig for forbrugerne, giver lavest mulige stabile priser for forbrugerne og samtidig understøtter innovativ udvikling, demonstration og eksport af vandteknologiløsninger. Loven skal endvidere medvirke til at sikre og udvikle en vand- og spildevandsforsyning af høj sundheds- og miljømæssig kvalitet, som tager hensyn til forsynings-sikkerhed, klima og naturen.«

2. § 2, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) vandselskaber, der enkeltvis eller sammen med andre vandselskaber af samme forsyningsart, som helt eller delvist, direkte eller indirekte er ejet af en kommune og forsyner eller har til formål at forsyne mindst 10 ejendomme med vand eller behandler eller transporterer spildevand hidrørende fra mindst 10 ejendomme, og«.

3. I § 2, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »andre vandselskaber«: »af samme forsyningsart«.

4. § 2, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Lovens § 4, stk. 4, § 5, stk. 3, §§ 10, 12 a-12 f, og kapitel 8 finder endvidere anvendelse på andre vandselskaber, der ikke er omfattet af § 2, stk. 1.«

5. I § 2, stk. 4, udgår »vand- eller spildevandsforsyningsvirksomheder og«.

Stk. 3. Lovens § 4, stk. 4, § 10, stk. 1, 2 og 4-6, og kapitel 8 gælder for alle vand- eller spildevandsforsyningsvirksomheder og vandselskaber.

Stk. 4. De vand- eller spildevandsforsyningsvirksomheder og vandselskaber, der opfylder betingelserne for at være omfattet af stk. 1, skal skriftligt anmelde dette til Forsyningssekretariatet.

Stk. 5. Miljøministeren kan fastsætte regler om Forsyningssekretariatets pligt til at registrere anmeldte vand- eller spildevandsforsyningsvirksomheder og vandselskaber og om vand- eller spildevandsforsyningsvirksomhedernes og vandselskabernes anmeldelse efter stk. 4, herunder om fristen for anmeldelse.

Stk. 6. I loven forstås ved følgende begreber:

1) Vandforsyningsvirksomhed: Den del af den kommunale forvaltning, der indtil selskabsudskillelsen udøver vandforsyningsaktiviteter.

2) Spildevandsforsyningsvirksomhed: Den del af den kommunale forvaltning, der indtil selskabsudskillelsen udøver spildevandsforsyningsaktiviteter.

3) Vandselskab: Et selskab, herunder et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i den kommunale styrelseslov, en selvejende institution, en forening el.lign., der udøver vand- eller spildevandsforsyningsaktiviteter mod betaling.

4) Forsyningsart: Vandforsyning eller spildevandsforsyning.

5) Vandforsyningsaktivitet: Indvinding, behandling, transport eller levering af drikkevand mod betaling.

6) Spildevandsforsyningsaktivitet: Transport, behandling eller afledning af spildevand mod betaling.

§ 3. Forsyningssekretariatet kan efter ansøgning undtage et vandselskab fra bestemmelserne i kapitel 2 om benchmarking, kapitel 3 om prisloft og § 10 om betaling til Forsyningssekretariatet. Undtagelse efter 1. pkt. skal meddeles, såfremt ansøgeren dokumenterer, at de af ansøgeren helt eller delvis, direkte eller indirekte ejede vandselskaber i de seneste 3 på hinanden følgende år årligt har leveret, behandlet eller transporteret mindre end 200.000 kubikmeter vand eller spildevand.

6. § 2, *stk. 5*, affattes således:

»*Stk. 5.* Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om vandselskabers anmeldelse efter stk. 4 og om Forsyningssekretariatets pligt til at registrere anmeldte vandselskaber, herunder om fristen for anmeldelse.«

7. I § 2, *stk. 6*, ophæves *nr. 1* og *2*.

Nr. 3-6 bliver herefter nr. 1-4.

8. I § 3, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »prisloft« til: »indtægtsrammer m.v.«

§ 4. Forsyningssekretariatet, jf. kapitel 4, skal foretage resultatorienteret benchmarking af de vandselskaber, der skal have fastsat et prisloft, jf. kapitel 3.

Stk. 2. Vandselskaber, der skal have fastsat et prisloft efter kapitel 3, skal foretage registrering af og indberette oplysninger om vandselskabets miljø-, service- og driftsforhold og økonomiske forhold til Forsyningssekretariatet til brug for Forsyningssekretariatets beregning af vandselskabernes effektivitet i form af resultatorienteret benchmarking.

Stk. 3. Andre vandselskaber kan frit vælge at deltage i den resultatorienterede benchmarking omfattet af stk. 1. Meddelelse om ind- og udtræden af frivillig benchmarking gives til Forsyningssekretariatet. Tilmelding er bindende for det efterfølgende kalenderår.

Stk. 4. Miljøministeren fastsætter regler om indhold og udformning af den resultatorienterede benchmarking, herunder om, hvilke oplysninger vandselskaberne skal registrere og indberette efter stk. 1 og 3, og om opgørelses- og målemetoder. Miljøministeren fastsætter endvidere regler om indberetning af registrerede oplysninger til Forsyningssekretariatet om indberetningens form, herunder at indberetning skal ske elektronisk, og om frister for indberetning.

§ 5. De vandselskaber, der skal have fastsat et prisloft efter kapitel 3, skal foretage procesorienteret benchmarking.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om indholdet af den procesorienterede benchmarking.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler om offentliggørelse af resultaterne af den procesorienterede benchmarking.

9. § 4, stk. 1 og 2, affattes således:

»Forsyningssekretariatet skal foretage totaløkonomisk benchmarking af vandselskaber, jf. § 2, stk. 1, med en årlig debiteret vandmængde over 800.000 m³.

Stk. 2. Vandselskaber omfattet af stk. 1 skal indberette oplysninger om vandselskabets økonomiske forhold til Forsyningssekretariatet til brug for Forsyningssekretariatets beregning af vandselskabernes effektivitet i form af totaløkonomisk benchmarking.«

10. I § 4, stk. 3, 1. pkt., og stk. 4, 1. pkt., ændres »resultatorienterede« til: »totaløkonomiske«.

11. I § 4, stk. 3, 3. pkt., ændres »det efterfølgende kalenderår« til: »den først kommende benchmarking for det pågældende vandselskab«.

12. § 5 affattes således:

»§ 5. Miljø- og fødevareministeren foretager årligt performance benchmarking af vandselskaber, jf. § 2, stk. 1.

Stk. 2. Vandselskaber, jf. § 2, stk. 1, skal indberette nødvendige oplysninger til brug for miljø- og fødevareministerens beregning af vandselskabernes performance inden for forhold vedrørende miljø, sundhed, energi og klima samt forsynings-sikkerhed.

Stk. 3. Andre vandselskaber kan frivilligt deltage i performance benchmarkingen. Meddelelse om ind- og udtræden af frivillig benchmarking gives til miljø- og fødevareministeren. Meddelelsen er bindende for vandselskabet for det efterfølgende kalenderår.

Kapitel 3

Prisloft

§ 6. For vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, fastsættes et prisloft for vandforsyning og et prisloft for spildevandsforsyning, jf. dog § 3.

Stk. 2. Prisloftet fastsættes af Forsyningssekretariatet med udgangspunkt i de historiske priser og korrigeres med et indeks for omkostningsudviklingen, et generelt effektiviseringskrav og et individuelt effektiviseringskrav baseret på vandselskabets benchmarkingresultat.

Stk. 3. Indsender et vandselskab ikke de oplysninger til Forsyningssekretariatet, som vandselskabet har pligt til i henhold til kapitel 2, kan Forsyningssekretariatet lægge erfaringsmæssige værdier for de manglende oplysninger til grund for fastsættelsen af prisloftet.

Stk. 4. Forsyningssekretariatet kan anmode vandselskaberne om de data eller oplysninger ud over de indberetningspligtige, som Forsyningssekretariatet finder relevante for fastsættelsen af prisloftet.

Stk. 4. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om indhold og udformning af performance benchmarking herunder om, hvilke oplysninger vandselskaberne skal indberette efter stk. 2 og 3 og om opgørelses- og målemetoder samt om indberetningens form, herunder at indberetning skal ske elektronisk, og om frister for indberetning. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan ligeledes fastsætte regler om meddelelse om ind- og udtræden af frivillig performance benchmarking, herunder om frister. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan endvidere fastsætte regler om offentliggørelse af resultater af performance benchmarking.«

13. Overskriften til *kapitel 3* affattes således:

»Kapitel 3

Indtægtsrammer m.v.«

14. § 6 ophæves og i stedet indsættes:

»§ 6. Forsyningssekretariatet fastsætter for vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, med en årlig debiteret vandmængde over 800.000 m³ én indtægtsramme for vandforsyningsaktiviteter og én indtægtsramme for spildevandsforsyningsaktiviteter, jf. dog § 3. Den enkelte indtægtsramme fastsættes for vandselskabets samlede omkostninger til drift og anlæg som en samlet beløbsmæssig grænse for vandselskabets indtægter.

Stk. 2. En indtægtsramme, jf. stk. 1, fastsættes med udgangspunkt i vandselskabets tidligere fastsatte indtægtsrammer og årsregnskaber. Er der ikke tidligere fastsat en indtægtsramme, fastsættes den første gang med udgangspunkt i vandselskabets faktiske driftsomkostninger i 2013-2015 samt investeringstillæg.

Stk. 3. Indtægtsrammen korrigeres med et generelt årligt effektiviseringskrav, der fastsættes som summen af et eventuelt individuelt effektiviseringskrav, jf. stk. 5, og en af ministeren fastsat procentdel af de driftsomkostninger, der indgår i den økonomiske ramme for 2017, og en procentdel af de anlægsomkostninger, som indgår i grundlaget for den økonomiske ramme for 2017, og som fastsættes af Forsyningssekretariatet på

grundlag af produktivitetsudviklingen i andre sektorer, hvis denne er positiv.

Stk. 4. Fastsættes indtægtsrammen første gang for et senere år end 2017, foretages den årlige korrektion, jf. stk. 3, med udgangspunkt i denne indtægtsramme.

Stk. 5. For vandselskaber, der vurderes som ineffektive på grundlag af den totaløkonomiske benchmarking, jf. § 4, korrigeres indtægtsrammen endvidere med et individuelt effektiviseringskrav, der årligt kan udgøre op til to procent af indtægtsrammen.

Stk. 6. Et vandselskab kan få korrigeret indtægtsrammen med et tillæg, jf. §§ 7 og 8.

Stk. 7. Et vandselskab skal indberette årsregnskabet til Forsyningssekretariatet. Årsregnskabet skal indeholde de nødvendige oplysninger til brug for Forsyningssekretariatets fastsættelse af og kontrol med overholdelse af indtægtsrammen, herunder om vandselskabet overholder betingelserne for tillæg, jf. stk. 6. Oplysningerne gives som note til årsregnskabet, revisorpåtegnet erklæring eller på anden af Forsyningssekretariatet godkendt måde.

Stk. 8. Opfylder vandselskabet ikke oplysningsforpligtelsen efter stk. 7, kan Forsyningssekretariatet skønsmæssigt fastsætte vandselskabets indtægtsramme.

§ 6 a. Forsyningssekretariatet fastsætter for vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, med en årligt debiteret vandmængde på højst 800.000 m³ én regnskabsmæssig kontrolramme for vandforsyningsaktiviteter og én regnskabsmæssig kontrolramme for spildevandsforsyningsaktiviteter, jf. dog § 3. Den enkelte regnskabsmæssige kontrolramme fastsættes for vandselskabets samlede omkostninger til drift og anlæg som en samlet beløbsmæssig grænse for vandselskabets indtægter.

Stk. 2. En regnskabsmæssig kontrolramme, jf. stk. 1, fastsættes med udgangspunkt i tidligere fastsatte regnskabsmæssige kontrolrammer og årsregnskaber. Er der ikke tidligere fastsat en regnskabsmæssig kontrolramme, fastsættes den regnskabsmæssige kontrolramme første gang med udgangspunkt i vandselskabets faktiske driftsomkostninger i 2013-2015 samt investeringstillæg.

§ 7. Forsyningssekretariatet kan efter ansøgning fra et vandselskab meddele dispensation fra prisloftet. Dispensationen skal angive det ændrede prisloft og varigheden af dette.

§ 8. Miljøministeren fastsætter regler om prisloftet, herunder om beregningsmetode, og om, hvilke økonomiske og andre oplysninger der skal indgå i fastsættelsen. Ministeren kan desuden fastsætte regler om miljømål og servicemål, herunder om indregning og eventuel fordeling af driftsudgifter til gennemførelse af sådanne mål som tillæg til prisloftet

§ 9. Miljøministeren opretter efter forhandling med økonomi- og erhvervsministeren et forsyningssekretariat.

Stk. 2. Forsyningssekretariatet gennemfører benchmarking, fastsætter prisloft, orienterer offentligheden om benchmarkingens resultater efter reglerne i kapitel 2 og 3 og varetager kontrolfunktionen m.v. vedrørende vandselskabernes interne overvågningsordning efter § 19.

Stk. 3. Forsyningssekretariatet varetager indberetningsmyndighedens opgaver efter lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger.

Stk. 3. Den regnskabsmæssige kontrolramme korrigeres årligt med en af ministeren fastsat procentdel af vandselskabets regnskabsmæssige kontrolramme for 2017. Fastsættes den regnskabsmæssige kontrolramme første gang for et senere år end 2017, foretages den årlige korrektion med udgangspunkt i denne kontrolramme.

Stk. 4. Bestemmelserne om tillæg, jf. § 6, stk. 6, indberetning efter § 6, stk. 7, og skønmæssig fastsættelse, jf. § 6, stk. 8, finder tilsvarende anvendelse for den regnskabsmæssige kontrolramme.«

15. I § 7, stk. 1, 1. pkt., ændres »prisloftet« til: »indtægtsrammen eller den regnskabsmæssige kontrolramme«, og i 2. pkt., ændres »det ændrede prisloft« til: »den ændrede indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme« og »dette« til: »denne«.

16. § 8 affattes således:

»§ 8. Energi-, forsynings- og klimaministerne fastsætter regler om fastsættelse og kontrol af indtægtsrammer, jf. § 6, og regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. § 6 a, herunder om beregningsmetode, effektiviseringskrav, reguleringsperioder, indfasningsperioder, kontrolperioder, hvilke økonomiske og andre oplysninger der skal indgå i fastsættelsen, samt om indberetningens form, herunder at indberetning skal ske elektronisk og frister for indberetningen. Ministeren fastsætter endvidere regler om tillæg til indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer.«

17. § 9, stk. 1, ophæves.

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 1-4.

18. I § 9, stk. 2, som bliver stk. 1, ændres »prisloft« til: »indtægtsramme, jf. § 6, og regnskabsmæssig kontrolramme, jf. § 6 a, og«, og »og varetager kontrolfunktionen m.v. vedrørende vandselskabernes interne overvågningsordning efter § 19« udgår.

19. I § 9, stk. 3, som bliver stk. 2, ændres »lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger« til: »lov om kommuners afståelse af vandselskaber«.

§ 10. De udgifter, der er forbundet med Forsyningssekretariatets drift og opgavevaretagelse, betales af

1) de vandselskaber, som sekretariatet behandler benchmarking eller fastsætter prisloft for, jf. § 4, stk. 2, og § 6, stk. 1, og

2) de vandselskaber, som frivilligt deltager i benchmarking, jf. § 4, stk. 3.

Stk. 2. Vandselskaber omfattet af stk. 1, nr. 1, betaler 31.000 kr. pr. år. Vandselskaber omfattet af stk. 1, nr. 2, betaler 11.357 kr. pr. år.

Stk. 3. I 2010 betaler vandselskaber omfattet af stk. 1, nr. 1, endvidere 14.000 kr. til dækning af Forsyningssekretariatets etableringsudgifter.

Stk. 4. De beløb, der er nævnt i stk. 2, reguleres årligt med den i de successivt offentliggjorte forslag til finanslov fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks med niveauekorrektion. Regulering efter 1. pkt. foretages første gang med virkning for 2011.

Stk. 5. §§ 6, 7 og 8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse på opkrævning af afgifter efter denne lov.

Stk. 6. Miljøministeren fastsætter regler om betaling og opkrævning.

20. § 10, stk. 1-4, ophæves, og i stedet indsættes:

»Til dækning af udgifter forbundet med Forsyningssekretariatets drift og opgavevaretagelse betaler vandselskaberne årligt en afgift. Det samlede afgiftsbeløb fastsættes årligt på finansloven og opdeles ved opkrævning hos vandselskaberne i en grundafgift og en differentieret afgift, jf. stk. 2-5.

Stk. 2. Vandselskaber, jf. § 2, stk. 1, med en årligt debiteret vandmængde over 800.000 m³ samt vandselskaber, som frivilligt deltager i den totaløkonomiske benchmarking, jf. § 4, stk. 3, opkræves grundafgift og differentieret afgift, jf. stk. 4 og 5.

Stk. 3. Vandselskaber, jf. § 2, stk. 1, med en årligt debiteret vandmængde på højst 800.000 m³ opkræves differentieret afgift, jf. stk. 5.

Stk. 4. Grundafgiften udgør samlet 30 pct. af afgiftsbeløbet, jf. stk. 1, og opkræves ligeligt mellem vandselskaber, som er omfattet af stk. 2.

Stk. 5. Den differentierede afgift udgør samlet 70 pct. af afgiftsbeløbet, jf. stk. 1, og opkræves hos de vandselskaber, som er omfattet af stk. 2 og 3, afhængigt af størrelsen på vandselskabernes årligt debiterede vandmængder i det seneste hele kalenderår.

Stk. 6. Vandselskaber omfattet af stk. 2 og 3, der er selskabsretligt omstruktureret i de seneste 12 måneder forud for tidspunktet for afgiftens opkrævning, får fastsat den årligt debiterede vandmængde på baggrund af debiterede vandmængder i det seneste hele kalenderår forud for den selskabsretlige omstrukturering i det eller de vandselskaber, som indgik i den selskabsretlige omstrukturering.

Stk. 7. Vandselskaber omfattet af stk. 2 og 3, der er oprettet i de seneste 12 måneder forud for tidspunktet for afgiftens opkrævning, og som ikke er omfattet af stk. 6, får fastsat den årligt debiterede vandmængde på baggrund af vandselskabets vandindvindingstilladelse eller udledningstilladelse.

Stk. 8. Det beløb, som et vandselskab der er omfattet af stk. 6 og 7 opkræves, efterreguleres i overensstemmelse med vandselskabets årligt debiterede vandmængde for det år som afgiften vedrør-

§ 11. ...

Stk. 2. Forsyningssekretariatet opretter et offentligt tilgængeligt register over resultaterne af benchmarkingen efter § 4, stk. 1, og indberettede priser og offentliggør resultaterne af benchmarkingen og indberettede priser mindst en gang årligt.

Stk. 3. Endvidere skal Forsyningssekretariatet offentliggøre afgørelser om fastsættelse af prisloft og dispensation fra prisloftet.

Kapitel 5

Forbrugerforhold og offentlighed om vandselskabers forhold

rer. Efterreguleringen sker efter Forsyningssekretariatet har modtaget oplysningerne om vandselskabets årligt debiterede vandmængde for det år, som afgiften vedrører.«

Stk. 5-6 bliver herefter stk. 9-10.

21. § 11, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Forsyningssekretariatet opretter et offentligt tilgængeligt register over resultaterne af benchmarkingen efter § 4, stk. 1.«

22. § 11, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Endvidere skal Forsyningssekretariatet offentliggøre afgørelser om fastsættelse af indtægtsrammer, jf. § 6, og regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. § 6 a.«

23. I overskriften til *kapitel 5* indsættes efter »Forbrugerforhold«: », kundeforhold«.

24. Efter § 12 indsættes:

»§ 12 a. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan godkende oprettelsen af og vedtægterne for et privat tvistløsningsorgan, som behandler sager om civile tvister vedrørende forsyningsforhold mellem vandselskaber og vand- og spildevandsforbrugende private og offentlige virksomheder og institutioner.

Stk. 2. Et privat tvistløsningsorgan kan alene godkendes, hvis tvistløsningsorganets vedtægter indeholder bestemmelser om organets sammensætning og sagsbehandling, som er betryggende for parterne samt bestemmelser om sagkundskab, uafhængighed, habilitet, gebyrer og omkostninger. Det er endvidere en betingelse for godkendelse, at tvistløsningsorganets formand og eventuelle næstformænd er dommere.

Stk. 3. Ministeren kan tidsbegrænse eller tilbagekalde en godkendelse, hvis betingelserne for godkendelsen ikke længere skønnes at være til stede.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for godkendelse efter stk. 1 og tvistløsningsorganets behandling af sager, herunder om frister, krav om offentliggørelse af afgørelser og om, at offentliggørelse skal ske elektronisk.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om klagegebyrer og regler om, at den ene part skal betale et gebyr til et godkendt privat tvistløsningsorgan til dækning af organets udgifter til sagens behandling, hvis den anden part i en tvist får medhold i klagen, eller sagen forliges. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at vandselskaber, der ikke bidrager til dækning af udgifter til organets drift, skal betale et højere gebyr end vandselskaber, som bidrager til dækning af udgifter til organets drift.

§ 12 b. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan fungere som sekretariat for et privat tvistløsningsorgan, jf. § 12 a, stk. 1, og kan oppebære indtægter herved.

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler for den i stk. 1 nævnte funktion.

§ 12 c. Et private tvistløsningsorgan godkendt efter § 12 a, stk. 1, skal forkynde en afgørelse for vandselskabet, hvis modparten har fået helt eller delvis medhold. Vandselskabet skal i forbindelse med forkyndelsen have oplysning om indholdet af §§ 12 d-12 f.

§ 12 d. Ønsker vandselskabet ikke at være bundet af den afgørelse, som et privat tvistløsningsorgan godkendt efter § 12 a, stk. 1, har truffet, skal vandselskabet skriftligt meddele dette til tvistløsningsorganet inden 30 dage fra forkyndelsen af afgørelsen.

§ 12 e. En anmodning fra vandselskabet om genoptagelse af klagesagen, der er indgivet skriftligt til det private tvistløsningsorgan, som er godkendt efter § 12 a, stk. 1, inden udløbet af fristen i § 12 d, har opsættende virkning. Fristen i § 12 d regnes herefter fra det tidspunkt, hvor anmodningen om genoptagelse er blevet afvist, eller hvor tvistløsningsorganet har truffet afgørelse i genoptagelsesagen.

§ 12 f. En afgørelse i klagesagen truffet af et privat tvistløsningsorgan godkendt efter § 12 a, stk. 1, kan tvangsfuldbyrdes i forhold til vandselskabet efter udløbet af fristerne i §§ 12 d og 12 e, medmindre vandselskabet forinden har givet skriftlig meddelelse til tvistløsningsorganet om, at vandsel-

§ 13. Opkrævning af betaling ud over det fastsatte prisloft er ikke tilladt, medmindre vandselskabet har opnået dispensation fra prisloftet, jf. § 7.

§ 14. Lov om offentlighed i forvaltningen gælder for vandselskaber, der er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1.

§ 15. ...

Stk. 2. Kommuner kan kun deltage i aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, hvis aktiviteterne udøves i et eller flere selskaber, som drives i aktie- eller anpartsselskabsform, jf. dog § 32. Vederlag i forbindelse med stiftelse af aktie- eller anpartsselskaber omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, må udelukkende bestå af aktier eller anparter i det nystiftede selskab.

§ 15. ...

Stk. 4. Miljøministeren fastsætter regler om afvikling af mellemværender mellem kommuner og deres vand- eller spildevandsforsyningsvirksomheder.

§ 16. En kommune kan meddele garanti for lån, der optages af et vandselskab til finansiering af selskabets investeringsudgifter ved indvinding og distribution af brugsvand samt investeringsudgifter ved kloakering og rensningsanlæg, i det omfang lånet kan indregnes i vandprisen.

...

skabet ikke ønsker at være bundet af afgørelsen, jf. § 12 d.

Stk. 2. En anmodning til fogedretten om tvangsfuldbyrdelse skal være bilagt den afgørelse, der danner grundlag for anmodningen om tvangsfuldbyrdelse, og en erklæring fra tvistløsningsorganet om, at vandselskabet ikke inden for fristerne i §§ 12 d og 12 e har meddelt, at vandselskabet ikke ønsker at være bundet af afgørelsen.«

25. § 13 affattes således:

»§ 13. Opkrævning af betaling i strid med den fastsatte indtægtsramme, jf. § 6, eller den regnskabsmæssige kontrolramme, jf. § 6 a, er ikke tilladt.«

26. I § 14, *stk. 1*, ændres »for vandselskaber, der er« til: »bortset fra bestemmelserne i §§ 11, 12 og 15-17 for vandselskaber, der er eller senere end den 1. juli 2009 har været«.

27. I § 15, *stk. 2*, ændres »vandforsyningsanlæg« til: »vandforsyninger« og efter *1. pkt.* indsættes:

»Energi-, forsynings- og klimaministeren kan endvidere tillade, at en kommunalbestyrelse midlertidigt driver en almen vandforsyning, jf. § 3, stk. 3, i lov om vandforsyning m.v., der ikke er kommunalt ejet, og undtage denne fra kravet om organisering i aktie- eller anpartsselskabsform.«

28. I § 15, *stk. 4*, ændres »vand- eller spildevandsforsyningsvirksomheder« til: »vandselskaber«.

29. I § 16, *stk. 1*, ændres »investeringsudgifter ved«: til »investeringsudgifter i hovedvirksomheden, herunder til«, og efter »vandprisen« indsættes: »i det pågældende vandselskab«.

30. I § 16 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Kommunen opkræver et vederlag for meddelelse af lånegaranti, jf. stk. 1 og 2. Vederlaget skal fastsættes på markedsvilkår. Vandselska-

§ 18. Vandselskaber kan kun deltage i anden virksomhed, når denne anden virksomhed har nær tilknytning til forsyningsvirksomheden, og når den udøves på kommercielle vilkår i et selvstændigt selskab med begrænset ansvar. Den tilknyttede virksomhed kan have andre ejerskabsforhold end vandselskabet. Kravet om udskillelse i et selvstændigt selskab med begrænset ansvar gælder dog ikke for anden virksomhed, hvis samlede omsætning udgør mindre end 2 mio. kr. årligt. Den tilknyttede virksomhed, der ikke er udskilt i et selvstændigt selskab, skal regnskabsmæssigt holdes adskilt fra aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning.

§ 18. ...

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler om den i stk. 1 nævnte virksomhed, herunder om, hvilke aktiviteter der kan udøves efter stk. 1, og om, at indtægter fra visse aktiviteter i relation til kravet om udskillelse ikke skal indgå i beregningen af vandselskabets samlede omsætning fra anden virksomhed. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at omsætningen i den tilknyttede virksomhed maksimalt må udgøre et af ministeren fastsat beløb, og at det maksimale beløb ikke skal gælde for tilknyttede virksomheder, hvor en af ministeren fastsat andel af selskabet ejes af private ejere, der ikke samtidig ejer vandselskaber. Desuden kan ministeren fastsætte regler om regnskabs- og forretningsmæssige forhold og om, at der skal indhentes erklæringer fra vandselskabets revisor eller en statsautoriseret revisor.

§ 19. Aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning skal være selskabsmæssigt adskilt fra aktiviteter forbundet med affaldshåndtering efter lov om miljøbeskyttelse.

Stk. 2. Et vandselskab skal holde aktiviteter forbundet med vandforsyning og spildevandsforsyning regnskabsmæssigt adskilt. Desuden skal aktiviteter forbundet med vandforsyning eller spildevandsforsyning holdes regnskabsmæssigt adskilt

ber kan på baggrund af kommunal garantistillelse, jf. stk. 1 og 2, optage lån hos og indgå leasingaftaler med KommuneKredit.«

31. I § 18, stk. 1, 1. pkt., ændres »denne anden virksomhed« til: »denne«, og i 3. pkt. ændres »ikke for anden virksomhed« til: »ikke for tilknyttet virksomhed«.

32. § 18, stk. 3, 1. og 2. pkt., affattes således:

»Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter regler om den i stk. 1 nævnte virksomhed herunder om, hvilke typer virksomhed der kan udøves efter stk. 1 og om, at omsætningen vedrørende visse typer af tilknyttet virksomhed ikke skal indgå i beregningen af vandselskabets samlede omsætning fra tilknyttet virksomhed i relation til kravet om udskillelse, jf. stk. 1. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om omsætningen vedrørende den tilknyttede virksomhed, herunder om omsætningen i tilknyttet virksomhed, hvor en fastsat andel af selskabet ejes af erhvervsdrivende, fonde, foreninger m.v., der ikke samtidig ejer vandselskaber, samt om anvendelse af overskud fra tilknyttet virksomhed.«

33. § 19, stk. 1 og 2, ophæves og i stedet indsættes:

»Aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning skal være regnskabsmæssigt adskilt. Endvidere skal aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsaktiviteter være regnskabsmæssigt adskilt fra aktiviteter forbundet med affaldshåndtering efter lov om miljøbeskyttelse samt fra aktiviteter omfattet af lov om elforsyning, lov

fra aktiviteter omfattet af lov om elforsyning, lov om varmforsyning og lov om naturgasforsyning.

...

Stk. 7. Vandselskaber skal opstille et program for intern overvågning, som beskriver vandselskabets tiltag, for at sikre, at aftaler omfattet af stk. 5 indgås på markedsvilkår, samt sikre, at det kontrolleres på passende måde, om aftalerne indgås på markedsvilkår. En årsberetning med en beskrivelse af programmet samt kontrollen af, at aftalerne indgås på markedsvilkår, skal offentliggøres og indberettes til Forsyningssekretariatet.

Stk. 8. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om de forhold, der er nævnt i stk. 7, herunder om, hvad programmet for intern overvågning skal indeholde, og hvordan det skal kontrolleres.

§ 24. Miljøministeren nedsætter et kontaktudvalg, der skal følge udviklingen i vand- og spildevandsforsyningssektoren, og som kan rådgive ministeren vedrørende forhold omfattet af denne lov.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om kontaktudvalgets sammensætning og virksomhed.

§ 25. Miljøministeren kan bemyndige en underministeriet oprettet statslig myndighed eller efter forhandling med vedkommende minister andre statslige myndigheder til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

§ 30. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

1) undlader at indgive anmeldelse til Forsyningssekretariatet, jf. § 2, stk. 4,

2) undlader at registrere eller indberette oplysninger efter § 4, stk. 2,

3) undlader at følge et pålæg fra Forsyningssekretariatet om at stille data eller oplysninger til rådighed for Forsyningssekretariatet, jf. § 6, stk. 4,

4) opkræver betaling fra forbrugerne i strid med det af Forsyningssekretariatet fastsatte prisloft, jf. § 13,

5) udøver vand- eller spildevandsforsyningsaktiviteter i strid med § 15, stk. 1,

6) udøver anden virksomhed inden for vandselskabet i større omfang end tilladt efter § 18, stk. 1,

om varmforsyning og lov om naturgasforsyning.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 2-5.

34. I § 19 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»*Stk. 6.* Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om, i hvilke tilfælde de i stk. 1 nævnte aktiviteter ikke skal være regnskabsmæssigt adskilt.«

35. § 19, stk. 7 og 8, ophæves.

36. § 24 affattes således:

»**§ 24.** Energi-, forsynings- og klimaministeren nedsætter et kontaktudvalg, der skal følge udviklingen i vand- og spildevandsforsyningssektoren, og som kan rådgive ministeren vedrørende forhold omfattet af denne lov.«

37. I § 25 ændres »Miljøministeren« til: »Energi-, forsynings- og klimaministeren og miljø- og fødevarerministeren«, og »ministeren« ændres til: »den pågældende minister«.

38. I § 30, stk. 1, nr. 2, udgår: »registrere eller«.

39. § 30, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) undlader at indberette årsregnskaber til Forsyningssekretariatet, jf. § 6, stk. 6, eller § 6 a, stk. 4.«

40. I § 30, stk. 1, nr. 4, ændres »det af Forsyningssekretariatets fastsatte prisloft« til: »den af Forsyningssekretariatets fastsatte indtægtsramme, jf. § 6, eller regnskabsmæssige kontrolramme, jf. § 6 a«.

41. I § 30, stk. 1, nr. 8, ændres »§ 19, stk. 5, eller stk. 6, 1. pkt.,« til: »§ 19, stk. 4, eller stk. 5, 1. pkt.,«.

7) undlader regnskabsmæssig adskillelse, jf. § 19,

8) indgår aftaler i strid med § 19, stk. 5, eller stk. 6, 1. pkt., eller

9) undlader at forelægge tilstrækkelig dokumentation efter § 19, stk. 6, 2. pkt.

§ 33. Salg af fast ejendom i forbindelse med salg af en kommunal vand- eller spildevandsforsyningsvirksomhed med henblik på videreførelse af den kommunale virksomhed i selskabsform, jf. § 15, stk. 1, kan ske uden forudgående offentligt udbud, såfremt salget sker senest den 30. juni 2010. Det er en forudsætning, at den faste ejendom anvendes til aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning.

§ 36. Bestemmelserne om prisloftreguleringen i kapitel 3 finder anvendelse for prisfastsættelsen fra 2011.

§ 37. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at en kommune kan varetage visse administrative opgaver for visse vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, i en overgangsperiode.

§ 1 a. Loven har til formål at sikre hensynet til princippet om omkostningsdækning, herunder miljømæssige og ressourcerelaterede omkostninger, og prissætning med tilskyndelsesvirkning. Derudover tages der hensyn til, at de forskellige vandanvendelsessektorer yder et passende bidrag, og til princippet om, at forurener betaler.

§ 3. ...

Stk. 3. Ved almene vandforsyningsanlæg forstås anlæg, som forsyner eller har til formål at forsyne mindst 10 ejendomme.

42. I § 30, stk. 1, nr. 9, ændres »§ 19, stk. 6, 2. pkt.« til: »§ 19, stk. 5, 2. pkt.«

43. § 33 ophæves.

44. § 36 ophæves.

45. § 37 ophæves.

§ 2

I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1199 af 30. september 2013, som ændret ved § 1 i lov nr. 1631 af 26. december 2013, § 11 i lov nr. 86 af 28. januar 2014, § 144 i lov nr. 1520 af 27. december 2014 og § 1 i lov nr. 538 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 a, 1. pkt., indsættes efter »tilskyndelsesvirkning«: »samt gennemsigtighed for vandforbrugerne«.

2. § 3, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Ved almene vandforsyninger forstås den person eller juridiske enhed, der ejer et eller flere

§ 6. Miljøministeren kan efter forhandling med KL (Kommunernes Landsforening) fastsætte regler om, i hvilket omfang de beføjelser, der efter kapitel 6 og 8 er henlagt til ministeren, kan udøves af kommunalbestyrelsen, når der foreligger vandforsyningsplaner vedtaget efter § 14 a.

§ 13 a. En kommunalbestyrelse eller ejeren af et alment vandforsyningsanlæg kan vedtage en indsatsplan for et område, hvis kommunalbestyrelsen eller ejeren af vandforsyningsanlægget finder, at udpegning efter § 11 a, stk. 1, nr. 5, er utilstrækkelig til at sikre kommunens eller vandforsyningsanlæggets interesser, jf. dog § 13 b, stk. 2. Bestemmelserne i § 13, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

§ 13 b. Den, der udarbejder en indsatsplan efter § 13 eller § 13 a, skal inddrage alle de berørte parter i forbindelse med udarbejdelsen.

...

Stk. 6. En indsatsplan udarbejdet af ejeren af et alment vandforsyningsanlæg efter § 13 a kan ikke vedtages endeligt før 12 uger efter, at kommunalbestyrelsen har modtaget det færdige udkast til planen. Kommunalbestyrelsen påser, at bestemmelserne i stk. 1, § 13 a, stk. 2, og yderligere retningslinjer udstedt af ministeren efter § 15 eller § 16, stk. 1, er overholdt, samt at hensynet til beskyttelsen af vandressourcerne i øvrigt er tilgodeset. Hvis kommunalbestyrelsen inden udløbet af den i 1. pkt. nævnte frist gør indsigelse mod udkastet, kan indsatsplanen ikke vedtages endeligt, før der er opnået enighed. Kan enighed ikke opnås mellem en kommunalbestyrelse og en ejer af et alment vandforsyningsanlæg, bortfalder indsatsplanen.

§ 13 d. En kommunalbestyrelse eller ejeren af et alment vandforsyningsanlæg kan for at gennemføre en indsatsplan vedtaget efter § 13 eller § 13 a indgå aftale med ejeren af eller indehaveren af andre rettigheder over en ejendom om dyrkningspraksis eller andre restriktioner i arealanvendelsen

vandforsyningsanlæg, der forsyner eller har til formål at forsyne mindst 10 ejendomme hver.«

3. I § 6 ændres »§ 14 a« til: »§ 14«.

4. § 13 a, stk. 1, affattes således:

»En kommunalbestyrelse kan vedtage en indsatsplan for et område, hvis udpegningen efter § 11 a, stk. 1, nr. 5, er utilstrækkelig til at sikre kommunens vandforsyningsinteresser, jf. dog § 13 b, stk. 2. Bestemmelserne i § 13, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.«

5. § 13 b, stk. 1, affattes således:

»Kommunalbestyrelsen skal inddrage alle berørte parter i forbindelse med udarbejdelsen af en indsatsplan efter §§ 13 eller 13 a.«

6. § 13 b, stk. 6, ophæves.

Stk. 7. bliver herefter stk. 6.

7. I § 13 d, stk. 1, 1. pkt., ændres »ejeren af et alment vandforsyningsanlæg« til: »en almen vandforsyning«.

8. I § 13 d, stk. 1, 2. pkt., ændres »ejeren af et alment vandforsyningsanlæg« til: »den almene vandforsyning«.

eller indgå aftale om salg af hele eller dele af ejendommen til kommunen eller vandforsyningsanlægget. Efter høring af ejeren af et alment vandforsyningsanlæg kan det i en aftale indgået af kommunalbestyrelsen bestemmes, at vandforsyningsanlægget helt eller delvis skal betale det beløb, der ifølge aftalen tilkommer ejeren af eller indehaveren af andre rettigheder over ejendommen under forudsætning af, at anlægget har fordel af aftalen.

§ 29....

Stk. 2. Miljøministeren afgør herefter, om vandforsyningsanlægget skal gennemføres, i hvilket omfang bestående og fremtidig vandforsyning inden for området skal ske fra anlægget, på hvilke vilkår tilslutning til anlægget skal ske, og om anlægget skal gennemføres som kommunalt anlæg eller som andelsselskab eller interessentskab.

§ 46....

Stk. 2. Ved et pålæg til et vandforsyningsanlæg om levering til områder uden for det forsyningsområde, som vandforsyningsanlægget er tillagt i vandforsyningsplanen, skal det leverende vandforsyningsanlæg i økonomisk henseende holdes skadeløs i alle forhold vedrørende leveringspligten, herunder for alle udgifter ved anskaffelse af de anlæg m.v., der er nødvendige for leveringen, og udgifterne i øvrigt ved fremskaffelse og leveringen af vandet, jf. § 52 a.

§ 50. Vandindlæg i de enkelte ejendomme skal udføres og benyttes på en sådan måde, at der ikke opstår fare for forurening af vandet eller på anden måde voldes ulemper. Ejendommens ejer skal lade foretage de foranstaltninger, som anlægget i den anledning pålægger ejeren.

...

§ 51. Vand fra et alment vandforsyningsanlæg må, bortset fra brand eller andre nødstilfælde, ikke benyttes til andet formål eller i større mængder end tilladt af anlægget. Spild af vand ved mangelfuld lukning af vandhaner eller ved anden uforvarlig adfærd skal undgås. Vand, der er forbrugt eller gået til spilde som nævnt ovenfor, kan forlanges betalt af ejendommens ejer, således at vandmængden om nødvendigt fastsættes efter anlæggets skøn.

9. I § 13 d, stk. 1, 1. og 2. pkt., i § 29, stk. 2, og i § 46, stk. 2, ændres »vandforsyningsanlægget« til: »den almene vandforsyning«.

10. I § 13 d, stk. 1, 2. pkt., tre steder i § 29, stk. 2, i § 50, stk. 1, 2. pkt., og i § 51, stk. 1, 1. pkt., ændres »anlægget« til: »den almene vandforsyning«.

...

§ 13 d. ...

Stk. 2. Ejeren af et alment vandforsyningsanlæg skal, inden der indgås aftale efter stk. 1, meddele indholdet af den påtænkte aftale til kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen påser, at aftalen ikke strider mod regler fastsat i medfør af lov om vandplanlægning eller indsatsplaner vedtaget efter § 13 eller vil vanskeliggøre gennemførelsen af disse planer. Fremsætter kommunalbestyrelsen inden en frist af 2 uger indsigelse mod aftalen, kan denne ikke indgås.

§ 59 a. Ejeren af et alment vandforsyningsanlæg kan for at overvåge kvaliteten af de vandressourcer, der indvindes fra, etablere overvågningsboringer i indvindingsoplandet. Kommunalbestyrelsen kan som et vilkår i indvindingstilladelsen fastlægge antallet og placeringen af overvågningsboringerne. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler herom. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om etablering af overvågningsboringer for almene vandforsyningsanlæg med eksisterende indvindingstilladelser.

§ 14. Kommunalbestyrelsen udarbejder planer for, hvorledes vandforsyningen skal tilrettelægges, herunder hvilke anlæg forsyningen skal bygge på og hvilke forsyningsområder de enkelte anlæg skal have. En vandforsyningsplan kan helt eller delvis udarbejdes i samarbejde med andre kommuner.

§ 14 a. ...

Stk. 2. Almene vandforsyningsanlæg må ikke anlægge vandledninger i strid med vandforsyningsplaner.

§ 45. Almene vandforsyningsanlæg er forpligtet til på rimelige vilkår at overtage forsyningen af samtlige ejendomme inden for anlæggets naturlige forsyningsområde. Miljøministeren kan pålægge andre vandforsyningsanlæg, der allerede forsyner flere ejendomme, at forsyne yderligere ejendomme inden for samme bebyggelse.

...

11. I § 13 d, stk. 2, 1. pkt., og § 59 a, 1. pkt., ændres »Ejeren af et alment vandforsyningsanlæg« til: »En almen vandforsyning«.

12. To steder i § 14, stk. 1, 1. pkt., ændres »anlæg« til: »almene vandforsyninger«.

13. I § 14 a, stk. 2, § 45, stk. 1, 1. pkt., § 52, stk. 1, og § 52 b, stk. 1, ændres »Almene vandforsyningsanlæg« til: »Almene vandforsyninger«.

§ 52. Almene vandforsyningsanlæg kan, når anlæggets drift eller hensynet til vandforekomsterne skønnes at gøre det nødvendigt, træffe bestemmelse om indskrænkning af vandforbruget, herunder med hensyn til vanding af haver i tørkeperioder.

...

§ 52 b. Almene vandforsyningsanlæg kan etablere et samarbejde med henblik på samlet varetagelse af og fordeling af udgifterne til kortlægning, overvågning og beskyttelse af vandressourcerne som nævnt i § 52 a og andre aktiviteter, der har til formål at forebygge eller afhjælpe forsyningsproblemer forårsaget af kvaliteten af disse vandressourcer.

...

§ 18. ...

Stk. 2. Enhver grundejer, hvis ejendom er beliggende uden for et alment vandforsyningsanlægs naturlige forsyningsområde, er, medmindre der må antages at være nærliggende fare for, at vandet ikke vil opfylde de fastsatte krav til kvaliteten af drikkevand eller i øvrigt vil blive sundhedsfarligt, berettiget til at indvinde grundvand på egen grund til brug i husholdning, jf. dog § 29.

§ 29. Kommunalbestyrelsen kan for områder, hvor vandforsyningen ud fra en samlet vurdering ikke findes tilfredsstillende, udarbejde planer for og overslag over udgifterne ved udførelse af et alment vandforsyningsanlæg.

Stk. 2. Miljøministeren afgør herefter, 29) om vandforsyningsanlægget skal gennemføres, i hvilket omfang bestående og fremtidig vandforsyning inden for området skal ske fra anlægget, 96) på hvilke vilkår tilslutning til anlægget skal ske, og om anlægget skal gennemføres som kommunalt anlæg eller som andelselskab eller interessentskab.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at en eller flere ejendomme skal tilsluttes et

14. Efter § 14 a indsættes:

»§ 14 b. Kommunalbestyrelsen drøfter årligt forsyningsforholdene med alle almene vandforsyninger i kommunen.«

15. I § 18, stk. 2, ændres »et alment vandforsyningsanlægs« til: »en almen vandforsynings«.

16. I § 29, stk. 1, ændres »ved udførelse af et alment vandforsyningsanlæg« til: »ved oprettelse af en almen vandforsyning samt etablering af de enkelte vandforsyningsanlæg«.

17. I § 29, stk. 2, ændres »kommunalt anlæg« til: »kommunalt ejet almen vandforsyning«.

18. I § 29, stk. 3, 1. pkt., ændres »et bestående alment vandforsyningsanlæg« til: »en bestående almen vandforsyning«, og to steder i 2. pkt., ændres »vandforsyningsanlægget« til: »vandforsyningen«.

bestående alment vandforsyningsanlæg, hvis tilslutningen findes ønskelig ud fra en samlet vurdering af forholdene i et område eller ud fra den enkelte ejendoms forhold. 99) Er taksterne for bidrag til vandforsyningsanlægget fastsat eller godkendt af kommunalbestyrelsen i medfør af § 53, stk. 1, skal betaling til vandforsyningsanlægget ske på grundlag af disse takster, medmindre kommunalbestyrelsen finder, at der foreligger særlige forhold, som gør, at taksterne ikke med rimelighed kan anvendes.

§ 30. Grundejere, der efter § 29 må ophøre med benyttelsen af egen vandforsyningsboring, har krav på erstatning for udgifterne ved tilslutningen til det fælles anlæg. Erstatningen kan nedsættes eller bortfalde under hensyn til anlæggets alder, eller hvis ejendommens hidtidige vandforsynings- og spildevandsforhold ikke var lovlige eller kvalitetsmæssigt tilfredsstillende. Erstatningen kan afkortes med den forøgelse i værdi, som tilslutningen til det fælles anlæg måtte tilføre ejendommen.

...

§ 32. Miljøministeren kan helt eller delvis tilbagekalde indvindingstilladelsen til et alment vandforsyningsanlæg, når vægtige grunde taler for, at anlægget videreføres af et andet alment vandforsyningsanlæg, eller at forsyningen helt eller delvis overtages af et andet alment anlæg. Miljøministeren træffer bestemmelse om den fremtidige vandforsyning af de pågældende forbrugere, herunder om vilkårene for forsyningen. Bestemmelsen i § 29, stk. 3, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Ejeren af vandforsyningsanlægget kan forlange, at det gøres til et vilkår for tilbagekaldelsen, at ejeren af det andet anlæg overtager anlægget med grund og ledningsnet efter § 37 i det omfang, ejeren ikke fremtidig kan udnytte de pågældende værdier på hensigtsmæssig måde.

Stk. 2. Miljøministeren kan helt eller delvis tilbagekalde indvindingstilladelsen til et vandforsyningsanlæg, når tilbagekaldelsen skønnes nødvendig for at imødekomme en ny ansøgning om indvindingstilladelse fra et alment vandforsyningsanlæg, der skønnes at have væsentlig større betydning for en hensigtsmæssig vandforsyning end det

19. I § 30, stk. 1, 1. og 3. pkt., ændres »det fælles anlæg« til: »den almene vandforsyning.

20. § 32, stk. 1, affattes således:

»Miljø- og fødevarerministeren kan helt eller delvist tilbagekalde indvindingstilladelsen til en almen vandforsynings vandforsyningsanlæg, når det er nødvendigt, at forsyningen helt eller delvist overtages af en anden almen vandforsyning for at sikre en tilstrækkelig forsyning til forbrugerne. Ministeren træffer bestemmelse om den fremtidige vandforsyning af de pågældende forbrugere, herunder om vilkårene for forsyningen. Bestemmelsen i § 29, stk. 3, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Den almene vandforsyning, hvis indvindingstilladelse tilbagekaldes, kan forlange, at det gøres til et vilkår for tilbagekaldelsen, at den overtagende almene vandforsyning også overtager vandforsyningsanlægget med grund og ledningsnet efter § 37 i det omfang, den almene vandforsyning, der ejer dette anlæg, ikke fremtidigt kan udnytte de pågældende værdier på hensigtsmæssig måde.«

21. I § 32, stk. 2, 2. pkt., ændres »anlæggets ejer« til: »vandforsyningen«.

anlæg, hvis tilladelse der gøres indgreb i. Tilbagekaldelsen kan betinges af, at der skaffes anlæggets ejer tilladelse til vandindvinding andetsteds, eller at et alment vandforsyningsanlæg leverer vand. Vedrører den nye ansøgning indvinding af overfladevand, kan miljøministeren på samme måde gøre indgreb i andre rettigheder til benyttelse af overfladevand, for så vidt rettighederne ikke hviler på særlig adkomst.

...

§ 37. Til fordel for et alment vandforsyningsanlæg kan der, når almenvellet kræver det, og når der er givet tilladelse til anlægget, ved ekspropriation

1) erhverves ejendomsret til arealer, bygninger og indretninger, der er fast knyttet til arealer eller bygninger, samt tilbehør hertil,

2) endeligt eller midlertidigt pålægges indskrænkninger i ejernes rådighed eller erhverves ret til at udøve en særlig råden over faste ejendomme, herunder til at udføre prøveboringer og prøvepumpninger,

...

§ 47....

Stk. 2. Hvis et alment vandforsyningsanlæg, der ikke er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, ikke mener at kunne opfylde et pålæg om udbygning, kan det kræve sig overtaget af et lokalt alment vandforsyningsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. Vilkårene for overtagelsen fastsættes i mangel af enighed af miljøministeren.

Kapitel 9

Forholdet mellem et alment vandforsyningsanlæg og forbrugerne

§ 49. Kan en ejendom forsynes med vand fra en forsyningsledning, som et alment vandforsyningsanlæg har ført forbi ejendommen, har ejendommens ejer ret til at få vand til almindelig brug indlagt i ejendommen.

§ 51. Vand fra et alment vandforsyningsanlæg må, bortset fra brand eller andre nødstilfælde, ikke benyttes til andet formål eller i større mængder end tilladt af anlægget. Spild af vand ved mangel-

22. I § 32, stk. 2, 1. og 2. pkt., i § 37, stk. 1, § 47, stk. 2, 1. pkt., overskriften til kapitel 9, § 49, § 51, stk. 1, 1. pkt., og 2, og § 52 a, stk. 1, 1. pkt., og 2, ændres »et alment vandforsyningsanlæg« til: »en almen vandforsyning«.

fuld lukning af vandhaner eller ved anden ufor-
svarlig adfærd skal undgås. Vand, der er forbrugt
eller gået til spilde som nævnt ovenfor, kan forlan-
ges betalt af ejendommens ejer, således at vand-
mængden om nødvendigt fastsættes efter anlæg-
gets skøn.

Stk. 2. Den, der modtager vand fra et alment
vandforsyningsanlæg, kan ikke forlange erstatning
for svigtende levering som følge af utilfredsstil-
lende trykforhold i forsyningsledninger, mangler
ved anlægget og disses afhjælpning eller vedlige-
holdelsesarbejder vedrørende anlægget.

§ 52 a. Ved levering af vand fra et alment vand-
forsyningsanlæg kan der under overholdelse af det
prisloft, som måtte være fastsat for forsyningen i
medfør af § 6 i lov om vandsektorens organisering
og økonomiske forhold, i prisen indregnes de i
denne bestemmelse anførte udgifter, jf. dog stk. 3
og 4. Udgifterne omfatter

1) nødvendige omkostninger til indvinding og
distribution af vand,

2) lønninger og andre driftsomkostninger,

3) administration,

4) bidrag til dækning af udgifter til det forsy-
ningssekretariat, der er oprettet i medfør af kapitel
4 i lov om vandsektorens organisering og økono-
miske forhold,

5) driftsmæssige afskrivninger,

6) forrentning af fremmedkapital,

7) underskud fra tidligere perioder opstået i for-
bindelse med etablering og væsentlig udbygning
af forsyningssystemerne,

8) henlæggelser til nyinvesteringer,

9) udgifter til rådgivning af vandforsyningens
kunder om vandbesparelser, finansiering af vand-
besparende foranstaltninger og deltagelse i vand-
værkssamarbejder og lign.,

10) udgifter til kortlægning, overvågning og be-
skyttelse af de vandressourcer, som anlægget ind-
vinder fra eller i fremtiden kan forventes at ind-
vinde fra, i det omfang en sådan supplerende over-
vågning og beskyttelse ud over den offentlige
kortlægning, overvågning og beskyttelse er nød-
vendig eller hensigtsmæssig for vandforsynings-
anlægget,

11) udgifter til dækning af en fastsat økonomisk godtgørelse, jf. § 64 c i lov om miljøbeskyttelse,

12) udgifter til dækning af afgifter, jf. § 3, stk. 2, i lov om afgift af ledningsført vand og § 35 i lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, og

13) bidrag til dækning af udgifter til opgaver, der falder ind under Vandsektorens Teknologiudviklingsfond, jf. kapitel 7 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

Stk. 2. Hel eller delvis overdragelse af et alment vandforsyningsanlæg må hverken direkte eller indirekte føre til højere priser for ydelser fra det pågældende anlæg, herunder som følge af indregning af forøgede udgifter til finansiering med fremmed kapital, driftsmæssige afskrivninger eller forrentning af indskudskapital.

...

§ 33. ...

Stk. 2. En tilladelse til vandindvinding kan også udnyttes af fremtidige ejere af vedkommende ejendom, når formålet med vandindvindingen ikke ændres væsentligt. Overdragelse af en vandindvindingstilladelse, der tjener til almen vandforsyning, kræver dog ny tilladelse, medmindre overdragelse sker til et andet alment vandforsyningsanlæg.

§ 38. Til fordel for et ikke alment vandforsyningsanlæg kan der, når almenvellet kræver det, og der er givet tilladelse til anlægget, ved ekspropriation pålægges faste ejendomme rådighedsindskrænkninger med henblik på ledningsføring. Bestemmelsen i § 37, stk. 2, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse

§ 39. ...

Stk. 2. Samme ret tilkommer efter fornøden sikkerhedsstilling og efter bemyndigelse fra kommunalbestyrelsen private almene vandforsyningsanlæg.

§ 41. Skal der til fordel for samme anlæg samtidig ske ekspropriation i flere kommuner, kan miljøministeren bestemme, at ekspropriationen skal

23. I § 33, stk. 2, 2. pkt., ændres »et andet alment vandforsyningsanlæg« til: »en anden almen vandforsyning«.

24. I § 38, 1. pkt., ændres »et ikkealment vandforsyningsanlæg« til: »en ikke-almen vandforsyning«.

25. I § 39, stk. 2, ændres »private almene vandforsyningsanlæg« til: »almene vandforsyninger«.

26. I § 41 ændres »anlæg« til: »vandforsyning«.

ske efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

§ 45. Almene vandforsyningsanlæg er forpligtet til på rimelige vilkår at overtage forsyningen af samtlige ejendomme inden for anlæggets naturlige forsyningsområde. Miljøministeren kan pålægge andre vandforsyningsanlæg, der allerede forsyner flere ejendomme, at forsyne yderligere ejendomme inden for samme bebyggelse.

Stk. 2. Uoverensstemmelser om omfanget af og vilkårene for forsyningspligten afgøres af miljøministeren. Bestemmelsen i § 29, stk. 3, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Hvis det skønnes nødvendigt af hensyn til den planmæssige udbygning af vandforsyningen og en hensigtsmæssig anvendelse af de eksisterende vandforekomster, kan miljøministeren foretage ændringer i eller sammenlægning af forsyningsområder for almene vandforsyningsanlæg.

...

§ 47. Hvis det skønnes nødvendigt for at sikre en rimelig vandforsyning, kan miljøministeren pålægge udbygning af allerede eksisterende almene vandforsyningsanlæg og fastsætte vilkårene i denne forbindelse.

...

§ 52....

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan pålægge almene vandforsyningsanlæg at træffe sådan bestemmelse.

§ 52 a....

Stk. 3. Stk. 1 og 2 omfatter også prisfastsættelsen for salg af vand mellem almene vandforsyningsanlæg.

...

§ 53....

Stk. 2. Såfremt et samarbejde etableret efter § 48 eller § 52 b omfatter almene vandforsyningsanlæg i flere kommuner, godkendes anlægs- og driftsbidrag af kommunalbestyrelserne i forening.

...

§ 53 a. Kommunalbestyrelsen kan til fremme af en hensigtsmæssig vandforsyningsstruktur yde støtte til etablering, udbygning, hovedstandsættel-

27. I § 45, stk. 1, 1. pkt., ændres »anlæggets« til: »anlæggenes«, og i 2. pkt. »andre vandforsyningsanlæg« til: »ikke-almene vandforsyninger«.

28. I § 45, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »forsyningspligten«: », jf. stk. 1,«.

29. I § 45, stk. 3, § 47, stk. 1, § 52, stk. 2, § 52 a, stk. 3, § 53 a, stk. 1 og 2, § 55, stk. 3, og § 59 a, 4. pkt., ændres »almene vandforsyningsanlæg« til: »almene vandforsyninger«.

se og sammenlægning af almene vandforsyningsanlæg, der ikke er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan, når særlige forhold taler for det, yde støtte til driften af almene vandforsyningsanlæg, der ikke er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

...

§ 55....

Stk. 3. For almene vandforsyningsanlæg, der forestås af staten, udfærdiges regulativet af vedkommende minister.

...

§ 59 a. Ejeren af et alment vandforsyningsanlæg kan for at overvåge kvaliteten af de vandressourcer, der indvindes fra, etablere overvågningsboringer i indvindingsoplandet. Kommunalbestyrelsen kan som et vilkår i indvindingstilladelsen fastlægge antallet og placeringen af overvågningsboringerne. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler herom. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om etablering af overvågningsboringer for almene vandforsyningsanlæg med eksisterende indvindingstilladelser.

§ 46. Miljøministeren kan, hvis det skønnes nødvendigt, pålægge et vandforsyningsanlæg, der er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, leveringspligt til bestemte områder.

Stk. 2. Ved et pålæg til et vandforsyningsanlæg om levering til områder uden for det forsyningsområde, som vandforsyningsanlægget er tillagt i vandforsyningsplanen, skal det leverende vandforsyningsanlæg i økonomisk henseende holdes skadesløs i alle forhold vedrørende leveringspligten,

30. I § 45 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Med henblik på at sikre en tilstrækkelig forsyning i kommunen kan kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde pålægge en almen vandforsyning at forsyne et område, der ligger uden for det naturlige forsyningsområde. Bestemmelsen i § 29, stk. 3, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.«

31. I § 46, *stk. 1* og 2, § 46 a, *stk. 1* og 2, og § 55, *stk. 7, 1. pkt.*, ændres »et vandforsyningsanlæg« til: »en almen vandforsyning«.

32. § 46, *stk. 2*, ændres »det leverende vandforsyningsanlæg« til: »den leverende almene vandforsyning«.

33. I § 46, *stk. 3*, ændres »et alment vandforsyningsanlæg til et andet alment vandforsyningsanlæg« til: »en almen vandforsyning til en anden almen vandforsyning«.

herunder for alle udgifter ved anskaffelse af de anlæg m.v., der er nødvendige for leveringen, og udgifterne i øvrigt ved fremskaffelse og leveringen af vandet, jf. § 52 a.

Stk. 3. Opstår der uenighed om leveringsprisen i forbindelse med levering af vand fra et alment vandforsyningsanlæg til et andet alment vandforsyningsanlæg, som begge er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, afgøres spørgsmålet af miljøministeren.

§ 46 a. Miljøministeren kan pålægge et vandforsyningsanlæg, der er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, midlertidigt at overtage driften af et andet vandforsyningsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, såfremt sidstnævnte vandforsyningsanlæg tages under rekonstruktionsbehandling eller konkursbehandling.

Stk. 2. Ved et pålæg til et vandforsyningsanlæg om midlertidig overtagelse af driften af et andet vandforsyningsanlæg skal den overtagende forsyning i økonomisk henseende holdes skadesløs i alle forhold vedrørende overtagelsespligten, herunder for alle udgifter i øvrigt ved fremskaffelse og levering af vandet, jf. § 52 a.

§ 55...

Stk. 7. Miljøministeren fastsætter regler om, at et vandforsyningsanlæg skal offentliggøre information om det leverede vands kvalitet. Ministeren fastsætter regler om, hvilke oplysninger der som minimum skal offentliggøres samt formen og hyppigheden herfor.

§ 53 a...

Stk. 3. Støtte efter stk. 1 og 2 kan ydes på betingelser, herunder at vandforsyningsanlæggets takstsystem og regnskab tilrettelægges på en nærmere angivet måde.

§ 87...

Stk. 2. Aftaler truffet i henhold til lov af 30. november 1857 angående staden Københavns og dens grunds forsyning med vand fra de nye vandværker, jf. lov nr. 14 af 28. januar 1876, bevarer deres gyldighed, medmindre andet følger af vandforsyningsanlæggets regulativ.

34. I § 46 a, stk. 1, ændres »et andet vandforsyningsanlæg« til: »en anden almen vandforsyning« og »vandforsyningsanlæg« til: »almene vandforsyning«.

35. I § 46 a, stk. 2, ændres »et andet vandforsyningsanlæg« til: »en anden almen vandforsyning«.

§ 47. ...

Stk. 2. Hvis et alment vandforsyningsanlæg, der ikke er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, ikke mener at kunne opfylde et pålæg om udbygning, kan det kræve sig overtaget af et lokalt alment vandforsyningsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. Vilkårene for overtagelsen fastsættes i mangel af enighed af miljøministeren.

§ 48. Hvis det skønnes nødvendigt for at sikre en planmæssig udbygning af vandforsyningen og sikre en hensigtsmæssig anvendelse, kortlægning, overvågning og beskyttelse af de eksisterende vandforekomster til drikkevandsforsyning, kan miljøministeren efter forhandling med de berørte kommuner og vandforsyningsanlæg påbyde kommunalt samarbejde om vandforsyningen og påbyde samarbejde mellem almene vandforsyningsanlæg.

Stk. 2. Vilkårene i forbindelse med samarbejdet fastsættes i mangel af enighed mellem parterne af miljøministeren efter forhandling med de berørte parter.

§ 51. Vand fra et alment vandforsyningsanlæg må, bortset fra brand eller andre nødstilfælde, ikke benyttes til andet formål eller i større mængder end tilladt af anlægget.

...

36. I § 47, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »et lokalt alment vandforsyningsanlæg« til: »en lokal almen vandforsyning«.

37. I § 48, *stk. 1*, ændres »kan miljøministeren efter forhandling med de berørte kommuner og vandforsyningsanlæg påbyde kommunalt samarbejde om vandforsyningen og påbyde samarbejde mellem almene vandforsyningsanlæg« til: »kan kommunalbestyrelsen efter forhandling med de berørte almene vandforsyninger påbyde samarbejde mellem almene vandforsyninger i kommunen«.

38. I § 48, *stk. 2*, ændres »miljøministeren« til: »kommunalbestyrelsen«.

39. I § 48 indsættes som *stk. 3 og 4*:

»*Stk. 3.* Miljø- og fødevareministeren kan påbyde almene vandforsyninger i forskellige kommuner at indgå i et samarbejde, jf. *stk. 1*. Vilkårene i forbindelse med samarbejdet fastsættes i mangel af enighed mellem parterne af ministeren efter forhandling med de berørte parter.

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om vandsamarbejder, herunder om kommunalbestyrelsens påbud efter *stk. 1* og frister herfor, samt om procedure og indhold af vandsamarbejdet.«

40. I § 51, *stk. 1, 2. pkt.*, og § 65, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »anlæggets« til: »vandforsyningens«.

§ 65. Kommunalbestyrelsen påser, at loven og de regler, der er fastsat med hjemmel i loven, overholdes.

...

§ 52 a. Ved levering af vand fra et alment vandforsyningsanlæg kan der under overholdelse af det prisloft, som måtte være fastsat for forsyningen i medfør af § 6 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, i prisen indregnes de i denne bestemmelse anførte udgifter, jf. dog stk. 3 og 4. Udgifterne omfatter

1) nødvendige omkostninger til indvinding og distribution af vand,

2) lønninger og andre driftsomkostninger,

3) administration,

4) bidrag til dækning af udgifter til det forsyningssekretariat, der er oprettet i medfør af kapitel 4 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold,

5) driftsmæssige afskrivninger,

6) forrentning af fremmedkapital,

7) underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningsystemerne,

8) henlæggelser til nyinvesteringer,

9) udgifter til rådgivning af vandforsyningens kunder om vandbesparelser, finansiering af vandbesparende foranstaltninger og deltagelse i vandværkssamarbejder og lign.,

10) udgifter til kortlægning, overvågning og beskyttelse af de vandressourcer, som anlægget indvinder fra eller i fremtiden kan forventes at indvinde fra, i det omfang en sådan supplerende overvågning og beskyttelse ud over den offentlige kortlægning, overvågning og beskyttelse er nødvendig eller hensigtsmæssig for vandforsyningsanlægget,

11) udgifter til dækning af en fastsat økonomisk godtgørelse, jf. § 64 c i lov om miljøbeskyttelse, 178)

12) udgifter til dækning af afgifter, jf. § 3, stk. 2, i lov om afgift af ledningsført vand og § 11 b, 179) og

41. I § 52 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »det prisloft, som måtte være fastsat for forsyningen i medfør af § 6« til: »den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som måtte være fastsat for forsyningen i medfør af § 6 eller § 6 a«.

42. I § 52 a, stk. 1, nr. 4, ændres »det forsyningssekretariat, der er oprettet i medfør af« til: »Forsyningssekretariatet, jf.«.

43. I § 52 a, stk. 1, nr. 12, udgår »og«.

44. I § 52 a, stk. 1, nr. 13, indsættes efter »forhold«: », og udgifter til opgaver, der falder ind under en fond omfattet af lov om fonde og visse foreninger samt regler udstedt i medfør heraf, som har til formål at vandteknologi fremmes, udvikles og demonstreres, og«.

45. I § 52 a, stk. 1, indsættes som nr. 14:

»14) bidrag til dækning af udgifter til oprettelse og drift af et godkendt privat tvistløsningsorgan efter § 6 i lov om alternativ tvistløsning i forbindelse med forbrugerklager og efter § 12 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold samt regler udstedt i medfør de af nævnte love.«

13) bidrag til dækning af udgifter til opgaver, der falder ind under Vandsektorens Teknologifond, jf. kapitel 7 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

Stk. 2. Hel eller delvis overdragelse af et alment vandforsyningsanlæg må hverken direkte eller indirekte føre til højere priser for ydelser fra det pågældende anlæg, herunder som følge af indregning af forøgede udgifter til finansiering med fremmed kapital, driftsmæssige afskrivninger eller forrentning af indskudskapital.

...

§ 53. Et alment vandforsyningsanlæg fastsætter under overholdelse af det prisloft, der måtte være fastsat for forsyningen i medfør af § 6 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, anlægs- og driftsbidrag en gang årligt ved levering af vand fra forsyningen. De årligt fastsatte anlægs- og driftsbidrag skal efterfølgende godkendes af kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor det almene vandforsyningsanlæg er beliggende. Kommunalbestyrelsen kan for almene vandforsyningsanlæg, der ikke er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, træffe bestemmelse om forhøjelse af visse former for bidrag, hvis forhøjelsen er en nødvendig følge af, at kommunalbestyrelsen har nægtet at godkende forhøjelsen af andre former for bidrag.

Stk. 2. Såfremt et samarbejde etableret efter § 48 eller § 52 b omfatter almene vandforsyningsanlæg i flere kommuner, godkendes anlægs- og driftsbidrag af kommunalbestyrelserne i forening.

Stk. 3. Når en forsyningsledning til et alment vandforsyningsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold etableres, kan der pålægges grundejere, til hvis ejendomme der kan leveres vand til almindelig brug, bidrag til ledningsanlægget og til eventuel stikledning og stophane. For almene vandforsyningsanlæg, der ikke er omfattet af § 2, stk. 1, i

46. I § 52 a, stk. 2, 2. pkt., ændres »det pågældende anlæg« til: »den pågældende almene vandforsyning«.

47. I § 52 b, stk. 2, ændres »ejeren af hvert enkelt vandforsyningsanlæg« til: »hver enkelt almen vandforsyning«.

48. § 53, stk. 1, ophæves og i stedet indsættes:

»En almen vandforsyning fastsætter anlægs- og driftsbidrag en gang årligt. Fastsættelsen skal ske under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat for forsyningen i medfør af §§ 6 eller 6 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. Anlægs- og driftsbidrag kan i særlige tilfælde fastsættes forskelligt for geografiske områder. De årligt fastsatte anlægs- og driftsbidrag skal godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges. For almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender bidragene for de øvrige kommuner. De godkendte anlægs- og driftsbidrag skal være tilgængelige på den almene vandforsynings hjemmeside.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan for almene vandforsyninger, der ikke er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, træffe bestemmelse om forhøjelse af visse former for bidrag, hvis forhøjelsen er en nødvendig følge af, at kommunalbestyrelsen har nægtet at godkende forhøjelsen af andre former for bidrag.«

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.

lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, kan kommunalbestyrelsen godkende, at der pålægges sådanne bidrag.

...

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte regler om opbygning af vandforsyningsanlæggenes takstblade.

§ 53 a...

Stk. 3. Støtte efter stk. 1 og 2 kan ydes på betingelser, herunder at vandforsyningsanlæggets takstsystem og regnskab tilrettelægges på en nærmere angivet måde.

§ 87....

Stk. 2. Aftaler truffet i henhold til lov af 30. november 1857 angående staden Københavns og dens grunds forsyning med vand fra de nye vandværker, jf. lov nr. 14 af 28. januar 1876, bevarer deres gyldighed, medmindre andet følger af vandforsyningsanlæggets regulativ.

§ 55. For ethvert alment vandforsyningsanlæg skal der udfærdiges et regulativ, som skal indeholde nærmere regler om retten til forsyning fra forsyningsledningerne, herunder om forbruget skal måles ved vandmålere, og om grundejernes forpligtigelser med hensyn til vandindlæg. Regulativet kan endvidere indeholde andre bestemmelser af almindelig betydning for vandforsyningen.

Stk. 2. Regulativet for almene vandforsyningsanlæg udarbejdes af vandforsyningsanlægget og godkendes af kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor vandforsyningsanlægget har hjemsted.

49. I § 53, *stk. 2*, der bliver *stk. 3*, ændres »almene vandforsyningsanlæg« til: »almene vandforsyninger«.

50. § 53, *stk. 3*, der bliver *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Ved etablering af en forsyningsledning til en almen vandforsyning kan kommunalbestyrelsen pålægge grundejere at betale bidrag til ledningsanlægget og til eventuel stikledning og stophane, hvis der kan leveres vand til grundejerens ejendom til almindelig brug fra forsyningsledningen.«

51. § 53, *stk. 6*, der bliver *stk. 7*, affattes således:

»*Stk. 7.* Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om almene vandforsynings fastsættelse af bidrag, herunder om form og indhold af almene vandforsynings takstblade, og om fastsættelse af forskellige bidrag for geografiske områder, jf. *stk. 1*, herunder om hvad der anses for at være særlige tilfælde.«

52. I § 53 a, *stk. 3*, og § 87, *stk. 2*, ændres »vandforsyningsanlæggets« til: »den almene vandforsyning«.

53. I § 55, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »For ethvert alment vandforsyningsanlæg skal der udfærdiges« til: »Almene vandforsyninger skal udarbejde«.

54. § 55, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Regulativet for almene vandforsyninger udarbejdes af den almene vandforsyning og godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges. Regulativet for anlæg, der ejes af et andelsselskab eller interessentskab, kan indeholde bestemmelser om forbrugernes medlemskab. For almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan

Regulativet for anlæg, der ejes af et andelsselskab eller interessentskab, kan indeholde bestemmelser om forbrugernes medlemskab.

...

§ 60....

Stk. 3. Udgifterne ved den regelmæssige kontrol af vandet i et vandforsyningssystem afholdes af ejeren af vandforsyningsanlægget. I tilfælde, hvor det må antages, at en virksomhed, der ligger inden for vandforsyningsanlæggets opland, medfører en særlig fare for forurening af vandet, kan kommunalbestyrelsen dog pålægge virksomheden at afholde udgifterne ved et udvidet tilsyn.

§ 62. ...

Stk. 2. Opfylder vandet i et alment vandforsyningsanlæg ikke de kvalitetskrav, der er fastsat i loven eller regler udstedt i medfør af loven, drager kommunalbestyrelsen omsorg for, at årsagen hertil påvises, og sørger for, at der hurtigst muligt træffes udbedrende foranstaltninger til genoprettelse af drikkevandets kvalitet, herunder ved at give påbud efter stk. 1. Det samme gælder ikke-almene vandforsyningsanlæg, som leverer mere end 3.000 m³ vand årligt, samt vandforsyningssystemer, hvor vandet leveres som led i en offentlig eller kommerciel aktivitet.

§ 65. ...

Stk. 5. I tilfælde, hvor § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter finder anvendelse, eller hvor det i øvrigt af håndhævelsesmæssige eller miljø- eller sundhedsmæssige årsager skønnes nødvendigt, kan tilsynsmyndigheden for en afgrænset periode træffe beslutning om at udføre den kontrol, som et vandforsyningsanlæg eller indehaveren af en tilladelse efter loven ellers skulle udføre som egenkontrol, for anlæggets eller tilladelsesindehaverens regning. I afgørelsen om at overtage egenkontrollen kan myndigheden fastsætte de krav, der er nødvendige for myndighedens gennemførelse af kontrollen.

kommunalbestyrelserne aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender regulativet for de øvrige kommuner. Det godkendte regulativ skal være tilgængeligt på den almene vandforsynings hjemmeside.«

55. I § 60, stk. 3, 1. pkt., ændres »ejeren af vandforsyningsanlægget« til: »vandforsyningen«.

56. I § 62, stk. 2, 1. pkt., ændres »i et alment vandforsyningsanlæg« til: »fra en almen vandforsyning«, og i 2. pkt., ændres »ikke-almene vandforsyningsanlæg« til: »ikke-almene vandforsyninger«.

57. I § 65, stk. 5, 1. pkt., ændres »et vandforsyningsanlæg« til: »vandforsyninger«, og »anlæggets« ændres til: »vandforsyningens«.

§ 66. Det påhviler den til enhver tid værende ejer af et alment vandforsyningsanlæg at berigtige et ulovligt forhold, medmindre andet følger af kapitel 11 a.

Stk. 2. Efterkommer ejeren ikke et af kommunalbestyrelsen meddelt påbud om at berigtige et ulovligt forhold, kan det ved dom pålægges ham inden en fastsat tidsfrist under tvang af fortløbende bøder at berigtige forholdet.

§ 69. Den, der forestår udførelsen af en boring efter vand, skal inden 3 måneder efter udførelsen af boringen til Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse indsende meddelelse om boringens beliggenhed og dens indretning i hovedtræk, de forefundne jordlag, vandstanden, kopi af fysisk/kemiske og mikrobiologiske undersøgelsesresultater og resultatet af afholdte prøvepumpninger samt prøver af de gennemborede jordlag.

...

Stk. 3. Den, der erhvervsmæssigt udfører en grundvandsundersøgelse og udarbejder en redegørelse om undersøgelsen, skal inden 3 måneder efter afgivelsen af redegørelsen indsende et eksemplar med tilhørende bilag til den pågældende kommunalbestyrelse og Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse.

§ 69 a. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at ejeren af et vandforsyningsanlæg skal give meddelelse, hvis en indvindingsboring tages ud af drift, herunder hvis boringen lukkes, samt om årsagen hertil.

§ 71. Enhver, der har retlig interesse heri, har adgang til at gøre sig bekendt med de undersøgelser og målinger, som er udført af vandforsyningsanlæg til bedømmelse af anlæggets indvirkning på grundvandsstanden, vandføringen i vandløb eller vandstanden i søer mv.

§ 84. ...

Stk. 2. I regler, der udfærdiges af miljøministeren i henhold til loven og i regulativer for kommunale vandforsyningsanlæg, jf. § 55, stk. 2, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne.

58. I § 66, *stk. 1*, ændres »ejer af et alment vandforsyningsanlæg« til: »almene vandforsyning«.

59. I § 66, *stk. 2*, ændres »ejeren« til: »den almene vandforsyning«, og »ham« ændres til: »den almene vandforsyning«.

60. I § 69, *stk. 1* og *3*, ændres »Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse« til: »De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland«.

61. I § 69 a ændres »ejeren af et vandforsyningsanlæg« til: »vandforsyningerne«.

62. I § 71 ændres »vandforsyningsanlæg« til: »vandforsyninger«.

63. I § 84, *stk. 2*, udgår: »og i regulativer for kommunale vandforsyningsanlæg, jf. § 55, stk. 2«.

§ 3

I lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 633 af 7. juni 2010, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1149 af 11. december 2012, § 1 i lov nr. 61 af 29. januar 2013, § 1 i lov nr. 902 af 4. juli 2013 og senest ved § 1 i lov nr. 56 af 27. januar 2015, foretages følgende ændringer:

§ 1. Loven har til formål at sikre hensynet til princippet om omkostningsdækning, herunder dækning af miljømæssige og ressourcerelaterede omkostninger, og prissætning med tilskyndelsesvirkning. Derudover skal der tages hensyn til, at de forskellige vandanvendelsessektorer yder et passende bidrag, og til princippet om, at forurenere betaler.

§ 1. ...

Stk. 4. Udgifter til udførelse, drift og vedligeholdelse af spildevandsforsyningsselskabers spildevandsanlæg og anlæg, der er etableret efter § 7 a, herunder udgifter til opfyldelse af anmodninger efter miljøbeskyttelseslovens § 32 a og regler fastsat i medfør heraf, dækkes af bidrag fra de berørte ejere af fast ejendom (herunder umatrikulerede arealer), der tilleder til spildevandsforsyningsselskabers spildevandsanlæg, eller som er kontraktligt tilknyttet spildevandsforsyningsselskabet, jf. § 7 a. I bidraget efter 1. pkt. kan indregnes spildevandsforsyningsselskabets bidrag til dækning af udgifter til opgaver, der falder ind under Vandsektorens Teknologiudviklingsfond, jf. kapitel 7 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

§ 3. Spildevandsforsyningsselskabet fastsætter en gang årligt størrelsen af differentierede degressive kubikmetertakster, der varierer afhængigt af vandforbruget, idet fastsættelsen sker i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af stk. 4-7. Hvis spildevandsforsyningsselskabet vælger at indføre et fast bidrag efter § 2 a, stk. 7, fastsætter spildevandsforsyningsselskabet en gang årligt størrelsen af bidraget. De fastsatte kubikmetertak-

1. I § 1, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »tilskyndelsesvirkning«: »samt gennemsigtighed for ejere af de tilsluttede ejendomme«.

2. § 1, *stk. 4, 2. pkt.*, affattes således:

»I bidraget efter 1. pkt. kan indregnes spildevandsforsyningsselskabets indbetaling til dækning af udgifter til oprettelse og drift af et godkendt privat tvistløsningsorgan efter § 6 i lov om alternativ tvistløsning i forbindelse med forbrugerklager og efter § 12 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold og regler udstedt i medfør de nævnte love. Herudover kan i bidraget efter 1. pkt. indregnes udgifter til opgaver, der falder ind under Vandsektorens Teknologiudviklingsfond, jf. kapitel 7 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, og udgifter til opgaver, der falder ind under en fond omfattet af lov om fonde og visse foreninger samt regler udstedt i medfør heraf, som har til formål, at vandteknologi fremmes, udvikles og demonstreres.«

3. § 3, *stk. 1 og 2*, affattes således:

»§ 3. Spildevandsforsyningsselskabet fastsætter en gang årligt differentierede degressive kubikmetertakster, der varierer afhængigt af vandforbruget, idet fastsættelsen sker i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af stk. 4-8. Vælger spildevandsforsyningsselskabet at indføre et fast bidrag efter § 2 a, stk. 7, fastsætter spildevandsforsyningsselskabet en gang årligt størrelsen af bidra-

ster og bidrag skal overholde det prisloft, der er fastsat for spildevandsforsyningsselskabet i medfør af § 6 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. De af spildevandsforsyningsselskabet fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag skal godkendes af kommunalbestyrelsen en gang årligt i den kommune, hvor spildevandsforsyningsselskabet er beliggende.

get. Spildevandsforsyningsselskabet kan i særlige tilfælde fastsætte kubikmetertakster og faste bidrag forskelligt for geografiske områder. De fastsatte kubikmetertakster og bidrag skal overholde den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, der er fastsat for spildevandsforsyningsselskabet i medfør af §§ 6 eller 6 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. Kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevand, skal en gang årligt godkende de af spildevandsforsyningsselskabet fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag. For spildevandsforsyningsselskaber, som modtager spildevand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at den ene kommunalbestyrelse godkender bidragene for de øvrige kommuner. De godkendte kubikmetertakster og faste bidrag skal være tilgængelige på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside.

Stk. 2. De nærmere regler om betalingsordningen fastsættes i en vedtægt, der udarbejdes af spildevandsforsyningsselskabet og godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevand. For spildevandsforsyningsselskaber, som modtager spildevand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at den ene kommunalbestyrelse godkender vedtægten for de øvrige kommuner. Betalingsvedtægten skal være tilgængelig på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside.«

4. I § 3 indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om fastsættelse af forskellige kubikmetertakster og faste bidrag for geografiske områder, herunder om hvad der anses for at være særlige tilfælde efter *stk. 1*.«

§ 4

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 879 af 26. juni 2010, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1149 af 11. december 2012, § 4 i lov nr. 1631 af 26. december 2013 og senest ved § 1 i lov

nr. 537 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

§ 21 b. Anvendelse af pesticider, dyrkning og gødskning til erhvervmæssige og offentlige formål må ikke foretages inden for en radius på 25 m fra en boring, der indvinder grundvand til almene vandforsyningsanlæg.

§ 23. Når kommunalbestyrelsen efter vandforsyningslovens § 20 giver tilladelse til, at et alment vandforsyningsanlæg indvinder overfladevand, kan den fastlægge et beskyttelsesområde, inden for hvilket der ikke må drives virksomhed eller findes oplag af stoffer, produkter og materialer, der kan forurene vandet. Dette gælder dog ikke tilladelser som nævnt i vandforsyningslovens § 20, stk. 1, nr. 1 og 2.

§ 32. Kommunalbestyrelsen udarbejder en plan for bortskaffelse af spildevand. Planen skal indeholde oplysninger om

1) eksisterende og planlagte kloakeringsområder og renseforanstaltninger,

2) områder, hvor kommunalbestyrelsen er indstillet på at ophæve tilslutningsretten og -pligten helt eller delvis,

3) områder, hvor kommunalbestyrelsen er indstillet på at give en ejendom tilladelse til direkte tilslutning til spildevandsrensningsselskabet,

4) den eksisterende tilstand af kloakanlæg samt planlagte fornyelser af disse,

5) eksisterende områder uden for kloakeringsområder, hvor der sker nedsivning, og planlagte områder uden for kloakeringsområder, hvor der skal ske afledning til nedsivningsanlæg,

6) eksisterende områder uden for kloakeringsområder, hvor der sker rensning svarende til et bestemt rensniveau, og planlagte områder uden for kloakeringsområder, hvor der skal ske rensning svarende til et bestemt rensniveau,

7) hvorvidt der er tale om et spildevandsforsyningsselskab omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold,

1. I § 21 b, stk. 1, ændres »vandforsyningsanlæg« til: »vandforsyninger«.

2. I § 23, stk. 1, ændres »et alment vandforsyningsanlæg« til: »en almen vandforsyning«.

3. § 32, stk. 1, affattes således:

»Kommunalbestyrelsen udarbejder en plan for bortskaffelse af spildevand i kommunen, hvor kloakeringsområder for de enkelte spildevandsforsyningsselskaber, som omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, fastlægges. En spildevandsplan kan helt eller delvist udarbejdes i samarbejde med andre kommuner.«

8) afgrænsningen mellem de enkelte vandselskabers kloakeringsområder, og

9) efter hvilken tidsfølge projekterne forudsættes at være udarbejdet og anlæggene udført.

§ 32. ...

Stk. 4. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om planlægningen efter stk. 1, herunder om inddragelse af offentligheden, tidsfrister og procedure herfor. Inddragelse af offentligheden kan ske udelukkende ved digital annoncering. Ministeren kan endvidere bestemme og fastsætte regler om, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for planlægningen og administrationen af loven.

4. I § 32, *stk. 4, 1. pkt.*, indsættes efter »herunder om«: »planens indhold,«.

5. Efter § 32 a indsættes i kapitel 4:

»§ 32 b. Spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, er forpligtet til at forsyne ejendomme i spildevandsforsyningsselskabets kloakeringsområde, som fastlagt af kommunalbestyrelsen, jf. § 32.

Stk. 2. Spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, må ikke anlægge ledningsnet i strid med spildevandsplanen, jf. § 32, stk. 1.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen aftaler i forbindelse med den årlige drøftelse om forsyningsforholdene i kommunen, jf. § 32 c, omfang og tidsfrist for opfyldelse af forsyningspligten, jf. stk. 1, med spildevandsforsyningsselskabet.

Stk. 4. Kan der ikke opnås en aftale, jf. stk. 3, på rimelige vilkår, eller hvis aftalen overtrædes af spildevandsforsyningsselskabet, kan kommunalbestyrelsen påbyde spildevandsforsyningsselskaber, som er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, at forsyne et område inden for det kloakeringsområde, der er fastlagt i spildevandsplanen, inden for en nærmere fastsat frist.

Stk. 5. Miljø- og fødevareministeren fastsætter regler om forsyningspligt, herunder omfang og tidsfrist, jf. stk. 1.

§ 64 a. Erstatning efter § 26 a betales af kommunalbestyrelsen, eller, hvis kommunalbestyrelsen har givet samtykke hertil, helt eller delvis af det eller de vandforsyningsanlæg, der har fordel af beslutningen. Såfremt der opstår tvist om fordelingen af erstatningsbetalingen, afgøres spørgsmålet af taksationsmyndighederne ligesom spørgsmålet om erstatningens størrelse, jf. § 61.

§ 64 c. Almene vandforsyningsanlæg udbetaler en årlig godtgørelse på 429 kr. pr. boring til den grundejer, som omfattes af § 21 b. Godtgørelse udbetales til ejere af grunde, hvorpå en boring er beliggende. Ejers den pågældende grund af et alment vandforsyningsanlæg, udbetales godtgørelsen til den grundejer, som ejer den største del af det areal, der omgiver vandforsyningsanlæggets grund inden for en radius på 25 m fra boringen.

§ 64 c. ...

Stk. 3. Udbetalingen forudsætter, at den, der omfattes af stk. 1, senest den 1. september har fremsat krav om godtgørelse over for det almene vandforsyningsanlæg. Kravet skal fremsættes skriftligt og skal indeholde en angivelse af navn, adresse, ejerlav, matrikelnummer og antallet af boringer, der er omfattet af § 21 b. Et fremsat krav er gældende for en 10-årsperiode.

Lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger

§ 32 c. Kommunalbestyrelsen drøfter årligt forsyningsforholdene i kommunen med alle spildevandsforsyningselskaber, som er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.«

6. I § 64 a, 1. pkt., ændres »det eller de vandforsyningsanlæg« til: »den eller de vandforsyninger«.

7. I § 64 c, stk. 1, 1. pkt., ændres »Almene vandforsyningsanlæg« til: »Almene vandforsyninger«, og i 3. pkt. ændres »et alment vandforsyningsanlæg« til: »en almen vandforsyning« og »vandforsyningsanlæggets« ændres til: »vandforsynings«.

8. I § 64 c, stk. 3, 1. pkt., ændres »det almene vandforsyningsanlæg« til: »den almene vandforsyning«.

§ 5

I lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 634 af 7. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

»**Lov om kommuners afståelse af vandselskaber**«.

§ 1. Loven finder anvendelse på kommunale vandforsyninger og kommunale spildevandsforsyninger (forsyningsvirksomheder).

§ 2. ...

§ 4. Kommuner indberetter senest den 1. februar hvert år de registreringer, som kommunen i det foregående kalenderår har foretaget efter §§ 2 og 3. Er der ikke foretaget uddelinger, afståelser eller omstruktureringer, afgiver kommunen erklæring herom. Miljøministeren udpeger den myndighed, der skal modtage og behandle indberetningerne (indberetningsmyndigheden).

Stk. 2. Indberetningen skal angive det samlede beløb, der er blevet til rådighed i det foregående kalenderår (rådighedsbeløbet), og skal ledsages af dokumentation for størrelsen af de registrerede uddelinger og vederlag og for de registrerede rådighedsdatoer. Endvidere skal indberetningen angive en beregnet forrentning af rådighedsbeløbet fra de enkelte rådighedsdatoer og frem til den 1. november i indberetningsåret. Rentesatsen fastsættes til Nationalbankens diskonto den 1. januar i indberetningsåret. Indberetningsmyndigheden kan forlange yderligere dokumentation, hvis de indberettede oplysninger er utilstrækkelige.

...

§ 6. Indberetningsmyndigheden giver senest den 1. maj hvert år Indenrigs- og Sundhedsministeriet meddelelse om de godkendte rådighedsbeløb inklusive beregnet forrentning og med eventuelle fradrag efter § 4, stk. 3. Indenrigs- og Sundhedsministeriet reducerer herefter kommunens statstilskud efter bestemmelsen i § 15 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. Hvis det godkendte rådighedsbeløb overstiger

2. § 1 affattes således:

»§ 1. Loven finder anvendelse på kommunalt ejede vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

Stk. 2. Ved virksomheder og forsyningsvirksomheder forstås i denne lov vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.«

3. I § 2 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om registreringsfri selskabsmæssige omstruktureringer efter stk. 4.«

4. I § 4, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »1. februar« til: »1. september«.

5. I § 4, *stk. 2, 2. pkt.* ændres »indberetningsåret« til: »det år, hvor der sker meddelelse i henhold til § 6«, og i *3. pkt.*, udgår: »i indberetningsåret«.

6. I § 6, *1. pkt.*, ændres »senest den 1. maj hvert år« til: »hvert år senest den 1. marts i året efter indberetningsfristen, jf. § 4, stk. 1,«, i *3. pkt.*, ændres »den 1. november i indberetningsåret til den 1. juli i året efter indberetningsåret« til: »den 1. november i meddelelsesåret til den 1. juli året efter«, og i *4. pkt.*, ændres »indberetningsåret« til: »meddelelsesåret«.

kommunens bloktilskud i det første modregningsår, beregner Indenrigs- og Sundhedsministeriet en forrentning af restbeløbet fra den 1. november i indberetningsåret til den 1. juli i året efter indberetningsåret. Rentesatsen fastsættes til Nationalbankens diskonto den 1. januar i indberetningsåret.

§ 7. Forsyningsvirksomheder må kun deltage i anden virksomhed, når denne har nær tilknytning til forsyningsvirksomheden, og når den udøves på kommercielle vilkår i et selvstændigt selskab med begrænset ansvar, jf. § 18 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. Midler anvendt i strid hermed betragtes som uddelinger efter § 2, stk. 3. Miljøministeren træffer afgørelse om, at forsyningsvirksomheden skal afstå eller afvikle deltagelsen i anden virksomhed, der ikke har nær tilknytning til forsyningsvirksomheden, og meddeler en frist herfor.

§ 11...

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 13 og § 14.

...

§ 13. I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1115 af 8. november 2006, foretages følgende ændring:

1. I § 37, *stk. 8*, indsættes som 2. pkt.:

»Kommuner kan ligeledes ved indberetningen efter stk. 5 fratække beløb, som i medfør af § 2, stk. 3, eller § 7 i lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger har ført eller samtidig fører til reduktion i kommunens statstilskud i henhold til § 6 i lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger.«

§ 14. I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005, som ændret ved § 22 i lov nr. 1414 af 21. december 2005 og § 3 i lov nr. 520 af 7. juni 2006, foretages følgende ændring:

1. I § 23 *l, stk. 8*, indsættes som 2. pkt.:

»Kommuner kan ligeledes ved indberetningen efter stk. 5 fratække beløb, som i medfør af § 2,

7. I § 7, *1. og 3. pkt.*, ændres »anden virksomhed« til: »tilknyttet virksomhed«.

8. § 11, *stk. 2*, ophæves.

Stk. 3-4 bliver herefter stk. 2-3.

9. §§ 13 og 14 ophæves.

stk. 3, eller § 7 i lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger har ført eller samtidig fører til reduktion i kommunens statstilskud i henhold til § 6 i lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger.«

§ 6

I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1307 af 24. november 2014, som ændret ved § 3 i lov nr. 1498 af 23. december 2014, § 154 i lov nr. 1520 af 27. december 2014 og § 1 i lov nr. 745 af 1. juni 2015, foretages følgende ændring:

1. Overalt i loven ændres »lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger« til: »lov om kommuners afståelse af vandselskaber«.

§ 7

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1329 af 25. november 2013, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 466 af 18. maj 2011 og senest ved § 1 i lov nr. 1283 af 24. november 2015, foretages følgende ændring:

1. Overalt i loven ændres »lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger« til: »lov om kommuners afståelse af vandselskaber«.

§ 8

I lov om naturgasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1331 af 25. november 2013, som ændret ved § 2 i lov nr. 466 af 18. maj 2011, § 2 i lov nr. 633 af 16. juni 2014 og § 2 i lov nr. 1498 af 23. december 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 35, stk. 11, nr. 1, ændres »lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger« til: »lov om kommuners afståelse af vandselskaber«.

§ 9

I lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 798 af 24. juni 2013, som ændret senest ved lov nr. 1000 af 30. august 2015, foretages følgende ændring:

1. I § 15, stk. 1, 4. pkt., ændres »lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger« til: »lov om kommuners afståelse af vandselskaber«.

§ 10

I lov om landbrugsejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 26 af 14. januar 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, stk. 1, nr. 9, ændres »ejeren af et alment vandforsyningsanlæg« til: »en almen vandforsyning«.

2. I § 10, stk. 4, 1. pkt., ændres »et vandforsyningsselskab« til: »en almen vandforsyning«.

3. I § 23, stk. 1 og 2, 1. pkt., ændres »Ejeren af et alment vandforsyningsanlæg« til: »En almen vandforsyning«.

§ 6. ...

9) arealer, der er under 2 ha, ønskes erhvervet af ejeren af et alment vandforsyningsanlæg med henblik på beskyttelse af drikkevandsressourcer, idet det er en betingelse, a) at arealet ligger inden for et område, der i regionplanen er udlagt som et indsatsområde, og der ifølge indsatsplanlægningen er behov for en særlig indsats til beskyttelse af drikkevand, jf. § 13 eller § 13 a i lov om vandforsyning, og

b) at der tinglyses deklaration, der tager sigte på, at arealet på ny pålægges landbrugspligt, hvis der ikke længere er behov for beskyttelse af drikkevandsressourcen det pågældende sted.

§ 10. ...

Stk. 4. Der kan endvidere oprettes bygningsløse landbrugsejendomme på 2 ha eller derover, der erhverves af en offentlig myndighed, et vandforsyningsselskab, en fond, forening eller anden juridisk person, jf. §§ 22-24. Oprettelse af en sådan bygningsløs landbrugsejendom kan ske ved erklæring fra en praktiserende landinspektør, hvis det godtgøres, at betingelserne i §§ 22-24 er opfyldt.

§ 23. Ejeren af et alment vandforsyningsanlæg kan uden tilladelse erhverve og bevare adkomst på en landbrugsejendom i landzone med henblik på beskyttelse af drikkevandsressourcer, når det sker i overensstemmelse med en indsatsplan, som er

vedtaget efter § 13 eller § 13 a i lov om vandforsyning m.v.

Stk. 2. Ejeren af et alment vandforsyningsanlæg kan også uden tilladelse erhverve og bevare adkomst på et areal på 2 ha eller derover af en landbrugsejendom i landzone som en bygningsløs landbrugsejendom med henblik på beskyttelse af drikkevandsressourcer, jf. stk. 1. På den bygningsløse landbrugsejendom skal der tinglyses deklARATION om, at der ikke uden særlig tilladelse må opføres nye bygninger på ejendommen.

Stk. 3. Hvis ejeren af vandforsyningsanlægget ikke længere har behov for ejendommen eller det pågældende areal til beskyttelse af drikkevandsressourcen, skal ejendommen eller det pågældende areal afhændes inden 6 måneder, medmindre der opnås dispensation efter stk. 4.

§ 29. ...

Stk. 2. Ved fradragsarealer efter stk. 1 forstås følgende arealer:

1) Arealer pålagt fredskovspligt og arealer helt uden jordbrugsmæssig værdi, herunder søarealer, strandbredder og lign.

2) Arealer, der ikke må tilføres gødning efter lovgivningen eller efter en aftale med en offentlig myndighed eller ejeren af et vandforsynings-selskab, hvis aftalen har en varighed på mindst 20 år.

§ 6. ...

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om regionsrådets fastlæggelse af arealer efter stk. 1, herunder at arealer uden for områder med særlige drikkevandsinteresser og uden for indvindingsoplande for nuværende og fremtidige almene vandforsyningsanlæg ikke skal fastlægges, og om tidsfrister, anvendelse af it-systemer m.v.

§ 22. ...

Stk. 4. Regionsrådet kan til fordel for en vandforsyning, der vil gennemføre projekter med hen-

4. I § 23, *stk. 3*, ændres »ejeren af vandforsyningsanlægget« til: »den almene vandforsyning«.

5. I § 29, *stk. 2, nr. 2*, ændres »ejeren af et vandforsynings-selskab« til: »en almen vandforsyning«.

§ 11

I lov om forurennet jord, jf. lovbekendtgørelse nr. 895 af 3. juli 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, *stk. 3*, ændres »almene vandforsyningsanlæg« til: »almene vandforsyninger«.

2. I § 22, *stk. 4, 1. pkt.*, indsættes efter »for en«: »almen«.

blik på at sikre nuværende eller fremtidig vandindvinding, til eje eller midlertidig brug ekspropriere rettigheder over fast ejendom. Dette gælder, uanset om de pågældende arealer indgår i oversigten, jf. § 18.

§ 19. Fast ejendom, der er købt i medfør af § 11, skal hovedsagelig sælges som led i en jordfordeling til

- 1) personer, der opfylder erhvervsreglerne i lov om landbrugsejendomme,
- 2) anden offentlig myndighed, jf. § 22 i lov om landbrugsejendomme,
- 3) ejeren af et alment vandforsyningsanlæg, jf. § 23 i lov om landbrugsejendomme, eller
- 4) en fond, der har opnået en forhåndsgodkendelse eller konkret tilladelse, jf. § 24 i lov om landbrugsejendomme.

§ 2. ...

Stk. 2. Afgift betales endvidere af ejeren af en ejendom, der forsynes med ledningsført vand, men ikke får leveret vand fra et alment vandforsyningsanlæg.

§ 4. Almene vandforsyningsanlæg skal anmelde sig til registrering hos told- og skatteforvaltningen.

§ 12

I jordfordelingsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1275 af 2. november 2010, som ændret ved § 2 i lov nr. 1240 af 18. december 2012 og § 161 i lov nr. 1520 af 27. december 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 19, *stk. 1, nr. 3*, ændres »ejeren af et alment vandforsyningsanlæg« til: »en almen vandforsyning«.

§ 13

I lov om afgift af ledningsført vand, jf. lovbekendtgørelse nr. 962 af 27. juni 2013, som ændret ved § 8 i lov nr. 924 af 18. september 2012, § 14 i lov nr. 1634 af 26. december 2013 og § 2 i lov nr. 538 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 2*, ændres »et alment vandforsyningsanlæg« til: »en almen vandforsyning«.

2. I § 4, *stk. 1*, ændres »Almene vandforsyningsanlæg« til: »Almene vandforsyninger«.

3. I § 4, *stk. 2*, ændres »almene vandforsyningsanlæg« til: »almene vandforsyninger«.

Stk. 2. Almene vandforsyningsanlæg skal anmelde sig til registrering hos told- og skatteforvaltningen.

§ 7. ...

Stk. 10. Almene vandforsyningsanlæg skal efter anmodning fra de kommunale myndigheder mindst een gang årligt afgive oplysninger om fordelingen af den mængde vand, hvoraf der betales afgift efter lov om afgift af ledningsført vand, på de enkelte ejendomme.

§ 8. Stalde og lign. samt gødningsopbevaringsanlæg for husdyrbrug for mere end 3 dyreenheder må ikke etableres inden for følgende afstande:

- 1) 25 m ikkealmene vandforsyningsanlæg.
- 2) 50 m til almene vandforsyningsanlæg.
- 3) 15 m til vandløb (herunder dræn) og søer, jf. dog stk. 2.
- 4) 15 m til offentlig vej og privat fællesvej.
- 5) 25 m til levnedsmiddelvirksomhed.
- 6) 15 m til beboelse på samme ejendom.
- 7) 30 m til naboskel.

5 c. Følgende driftsmidler afskrives på en særskilt saldo:

- 1) Skibe med en bruttotonnage på 20 t eller derover, der anvendes til erhvervsmæssig transport af

§ 14

I lov om afgift af spildevand, jf. lovbekendtgørelse nr. 938 af 27. juni 2013, som ændret ved § 1 i lov nr. 522 af 12. juni 2009, foretages følgende ændring:

1. I § 7, *stk. 10*, ændres »Almene vandforsyningsanlæg« til: »Almene vandforsyninger«.

§ 15

I lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, jf. lovbekendtgørelse nr. 868 af 3. juli 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, *stk. 1, nr. 1*, ændres »ikkealmene vandforsyningsanlæg« til: »vandforsyningsanlæg, der ikke er til almen vandforsyning«.

2. I § 8, *stk. 1, nr. 2*, ændres »almene vandforsyningsanlæg« til: »vandforsyningsanlæg til almen vandforsyning«.

§ 16

I lov om skattemæssige afskrivninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 948 af 17. august 2015, foretages følgende ændring:

1. I § 5 C, *stk. 1, nr. 4*, ændres »i almene vandforsyningsanlæg« til: »til almene vandforsyninger«.

passagerer eller gods, og som ikke er omfattet af § 5 B.

2) Luftfartøjer og rullende jernbanemateriel.

3) Borerigge, produktionsplatforme og andre anlæg til forundersøgelse, efterforskning, indvinding og raffinering af olie og gas.

4) Faste anlæg til fremstilling af varme og el med en kapacitet på over 1 MW og anlæg til indvinding af vand i almene vandforsyningsanlæg, jf. vandforsyningslovens § 3, stk. 3.

5) Spildevandsanlæg.

§ 17

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. marts 2016, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 12, § 1, nr. 24, og § 5, nr. 4-6. Ministeren kan herunder bestemme, at ændringerne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 3. Uanset § 10, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, som ændret ved lovforslagets § 1, nr. 20, udgør det samlede afgiftsbeløb, som vandselskaberne opkræves til dækning af Forsyningssekretariatets drift og opgavevaretagelse, 13,5 mio. kr. for år 2016.

Den 29. april 2015

Aftale

mellem regeringen (Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre) og Venstre, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Socialistisk Folkeparti og

Det Konservative Folkeparti

om en ny og forbedret regulering af den danske vandsektor

Forligsparterne bag den gældende vandsektorlov indgik den 1. februar 2007 en aftale om en mere effektiv vandsektor.

På baggrund af Deloittes evaluering af vandsektorloven, er forligskredsen enig om, at en ny og forbedret regulering af den danske vandsektor hviler på en vision om at opnå en økonomisk effektiv vandsektor, der leverer vand og spildevandsrensning af høj miljø- og sundhedsmæssig kvalitet gennem optimal udnyttelse af ressourcer og anvendelse af bedst mulige teknologier.

Forligskredsen er derfor enig om følgende bærende principper i en ny regulering:

1. *Mere effektivitet i vandsektoren*

Sektorens effektiviseringspotentiale skal indhentes for at sikre, at omkostningseffektiviteten forbedres, så borgere og virksomheder får et kvalitetsprodukt til færre penge.

2. *Understøtte og videreudvikle et højt niveau for miljø, service og forsyningssikkerhed*

Reguleringen skal understøtte og udvikle en forsyning med høj sundheds- og miljømæssig kvalitet, som tager hensyn til forsyningssikkerhed, klima og naturen.

3. *Mindre bureaukrati i organisering og tilsyn*

De administrative byrder skal mindskes gennem en mere hensigtsmæssig implementering og administration af reguleringsmodellen.

4. *Bedre rammer for teknologiudvikling i vandsektoren*

Reguleringen skal understøtte en innovativ og intelligent efterspørgsel efter nye og bedre vandteknologier. Samarbejdet med private selskaber styrkes bl.a. ved, at forsyningernes driftserfaring og anlæg kan danne grundlag for værdiskabende forretningsmodeller nationalt og i eksportøjemed.

Formål

Forligskredsen bag vandsektorloven er enig om, at formålet for en ny vandsektorlov skal afspejle ovenstående principper. Det foreslås derfor, at vandsektorloven får følgende formål:

Vand- og spildevandsforsyningen skal drives på en effektiv måde, der er gennemsigtig for forbrugerne, giver lavest mulige stabile priser for forbrugerne og som samtidig understøtter innovativ udvikling, de-

monstration og eksport af vandteknologiløsninger. Loven skal medvirke til at sikre og udvikle en vand- og spildevandsforsyning af høj sundheds- og miljømæssig kvalitet, som tager hensyn til forsyningssikkerhed samt naturen. Overskud skal fortsat fastholdes i sektoren.

Forligskredsen bag vandsektorloven er enig i, at de grundlæggende principper skal understøtte en forbedret regulering af vandsektoren ved indførelse af en række tiltag indenfor nedenstående områder.

Udmøntningen af principperne vil ske i bl.a. lovforslag og bekendtgørelser, som forelægges for forligskredsen inden høring.

1. Indhentning af effektiviseringspotentialer

Partierne bag vandsektorforliget er enige om at gennemføre effektiviseringer i vandsektoren for minimum 1,3 mia. kr. i 2020, fordelt med hhv. 400 mio. kr. i effektivisering af vandforsyningsselskaberne og 900 mio. kr. i effektivisering af spildevandsforsyningsselskaberne - heri indgår effektiviseringer, som følge af reduktioner i spildevandsbetalingen for store vandforbrugere på 700 mio. kr. i perioden 2014 til 2018, jf. Vækstplan DK (2013).

Effektiviseringerne opnås gennem et årligt generelt effektiviseringskrav til alle vandselskaber over 800.000 m³, der fremkommer som summen af et effektiviseringskrav på 2 pct. af driftsomkostningerne og en procentdel af de resterende anlægsomkostninger afhængig af produktivitetsudviklingen i andre sektorer, såfremt denne er positiv.

Der skal herudover stilles et årligt individuelt effektiviseringskrav til selskaber over 800.000 m³ på maksimalt 2 pct. af de totaløkonomiske omkostninger til vandselskaber, der er ineffektive. Ud fra benchmarkingen angives hvilke selskaber, der skal modtage individuelle krav. Det fastsættes i reguleringen i hvilket omfang effektiviseringspotentialer udløser individuelle effektiviseringskrav. Det vil fortsat være Forsyningssekretariatet, der – som uafhængig myndighed – har kompetencerne til at fastsætte effektiviseringskrav.

Vandselskaber omfattet af vandsektorloven men med en produktion under 800.000 m³ skal friholdes fra den resultatorienterede benchmarking og i stedet have et generelt effektiviseringskrav, der sikrer, at disse selskabers effektiviseringspotentialer indhentes.

Definitionen i lovgivningen udarbejdes i forbindelse med udviklingen af den nye totaløkonomiske benchmarkingmodel.

Forligskredsen er enig om at se på, om målet for indhentningen af effektiviseringspotentialerne er nået, som en del af en evaluering i 2021.

Den nye regulering af vandselskaberne indebærer, at selskaberne fortsat har muligheder for at foretage langsigtede investeringer, få løftet prisloftet ved indfrielse af legitimt fastsatte krav til miljø, sundhed, forsyningssikkerhed og klima, som har væsentlig økonomisk betydning og derved vælge holdbare løsninger.

2. Fremtidig benchmarking

Der lægges vægt på, at der udvikles en enkel og gennemsigtig benchmarkingmodel, der understøtter indberetning og kontrol på et overordnet niveau, og som tager højde for forskelle i vandselskabernes investeringsbehov samt forskelle i krav til sundhed, forsyningssikkerhed, miljø, klima og energi.

Den økonomiske regulering af vandselskaberne skal ændres, så effektiviseringen af vandsektoren indhentes på selskabernes totaløkonomi. For at styrke vandselskabernes incitament til at optimere den samlede virksomhed og vælge de samlet set økonomisk og ressourcemæssigt mest effektive løsninger, skal den totaløkonomiske benchmarking i videst muligt omfang baseres på samlede vurderinger af produkternes pris og levetid samt nettoomkostninger.

Prisloftsreguleringen og den totaløkonomiske benchmarkingmodel skal udvikles, så den tager højde for de aktiviteter, en forsyning udfører, herunder hensyn til sundhed, forsyningssikkerhed, miljø, klima og energi. Desuden skal modellen indrettes således, at såfremt et selskab får pålagt et miljø- og servicemål, skal der tages hensyn til dette i prisloft- eller benchmarkingmodellen.

Når de individuelle effektiviseringspotentialer skal beregnes, skal den totaløkonomiske benchmarkingmodel tage højde for, at forsyningernes strukturer og rammevilkår er forskellige, og at de benytter forskellige processer.

Der vil blive benchmarket hvert andet år.

Forligskredsen involveres igen inden fastlæggelsen af benchmarkingmodellen.

For at sikre færre administrative byrder afskaffes vandsektorlovens nuværende krav om procesbenchmarking, og denne gøres frivillig for selskaberne.

En ny totaløkonomisk benchmarkingmodel vil blive udviklet i dialog med branchen, herunder de lovomfattede vandselskaber og selskabernes brancheorganisationer. Repræsentanter for forbrugere og virksomheder, samt andre relevante interessenter vil også blive hørt.

Forligskredsen orienteres årligt om resultaterne af den årlige benchmarking.

3. Øget fleksibilitet

Der indføres flerårige bindende prislofter med henblik på at øge vandselskabernes planlægningsmuligheder samt økonomiske fleksibilitet.

Det er målet på sigt at indføre 4-årige bindende prislofter for alle selskaber over 800.000 m³.

For at sikre en hensigtsmæssig overgang til den nye totaløkonomiske benchmarkingmodel, sådan at effektiviseringspotentialer bliver afspejlet så retvisende som muligt før der fastlægges 4-årige prislofter, fastlægges der i en opstartsfase fra 2017 et toårigt bindende og toårigt vejledende prisloft.

Herefter vil de selskaber, der ikke modtager individuelle krav på baggrund af benchmarkingen, få mulighed for at vælge fireårige prislofter. De selskaber, der får stillet et individuelt krav, vil fortsat modtage prislofter, hvor de første to år er bindende, og de efterfølgende to år er vejledende.

Benchmarking og prisloftfastsættelse gennemføres forskudt mellem hhv. drikkevand- og spildevandsselskaber for at udnytte Forsyningssekretariatets ressourcer bedst muligt. For spildevandsselskaber fastsættes derfor første gang et etårigt bindende og toårige vejledende prisloft fra 2017.

Prislofternes varighed evalueres i 2021 med henblik på at implementere fireårige bindende prislofter fra 2022/2023.

Forsyningssekretariatet gennemfører årligt kontrol med overholdelsen af prisloftet. For at øge vandselskabernes fleksibilitet og reducere vandselskabernes administrative byrder, gennemføres kontrollen på et aggregeret niveau, hvor det alene sikres, at vandselskabernes samlede omkostninger ikke overstiger det samlede indtægtsgrundlag.

Forligskredsen drøfter den konkrete model for prislofter forud for udstedelsen af regler herom.

Vandselskabernes opsparinger i form af ekstraordinære effektiviseringsgevinster fra år til år kan henlægges som egenkapital eller anvendes til at gennemføre takstnedsættelser. Opsparede midler kan frit anvendes inden for vandselskabets hovedvirksomhed.

Forligskredsen vil på baggrund af en evaluering i 2021 vurdere, om selskabernes opsparing har et hensigtsmæssigt niveau i forhold til at sikre en sund kapitalstruktur og effektiv drift.

For at begrænse vandselskabernes mulighed for uhensigtsmæssigt høje opsparinger, tilpasses selskabernes driftsomkostninger i prislofterne de faktiske driftsomkostninger ved overgangen til den fremtidige regulering.

Det eksisterende program for intern overvågning af vandselskabernes indkøb afskaffes med henblik på at fjerne administrative byrder.

4. Kommunernes rolle som myndighed

Den gældende vandsektorlovs adskillelse af myndighed og drift har sikret en mere klar opgavefordeling mellem kommuner og vandselskaber og har styrket de forskellige roller ved at synliggøre ansvarsfordelingen mellem parterne. Forligskredsen ønsker, at denne gennemsigtighed og klare adskillelse mellem myndighed og drift skal fastholdes og styrkes.

En hensigtsmæssig vand- og spildevandsforsyning skal sikres ved, at der stilles et krav om, at kommunen som myndighed og vandselskaberne i kommunen mindst én gang om året drøfter forsyningsforholdene og behov for udbygning, medhenblik på at sikre overensstemmelse mellem kommunens planlægningsindsats og vandselskaberne strategier.

Det skal sikres, at sektorlovgivningen afspejler, at kommunen har myndighedsansvaret for vand- og spildevandsforsyning, og dermed også det overordnede planlægningsansvar på området. Samtidig skal det

sikres, at sektorlovgivningen afspejler vandselskabernes driftsansvar, og at kommunens styringsmuligheder i sektorlovgivningen til fastholdelse af krav til miljø, klima, sundhed og forsyningssikkerhed sikres, f.eks. i form af muligheden for at udstede påbud til vandselskaberne om at opnå fastsatte miljømål og servicemål ved driften af vand- og spildevandsforsyningen. Vandselskaberne har fortsat ansvaret for at træffe de driftsmæssige beslutninger.

Herudover skal det sikres, at alene kommuner er planlægningsmyndighed for indsatsplanlægning for drikkevandsbeskyttelse.

Når vandselskaber pålægges nye krav til miljø, klima, sundhed eller forsyningssikkerhed, som medfører væsentligt øgede udgifter, vil disse udgifter medføre et løft i vandselskabernes prisloft.

Forligskredsen inviteres til drøftelse af hvordan kriteriet for ”væsentligt øgede udgifter” bør fastsættes.

Forligskredsen lægger vægt på, at vandselskabernes bestyrelser har tilstrækkelig viden og faglig kompetence til at kunne løfte bestyrelsesansvaret, herunder sikre, at selskabet drives i overensstemmelse med lovgivningens krav i enhver henseende.

5. Høje krav til miljø, sundhed og forsyningssikkerhed

Som led i kvalificering af det kommunale styringsgrundlag indføres obligatorisk benchmarking af alle vandselskabernes performance inden for miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed. En sådan performancebenchmarking vil give kommunerne et bedre grundlag for deres styring af vandselskaberne.

Ved at opstille miljømæssige performanceparametre i en benchmarking af vandselskaberne, skabes et gennemsigtigt sammenligningsgrundlag, hvor udvalgte mål for miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed tydeliggøres – på tværs af vandsektoren - for det enkelte vandselskab.

Miljøministeren iværksætter under tæt inddragelse af kommunerne og branchen udarbejdelse af en performancebaseret benchmarkingmodel, der kan bidrage til en styrkelse af det kommunale styringsgrundlag.

Den årlige performancebaserede benchmarking skal i størst muligt omfang basere sig på eksisterende data, for derved ikke at pålægge selskaberne nye administrative byrder.

Forligskredsen drøfter en mere konkret model i efteråret 2015.

6. Forbrugernes klagemuligheder

For at styrke forbrugersikkerheden og gennemsigtigheden i selskabernes fastsættelse af vilkår ønsker forligskredsen, at forbrugernes klagemuligheder fremadrettet skal sikres for eksempel ved etablering af et privat brancheankenævn under Forbrugerklageloven, hvortil vandforbrugerne, herunder både vandforbrugende virksomheder og borgere, vil kunne klage over vandselskabets leveringsvilkår.

Mulighederne fastholdes for henholdsvis aktindsigt i kommunalt ejede vandselskaber efter offentlighedsloven, og aktindsigt i alle vandselskabers miljøoplysninger efter miljøoplysningsloven.

7. Forsyningssekretariatet – rolle og finansiering

Forsyningssekretariatet skal sikre økonomisk effektivitet i vandselskaberne, så målsætningen om at realisere effektiviseringspotentialer med i alt 1,3 mia. kr. i 2020 opnås på den mest omkostningseffektive måde under hensyntagen til fastholdelse og gennemførelse af krav til miljø, sundhed og forsyningssikkerhed.

Reguleringen og kontrollen med vandselskabernes økonomiske effektivitet skal indeholde dialogbaserede elementer for at understøtte det bedst mulige samarbejde mellem branchen og Forsyningssekretariatet. Den nuværende praksis for dialog med branchen og vejledning af vandselskaberne formaliseres i reguleringen. Det vil fortsat være Forsyningssekretariatet, der har kompetence til at fastsætte effektiviseringskrav.

Finansieringen af Forsyningssekretariatet tilpasses med ændringer i opgaverne, herunder i forbindelse med fremadrettede justeringer i Forsyningssekretariatets opgavebyrde.

Forsyningssekretariatet skal i lighed med resten af centraladministrationen imødekomme et årligt effektiviseringskrav på to pct. af deres omkostninger.

Der indføres et differentieret gebyr, så selskabernes betaling afhænger af størrelse, og om de er omfattet af benchmarkingen eller ej. Gebyrstrukturen vil blive forelagt forligskredsen. Forligskredsen tager stilling til den endelige finansiering af Forsyningssekretariatet, når den fremadrettede tilsynsopgave er endeligt fastlagt. Forligskredsen er enig om også at se på sammenhængen mellem Forsyningssekretariatets opgaveportefølje og finansiering som en del af evalueringen i 2021.

8. Konsolidering

Reguleringen skal fastsættes, så den i højere grad tilskynder til og understøtter konsolidering i vandsektoren. Vandselskabernes udgifter til rådgivning vedr. fusionsmuligheder holdes uden for prisloftsreguleringen.

Derudover skal kommunalt ejede vandselskaber, der fusionerer uden at sælge ejerandele, ikke være omfattet af krav om modregning i bloktilskuddet.

I forbindelse med fusioner af vandselskaber skal det være muligt, at det fusionerede selskab opkræver differentierede takster. Når fusioner gennemføres på tværs af kommunegrænser, skal det fusionerede selskab kunne fastholde differentierede takster ud over en overgangsperiode.

Hvert vandselskab får fortsat udmeldt ét prisloft uanset antallet af kommuner, som er indeholdt i selskabets forsyningsområde. Vandselskabets fastsættelse af forskellige takster vil også fortsat skulle godkendes af de enkelte kommuner og må samlet set ikke overstige det udmeldte prisloft. Vandselskaberne underlægges én samlet benchmarking, både for så vidt angår performance og for så vidt angår økonomi.

9. Teknologiudvikling

Forskning og udvikling skal fortsat fremmes, og der skal skabes gode rammer herfor i den danske vandsektor. Det er afgørende for forligskredsen, at vandselskaberne har fokus på teknologiledelse og kan ind-

gå i samarbejde med private virksomheder med det formål at understøtte de private virksomheders eksport af danske løsninger i udlandet.

Vandselskaberne kan understøtte udviklingen i private virksomheder ved at deltage i samarbejder mod betaling som en tilknyttet aktivitet. Vandselskabernes tilknyttede aktiviteter skal ske på kommercielle vilkår. Det skal fortsat sikres, at der ikke sker konkurrenceforvridning og krydssubsidiering. Vandselskaberne skal understøtte udviklingen af værdiskabende forretningsmodeller med henblik på at opnå en mere effektiv drift og understøtte danske virksomheders eksportpotentialer på vandteknologiområdet.

Vandselskabernes hovedvirksomhed skal præciseres, så det fremgår, at opgaverne omfatter forsyning af drikkevand, håndtering af spildevand og øvrige obligatoriske opgaver i medfør af sektorlovgivning og anden relevant lovgivning, samt udnyttelse af overkapacitet på fysiske anlæg samt egne restprodukter efter evt. nødvendig behandling.

Obligatoriske opgaver i medfør af sektorlovgivningen omfatter tømningsordninger for septiktanke, måler-aflæsning, drift af obligatoriske afdragsordninger til etablering af spildevandsanlæg, kortlægning af oversvømmelsesrisici som følge af kapacitetsproblemer i spildevandsanlæg og drift af konkrete klimatilpasningsprojekter.

For at fremme ressourceudnyttelse i samfundet og optimal økonomisk drift i selskaberne skal udnyttelse af ressourcer i vand- og spildevandsstrømme som fx energi og fosfor samt udlejning af overskydende fysisk kapacitet være en del af hovedvirksomheden.

Samarbejdet mellem vandselskaberne og private virksomheder skal fremmes med henblik på at understøtte en mere effektiv drift i selskaberne og virksomhedernes teknologiudviklings- og eksportaktiviteter. Det skal tydeliggøres i loven, at private aktører kan indgå i længerevarende omfattende driftskontrakter med vandselskaber, uden at de bliver omfattet af hvile-i-sig-selv-princippet, så længe et vandselskab omfattet af vandsektorloven har det overordnede ansvar for gennemførelse og opretholdelse forsyningssikkerheden og øvrige krav fra myndighederne.

Salg af rådgivning fra vandselskabernes side kan kun foretages som en tilknyttet aktivitet. Det gælder dog ikke rådgivning til vandselskabets egne forbrugere om specifikke forhold i tilknytning til vandselskabets drift, fx vandbesparelser m.v. Sådan rådgivning er fortsat en del af hovedvirksomheden.

Der er i lovgivningen fastsat en liste over aktiviteter, som selskaberne kan udføre som tilknyttet aktivitet, dvs. som indtægtsdækket virksomhed, der udføres på markedsvilkår. Denne liste udvides med muligheden for, at selskaberne mod betaling kan påtage sig drift af for-rensningsanlæg for institutioner og virksomheder.

Vandselskabernes tilknyttede aktiviteter er foruden den enmæssige afgrænsning også omfattet af en omsætningsmæssig afgrænsning. For det første skal akkumulerede aktiviteter, der overstiger en bagatelgrænse på 2 mio. kr., selskabsudskilles. For det andet fastsættes en øvre grænse for selskabernes akkumulerede omsætning på tilknyttede aktiviteter til 3 pct. af omsætningen i hovedvirksomheden. Den procentvise grænse sikrer, at omsætningsgrænsen ikke bliver en barriere i forbindelse med konsolidering. For det tredje kan vandselskaberne fortsat vælge uden omsætningsloft at indgå i fælles virksomheder med private aktører, hvis vandselskaberne ejer under 40 % af den fælles virksomhed.

Status på samarbejdet mellem vandselskaber og private virksomheder, herunder omsætningsgrænsen på 3 pct. for tilknyttede aktiviteter og reglerne om 40/60-samarbejder og grænsen for omsætningen på tilknyttede aktiviteter indgår i evalueringen i 2021.

Vandteknologiens Udviklingsfond videreføres ikke i regi af vandsektorloven. Vandselskaberne har fremover mulighed for at oprette en teknologiudviklingsfond inden for fondslovens almindelige rammer.

10. Grænsen for hvor mange vandselskaber der er omfattet af vandsektorloven

For at sikre, at også forbrugerne hos de små forsyninger får lavere priser samtidig med, at de administrative omkostninger lempes fastholdes de i dag omfattede forsyninger i loven.

Alle selskaber mellem 200.000 og 800.000 m³ får udmeldt et fast generelt årligt effektiviseringskrav og undlades således fra benchmarkingen frem mod næste evaluering af vandsektorloven.

Det årlige faste effektiviseringskrav til disse selskaber fastsættes som en procentsats af selskabernes totale omkostninger, sådan at driftseffektiviseringspotentialet i denne del af sektoren hentes i 2020.

De af denne ordning omfattede selskaber skal hvert år alene indsende årsregnskaber til Forsyningssekretariatet som dokumentation for, at selskaberne opfylder det generelle effektiviseringskrav.

Forsyningssekretariatet vil i deres kontrol af forsyningernes overholdelse af effektiviseringskravet tage højde for, om forsyningerne er blevet pålagt væsentlige store omkostningsforøgelse.

11. Beskatning

Vand- og spildevandsforsyninger er alle i dag selskabsudskilte og underlagt samme skatteregler. Vandselskaberne skal fortsat være omfattet af de almindelige skattemæssige regler for selskaber. Eventuelt akkumuleret restskat kan selskaberne finansiere som 1:1 omkostninger, der kan udjævnes over flere år ved fx optagelse af lån over kassekrediten. Vandselskaberne skal desuden have mulighed for at kunne finansiere restskat med ekstraordinære effektiviseringsgevinster.

SKAT udarbejder en vejledende beskrivelse, der særligt beskriver mulighederne for at foretage skattemæssige afskrivninger ved deltagelse i klimatilpasningsprojekter. Hvis der viser sig problemer i forhold til dette område, vil forligskredsen drøfte sagen på ny.

Forligskredsen igangsætter en analyse, der skal afdække, hvad forligskredsen og Folketinget i 2009 har besluttet vedr. både vandselskabernes skatteforhold og den såkaldte 'dåbsgave', samt hvad forudsætningerne for disse beslutninger var. Analysen skal også belyse de samlede konsekvenser af de eksisterende skatteregler i vandsektoren, herunder i forhold til perioden 2010-2015. Der vil i den forbindelse blive foretaget en analyse af, om selskaberne har tilstrækkelige muligheder for at leve op til intentionerne bag indførelsen af selskabspligt for vand- og spildevandsselskaber, herunder intentionerne om, at vandselskaberne ikke skal betale skat i et nævneværdigt omfang. Analysen skal også afdække konsekvenserne ved, at vandselskaberne alternativt får mulighed for at straksafskrive investeringer finansieret af "dåbsgaven" i en årrække på fx 5 år. Analysen forelægges forligskredsen i 4. kvartal 2015. Forligskredsen mødes for at drøfte analyseresultaterne.

12. **Evaluering**

Den nye regulering evalueres i 2021.

Det nedsatte kontaktudvalg med deltagelse af branchen, KL, de involverede ministerier, uafhængige eksperter og repræsentanter for forbruger- og miljøinteresser afgiver i forbindelse med evalueringen en redegørelse til ministeren og forligskredsen.